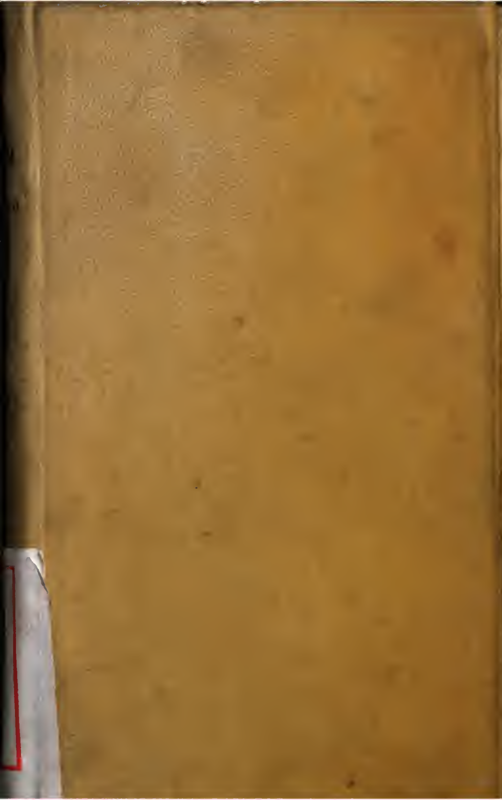

OFFICIA

SANCTORUM AC BEATORUM

A. S. R. C.

ET A SUMMIS PONTIFICIBUS AB ANNO CIRCITER 1740. USQUE AD 1825. CONCESSA, ET JUXTA CORRECTIONEM NOVI KALENDARII, RECENSISQUE BREVIARII ROMANO SERAPHICI DISPOSITA

Pro omnibus in toto Regno Neapolitano eodem Breviario utentibus.

NEAPOLI
Apud R. CASTELLANO
1825.

Venditur in Biblioteca Castellani via S. Blasii N.° 44.

FESTA JANUARII

DIE XIV. JANUARII

In festo SS. Nominis JESU, *dupl. 2. class. Omnia ut in Brev. praeter Lectiones 2. Noct. quae leguntur ut sequitur.*

Sermo S. Bernardi Abbatis

Serm. 15. *super Cantica, circa medium.* *Lectio iv.*

NOn otiose Spiritus Sanctus nomen Sponsi oleo comparat, cum ita doceat sponsam ad sponsum clamare: Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem. Lux, cibus, medicina. Vide idem nunc et de sponsi nomine: Lucet praedicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, et ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto Orbe tanta, et tam subita fidei lux, nisi de praedicato nomine Jesu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum, quibus illuminatis, et in lumine isto videntibus lumen, dicat merito Paulus: Fuistis aliquando tenebrae, nunc autem lux in Domino? ℟. Sperent

Lectio v

HOc denique Nomen coram Regibus, et Gentibus, et filiis Israel portare jussus est idem Apostolus, et portabat nomen tanquam lumen, et illuminabat patriam, et clamabat ubique: Nox praecessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis, sicut in die honeste ambulemus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum, annuntians in omni loco Jesum, et hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intuentium oculos, quando de ore Petri, tanquam fulgur egre-

diens, claudi unius corporales plantas solidavit, et bases, multosque spiritualiter caecos illuminavit? Numquid non ignem sparsit, cum ait: In nomine Jesu Christi Nazereni surge, et ambula?

℟. Confiteamur.

Lectio vi

NEc tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid aeque mentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat mores bonos, atque honestos, castas fovet affectiones? Aridus est omnis animae cibus, si non oleo isto infunditur. Insipidus est, si non hoc sale conditur; Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi Jesum. Si disputes, aut conferas, non sapit mihi, nisi sonuerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Sed est et medicina. Tristatur aliquis nostrum? Veniat in cor ejus Jesus, et inde saliat in os. Et ecce ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? currit insuper ad laqueum mortis desperando? Nonne, si invocet nomen vitae, confestim respirabit ad vitam? Hujus vero Sanctissimi Nominis cultum a Sanctis Bernardino Senensi, et Joanne a Capistrano longe lateque propagatum, et in Minoritico Ordine Officio Ecclesiastico, ex indulto Clementis Septimi auctum, novis subinde Romanorum Pontificum concessionibus ad alios Religiosos Ordines, Provincias, et Regna ampliatum, Innocentius Tertiusdecimus eodem solemni ritu ad universam Ecclesiam extendit. ℟. Laetentur omnes.

DIE XXVIII. JANUARII

In festo B. Matthaei ab Agrigento Ep. Conf. dupl.

Oratio

DA, quaesumus Omnipotens Deus, interveniente Beato Matthaeo Confessore tuo, atque Pontifice, ut sicut ipse Sanctissimi Nominis Filii tui Jesu amore flagravit, ita nos eodem accensi, stu-

deamus calcare terrena, et amare coelestia. Per eumdem Dominum.

In primo Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno

Lectio iv

MAtthaeus Agrigenti in Sicilia piis, honestisque parentibus natus, Deique amore praeventus, pueritia, ac adolescentia summa morum pietate transacta, paternis valedicens opibus, ac mundi spretis illecebris, ut Deo ad majora vocanti sese intimius conjungeret, apud Minores Conventuales inter Clericos connumeratus est. Vota jam solemnia professus, Hispaniam, ut sacris, humanisque disciplinis imbueretur, ex obedientia petiit, ubi se totum pietatis operibus, et excolendis virtutibus dedit. Altioris inde perfectionis studio, ac Sancti Bernardini Senensis fama commotus, rigidius Fratrum de Observantia Institutum amplexatus, ac inter ipsius Bernardini Socios adscitus, Italiam fere totam perlustravit, et in nomine Jesu, quod jugiter praeseferebat, labescentem ubique pietatem, opere, ac praedicatione restituit, Domino sermonem confirmante, sequentibus signis. Regularem Observantiam per Hispaniam restauravit, ac in Sicilia plurimum promovit. Deiparam Virginem summo prosequebatur amore, ac suavissimi Jesu nominis inter Siculos praesertim adeo strenuus assertor factus est, ut ubique domorum frontibus affixum cerneretur. Plurima praesertim in Sicilia ejus opera constructa sunt Monasteria, annuentibus Martino V, ac Eugenio IV. Pontificibus, in Jesu nominis, Deiparaeque honorem S. Mariae a Jesu appellata.

℟. Inveni David.

Lectio v

AGrigentino Episcopo vita functo, invitus licet unanimi civium consensu, plaudente Alphonso Aragoniae Rege. Eugenioque IV, Agrigentinae Ecclesiae praeficitur. Episcopus ordinatus, omni sane virtutum laude, uti lucerna super candelabrum posita coruscans, se totum Ecclesiasticae disciplinae restaurandae impendit. Per summam calumniam ac-

pud Eugenium accusatus, Deo sic permittente, ut tamquam aurum in fornace, ejus probaretur constantia, Romam ab objectis se purgaturus sceleribus adiit, ibique a Summo Pontifice innocens declaratus, suae est restitutus Ecclesiae, cujus regimen paulo post dimisit. Panormum reversus a Conventualibus in ea urbe degentibus peramanter exceptus, aliquantisper apud eos est commoratus, donec Observantiae Vicario Provinciali agente, ad suos reversus est.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi

Aliquot ibi annis pie, sancteque transactis, laboribus fractus, ac adversa valetudine afflictus Superiorum jussu ad Conventuales denuo est deportatus; ac tandem senio, morboque confectus, ad Coelum evolavit. Illius cadaver ab ejus Fratribus vindicatum, in Coenobium Sanctae Mariae de Jesu illatum est non sine prodigiis, in quibus illud insigne, quod evecto in Coenobii templum feretro, emortuus licet medium se erexerit, et junctis deinde manibus, Eucharistiam adorans, rursus decubuerit magno adstantium stupore. Miraculorum gloria in vita, et post mortem celebris, ac Spiritu profetico, et Sanctitatis laude clarus, statim uti Sanctus coepit ab hominibus honorari. Quem cultum ab immemorabili tempore eidem praestitum, Clemens XIII. ratum habuit, festumque diem Ecclesiastico Officio celebrari indulsit. Ac tandem PIUS Papa VII lectiones proprias in ejus Officio recitari concessit.

℟. Iste est.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Vigilate, *de 2. lec. Nona lect. et comm. S. Agnetis secundo, ut in Brev.*

FESTA FEBRUARII

DIE I FEBRUARII

In fasto B. Andreae de Comitibus Conf. 1. O. dup. maj, Omnia de commun. Conf. non Pont. 2. loc. praeter sequ.

Oratio

MEntes, et corpora nostra, clementissime Deus, Beati Andreae Confessoris tui suffragantibus meritis, ab omni malorum spirituum incursione defende, ne quos ad poenam sibi comites quaerunt, eos ad crimen suum faciant errore participes. Per Dominum.

In secundo Nocturno

Lectio iv

ANdreas Stephani filius e Comitum Signiae clarissimo genere ortus, Innocentii III, Gregorii IX, et Alexandri IV Romanorum Pontificum consangvineus, Anagniae apud Hernicos in lucem editus fuit. Adhuc adolescens in sortem Domini electus, blandimenta saeculi, et illecebras, quae pro familiae amplitudine sibi deferebantur, aspernatus, Ordini Minoritico nomen dedit. Quo suscepto instituto, rigidioris disciplinae, et altioris perfectionis studiosissimus, ad S. Laurentii Coenobium, a S. Francisco in Latio prope castrum Pilei fundatum se contulit. Ibidem in clivosi Appennini latere, horrendam speluncam nactus, quae Andream praegrandis staturae virum, nonnisi curvum, aut genibus positis exciperet, durissimam vitae rationem inivit. Eo siquidem tenebatur excruciandi corporis desiderio, ut vestigia, et particulae cilicii, quo ad martyrium jugiter utebatur, post quadrincentos viginti annos, nudis adhuc, aridisque costis tenaciter inhaerentes compertae fuerint.

Lectio v

ACcessit quoque bellum, quod continenter cum daemonibus gessit, qui ut famulum Dei ex illis latebris avocarent, omnia plane conati sunt.

Verum Andreas, divino fretus auxilio, signo Crucis in marmore insculpto, conatus omnes, et astus inimicorum elusit. Quapropter ad spiritus immundos effugandos praecipua potestate donatus est, omnibusque ex incurſu daemoniaco laborantibus adjutor factus, et protector. Nihilo tamen minus quam de se humiliter, demisseque sentiret, potissimum apparuit, cum a Bonifacio VIII, ejus ex sorore nepote, in sacrum Cardinalium Collegium cooptatus est: veritus enim, ne a vita cum Christo abscondita sejungeretur, auctae suae Dignitatis nuncium illico remisit, et amplissimum honoris gradum constantissime recusavit. Quod Bonifacio tam accidit inopinatum, atque mirabile, ut si foret avunculo superstes, eumdem a se inter Coelites renunciatum iri affirmaverit.

Lectio vi

INgenio autem praeditus ad studia litterarum aptissimo, tam egregiam doctrinae laudem promeritus est, ut vir et moribus et vita insignis omni litteratura sua aetate nobilissimus fuerit appellatus, Sanctissimae Dei Genitricis laudes praestanti in libro *de Partu Virginis* complexus est; qui etsi temporum injuria deperiit, testimonio tamen doctorum Virorum summopere commendatur. Neque declarandae ipsius sanctimoniae miracula defuere. Denique meritis cumulatus, Coelo, quam terra dignior, migravit ad Dominum Kalendis Februarii, anno salutis millesimo tercentesimo secundo. Corpus frequentia populorum, et expulsione daemonum colebratum, in eodem templo S. Laurentii apud Minoritas Conventuales adspectabile colitur. Quem religiosum, et perveterem cultum Innocentius VIII ex eadem familia progenitus, et majorum suorum aemulator eximius, decreto solemini firmavit.

DIE III FEBRUARII

In festo B. Odorici Conf. 1. O. *dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont.* 1. *loc. psaeter Orat. In Hymno* Meruit supremos. *Lect.* 1. *Noct. de Scr. occ. cum* 9. *lect. et comm. S. Blasii Episc. et Mart.*

Oratio

DEus, qui ut multos Orientis populos ad Ecclesiae sinus perduceres, Beatum Odoricum invicta animi fortitudine in maximis laboribus roborasti; respice propitius ad animos diabolica fraude deceptos, ut meritis ipsius gloriosis a suis tenebris eruantur. Per Dominum.

EODEM DIE

In Civit. et Diaec. Neapol. Fest. S. Blasii Ep. et Mart. *dupl. maj. Omnia de commu. un. Mart. praeter sequ.*

Oratio

DEus, qui Beatum Blasium Martyrem tuum, atque Pontificem in suis perferendis suppliciis, ac in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede propitius, ut illius et in fide constantiam imitemur, et in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. A Mileto, *de commu. un. Mart.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BLasius Cappadox, nobili genere ortus, Sebaste in Cappadocia ex Medico Episcopus creatus est ut corporum curationi, animorum cura succederet. Huic muneri cum sedulam, ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos a Licinio Tyranno excitata fuit. Blasius, divino instinctu, Christi consilio, et exemplo, in montem Argæum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativæ feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, et multis obsequiis cultus est.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

IBi tamdiu latuit; dum ab Agricolai Praesidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad Praesidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est, sed vinctus ipse, multos, quos ejus sanctimoniae fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his pu r fuit, qui, desperata a Medi-

cis salute, transversa spina faucibus inhaerente, animam agebat. Illustris sane, tum corporum, tum animorum Medicus, non humana, sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, aegros pristinae saluti restituit, omni fere miraculorum genere conspicuus; nam Christi super aquas ambulantis, et Eliae Sareptanae viduae annonam multiplicantis, miracula renovavit.

℟. Desiderium animae ejus.

Lectio vi

Atrocissimis tormentis, crudelissimi Praesidis jussu, cruciatus fuit. Diris verberibus caesus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem, victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiae reliquit, tertio nonas Februarii, anno Christi centesimo decimo sexto. ℟. Stola jucunditatis.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Si quis vult, *de commu. un. Mart. 2. loco*

DIE IV FEBRUARII

In festo S. Joseph a Leonissa Conf. Ord. Cap. dupl. maj. Offic. de commn. Conf. non Pont. proeter sequ.

Oratio

Deus fidelium remunerator servorum, qui Beatum Josephum eximium in Evangelica praedicatione Operarium effecisti; ejus, quaesumus, intercessione concede, ut a grato tibi servitio numquam cessemus in terris, et plenam a Te mercedem recipiamus in Coelis, Per Dominum.

In primo Nocturno

Lectiones Beatus vir, *de commu. 2. loco.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

Josephus Leonissae in Aprutio piis, honestisque parentibus natus, a pueritia coepit clarere virtutibus. Nam et certos sibi indixit jejunii dies, et in-

pietatis operibus maximopere delectabatur. Factus adolescentior, oblata sibi optima conjugia, castimoniae sedulus cultor, strenue recusavit, et consanguineorum blandimentis superatis, Capuccinorum Institnto nomen dedit. In Religione austerissimum vitae genus sectatus est. Aliqaando enim fabarum corruptarum pugillo, modico pane, eoque mucido, et coenosa aqua, etiam dum sacris concionibus operam daret, vitam transigebat. Saepe etiam ad sex et octo dies omni prorsus cibo abstinuit, diris, cruentisque verberibus, asperrimo cilicio, ferreaque catena corpus domabat. ℟. Honestum.

Lectio v

ARdentissima charitate, et studio dilatandae Christianae religionis accensus, Constantinopolim profectus, Christifidelibus in captivitate degentibus sedulo opitulabatur. Fidei desertores reducebat. Nutantes in religione confirmabat, verberibus licet, carcere, et contumeliis vexatus. Quare cum finem verbi Dei disseminandi non faceret, alta e trabe pendere jussus, manu, pedeque dextro unco ferreo perforatis, fumoque, ut suffocaretur, supposito, in eo cruciatu Christi Athleta triduo permansit. Indeque ab Angelo mirabiliter ereptus, sanatis vulneribus, martyrii merito cumulatus, in Italiam reversus est, ibique evangelizandis pauperibus cum ingenti animarum lucro totus incubuit. Finitimas regiones, et familias factionibus, odiis, rixisque prope confectas, precibus, concionibus, continenti virtutum exemplo ad tranquillitatem redegit.

℟. Amavit.

Lectio vi

LUdos, choreas, aliosque tum veteres, cum gliscentes abusus acriter insectabatur. Illudque plane admirabile, quod vir Dei neque inedia, neque Solis aestu, neque imbrium vi, neque locorum asperitate, aegra alioqui, et adversa saepe valetudine praepeditus, sex et octo eadem die conciones habuerit. Tot inter Apostolici muneris labores, coelestium contemplationi addictus, crebro in ecstasim

raptus est, divinoque spiritu afflatus, cordium arcana penetrare, et futura prospicere, frequens illi fuit. Gratia etiam miraculorum illustris: Truentum extenso super aquas pallio cum Socio, et Marojam fluvium bis sicco vestigio transivit. Praenuntiata denique mortis suae die, Ecclesiae Sacramentis refectus, placidissime in osculo Domini occubuit. Defuncti Corpus prae macie squalidum, miram illico venustatem induit. Cor ejus usque in praesens molle, suavemque spirans odorem summa omnium admiratione asservatur. Illum miraculis clarum Clemens XII Beatum appellavit, ac Benedictus Quartusdecimus solemni pompa Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Letiones Designavit Dominus, *de commu. Evangelist.* ℟℟. *vero de commu. Conf. non. Pont.*

DIE V FEBRUARII

In festo BB. Petri Baptistae, et Soc. Mart. Japon. 1. O. *dupl.* 2. *class.*

Oratio

DEus, qui primitias Fidei apud Japoniae Gentes Beatorum Martyrum Petri Baptistae, et Sociorum ejus sanguine dedicasti; concede propitius, ut ad tui nominis confessionem, quorum excitamur exemplis, eorum precibus adjuvemur. Per Dominum etc.

Lectiones, et reliqua, ut in Breviario.

DIE VII FEBRUARII

In festo B. Antonii a Stronc. Conf. 1. O. *dupl. maj. Omnia de commu. Conf. non Pont.* 2. *loc. praet. sequ.*

Oratio

FAmiliam tuam, quaesumus Domine, Beati Antonii Confessoris tui intercessione custodi, ut a cunctis adversitatibus, ipso intercedente, sit libera, et in bonis actibus, tuo nomini sit devota. Per Dominum.

In secundo Nocturno

Lectio iv

ANtonius, in Oppido Stronconii Narniensis Dioecesis, antiqua, et nobili Familia de Vicis, ut traditur, ortus est. Adolescens sedula Parentum cura ad pietatem informatus, solitudine, oratione, ac jejuniis magnopere delectabatur. Duodennis de capessendo Minorum Observantium Instituto, quod in Patria florebat, deliberare coepit. Adiit ergo Coenobii Praesidem, ut eorum Sodalitio adscriberetur, sed repulsam passus ob tenellam aetatem, iterum, ac tertio rediit, summisque precibus, et lacrymis, ut admitteretur, impetravit. Tanta fuit modestia, ac demissione animi, ut, quamvis litterarum plane rudis non esset, maluerit tamen in humili laicorum gradu Deo famulari. Non multo post missus in Etruriam ad Patruum suum Joannem a Stronconio, Fesulani Coenobii Praesidem, ut regularibus disciplinis imbueretur, in iis ita profecit, ut religiosae perfectionis exemplar absolutissimum ab omnibus haberetur. ℞. Honestum.

Lectio v

IN Corsicam Insulam Superiorum jussu profectus, gentem illam humilitate, mansuetudine, et charitate in sui venerationem attraxit. Revocatus in Patriam, in Coenobio Carcerum prope Assisium triginta annos moratus est, ubi virtutes, quibus pridem assueverat, impensius colere coepit. Humilitati sic studuit, ut vilissima quaeque alacriter semper obiret. Obedientiam adeo dilexit, ut ad Superioris arbitrium, nutumque totum se accommodaret. Castitatem, quam ad obitum usque illibatam servavit, ita vigili oculorum custodia communivit, ut per annos quadraginta, etsi victum ostiatim quaereret, numquam tamen in foeminae faciem eas intenderit. Pedibus omnino nudis incessit semper per nives, glacies, et imbres. Habitus ei non alius, quam simplex tunica obsoleta, et vilis, somnus brevissimus, victus plerumque panis, et aqua absynthio temperata. ℞. Amavit.

Lectio vi

Dilecti sui amore flagrans, magnam diei, ac noctis partem in illius suavissima contemplatione traducebat. Jucundissimum illi erat solemni Missae Sacrificio, Divinisque laudibus interesse; quibus nullum sanctius, Deoque gratius ministerium esse dicere solebat. Tandem virtutibus, et meritis cumulatus, sanctissime migravit ad Dominum septimo Idus Februarii, anno millesimo quadrincentesimo sexagesimo primo aetatis suae octogesimo. Corpus ejus in communi Fratrum tumulo primum conditum, novo postea accedente prodigio, in eminentiorem Locum translatum, in Ecclesia S. Damiani prope Assisium servatur, multaque populorum frequentia colitur. Quem quidem cultum ab immemorabili tempore eidem delatum, Decreto suo adprobavit Apostolica Sedes, anno millesimo sexcentesimo octogesimo septimo, eiusque Festum cum Officio, et Missa celebrari indulsit. ℟. Iste homo.

DIE XI FEBRUARII

In festo Beatae Joannae Valesiae Vid. dup. maj. Omnia de commun. nec Virg. nec Mart. praeter seq.

Oratio

Deus, qui ad imitandum Beatae Virginis Filii tui Genitricis virtutes, novum per Beatam Joannam Sacrarum Virginum Coetum institui voluisti; ejus meritis, precibusque concede, ut per eadem gradiamur virtutum exempla. Per eumdem.

In primo Noct. Lect. Mulierem fortem.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Joanna Valesia, Ludovici Undecimi Galliarum Regis Filia, a teneris annis in omnem pietatem instituta, ac propensa, non obscuris futurae sanctitatis indiciis, continuo claruit. Quinquennis, ferventissimis precibus Deiparam Virginem, quam semper mirifice coluit, exoranti, ut quo ei placere magis posset obsequio, significaret, praenuntiari sibi visa est, fore aliquando, ut novum Sacrarum Virginum Ordinem in ejusdem Deiparae honorem in-

stitueret. Ludovico Aurelianensium Duci nupta, summam in prosperis moderationem exhibuit, atque in adversis constantiam. Nullo, et irrito per Apostolicam Sedem eo declarato conjugio, id non solum aequissimo animo tulit, sed gravi se vinculo solutam praedicans, liberius deinceps uni Deo famulari posse gratulata est. ℟. Propter.

Lectio v

Bituricensis Ducatus sibi a Ludovico Rege adsignatos redditus, alendis pauperibus, curandis aegrotis, aedificandisque Monasteriis profuse erogabat. In eam vero curam praesertim incubuit, ut Sacrarum Virginum Coetum sub nomine Annuntiationis Beatae Virginis Mariae, quibus ejusdem virtutes certis regulis ab Alexandro Sexto approbatis, essent ad imitandum propositae, sub Obedientia Fratrum Minorum, institueret, ac promoveret, quod ei feliciter cessit. Egenos, ac miseros omnes ad se confugientes, maternae charitatis complectebatur visceribus; aegrotos in primis, quorum ulcera, et saniem propriis manibus tergere, et contrectare non refugiebat, restituta non semel eo contactu iisdem sanitate. ℟. Dilexisti.

Lectio vi

Singulari, atque eximia erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum pietate ferabatur, ad quod tanta accedebat lacrymarum vi, ut ejusdem charitatis, ac devotionis sensus in adstantium animis excitaret. Dominicae quoque Passionis mysteria pari recolebat affectu; quare constructo intra domesticum hortum Christi Sepulcro, ibi secedebat identidem, nudum pectus lapide tundens, atque in preces, et lacrymas jugiter effusa. Vitae demum innocentissime actae finem quadragenaria praesentiens, Sacris omnibus Christianae Religionis mysteriis rite, pieque susceptis, pridie Nonas Februarii, Biturici decessit, anno millesimo quincentesimo quinto Ejus corpus quinquagesimo septimo post obitum anno incorruptum repertum, dum ab Haereticis militibus ad cremandum raperetur, gemitus edidisse,

et mucrone transfixum, copioso sanguine manasse, perhibetur. Ejus cultum Benedictus Decimusquartus Apostolica auctoritate probavit, anno millesimo septincentesimo quadragesimo secundo. ℟. Fallax
In iii. Noct. Homilia S. Gregorii Pp. Simile est Regnum Coelorum thesauro, etc. *ut in commu. non Virginum.*

DIE XIII. FEBRUARII

In festo B. Viridianae Virg. 3. O. dup. min. Omnia de commu. Virg. praet. lect 1. noct. de Scr occ. et seq.

Oratio.

Deus, qui in famula tua Viridiana cùm Viginitatis flore mirabiles poenitentiae fructus conjunxisti; tribue nobis, quaesumus, ut ejus meritis, et precibus, poenitentiae lacrymis abluti, mundi in conspectu tuo praesentari mereamur. Per Dominum.
In ii Noct. Nunc nobis, *de 2. loc.*
In iii. Noct. Simile est, *de 1. loc.*

DIE XV. FEBRUARII

In festo S. Romualdi Abb. dup. min. ut in Breviarum comm. Translat. S. Antonii Patav. simpl.

Ad Vesperas Antiph.

O proles Hispaniae, pavor Infidelium, nava lux Italiae, nobile depositum urbis Paduanae; fer, Antoni, gratiae Christi patrocinium: ne prolapsis veniae tempus breve creditum defluat inane.
℣. Ora pro nobis, Beate Antoni.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio

DA, quaesumus, Omnipotens Deus, qui facis prodigia, et mirabilia solus, ut, sicut linguam Beati Antonii Confessoris tui post mortem incorruptam servasti: ita nos ejus meritis, et exemplo Te semper benedicere, et laudare valeamus. per Dominum.
Postea fit comm. Ss. Faustini. et Jovitae Mart.
Ad Laud. pro comm. S. Antonii Patav.
Antiph. Gaude, felix Padua, quae thesaurum possides, cujus clara visio, dignum fore loculum in:

ra, monstravit: tu signis irrigua, tot in tuo p... vides miseris Antonio, serva rei titulum, quae s e te ditavit: sed tu nos ad ardua, Pater, his qui praesides, quorum es possessio, transfer, quos hic vinculum mortis inclinavit.

℣. et Oratio, ut supra in Vesp. Postea Ss. Faustini, et Jovitae Mart. Antiph. Vestri capilli.

DIE XVI. FEBRUARII

In festo B. Philippae Mareriae Virg. 2. *O dup. Omnia de commu. Virg.* 1. *loc. praeter lect.* 1. *Noct de Script occ. et seq.*

Oratio

DEus, qui Beatam Philippam Virginem tuam miris coruscare facis miraculis: concede propitius, ut omnes, qui ejus devote implorant auxilium, petitionis suae salutarem consequantur effectum. Per Dominum.

DIE XIX. FEBRUARII

In festo S. Conradi Conf. 3. *Ord. dup. maj. Omn. de commu Conf. non Pont. praeter seq.*

Oratio

BEati Conradi poenitentia placatus, da nobis Domine, ut ejus imitatione carnem jugiter crucifigentes, nostrorum peccatorum maculas diluamus. Per Dominum.

In primo Nocturno

Lectio i

De libro Exodi *Cap.* 22.

DIxit Dominus ad Moysen: Haec dices Filiis Israel: Si laeserit quispiam agrum, vel vineam, et dimiserit jumentum suum, ut depascatur aliena: quidquid optimum habuerit in agro suo, vel in vinea, pro damni aestimatione restituet. Si egressus ignis invenerit spinas, et comprehenderit acervos frugum, sive stantes segetes in agris, reddet damnum, qui ignem succenderit. Viduae, et pupillo non nocebitis. Si laeseritis eos, vociferabuntur ad me, et ego audiam clamorem eorum: et indignabitur furor meus, percutiamque vos gladio, et erunt uxores vestrae viduae, et filii vestri pu-

pilli. Viri sancti eritis mihi. ℟. Euge serve bone.

Lectio ii

De Epistola B. Pauli Apost. ad Romanos. *Cap.* 12.

FRatres: Habentes donationes secundum gratiam, quae data est nobis, differentes; sive prophetiam secundum rationem fidei, sive ministerium in ministrando, sive qui docet in doctrina, qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui praeest in solicitudine, qui miseretur in hilaritate. Dilectio sine simulatione. Odientes malum, adhaerentes bono. solicitudine non pigri: spiritu ferventes: Domino servientes: spe gaudentes: in tribulatione patientes: Orationi instantes, non alta sapientes, sed humilibus consentientes.

℟. Justus germinabit.

Lectio iii

NOlite esse prudentes apud vosmetipsos; nulli malum pro malo reddentes: providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes. Non vosmetipsos defendentes, charissimi, sed date locum irae, scriptum est enim: Mihi vindicta: ego retribuam: dicit Dominus. Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum. Si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

℟. Iste cognovit.

In secundo Nocturno

Lectio iv. Conradus Placentiae, *ut in Breviario.*

In tertio Nocturno

Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus. Omnia, *ut in Commu. Abb.*

DIE XXI FEBRUARII

In festo S. Angelae Mericiae Virg. 3. *Ord dup. Omnia de commu. Virg.* 1. *loc. praeter seq.*

Oratio

DEus, qui novum per Beatam Angelam Sacrarum Virginum Collegium in Ecclesia tua florescere voluisti: da nobis, ejus intercessione, ange-

licis moribus vivere, ut terrenis omnibus abdicatis, gaudiis perfrui mereamur aeternis. Per Dominum.

In 1. *Noct. Lect. de Ser. occurr. In Quadr.* De Virginibus.

In secundo Nocturno

Lectio iv

ANgela Mericia, Decentiani, Veronensis Dioecesis Oppido ad Lacum Benacum in Ditione Veneta, piis orta parentibus, a prima aetate virginitatis lilium, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrens, egregiam vultus formam, pulchramque caesariem studiose foedavit, ut coelesti dumtaxat animarum Sponso placeret. In ipso autem adolescentiae flore parentibus orbata, austerioris vitae desiderio, in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita novit praestare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa, carnes nonnisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis, et Resurrectionis Dominicae tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita brevissimum humi carpebat somnum. Daemonem vero sub lucentis Angeli forma sibi illudere conantem agnovit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum, ac Regulam Tertii Ordinis Sancti Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

NUllum pietatis officium erga proximos omittens, pauperibus, quidquid sibi ex emendicato victu superesset, largiebatur, libenter ministrabat aegrotis, pluraque cum magna Sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiorum coeno scelestos revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in

Deum, ut saepius extra sensus raperetur. Sacra Palestinae loca summa cum religione obivit: quo in itinere, et visum, quem ad Cydonias appulsa oras, amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem, ac naufragium imminens divinitus evasit. Romam denique firmam Ecclesiae Petram veneratura, et amplissimae Jubilaei veniae percupida, sedente Clemente Septimo, accessit: quam Summus Pontifex allocutus, ejusdem Sanctimoniam suspexit, et commendavit summopere: nec ab Urbe ipsam abire ante permisit, quam alio coelitus vocatam agnovit. ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi

BRixiam itaque, ubi domum ad Sanctae Aphrae templum conduxit, reversa, novam ibi Virginum Societatem, sicut coelesti voce, ac visione mandatum sibi fuerat, sub certa disciplina, sanctisque vivendi regulis constituit, quam Sanctae Ursulae invictae Virginum Ducis patrocinio, ac nomine insignivit: eam vero perennem futuram morti proxima praedixit. Tandem prope septuagenaria dives meritis evolavit in Coelum sexto Kalendas Februarias anni millesimi quincentesimi et quadragesimi; cujus cadaver per ipsos triginta dies inhumatum, flexibile, ac vivo simillimum perseveravit. Demum in Sanctae Aphrae templo inter ceteras, quibus illud abundat, Sanctorum Reliquias reposito, plurima ad ejus sepulchrum agi statim coepere miracula: quorum fama late diffusa, non Brixiae modo, et Decentiani, sed etiam alibi vulgo coepit nuncupari Beata, ejusque imago aris imponi: imo Sanctus ipse Carolus Berromaeus non multis post annis dignam, quae ab Apostolica Sede in Sanctarum Virginum album referretur, Brixiae palam asseruit. Cultum vero illi jamdiu a populis exhibitum, et tum locorum Ordinariis probatum, tum pluribus etiam Summorum Pontificum Indultis munitum, Clemens Papa Tertiusdecimus solemni Decreto ratum habuit, ac confirmavit. Pius vero VII, Pontifex Maximus novis fulgentem si-

gnis anno millesimo octigentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit.

℟. Afferentur.

In iii. Noct. Simile erit decem Virginibus.

DIE XXII FEBRUARII

In festo S. Margaritae de Cortona 3. O. dup. 2 cl. Omnia de commu nec Virg. nec Mart. praeter sequ.

Ad Vesp. Antiph. Dum esset, *cum reliq. de Laud. non Virg. nec Mart. Psal. de commu. Virg.*

Capitulum *Cantic.* 3.

IN lectulo meo per noctem quaesivi quem diligit anima mea, quaesivi illum, et non inveni: surgam, et circuibo civitatem: per vicos, et plateas quaeram quem diligit anima mea.

Hymnus

JAm satis culpis, scelerique diro,
Jam satis coeco dedimus furori:
Ad sacras quisque lacrymans, dolensque
Convolet aras.
Magdala Etruscis rediviva in oris,
Pulchrior noxis rediens ab ipsis
Edocet primae lacrymis juventae
Tergere sordes.
Morte dum spectat misera peremptum
Criminis foedi comitem, repente
Horret, ac deflens maculas vetustas,
Altera surgit.
Surgit, et fuso sine lege crine
Foedat antiqui speciem decoris;
Dat latex potum, tenuesque mensae
Suppetit herba.
Sic fame, et ferro, rigidisque flagris
Delet admissas, reparatque culpas;
Coelitum tandem socianda turmis
Sydera scandit.
Qui creas mundum Genitor Superne,
Nate, qui mundi scelus abstulisti,
Spiritus semper par utrique regnans
Parcite lapsis. Amen.

℣. Ora pro nobis Beata Margarita.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
Ad Magnif. Antiph. De Excelso misit ignem in ossibus meis, et erudivit me, expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum:

Oratio

DEus, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxisti: eadem nobis miseratione concede, ut, quam prius errantem sectari non erubuimus, mox poenitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum.

Ad Matut. Invitat.

Laudemus Deum nostrum, * In Conversione Beatae Margaritae

Hymnus.

PAter superni luminis,
Cum Margaritam respicis,
Flammas amoris excitas,
Geluque solvis pectoris.
Repente tacta coelitus,
Dolore currit saucia
Lavare fletu, tergere
Vitae peractae vulnera.
Vestes, monile projicit,
Impuri amoris pabulum,
Artusque sacco contegit,
Et fune cingit hispido.
O vera, Christe, Charitas,
Tu nostra purga crimina,
Tu corda reple gratia,
Tu redde Coeli gaudia.
Uni, Trinoque Domino
Sit sempiterna gloria,
Peccantium qui crimina
Remittit, et dat praemia.
Amen.

Antiph. Psalmi, et ℣℣. *Nocturnor. de Communi nec Virg. nec Mart.*
In 1. *et* 2. *Noct. Lect. cum* ℟℟ *ut in Breviario.*

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii *Cap.* 15.

IN illo tempore: Murmurabant Pharisaei, et scribae, dicentes: quia hic peccatores recipit, et manducat cum illis. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventurae Episcopi

Serm. 4. Dom 3. post Pent. sup. hoc Evang.

PRimo gaudent Angeli de salute peccatoris propter benevolentiae charitatis latitudinem. Latitudo enim charitatis facit, quod tantum gaudet Angelus de bono proximi, quantum de proprio; quia superna civitas non coangustatur multitudine desiderantium: quia nulli diminuitur de suo ptoprio praemio propter multitudinem praesentium, et existentium, imo inde cuilibet sua gloria crescit. Et propter hoc dicitur in hodierno Evangelio; Quae mulier habens drachmas decem, si perdiderit drachmam unam, nonne accendit lucernam, et everrit domum, et quaerit diligenter, donec inveniat? Sequitur: Gaudium est Angelis Dei super uno peccatore poenitentiam agente. Mulier est Divina Sapientia: drachmae vero novem, sunt novem Chori Angelici; sed drachma una est humanum genus, quae fuit perdita merito primae praevaricationis.

℟. Os suum.

Lectio viii

IGitur Divina Sapientia ad quaerendam istam drachmam accendit lucernam luce humanitatis, uniendo eam, vel intuendo lumine Divinitatis, et everrit domum assumptae mortalitatis, per corporis, et animae resolutionem in passione, ut per proprium Sanguinem inveniat amissum hominem. Ex hoc enim magnum gaudium generatur Angelis Dei, propter latitudinem perfectae charitatis, quae extenditur ad omnes electos: Secundo gaudent Angeli de salute peccatoris, propter Angelici casus restaurationem. Quamvis Angeli sint superiores per naturam, tamen ex Divina largitate, et benignitate, quæ sibi hominem ministravit, contingit, aliquos homines in gratia Angelis æquipararari, et propter eorum meritorum excellentiam ad Ordines Angelorum assumi

ut eorum exaltatio, et sanctificatio sit Angelicæ ruinæ per quamdam æquipollentiam reparatio.

℟. Regnum mundi.

Si hoc Festum celebretur ante Quadragesimam, et extra Vigiliam S. Mathiæ lectio ix. erit sequens.

Lectio. ix.

DE isto autem gaudio potest exponi illud: Consolabitur Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas ejus, et gaudium, et lætitia invenietur in ea. Sion specula interpretatur, et signat Coelum empireum, in quo positi sunt Angeli ad speculandam pulchritudinem Divinitatis, cujus ruinas Deus consolatur, quando terrenos homines loco illorum, qui ceciderunt, exaltat ad Ordines Angelorum. Unde super illud Psalmi: Constitues eos principes; pauperes elegit: ut exaltaret ad Ordines Coeli, qui fiunt ex hominibus; et Angelis.

Te Deum.

Ad Laudes, et per Horas. *Antiph.* Dum esset, *ut in commu. nec Mart. nec Mart.*

Psa. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.* *Capitulum* In lectulo meo, *ut supra in Vesp.*

Hymnus.

SUmmi Parentis Unice,
Vultu pio nos respice -
Vocans ad arcem gloriæ
Cor Margaritæ poenitens.
Amissa drachma regio
Recondita est ærario;
Et gemma detersa luto
Nitore vincit Sydera.
Jesu medela vulnerum,
Spes una poenitentium
Per Margaritæ lacrymas
Peccata nostra diluas.
Dei Parens piissima
Hevæ nepotes flebiles
De mille vitæ fluctibus
Salutis in portum vehas

Uni, Trinoque Domino
Sit sempiterna gloria,
Peccantium qui crimina
Remittit, et dat præmia. Amen.

℣. Ora pro nobis etc. ℟. Ut digni etc.

Ad Bened. Antiph.

Ut cognovit resipuit Seraphici Ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

Oratio Deus, qui famulam, *ut in Vesp.*

Ad Tertiam Antiph. In odorem.

Capitulum In lectulo.

℟. *br.* Specie tua. ℣ Adjuvabit.

Ad Sextam Antiph. Jam hyems

Capitulum *Cant. 8.*

Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio, lampades ejus lampades ignis, atque flammarum.

℟. *br.* Adjuvabit eam ℣. Elegit eam

Ad Nonam Antiph. Ista est speciosa.

Capitulum *Ibid. v. 7.*

Aquæ multæ non potuerunt extingere charitatem, nec flumina obruent illam. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

℟. *br.* Elegit eam. ℣. Diffusa

In 2. Vesp Omnia ut in primis, praeter sequ.

Antiph. ad Magnif.

Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus, inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam. *Oratio ut supra.*

DIE XXV. FEBRUARII

In festo B. Sebastiani Apparitio Conf. Ord. Min. dup. min,

Oratio

Deus, qui Beatum Sebastianum Confessorem tuum in simplicitate cordis ambulare fecisti, ac coe-

lestibus donis cumulasti; Concede propitius, ut ejus intercessione, et puris mentibus Tibi servire, et gratiae tuae munera consequi valeamus. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In secundo Nocturno

Lectio iv

SEbastianus Guidinae Galleciae Oppidi Dioecesis Aurixiensis ex honesta stirpe in Hispania ortum habuit. Ab infantia pie educatus, ac puer pascendis gregibus deditus, nihil puerile gessit in opere, statimque apparuit, eum ad magnum aliquid portendendum peculiari Dei providentiia fuisse praeservatum. ... am, ut constanti fertur fama. quum duodennis ex ...iue contagiosa lethaliter decumberet, et solus in semidiruto tugurio esset derelictus, morsu lupi e nemore erumpentis, qui leniter tumorem perrupit, pusque virulentum plane abstersit, a Matre illuc redeunte mirabiliter repertus fuit sanatus. Pueritia domi probe transacta, adolescens e paterno solo egressus, Salamanticam secessit, ibique alieno servitio mancipatur: Tum rei agrariae alibi addictus, ut Parentum inopiam sublevaret, varia hinc inde expertus est discrimina, in iisque ter mulieres ejus virginitati insidiantes, invicte reijecisse perhibetur. Hisce vero periculis valde commotus, in novam Hispaniam, quo Evangelica Fides nuper fuerat invecta, proficisci in animum sibi induxit, navimque conscendens cum aliis sociis, quorum convicia aequanimiter in itinere tulit, prospera tandem navigatione confecta, primo Angelopolim, deiude Mexicum appulit. ℟. Honestum.

Lectio v

EGregiae charitatis ejus in Proximum ilico coepit Mexici praebere argumenta. Quum enim ibi novo opificio construendi plaustra, arduoque labori aperiendi vias rectas per impervias sylvas, praesertim eam, quae e Mexico ducit ad Zacathecam, totum se daret, pingues opes, quas inde sibi comparaverat, in Viduis, et Orphanis alendis, honestis puellis dotandis, aliisque huius generis mise-

ricordiae operibus impendebat. Quocirca hominem multo aere alieno gravatum, atque adeo a Lictoribus captum, toto debito generose soluto, e vestigio ab eorum manibus liberavit. Hinc tantam virtutis opinionem adeptus fuit, ut etiam ab Indis, ingenita ferocitate deposita, obsequium sibi et famulatum praestari mereretur, Nuptias, quas olim modeste abnuerat, postmodum inire decrevit. Itaque bis matrimonium cum honestis virginibus contraxit, quas tamen, iisdem consentientibus, intactas reliquit. Quare Daemon variis modis eum est agressus: nunc foeda spectra ferocis Tauri, trucisque Mauri ei objiciens: nunc venustae mulieris impudice gestientis formam induens; Sed vir Dei signo Crucis cuncta hostis molimina vicit. Postrema conjuge defuncta, Ordini Seraphico adscribi petiit, ac Monialibus S.Clarae cunctis opibus relictis, voti sui compos jam septuagenarius in Statu Laici effici meruit.

℟. Amavit.

Lectio vi

SOlemnibus votis Deo nuncupatis, in omni virtutum genere mirifice enituit. Summa ei inerat simplicitas, animi candor, mansuetudo, obedientia, paupertas, in adversis item tollerandis eximia patientia. Temperans adeo fuit, et fortis, ut praeter prolixa jejunia, et corporis afflictationes, noctes insomnes saepe traduxerit; dignus propterea, cui, ut fertur, esurienti in Deserto, et omni humana ope destituto. Angeli cibaria ministrarint, lassitudine confectum recrearint, dormientem coelesti splendore circumfulserint: Itinerantem a pluvia, et nivibus defenderint: ex via devium, in rectum tramitem deduxerint, deque uno in alium locum transtulerint. Futuros eventus quoque praenovit; Secreta item coelestia, et cordium arcana penetravit, et in ferociores belluas absolutum semper exercuit dominium. Eucharistiae Sacramentum, quod in extremo morbo ex vomitu praepeditus sumere non poterat, ad se ferri poposcit, et humi stratus; lacrymisque perfusus inenarrabili animi sensu

coluit. Senio tandem confectus, prope centenarius ultimum diem placidissime Angelopoli clausit. Post mortem corpus ejus, quod ex poenitentia attritum, squallidumque erat, statim formosam induit speciem, suavemque spiravit odorem. Virtutibus denique, et Miraculis clarus, a Pio Sexto Pont. Max. in Beatorum coetum solemniter est relatus.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno de 2. loco.

DIE XXVII FEBRUARII

In festo B. Eustochii Virg. Ord. S. Clarae dup. Omnia de commu. Virg. 1. loo. praeter lect. 1. Noct. de scr. occ. et sequ. prop.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui vitam Beatae Eustochii Virginis tuae cum Christo absconditam mirabiliter clarificasti, ejus precibus, et imitatione concede, ut in hoc saeculo pariter consepulti, ad vitam resurgere mereamur aeternam. Per eumdem etc.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

EUstochium ex nobili Calefatorum, et Romano Columnensium genere Messanae nata, a prima adolescentia animi virtutibus non minus, quam corporis venustate explendescens, cum a compluribus Regni Siciliae Dynastis expeteretur, gravissimis Consanguineorum conatibus, molestiis, atque injuriis fortiter superatis, oblatas nuptias constantissime recusavit, ut Coelesti Sponso a se datam servaret fidem. Hac victoria Eustochium excitata, cum nihil magis optaret, quam pati, et esse cum Christo; in Messanense Basilicarum Monasterium Ordinis Sancti Francisci se recepit; inquè earum Virginum numerum cooptata, sic quotidianae vitae consuetudine, atque virtutibus eluxit, ut omnes studio excitaret suo. Rerum divinarum, atque imprimis cruciatuum Christi meditationi conti-

nenter insistens, id unum enitebatur, ut quocumque se verteret, nihil aliud, nisi ejusdem Passionis Mysteria, suis oculis exhiberetur.

℟. Propter veritatem.

Lectio. v.

EXimio erga Deum amore flagrans, ut Virginitatem, quam ei dicaverat, illibatam perpetuo custodiret, setoso indusio, ac interdum senticoso, crebrisque flagellationibus, vigiliis, atque jejuniis carnem jugiter affligebat, pane tantum, et aqua absinthio, et cinere admixtis victitaret, atque, ut diutius in oratione insomnis persisteret, oculos oleo, et mali arabici succo linire studuit: quibus ex rebus vultus, ut cupiebat, amisit venustatem. Severiori disciplinae servandae causa, probante Callisto Tertio Pontifice Maximo, novum Clarissarum Monasterium Montis Virginis, plurimis curis, atque molestiis, ei obsistentibus multis ex Basilicarum Asceterii Virginibus non modo, sed etiam ex Messanae Optimatibus, instituit. Huic invita omnium primà cum praeesset, nihil umquam, neque insolens, neque gloriosum ex ore ejus exiit, sed dimisso per virtutem animo, famula cujusque videbatur, et erat. Qua sane virtute, praecipuaque in proximum charitate, cum Moniales lue conflictarentur, mirum in modum excelluit.

℟. Dilexisti.

Lectio vi.

EUcharistiae Sacramentum, memoriale Passionis Christi singulari animi sensu prosequebatur, atque Deiparam Virginem, millies (festis praesertim illius diebus) recitata Angelica Salutatione, sanctissime colebat. Tali mòdo, cum annos quatuor et quinquaginta complesset, postremum nacta est morbum: quo accrescente, Ecclesiae Sacramentis munita, ad custodiendam sollicitissime Religionem, et Ordinis disciplinam Sorores adhortata, affulgente, ut fertur, in ejus cubiculo clarissimo Sydere, tertiodecimo Kalendas Februarii extremo Saeculo decimoquinto meritis plena in Patriam migravit Bea-

torum. Ejus Corpus adhuc integrum in sacra Monasterii Montis Virginis Æde, signis coruscat; cujus opem praesentissimam Messanenses praesertim st terraemo tibus experti sunt. Delatum Beatae Eu-inochio cultum Pius Sextus Pontifex Maximus probavit: utque ejus Festum cum Officio, et Missa ab universo Ordine Minorum, atque a Clero Messanensi celebraretur, Apostolica auctoritate concessit.
℟. Afferentur.

In tertio Noct. Decem Virginibus.

DIE XXVIII. FEBRUARII:

In festo B. Thomae a Cora Conf. I. *O. dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq. In Hymno* Meruit suprrmus.

Oratio.

Deus, qui Beatum Thomam tuo amore succensum interiori mortificatione, et eximia in proximum dilectione decorasti: ejus meritis, precibusque concede, ut nosmetipsos pro Te abnegantes, et charitatis opera jugiter exequentes aeterna praemia consequi mereamur. Per Dominum.

In I. *Nocturno. Lect. de Script. occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Thomas Corae in Dioecesi Veliterna piis, honestisque parentibus natus, vel ab ineunte aetate non obscura dedit futurae sanctitatis specimina. Adhuc enim puerulus tanto morum candore emicuit, ut a Civibus suis Innocentis, ac Sancti Juvenis nomine appellaretur. Defunctis parentibus, res domesticas rite disposuit, utque Deo adhaereret intimius, Fratrum Minorum de Observantia habitum suscepit. Expleto Tyrocinio, in quo maxima humilitate refulsit; Solemnem emisit Professionem Velitris studiorum gratia degens, Sacerdotio initiatus est; ibique crebris suspiriis, et magna lacrymarum copia primum Deo obtulit Sacrificium. Interim pervetustus Civitellae Conventus prope Su-

blacum in Sacrum Recessum erigitur. Asperrimum ejusmodi vitae genus, quod forti animo nedum arripuit, sed et quibusdam postea Regulis perfecit, subindeque in alium prope Palumbariae Oppidum in Sabinis invexit, etiam aetate provectus, laboribus fractus, et variis morbis afflictus, vultu semper, et animo hilari adamussim implevit, atque alios ad illud idem implendum verbis, ac exemplis roboravit. ℟. Honestum.

Lectio v.

Assiduis Coenobii laboribus, cilicium, abstinentias, privatas flagellationes, aliasque austeritates adjecit, quibus Castitatem ad mortem usque illibatam servavit. Eximia ejus in Deiparam Virginem, quam semper ut Matrem coluit, et in acerbissimam Christi Passionem pietas fuit; Singularis vero erga Eucharistiae Sacramentum veneratio, ardensque Charitas, quam Deus signis comprobasse fama est. Interea se peccatorem, ineptumque hominem reputans, viliora quaeque Coenobii munia obire solemne habuit Injurias factis, nedum verbis illatas aequissime pertulit. Seraphicae paupertatis amantissimus, arcto rerum usu contentus fuit; ad hunc Fratres hortabatnr, et quidquid hujus integritatem vel minimum laedere viderètur, a praefatis Conventibus eliminavit. Ipsas quoque sponte oblatas eleemosynas Largitoribus, ut superfluas identidem remisit: Erga omnes tamen comus, et benignus; pauperibus, atque iis, qui ad ipsum vel consilii, vel Spiritualium exercitiorum causa confluebant necessaria cuncta suppeditabat, spe firmissima uni Deo innixus; qui propterea annonam haud raro multiplicasse, atque inopinatis aliis auxiliis opportune providisse fertur. ℟. Amavit.

Lectio vi.

Dei amore, et proximi exaestuans, ad Sinenses pergere proposuerat, ut Catholicam Fidem praedicaret, pro qua etiam vitam profundere peroptabat: Sed cognita adversà Dei voluntate, in Sublacensi, finitimisqoe locis parata sibi a Domino vinea

laetus permansit. Ut infirmis opem ferret, neque tybiarum dolor, neque intempestae noctes, neque viarum asperitas, neque pluviae, aut glacies ardentissimam ejus Charitatem detinere poterant. In excipiendis domi, forisque Confessionibus integros dies, ac etiam noctis partem, saepe jejunus, ob istorum multitudinem transegit. Peccatores, obduratos praesertim, et gravi delictorum sarcina oppressos paterno amplectebatur affectu, et de eorum resipiscentia summopere gaudens, ad contritionem singulari gratia, et lacrymas excitabat, Deoque reconciliatos in viam salutis mirifice dirigebat. Prophetiae, et scrutationis cordium donis claruisse perhibetur. Oppida, et Castella Sublacensis Dioecesis, et huic finitima concursans, Coram patriam persaepe petens, talis ubique fiebat Populorum commotio, morumque reformatio, ut merito novus illius Regionis Apostolus haberetur, et dici posset. Summis tandem laboribus pro Dei Gloria amplificanda exantlatis, in praefato Civitellae Conventu ultima infirmitate correptus fuit: hinc Sacramentis Ecclesiae refectus, et supernis Charismatibus recreatus mortem Justorum obivit tertio Idus Januarii anno millesimo septincentesimo vigesimo nono, aetatis suae quarto et septuagesimo. Ejus Sanctitatem miracula comprobarunt, quibus rite cognitis, PIUS SEXTUS Pontifex Maximus Beatorum fastis illum solemniter adscripsit.

℟. Iste homo.

In 3. Noct. de s. loco.

DIE I MARTII

In festo B. Mathiae de Nazaraeis Virg. Ord. S. Clarae dup. min.

Omnia de commu. Virg. 1. loc. praeter lect. 1. noct. de Scr. occurr. et seq.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui Beatam Mathiam Virginem tuam ad Tibi caste, et pie serviendum uberibus donis attraxisti; ejus, quaesumus, intercessione concede, ut casto corde Tibi adhaerentes, aeternam gloriae coronam consequamur. Qui vivis, etc.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

MAthia de Nazaraeis Mathelicae in Piceno nobilibus, piisque Parentibus orta pueritiam ita transegit, ut diluculo ceolesti Sponso perpetuo famulari deliberaverit. Itaque splendidas nuptias a Patre oblatas constantissime recusans, clam domo aufugiens ad Monasterium S. Mariae Magdalenae convolavit, ubi comam sibi ipsa tondens, claustralem vitam solemniter professa est. Quas in corde suo ascensiones ad Christum disposuerat, brevi auxit adeo, ac perfecit, ut omnibus Consororibus admirationi foret, atque exemplo; quo factum est, ut mortuae Abbatissae Consobrinae suae, omnium voto reluctans prae humilitate, Episcopo Camerinensi gratulante, ac probante, Monasterii Praeses fuerit subrogata, quod munus ad annos quadraginta sanctissime administravit. Dignitatis honore nihil commota, ita praefuit semper, ut subjecta Soorores ejus voluntati numquam repugnaverint.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

PRudentiae, caeterarum simul virtutum singulare prorsus, ac perfectissimum exercitium conjunxit. Paupertatem ita coluit, ut Patris haereditatem

sibi delatam partim pauperibus, partim Monasterio, et ejus Ecclesiae, quam a fundamentis excitavit, nihil sibi relicto, attribuerit. Ut Castitatem incontaminatam servaret, carnis mortificationem sub initium tyrocinii susceptam numquam dimisit. Quotidianum pene servavit jejunium, pane tantum, et aqua utens; cilicia induit asperrima, flagella ad sanguinis effusionem, vigilias ad integras fere noctes protraxit, ut Deo per orationem arctius adhaereret, in qua cum sacratissimam Passionem Christi mente recoleret, Divini amoris igne adeo inardescebat cor ejus, ut vel profusissimas lacrymas funderet, vel in dulcissimas ecstases rapta consisteret.

℞. Dilexisti. *Lectio vi.*

Virtutibus emicans, donis etiam Prophetiae, ac Miraculorum enituit; quorum odor, ac fama omnium animos ita pervasit, ut plurimi vel consilii, vel auxilii causa continuo ad eam confugerent; ipsa vero humilitatem ita coluit semper, ut viliora Monasterii officia obire gestiret. Tandem vicinae mortis conscia, die, horaque illius praenuntiata, enixe Sororibus commendans custodiam Castitatis, Paupertatis, Obedientiae, mutuamque dilectionem, ac concordiam; luce circumfusa, spiritum emisit die Sanctis Innocentibus sacra, anno millesimo tercentesimo. Corpus inter Populi lacrymas, ac laudes in Ecclesia Monasterii tumulatum, ob prodigia, quae fiebant, paulo post in Arca lignea, mox lapidea reconditum sub Altari S. Caeciliae collocatum est, ubi Fidelium venerationi, ac cultui patet. Hunc in dies auctum, ac latius propagatum ob crebra miracula, et sanguineum sudorem, quem ab eo dimanare pluries, ac juridice compertum est; Clemens XIII Pontifex Maximus confirmavit, concesso in ejus honorem Officio, ac Missa, Pius vero VI probatis Oratione, ac Lectionibus propriis ampliavit.

℞. Afferentur.

In 3 Noct. de commu. Virg. 1. loco

DIE III MARTII

In festo B. Bernardi a Corleone Conf. Ord. Min. Capucc. sem. ad libit. Omn. de commu. Conf. non Pont. 1. loc. In hym. M, S. *praeter ll. 1. noct. de ser. occur. et seq.*

Oratio.

DEus, qui B. Bernardum Confessorem tuum heroica charitate, et admirabili poenitentia clarere fecisti; ejus nobis intercessione concede, Te super omnia toto cordis affectu diligere, et dignos poenitentiae fructus facere. Per Dominum etc.

Eadem die. *Pro Civit. tantum Neapol.*

In festo S. *Potiti Mart. dup. min.*

In 1. *Vesp. Ant.* Potitum, *cum relig. de Laud. Psal. de Dom. ult. Psalm.* Laudate Dom. omnes gentes.

Capitulum. *Jacob. 2,*

BEatus vir, qui suffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus

INvicta virtus Martyrum,
Et alme custos Virginum,
Jesu, Potiti laudibus
Adsis Olympi e vertice.
Infirma mundi deligens,
Ut conterantur fortia,
Illum virili pectore,
Adhuc replesti parvulum.
Hinc ipse victor nobilis
Domum, Parentes, omnia
Vultu sereno despicit,
Tibique adhaeret arctius.
Honor, decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quae per Potitum Coelica
Nobis rependat munera. Amen.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.
℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ant. ad Magn.

Respexit Dominus humilem servum suum Potitum, et posuit diadema regni in capite ejus, atque ex hoc beatum illum dicent omnes generationes.

Oratio

DEus, qui nos B. Martyris tui Potiti annua celebritate laetificas; concede propitius, ut de cujus triumphali agone laetamur in terris, ad ejus gloriae consortium pervenire feliciter mereamur in Coelis. Per Dominum.

AD MATUTINUM

Invitator. Regem Martyrum Dominum: * Venite, adoremus. *Psalm.* Venite, etc.

Hymnus

JAm de paterno carcere
Saevi ad tribunal Judicis,
Puero Potito protinus
Certamen instat acrius.
Blandis Tyrannus vocibus
Frustra lacessit, postmodum
Minis perurget, offerat
Thus, aut daturus sanguinem
Princeps suorum militum
Sed Christns offert lauream,
Interque coetus Martyrum
Sedem moerentl destinat.
Honor, decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quae per Potitum Coelica
Nobis rependat munera. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph, Beatus Potitus non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, sed in lege Dei fuit voluntas ejus die, ac nocte.

Beatus vir. *Cum reliq. Psal. de commu. un. Mart.*

Antiph. Insurrexerunt impii adversus Dominum, et adversus Sanctum suum, qui habitat in Coelis, irrisit eos.

Quare fremuerunt Gentes.

Antiph. Factus est Dominus servo suo turris fortitudinis, a facie inimici.

Domine, quid multiplicati sunt.

℣. Gloria, et honore coronasti eum, Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De libro Ecclesiastici.

Cap. 51. *Lectio i.*

COnfitebor tibi, Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo, quoniam adjutor, et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione, a laqueo linguae iniquae, et a labiis operantium mendacium, et in conspectu astantium factus es mihi adjutor. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus, praeparatis ad escam: de manibus quaerentium animam meam, et de portis tribulationum, quae circumdederunt me: a pressura flammae, quae circumdedit me; et in medio ignis non sum aestuatus: de altitudine ventris inferi, et a lingua conquinata, et a verbo mendacii, a rege iniquo, et a lingua injusta.

℟. Verbera carnificum non timuit sanctus Puer tuus, moriens pro Christi nomine: * Ut haeres fieret in domo Domini.

℣. Tradidit corpus suum propter Deum ad supplicia. Ut haeres.

Lectio ii.

LAudabit usque ad mortem anima mea Dominum, et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me undique, et non erat qui adjuvaret. Respiciens eram ad adjutorium hominum, et non erat. Memoratus sum misericordiae tuae, Domine, et operationis tuae, quae a saeculo sunt: quoniam eruis sustinentes te, Domine, et liberas eos de manibus Gentium.

℟. Invictus Dei athleta agonem suum Domino precibus commendabat. * Et mori pro Christo semper optavit, et votis omnibus expetivit.

℣. Certus sum, quia neque mors, neque vita,

neque creatura alia poterit me separare a charitate Dei. Et mori.

Lectio iii

EXaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecatus sum. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meae, et in tempore superborum sine adjutorio. Laudabo nomen tuum assidue, et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini.

℟. Puer meus, noli timere, quia ego tecum sum, dicit Dominus : * Liberabo te de manu pessimorum, et eruam te de manu fortium.

℣. Beatus Potitus orabat, dicens: Domine Jesu Christe, miserere mihi servo tuo. Liberabo te. Gloria Patri. Liberabo te.

In secundo Nocturno.

Antiph. Invocavit Dominum in medio tormentorum, et in tribulatione dilatavit cor ejus Deus, et mirificavit eum.

Cum invocarem.

Antiph. Exaudisti, Domine, servum tuum, et anima illius introivit sine macula in domum tuam.

Verba mea.

Antiph. Ex ore Pueri tui perfecisti laudem tibi, Domine, et destruxisti inimicum, et ultorem.

Domine, Dominus noster.

℣. Posuisti, Domine, super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Lectio iv

POtitus Calari, antiquissima Sardiniae Urbe, natus, ab unguiculis, inscio Patre, Christiana Fide imbutus, ab eo postmodum, ut eam desereret, tentatur, propptereaque in custodiam traditur. Sed tantum abfuit, ut minis, blandiisque quidquam Pater profecerit, ut filii sanctissimis monitis, atque exemplis, et ipse Christianam Fidem ample-

xus sit. Vinculis ergo solutus, divino consilio, Patriam deseruit, et in Montem Epyrum secessit. Ibi Divini verbi praedicatione, vitae sanctimonia, ac sanctissimis monitis praeluxit, et Daemonum insidias, quibus crudelissime divexatus est, superavit. In Valeriana Urbe Agathonis Senatoris conjugem elephantiasi laborantem curavit, quapropter Senator ipse cum tota familia, multisque civibus Christo adhaeserunt. Romae quoque Agnetem Antonini Imperatoris filiam, crudelissime a Daemone diris cruciatibus exagitatam, liberasse, traditur. Sed duri cordis, et pervicax Imperator, Diis volens filiae salutem referre, ac Potitum eorum sectatorem fieri, eum totis viribus in hanc sententiam pertrahere conatus est. Quare ad Idola perducto Potito, ejus precibus, atque virtute, ficta Numina corruerunt. Iratus inde Imperator, atque aegre id ferens, eum exquisitis jubet tormentis torqueri.

℟. In tormentis te Deum non negavit: * Et ad mortem perductus, te Dominum Jesum Christum confessus est.

℣. Probasti, Domine, cor ejus, et visitasti nocte. Et ad mortem.

Lectio v.

IN custodiam ergo arctissimam primum traditur, dire postmodum equuleo cruciatur; facesque ardentes ejus lateribus admoventur. Hanc Principis immanitatem cum Sanctus Martyr exprobaret, unguibus manuum, pedumque ei crudeliter detractis, feris objectus est; sed ab his, nativae feritatis oblitis, nil laesus, in ferventis olei ollam injicitur: liquato plumbo perfunditur, ac clavo ignito transfigitur, quo, cum divinitus Sanctus Martyr liberaretur, extracto; illico Princeps maximo capitis dolore affectus est, et Potitum rogavit, ut sibi opem ferret: Agnetis tamen enixis precibus, Principem Sanctus Martyr curavit, quam ille rem magicis artibus referens, cum impietatis a Potito argueretur, ut lin-

gua ei amputaretur, praecepit: qua etiam abscissa, uberius concinens, Imperatorem ut lacesseret, fieri ullis tormentis non posse, ut Romae vitam amitteret, praenuntiat.

℟. In Domini Jesu confessione fundatus, inter tormentorum supplicia stetit imperterritus: * Ac demum triumphali morte Coelos petivit, sanguine laureatus.

℣. Felici commercio pro terrenis Coelestia, properituris aeterna commutavit. Ac demum.

Lectio vi

QUare Antoninus permotus, et Populi conversionem subveritus, Satellitibus, ut illum necarent, quo vellent, commisit. Itaque Roma eductus, apud Asculum Apuliae Idibus Januarii, secundo Christi saeculo capite plectitur. Ejus corpus a Christianis sepultum, tractu temporis Tricarici, ineunte saeculo decimosexto, in Æde Sanctissimae Trinitatis repertum est. Neapoli ad ejus nomen Templum dedicatum extat, in quo a Sanctimonialibus Ordinis Sancti Benedicti memoria tanti Martyris die decimaquarta Januarii jamdudum recolebatur: inde piis earumdem Sanctimonialium precibus permotus Clemens Papa XII. praesens Officium eadem die, qua celebrare consueverant, illis benigne indulsit. Demum idem Clemens XII Pontifex Maximus ab universo Clero Saeculari, et Regulari Neapolitanae Civitatis eadem die celebrari mandavit.

℟. Qui vicerit, vestietur vestimentis albis, et non delebo nomen ejus de libro vitae: * Et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus.

℣. Beatus Potitus, dum torqueretur in tormentis, confessus est nomen Domini Jesu Christi. Et confitebor. Gloria Patri. Et confitebor.

In tertio Nocturno.

Antiph. Dum torqueretur in tormentis, oculi Domini super servum suum.

In Domino confido.

Antiph. Potitus Christi Martyr locutus est verita

tem in corde suo, et non egit dolum in lingua sua *Domine, quis hebitabit?*

Antiph. Praeven sti eum, Domine, in benedictionibus dulcedinis, et posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Domine in virtute tua.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam, et magnum decorem impones super eum,

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii *Cap.* 10. *v.* 34.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis, Nolite atbitrari, quia venerim pacem mittere in terram, non veni pacem mittere, sed gladium. *Et reliqua.*

Homilia S. Hilarii Episcopi. *Cap.*10.

QUae ista divisio est? inter prima enim legis praecepta accepimus: Honora Patrem tuum, et Matrem tuam, et ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram et separatus a patre filius, et filia a matre, nurus adversus socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati praefertur. Ubique odia, ubique bella, et gladius Domini inter patrem, et filium, et inter filiam, matremqae desaeviens. Gladius telorum, omnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestatis, et judicii severitas, et animadversio peccatorum. Et hujus quidem tali nomine novi Evangelii praedicationem appellatam, frequens in Prophetis auctoritas est.

℟. Corona aurea super caput ejus. * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

℣. Esto fidelis usque ad mortem, et dabitur tibi corona Vitae. Expressa.

Lectio viii

DEi igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio, qui gladius missus in terram est, idest praedicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo una dissensio, et domestica novo ho-

mini erunt inimica: quia ille per verbum Dei divisus ab illis, manere et interior, et exterior, idest, et corpus et anima in spiritus novitate gaudebit.

℟. Christi Martyr succensus igne divini amoris sustinuit supplicia passionis: * Et per immanitatem tormentorum pervenit ad societatem Angelorum.

℣. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit. Et per immanitatem. Gloria Patri. Et per immanitatem.

Lectio ix

PErgit deinde eodem praeceptorum, et intelligentiae decursu. Nam posteaquam relinquendo omnia, quae in saeculo charissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit Crucem suam, et sequitur me, non est me dignus; quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis, et concupiscentiis. Et indignus est Christo, qui non Crucem suam, in qua compatimur, commorimur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc sacramento Fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per Horas Ant.

POtitum servum tuum, Domine, firmaverunt manus tuae, et regnabit in aeternum

Dominus regnavit.

Antiph. Tu scis, Domine, agonem meum, recordare mei, et visita me, et tuere me ab his, qui persequuntur me.

Iubilate.

Antiph. Recordatus sum tui, dicit Dominus, miserans adolescentiam tuam, et certamen forte dedi tibi ut vinceres.

Deus, Deus meus.

Antiph. Deus Dominus fortitudo mea; et deducet me victor in Psalmis canentem.

Cantic. Benedicite.

Antiph. Consummatus in brevi explevit tempora multa, placita enim fuit Deo anima illius.

Laudate Dominum de Coelis.

Capit. Beatus vir, *ut sup.*

Hymnus

IGnescit ira Praesidis,
Pudetque vinci a parvulo:
Olim Gigantem Goliath
David puer sic fregerat.
Probata tandem concidit
Rotatà ab ense victima;
Columba qualis innocens
Petivit astra spiritus.
Gaudens, Potite, gloriae
Victor bravìum suscipe:
Hinc nos, Patrone, Virgines
Malis tuere ab omnibus.
Honor, decusque debitum
Sit Trinitati jugiter.
Quae per Potitum Coelica
Nobis rependat munera. Amen.

℣. Justus ut palma florebit.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

In sanctitate serviamus Domino, qui puerum. et Martyrem suum Potitum elegit ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Oratio Deus, qui nos, *ut supra.*

Ad Hor. ant. de Laud. Capit. et ℣ *de commù.* 1 *M. Orat. ut supra.*

In 2. *Vesp. omnia ut in* 1. *ult. Psalm.* Credidi,
℣. Justus ut palma etc.
℟. Sicut cedrus etc.

Ant. ad Magnificat.

Omnes gentes magnificate Dominum, fecit enim Martyri Potito magna, qui Potens est, et sanctum Nomen ejus. *Oratio ut supra*, com. seq. etc. ut in Breviar.

DIE V MARTII

In festo B. Joannis Josephi a Cruce Conf. 1. *O. dup. min. Lect.* 1. *Noct. de Scr. occurr. In Quadrag.* Beatus vir, *de Commn.* 2 *loc.*

Oratio

DEus, qui Beatum Joannem Josephum Confessorem tuum per arduas paupertatis, humili-

tatis, et patientiae vias Coelesti gloria sublimasti, da nobis, quaesumus; ut carne mortificati, ejus imitemur exempla, et gaudiis perfruamur aeternis. Per Dominum etc.

In secundo Nocturno

Lectio iv

ISchiae Regni Neapolis in urbe apud Ænariam Insulam, Parentibus nobilitate sanguinis, morumque probitate praestantibus, ortus est B. Joannes Josephus de Cruce. Christianae pietatis semina, quae in ejus animam, supernis benedictionibus praeventam, cum lacte instillaverant, fructus mox uberrimos adtulerunt. Tenerrima adhuc aetate, nedum a nugis puerilibus abhorruit, sed virtutes excolere coepit illustriores, silentii potissimum, mortificationis, Mundi, suique ipsius abnegationis, quas assiduo Orationis studio confovebat, Deiparae cultum, quem ad obitum usque in dies auxit, interea temporis adripuit; Dominicaeque Passionis, et Eucharistiae Mysteria adfectu peculiari prosequebatur, S. Petri de Alcantara Institutum, quod Joannes de S. Bernardo ex Hispanis Excalceatis, Clemente IX adprobante, nuperrime in Italiam invexerat, divino afflante Numine, anno vitae suae sextodecimo amplexus est Italorum primus. Seraphico. Patriarcha, fidissimoque ejus alumno Petro de Alcantara in ipso tyrocinio sibi ad imitandum propositis, mirum quam perfecte poenitentiam hujus, et contemplationem, humilitatem illius, ac paupertatem jam tum fuerit adsecutus. ℟. Honestum.

Lectio v

TErtio vix decurso a solemni Professione sua anno, Pedemontani Aliphae Coenobii fundationi destinatur, quod ejus opera exiguum adeo evasit, ut alterius, quod olim in Petroso Extremadurae S. Petrus de Alcantara, Clericus ipse quoque, excitaverat, imaginem simillimam referret. Sacerdotio ex obedientia inauguratus, Disciplinis Moralibus, quas numquam perdidicerat, improviso, excultus visus est. Superiorum venia, non longe ab eo

Coenobio, Sacram Heremum extruere adgressus, subter excelsi Montis dejectu, ut absolveretur quam citissime, ligna, lapides, calcem humeris suis, mordaci lorica contectis, exportabat: ita per calcanea cruor ubertim in terram deflueret. Fratrum rogatu, Leges quasdam pro sacro illo Recessu peculiares condidit, dignas, quae a Sede Apostolica confirmarentur. Novitiorum regimini praepositus, eorum ad vitam regularem componere mores eo profectu enixus est ut illorum aliqui Sanctitatis, et miraculorum fama inclaruerint. Verum cum Clemens Papa XI Saeculi decimi octavi initio Fratres Italos excalceatos ab Hispanis in Regno Neapolis sejunxisset, illique nulla regiminis forma potirentur, ab eodem Pontifice, obsistente licet humani generis hoste, Provinciae Neapolitanae S. Petri de Alcantara nuncupatae, erectionem obtinuit.

℟' Amavit.

Lectio vi

PRimus novae istiusmodi Provinciae Minister renuntiatus, regimen, quod abdicaverat, Sacrae Congregationis Episcoporum, et Regularium jussu adsumere coactus, difficile relatu est, quot qualesque calumnias Dei Famulo devorare opus fuerit, ut Italicam Excalceatorum Fratrum Familiam constabiliret. Rebus compositis, eo sese totum convertit, ut duplex ille Petri de Alcantara Contemplationis, et Poenitentiae spiritus altas inter suos radices ageret; quos praeclarissimis virtutum exemplis anteibat, humilitate imprimis, rigidaque claustralis disciplinae custodia. Paupertate, et abstinentia enituit admirabili. Unicum ad nudam carnem sexaginta quatuor annis habitum adhibuit; perque viginti quatuor annos priscorum Heremicolarum ritu, pane tantum, ac fructibus victitavit, quod edulii genus ex obedientia in nauseosum commutavit ferculum. Flagellis asperrimis, ciliciis, et Cruce ferrea, acutis instructa claviculis, corpus suum dilaniabat. Illud etiam de eo fertur, quod creberrimas inter orandum ecstases passus est, quodque raptibus, prophe-

tia, miraculis, aliisque hujusmodis supernaturalibus Donis vivens claruerit. Denique zelo animarum absumptus, octuagenarius, apopletico morbo correptus, tertio Nonas Martias in osculo Domini obdormivit, in Coenobio S. Luciae Montis, Urbis Neapolis, anno septingentesimo trigesimo quarto supra millesimum. Eumdem novis miraculis coruscantem anno ab illius decessu quinquagesimo sexto. Pius VI Pont. Max. Beatorum albo recensuit.

℞. Iste homo.

Lection. III. Noct. De commu. 2. loc.

DIE VI MARTII

In festo S. Coletae Virg. 2. O. dup. 2. class. Omnia de Commu. Virg. 1: loc, praeter sequent.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui beatam Coletam Virginem tuam Coelestibus donis cumulasti; tribue, quaesumus, ut ejus virtutes aemulantes in terris, aeternis gaudiis cum ipsa perfruamur in Coelis. Qui vivis et regnas.

Lect. 1. Noct. De Virginibus.

In secundo Nocturno

Lectio iv

PIcardiae Civitas Corbeja, Dioecesis Ambianensis, beatae Coletae natalibus ex matre sterili, et sexagenaria illustris effecta est. Haec ab ineunte aetate coepit ardentius colere officia charitatis; ita ut quidquid habere poterat, hilariter pauperibus largiretur. Orationi assidue vacans, solitaria loca quaerebat, tenerum ibi corpusculum affligens jejuniis, carnem spiritui subjiciens, catena ferrea, cilicioque numquam, aut raro depositis, humi cubans, cum eam necessarius somnus occupabat. Quartumdecimum aetatis annum agens, orationibus impetravit a Domino, ut corpus suum, quod exiguum remanebat, subito ad justam magnitudinem excreverit, ac vultus venustas, ne forte alicui occasionem praeberet delinquendi, in terreum colorem mutaretur. A

daemonibus frequenter lacessita, diversisque apparitionibus exagitata, vulneribusque toto corpore lacerato, ab oratione tamen numquam recedebat, in qua saepe in ecstasim rapta, Angelorum visione et colloquio potiebatur. ℟. Propter veritatem.

Lectio v

FAcultatibus pauperibus distributis, Tertii Ordinis sancti Francisci Regulam professa, novas praecedentibus austeritates superaddens, vitam plane coelestem aggressa est, nudis semper pedibus etiam hyemis tempore incedens, et continuis jejuniis corpus suum pene conficiens. Tum se ad restaurandam Monialium Sanctae Clarae pluribus in locis collapsam disciplinam, a Deo varie admonita, destinari cognovit, cui humiliter diu reluctans: linguae, oculorumque usu deperdito, tandem voluntati divinae sese subjicere coacta est. Utroque autem sensu mox in integrum restituto, divino Spiritu afflata, Apostolicae Sedis adire praesentiam decrevit, ut a Summo Pontifice, praedictum opus executioni mandandi facultatem exposceret. A quo benedictione accepta, susceptoque praedictae reformationis mandato, in patriam rediens, tantum opus alacriter inchoavit. ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi

CUm autem summo studio, tam antiquis Monasteriis reformandis, quam novis extruendis incumberet, ingruentes difficultates admirabili constantia superavit. Paupertatis semper studiosissima fuit, unica tunica, eaqua districta, contenta, angustissimam cellam in angulo habens, nulla suppellectili instructam, praeter stramineum saccum, qui ei pro lectulo erat. Charitate, patientia, humilitate, mansuetudine, ceteris que virtutibus decorata: dono etiam prophetiae illustris, abdita fidei mysteria divinitus edocta, ita penetravit, ut de his altissime dissereret. Multis tandem et maximis patratis miraculis, morte sua ante biennium praecognita, omnibus Sacramentis munita, hortatisque Sororibus ad regularem disciplinam, obdormivit in Domino pri-

die Nonas Martii, anno millessimo quadringentesimo septimo, Gandavi in Flandria in Monasterio a se aedificato; in quo sacrae ejus Reliquiae assidua fidelium veneratione coluntur. Pius septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctarum Virginum albo adscripsit.

℟. Afferentur. Regi.

In iii. noct. Hom. in Ev. Simile erit regnum Coelorum decem virginibus, *de eod. com.* I. *loc.*

DIE IX MARTII

In festo S. Catharinae Virginis Bononiensis 2. *O. dupl.* 2. *class.*

Omnia de comm. Virg. praeter seq.

℣. Ora pro nobis Beata Catharina,

℟. Ut digni etc.

Ad Magnific. Ant. Sponsa Jesu amabilis, Catharina virgo, quae nunc in aeterna patria sublimaris, almis tuis precibus fac nos consortes Coelestium civium, quibus collaetaris.

Oratio

Concede nos famulos tuos, Deus, Beatae Catharinae Virginis soffragiis adjuvari, cujus odore unguentorum trahimur ad tua sancta laetantes. Per Dominum.

Deinde fit comm. S. Joannis de Deo, ut in Brev. Postea Feriae occurrentis Lect. trium noct. ut in Brev. cum Respons. de Commu. Virg.

Ad Laudes omnia de Commu. Virg.

℣: Ora pro nobis, Beata Catharina,

℟. Ut digni efficiamur.

Ant. ad Benedictus.

Clarum nobis effulsit sidus, cum Catharina Virgo supernorum civium coetui adjuncta est in aeternum. *Orat.* Concede nos, *ut sup. deinde fit comm. Fer.*

In 2. *Vesp. omnia de commu. Virg.*

℣. Ora pro nobis.

Ad Magnific. Antiph. O paupertatis, obedientiae,

pudicitiae specimen, Beata Catharina, quae ho-
: ad Sponsi tui nuptias vocata es: duc nos per
nitas justitiae ad verae pacis sumulum, ut sum-
um Regem gloriae tecum possideamus in aeter-
nn.

Oratio. Concede nos famulos tuos, *ut supra.*
Deinde fit comm. seq. et Fer.

DIE XIII MARTII

In festo Beati Rogerii Conf. I. O. dup. min.
'mnia de commun. Conf. non Pont. 1. *loc. in hymn.*
Meruit supr. *praeter seq.*

Oratio

DEus, qui Seraphico famulo tuo Faancisco Beatum Rogerium, et socium, et imitatorem eximium adjunxisti; da nobis utriusque interventu, amborum ita sequi vestigia, ut assequamur et praemia. Per Dominum.

In 2. *Vesp. a cap. seq. in hym.* Mer. supr. *com praec., fer. ac Transl. S. Bonav.*

DIE XIV MARTII

In festo B. Petri de Treja Conf. I. O. dup. min.

Oratio

DEus, qui B. Petrum Confessorem tuum, coelestibus donis cumulasti; praesta quaesumus, ut ejus patrocinio gaudeamus in terris, et gloriae consortio perfruamur in coelis, Per Dominum etc.

Lect. 1. *Noct.* Beatus vir *de* 2. *loc. In* 2. *noct.*

Lectio iv

PEtrus a Monticulo Treiae in Piceno piis Parentibus natus, perfectionis percupidus, Religioni a S. Francisco nuper fundatae nomen dedit. Tyrocinio laudabiliter emenso, votisque nuncupatis, cum in regulari observantia, virtutum studio, humanisque scientiis multum profecisset, verbo Dei preco renuntiatus est, quod munus ferventissime cum animarum lucro aliquandiu obivit.

℟. Honestum.

Lectio v

IN Forani Coenobio, B. Conradi ab Offida, cum quo familiaritatem, et spiritus communicationem inierat, eximiam pietatem, ac spiritus fervorem aemulatus est. Orationi, rerum coelestium contemplationi assiduus, vigiliis, aliisque cruciatibns corpus affligens, Christum pro nobis passum, jugi meditatione recolebat, hinc die quadam coram ejus Imagine orans, in ecstasim raptus visus est. Sanctum Michaelem Archangelum tanto prosequebatur devotionis affectu, ut ejus praesentia, et alloquio recreari meruerit. Coelesti Beatae Mariae Virginis, S. Joannis Evangelistae, suique Patriarchae Francisci apparitione dignatus, ea tamen erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputaret.

℞. Amavit.

Lectio vi

CUm in Siroli Coenobium venisset, non ita multo post virtutibus, meritisque decorus, ad Coelum evolavit. Sanctitate, et Miraculorum gloria celebratissimus Beatorum cultum obtinuit. Ejus Corpus ad Aram Sacelli Sanctissimi Crucifixi prius depositum, mox ad alterum Beatissimae Virginis in Ecclesia Sancti Francisci translatum. magna semper in veneratione fuit. Quamobrem Pius VI Pontifex Maximus tertio idus Septembris anni millesimi septincentesimi nonagesimi tertii, ut de eo Officium, ac Missa celebrari, ac recitari posset, indulsit.

℞. Iste homo.

Eodem die Translatio S. Bonaventurae Episc. Conf., et Ecclesiae Doctoris, simplex. Ant. O Doctor optime. ℣. Ora pro nobis, *ut in ejus festo xiv. Julii.*

Oratio

DA quaesumus, omnipotens Deus, ut Beati Bonaventurae Doctoris, atque Pontificis Translationem recolentes, et ipsius eruditione proficiamus et charitatis ardorem jugiter aemulemur. Per Dominum.

In Laud. Ant. Qui docti fuerint, *ut in ejus Festo xiv. Julii.* ℣. *et Oratio ut supra.*

DIE XV MARTII

In festo Commemorationis Sanctorum, quorum Corpora, et Reliquiae in Ecclesiis Trium Ordinum S. P. Francisci asservantur, dup. min.

Omnia de communi plurimor. Mart. praeter sequ.

Oratio

AUge in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum Reliquiis mirabilia operaris; et fac nos immortalis gloriae participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum etc.

In primo Nocturno

Lectiones Fratres, debitores.

In secundo Nocturno

Ex Tractatu S. Joannis Damasceni de Fide Orthodoxa: *Lib.* 4. *Cap.* 16.

Lectio iv

CHristus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes praebuit, ex quibus plurima ad nos beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahat. Nam si aqua in deserto ex aspera, et solida rupe, atque ex asini maxilla ad sedandam Sansonis sitim, Deo ita volente, prosiliit, erit ne, cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis suave unguentum scaturire? Minime certe iis quidem, quibus Dei potentia honorque, quo Sanctos suos afficit, perspectus, et exploratus est; atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur. Verum hi mortuorum numero minime habendi sunt. ℟. Sancti tui.

Lectio v

EX quo enim ipsamet vita, ac vitae Auctor inter mortuos adscriptus est, eos, qui in spe Resurrectionis, fideque erga eum diem extremum clauserunt, mortuos haudquaquam appellamus. Qui

enim mortuum corpus miracula edere queat? Per eos daemones expelluntur, morbi profligantur, aegroti sanantur, caeci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes, ac moerores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum, eorum opera ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscipias, ut Patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali Regi offerat, ac suo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis Patronos se profitentur, ac Deo nostra causa supplicant?

℟. Verbera. *Lectio vi*

HOnorandi certe, et quidem, ita ut in eorum nomine Deo templa extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in iis spiritualiter oblectemur, quo nimirum laetitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat, ac non, dum eos colere, et demereri studemus, offendamus potius, et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur, quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam ipsius milites offenduntur quocirca in Psalmis, et Hymnis, et Canticis spiritualibus, et compunctione, et eorum, qui in egestate versantur, commiseratione (quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur) Sanctos colamus. Statuas ipsis, ac visibiles imagines erigamus, imo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivae eorum statuae, atque imagines simus.

℟. Tanquam.

In 3. *Noct.* Descendens *de* 2. *loco*,

DIE XVI MARTII

In festo B. Petri Senensis Confessoris 3. *O. dup: min. Omnia de Commu. Conf. non Pont.* 1. *loc. praeter sequentia. In Hymn.* Meruit supremos.

Oratio

MEntis nostrae, quaesumus, Domine, superbiam, sanctae humilitatis spiritu deprime; qui coelestibus illustrationibus Beati Petri Confessoris

tui humilitatem mirabiliter sublimasti. Per Dominum etc.

Lect. 1. *noct. in Quadrag.* Beatus vir. *Extra Quadrag. de Scr. occurr.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

PEtrus Civis Senensis, una cum uxore pudice vitam degens, ex pectinum opificio, quod Senis didicit, et usque ad senectutem exercuit, Pectinarii cognomen accepit. Humilitatis spiritu, abjectis vanis vestimentis, Tertii Ordinis Institutum amplexus est. Mortua interim uxore, ex qua nullam susceperat prolem, venditis omnibus, datisque pauperibus, ad pietatis normam impensius animum excolere coepit. Hinc assidue celebre Nosocomium S. Mariae de Scala invisens, orationi vacans, et excubans, aut in S. Dominici Templo, aut in Ecclesia Deiparae, Urbis Senarum praecipua, mire aliquando intellexit, quam bene Seraphicus Vir Franciscus Christi Crucifixi vestigia fuerit secutus. Ex quo factum est, ut deinceps apud Fratres S. Francisci Senis perpetuo vixerit, ubi Coelitum fruebatur deliciis, et contra Daemonum artes triumphabat. ℟. Honestum

Lectio v

IN rerum coelestium meditatione tanto charitatis Dei igne interius exardescebat, ut etiam exterius lux circumfusa cerneretur. Quapropter fama virtutis ejus ita increbuit, ut Sanctus, omnium, qui eum agnoscebant, judicio, merito appellaretur. At ipse haec parvi pendens, aliena maximi faciens, humilitatem, veluti vitae christianae decus, et perfectionis fundamentum, coluit: ac omnia tegens silentio, etiam dum pectines venales exponeret, uno verbo pretium dicere solitus erat; et exinde digito labia concludere. Puritatem mentis, et corporis, abstinentia assidua, somno brevi, oratione protracta, crebrisque peregrinationibus, intemeratam servavit. Labes suae pueritiae in charta recensitas, cum aliquando ad locum arboris S. Francisci prope Senas deploraturus pergeret, propter lacry-

nias, quas Christi charitas ab ejus oculis expresserat, Angeli voce intellexit, omnia sua peccata plene sibi fuisse remissa.

℟. Amavit.

Lectio vi.

QUibus virtutibus quanti meriti esset apud Deum, Deus ipse testatus est. Nam secreta cordium penetravit, mortuum puerum excitavit, ejusque patrem ab iliaco morbo sanavit. Mapheum civem Senensem, dolore capitis laborantem, signo Crucis liberavit. Multa praedixit, quorum veritatem probavit eventus. Plurima etiam salutaribus monitis docuit, atque scripsit, in quibus scientia Sanctorum reperitur, et arcana Proverbiorum elucent. Unde celebre factum est nomen ejus apud Senenses, qui in maximis Reipublicae rebus nihil prius agebant, quam Petri sententiam agnoscerent. Ejus consiliis usus est splendidissimum Senarum decus, Beatus Ambrosius Sansedonius, quem consuetudine sancta sibi Petrus devinxerat. Denique labente anno millesimo ducentesimo octogesimo nono, magnis cumulatus meritis, et Ecclesiae Sacramentis rite munitus, apud eosdem Fratres obiit pridie Nonas Decembris. Ejus Corpus in Æde S. Francisci tumulatum, Reipublicae Senensis sumptu, nobili sepulchro decoratum est, quod Deus innumeris miraculis gloriosum reddidit. Unde publico decreto annuam ipsius memoriam, Senatus, Populique interventu, celebrandam Senenses statuerunt, atque etiam nunc quotannis pia oblatione celebrant. Insignem Petri sanctitatem, Pius II Pontifex Maximus oratione habita in Senensi Basilica declaravit: et Pius VII anno millesimo octincentesimo secundo ejus festum cum Officio, et Missa recolendum indulsit.

℟. Iste homo.

In 3. Noct. Hom. in. Ev. Sint lumbi, *de Commu. ut sup. 9. lect. Hom. Fer.*

DIE XVIII MARTII

In festo B. Salvatoris ab Horta Conf. I. Q. dup. min. Omnia de Commu. Conf. non Pont. praeter seq.

Oratio

COncede, quaesumus, Omnipotens Deus, ut Beati Salvatoris Confessoris tui memoriam recolentes; ipsius intercessione a cunctis malis liberemur in terris, et ad gaudia sempiterna pervenire mereamur in Coelis. Per Dom.

Lect. 1. *noct in Quadrag.* Justus. *Extra Quadr. de Script. occurr.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

SAlvator, ex longo incolatu in Conventu Hortae Dioecesis Dertusanae, ab Horta dictus, in Oppido S. Columbae Farnesiae Gerundensis Dioecesis, ex humilibus, ac piis parentibus natus est. Iis adhuc puer orbatus, prius in gregis custodiam, mox in sutoriam artem Barcinonae incumbens, ita mores suos composuit, ut omnium in se oculos converterit. Viginti annos natus divino afflante Spiritu in Conventu S. Mariae a Jesu extra moenia Civitatis, ejusdem S. Francisci Ordini nomen dedit, et sollemnia vota nuncupavit. Coquinae curatori in socium datus, in summa simplicitate, ac humilitate, laboriosi, abjectique officii munera obivit, brevique eximiae perfectionis praeclara dedit indicia, miraculis etiam jam tum coruscans, ita ut Fratres arbitrarentur futurum, ut aliquando Ordinem eximia sanctitate illustraret. ℟. Honestum.

Lectio v

PErfectioris vitae cupidus, ad Conventum S. Mariae a Jesu apud Dertusam, inde ad solitarium S. Mariae Angelorum Hortae, in quo regularis observentia maxime florebat, perrexit: mox ad alterum Reusii, atque iterum Barcinonam contendit. Ubique omnium virtutum genere excelluit. Obedientiam praetulit singularem, paupertatem ita co-

luit; ut necessariis etiam carere gestiret, castitatem illibatam servavit, et carnis macerationi ita studuit ut jugiter flagello se cederet, et nudis semper pedibus incederet, asperrima cilicia, vilemque tunicam indueret, rigidissima, ac fere quotidiana jejunia servaret, humi vel super nudam tabulam brevissimum caperet somnum, ut orationi, rerumque coelestium meditationi diutius vacaret.

℟. Amavit.

Lectio vi

SAnctitatem ejus illustravit Deus singulari miraculorum dono; nam signo Crucis, et aquae lustralis aspersione, caecos illuminavit, claudorum gressus firmavit, mutorum linguas solvit, surdorumque aures aperuit; Cordium occulta quandoque manifestavit, futura praedixit, Beatissimae Virginis, ac S. Pauli Apostoli, quos praecipua devotione prosequebatur, visione frui meruit. Quamobrem tanta apud omnes sanctitatis ejus fama invaluit, ut e longinquis etiam regionibus turmatim homines, aegri praecipue, ut sanarentur, ad ipsum confluerent. Demum in Sardiniam navigare jussus; sui obitus certior factus, nunquam in virtutis cultu ferventior visus fuit: gravissime tandem aegrotans, Ecclesiae Sacramentis devotissime susceptis, Crucifixi imaginem complexus, suavia cum Christo, et Beatissima Virgine colloquia miscens, Calari obdormivit in Domino, anno millesimo quincentesimo sexagesimo septimo, die decima octava Martii, statimque publica veneratione coli coepit, quam semper constantem, et in dies auctam, Clemens XI Pontifex Maximus confirmavit. ℟. Iste homo.

In 3. Noct. de eod. comm. 2. loc. Vesp. de seq. com. fer. tant.

DIE XIX MARTII

In festo S. Joseph Patriarchae Conf. Sponsi B. M. V. praecip. Patron. Monarch. Reg. Cathol. dupl. 1. class.

Off. ut in Breviario, Lect. 2. Noct. in posterum erunt haec, quae sequnt.

Lectio iv

Sermo S. Bernardi Abb.

Hom. 2. sup. Missus.

QUis, et qualis homo fuerit B. Joseph, conjice ex appellatione, qua licet dispensatoria, meruit honorari a Deo, ut Pater Dei et dictus, et creditus sit: conjice et ex proprio vocabulo, quod agumentum non dubitas interpretari. Simul et memento magni illius quondam patriarchae vendit in Ægypto, et scito, ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitum, sed et castimoniam adeptum, innocentiam assecutum, et gratiam.

℟. Ascendit.

Lectio v

SIquidem ille Joseph, fraterna ex invidia venditus, et ductus in Ægyptum, Christi venditionem praefiguravit; iste Joseph, Herodianam invidiam fugiens, Christum in Ægyptum portavit. Ille domino suo fidem servans, dominae noluit commisceri: Iste Dominam suam, Domini sui Matrem, Virginem agnoscens, et ipse continens, fideliter custodivit. Illi data est intelligentia in misteriis somniorum: isti datum est, conscium fieri, atque participem coelestium Sacramentorum.

℟. Surge.

Lectio vi

ILle frumenta servavit non sibi, sed omni populo; iste panem vivum e coelo servandum accepit, tam sibi, quam toti mundo. Non est dubium, quin bonus, et fidelis homo fuerit iste Joseph, cui Mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus, et prudens, quem constituit Dominus suae Matris solatium, suae carnis nutritium; solum denique in terris magni consilii coadjutorem fidissimum.

℟. Cum induceret.

DIE XX MARTII

In festo B. Joannis a Parma Conf I. *O. dup. maj. Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter ea quae seq.*

Oratio

DEus, qui ad tui Nominis gloriam promovendam, Beato Joanni Confessori invictam spiritus fortitudinem contulisti; concede nobis, ut dextera potentiae tuae adjuti, ad coelistis gloriae triumphum pervenire mereamur. Per Dominum.

In Quadrag. fit com. fer.

In 1. *Noct. Lect.* Beatus vir, *ut in eod. comm.* 2. *loco.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

JOannes ex antiqua Buraliorum Familia Parmae ortus, et primis pueritae annis pie, sancteque educatus, Institutum Minorum S. Francisci est amplexus; in quo adeo floruit tum vitae integritate, tum sacrae doctrinae, et eloquentiae praestantia, ut et Bononiae, et Neapolis, ubi Theologiam docuit, ac denique Romae non minus doctus, quam Sanctus haberetur. Quo factum est, ut Crescentius Minister Genetalis ad Lugdunense Concilium ab Innocentio IV accersitus, cum ipse senio impediretur, hunc in suas vices, et locum subrogaverit; mox universus Ordo eumdem in Generalem Ministrum elegerit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

UBi ad Praefecturam accessit, eo suas contulit cogitaiones, et curas: ut Regularem disciplinam sartam, tectamque servaret, eaque de causa Provincias omnes vix duobus sibi Sociis adjunctis, pedcs obiret. Etiam ab itinere fessus divinum Officium stans, et aperto capite recitabat. In Fratrum conventibus degens, vilioribus muniis fungebatur, noctu ad matutinas laudes surgebat, Sacrum quotidie faciebat; victu autem utebatur parcissimo, et

simplicissimo. His virtutibus Galliae Regi, et pluribus Romanis Pontificibus mirifice se commendavit. Tanti habitus est a Groecorum Imperatore Joanne Vatacio, ut hujus rogatu missus in Orientem fuerit tamquam Angelus pacis, ad Graecæ Nationis unionem cum Ecclesia Latina conciliandam.

℟. Amavit eum.

Lectio vi

IN Occidentem redux, paucis post annis Praelaturam sui Ordinis a se abdicavit, rogatusque, ut successorem proponeret, S. Bonaventuram nominavit. Hinc in solitarium Graecii locum Reatinae Valli imminentem se recepit, ubi triginta annos Angelicam potius, quam humanam vitam traduxit. Sed cum, permittente Nicolao IV, novum iter in Graeciam pararet, ad componendas Orientis turbas, quae jam recruduerant, morbo prope Camerinum correptus, quam sibi praenuntiaverat, mortem feliciter obiit. Camertes ejus corpori marmoreum monumentum publico sumptu excitarunt, nec destitere Fideles Sancti Viri exuvias, atque memoriam multiplici solemnis cultus ratione prosequi; donec Pius Sextus Pontifex Maximus eumdem jam miraculorum fama clarum, inter Beatos haberi, et Officii, ac Missae celebratione honorari concessit.

℟. Iste homo.

In 3. *Noct.* H*om.* *in Evang.* Ecce nos reliquimus *Omn. de comm. Albat.*

DIE XXII MARTII

In festo S. Benvenuti Episc. Auximani, et Confess. 1. *O. dup. maj.*

Omnia de commu. Conf. Pont. praeter orat. seq.

Oratio

DEus, qui Beatum Benvenutum Confessorem tuum atque Pontificem, pastorali solicitudine jugiter vigilare tribuisti; concede quaesumus, ut ejus interventione, quae nobis agenda praecipis exe-

quentes, ad gloriae tuae fastigium feliciter perducamur. Per Dominum etc.

Deinde fit comm. S. Benedicti Abb. ut in Breviar. Postea feriae occurrentis.

In 1. *Noct. Lect.* Fidelis sermo, *de eod. commu.* 1. *loco.*

In 2. *vero, et* 3. *de eod. comm.* 2. *loco.*

DIE XXIV MARTII

In festo S. Gabrielis Archangeli, dupl. maj.

Ad Vesp. Antiph. Ingresso Zacharia, *cum reliq. de Laud. Ps.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loc. ult. Ps.* Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam audisti, *At si fest. transferatur, et de eo recitandae sint etiam* 2. *Vesp. tunc in primis Psal. ult. erit* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitul *Dan.* 9.

ECce Vir Gabriel. quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

In utrisque Vesp., et Laudib.

Hymnus

MEentibus laetis jubilemus omnes,
Plectra tangentes fidibus canoris,
Inclytus quando Gabriel ab alto
Fulget Olympo.

Virginis summae Paranymphus adest
Hodie nobis, simul Angelorum,
Plurimis Christum venerans triumphis,
Concio tota,

Coetus hinc noster Gabrielis almi
Concinat laudes, celebretque nomen:
Unus ex septem Domino qui in aula
Jugiter astant.

Nuntius Coeli, mediator idem
Extat a summis Gabriel ubique

Laetus, et mundo reserat secreta
Omnipotentis.
Nuntia nobis, Gabriel, precamur,
Pacis aeternae speciale munus,
Quo poli tandem teneamus aulam,
Semper ovantes.
Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus, cujus resonat in omni
Gloria Mundo. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.
Ad Magnificat Ant. Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam Virginem, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus.

Oratio

DEus, qui inter ceteros Angelos ad annuntiandum Incarnationis Filii tui mysterium Gabrielem Archangelum elegisti; concede propitius, ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in Coelis. Per eumdem Dominum.

Deinde fit comm Feriae, si celebretur in Quadr.

Ad Matut. Invitat. Regem Archangelorum Dominum. * Venite adoremus. *Psal.* Venite exultemus.

Hymnus

EN noctis medium, surgite propere,
Cantemus Domino jam nova cantica;
E Coelo Gabriel nam venit omnibus,
Vitae nuntius optimus.
Ingressus placide limina Virginis,
Quod prolem pariet coelitus, instruit,
Quae collum tumidi conterat aspidis,
Ac Adae genus erigat.
Alternis igitur jam chorus efferat
Exultans animo vocibus Angelum,
Humano generi qui nova tempora,
Et Coeli bona nuntiat.
Sed quae vox hominum promere sufficit,

Quae Mundo Gabriel munera conferat?
Sanctas hic animas, quas Deus advocat,
Laetus ducit in aethera.
Te Princips igitur inclyte quaesumus,
Pro nobis miseris poscito gratiam;
Fac et propritium, qui valet omnia,
Nobis ut veniam afferat. Amen.

In primo Nocturno

Antiph. Dixit Angelus Gabriel ad Danielem, intellige, fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Psalm. Domine Dominus noster.

Antiph. Ecce Vir Gabriel, quem videram in visione, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me.

Psalm. In Domino confido.

Antiph. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, et tetigit me, et statuit me in gradu meo,

Psalm. Domine quis habitabit.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniele Propheta

Lectio i *Cap. 7.*

EGo Daniel, cum adhuc loquerer, et orarem, et confiterer peccata mea, et peccata populi mei Istrael, et prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei, adhuc me loquente in oratione, ecce Vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel; nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem; veni, ut indicarem tibi, quia Vir desideriorum es tu, ergo animadverte sermonem, et intellige visionem.

℟. Cum oraret Daniel, et confiteretur peccata sua, et peccata populi sui. * Ecce Archangelus Ga-

briel cito volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini.

℣. Cumque posterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce.

Lectio ii

SEptuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consumetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo: et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt, et rursum aedificabitur platea, et muri in augustia temporum.

℟. Locutus est Gabriel Danieli, et dixit: Ab exordio precum tuarum egressus est sermo; Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia Vir desideriorum es.

℣. Tu autem animadverte sermonem, et intellige visionem. Ego.

Lectio iii

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una; et in dimidio hebdomadis deficiet hostia, et sacrificium; et erit in templo abominatio desolationis: et usque ad consummationem, et finem perseverabit desolatio.

℟. Ecce Vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit: * Daniel, nunc egressus sum ut docerem te, et intelligeres.

℣. Gabriel fac me intelligere istam visionem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. Daniel. Gloria Patri. Daniel.

In secundo Nocturno

Antiph. Gabriel Angelus apparuit Zachariae, dicens: uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem.

Psalm. Coeli enarrant.

Antiph. Et dixit Zacharias ad Angelum, unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis.

Psalm. Domini est terra.

Antiph. Respondens autem Angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare.

Psalm. Benedicam Dominum.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Lect. ut in Brev.

℟. *iv.* Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suae ante Deum. * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans a dextris Altaris incensi.

℣. Cumque ingressus in templum Domini, incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit ei.

℟. *v.* Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens: " Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem.

℣. Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus: Ne timeas.

℟. *vi.* Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et haec evangelizare. " Ecce eris tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo haec fiant.

℣. Pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur tempore suo. Ecce eris. Gloria Patri. Ecce eris.

In tertio Nocturno

Antiph. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psalm. Cantate Domino.

Ant. Gabriel Angelus Mariae dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua.

Psalm. Dominus regnavit, exultet.

Ant. Suscipe Verbum, Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est

Psal. Benedic anima mea Domino, et omnia etc.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lect. ut in Brev.

℟. *vii.* Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph, nuntians ei Verbum, et expavescit Virgo de lumine: * Ne timeas, Maria; invenisti enim gratiam apud Dominum; ecce concipies, et paries, et vocabitur Altissimi Filius.

℣. Quae cum audisset turbata est in sermone ejus, et congitabat qualis esset ista salutatio, et ait Angelus ei: Ne timeas.

Bes. Cujus festum colimus.

℟. *viii.* Gaude Maria Virgo, cunctas haereses sola interemisti: * Quae Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum Virgo Deum, et hominem genuisti, et post partum Virgo inviolata permansisti.

Antiph. Ego sum Gabriel.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quae. Gloria Patri. Quae.

In Quadr. ex viii. et ix. Lect. fit una, et Lect. ix. erit de Hom. Feriae occurr.

Ad Laudes, et per Horas

Antiph. Ingresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus, stans a dextris Altaris incensi.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliq. de Dom.*

Antiph. Ait autem Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Antiph. Ego sum Gabriel Angelus: qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Antipp. Gabriel Angelus locutus est Mariae, dicens: ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum.

Autiph. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam Virum non cognosco? Et respondens Cabriel angelus dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Capitulum. Ecce Vir Gabriel.

Hymn. Mentibus laetis.

℣. Stetit Angelus, *ut sup. in Vesp.*

Ad Benedictus

Antiph. Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, et ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem, et multi in nativitate ejus gaudebunt: ipse enim praeibit ante faciem Domini parare vias ejus.

Oratio. Deus, qui inter ceteros, *ut sup, in Vesp.*

Ad Tertiam

Antiph. Ait autem Angelus.

Capit. Ecce Vir Gabriel, *ut sup.*

℟. *br.* Stetit Angelus* Juxta aram templi. Stetit.

℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta aram. Gloria Patri. Stetit.

℣. Atcendit fumus aromatum in conspectu Domini. De Manu Angeli.

Capitulum.

EGo autem veni, ut indicarem tibi, quia Vir desideriorum es. Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt, ut finem accipiat peccatum, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum.

℟. *br.* Ascendit fumus aromatum * In conspectu Domini. Ascendit.

℣. De manu Angeli. In conspectu. Gloria Patri. Ascendit.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

ad Nonam

Antiph. Dixit autem Maria.

Capitulum.

SCito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdumades sexaginta duae erunt.

℟. *br.* In conspectu Angelorum * Psallam tibi, Deus meus. In conspectu.

℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam.

Gloria Patri. In conspectu.

℣. Adorate Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Vesperae de Annuntiatione B. M. V. cum comm. S. Gabrielis Archangeli, et Feriae, si celebretur in Quadrag. Si vero dicendae sint ii. Vesperae S. Gabrielis, tunc dicitur.

Antiph. Ingresso Zacharia, *cum reliquis de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica et loco ult.* Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, quoniam audisti.

Capit. et Hymnum. ut in 1. Vesp.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Antiph. ad Magnif. Archangelus Gabriel. ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

DIE XXVII. MARTII

In Festo B. Peregrini Confessoris ordinis minorum s. francisci Duplex minus Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter seq.

Otatio

OMnipotens, et misericors Deus, qui nobis in Beato Peregrino Confessore tuo insigne hu-

militatis exemplar tribuisti: praesta quaesumus; ut ipsius vestigiis in terris, promissa humilibus proemia consequamur in Coelis, Per Dominum etc.

Lect. I. Noct. Beatus vir *de eod. comm. a. loco. Extra Quadr. de Script.*

In II. nocturno

Lectio iv.

Peregrinus Faleroni in Piceno natus, pie a piis, nobilibusque Parentibus educatus, Bononiam adolescens petiit, ut in frequentissima illa Universitate Philosophicis Disciplinis, ac scientiae Canonum, et Decretalium incumberet: Quum autem in iis ibi valde proficeret, illuc, divina disponente gratia, Beatus Franciscus perrexit, cujus aspectu, habitu, incessu, et praedicatione excitatus Peregrinus, derelictis, quae mundi sunt, Minorum Ordini aggregari ferventissime studuit. Factus autem voti compos ab ipso Beato Institutore, simulque ab eo monitus, ut viam humilitatis teneret, constanter hanc veloci pede calcavit; humilem propterea servans Laici statum, licet sublimioribus facultatibus instructus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi Regnum Dei Et dedit illi.

Lectio v.

Humilitati Theologicas, Cardinalesque Virtutes adjunxit. Charitate praesertim, ac Religione flagrans, obtenta venia, sanctificata opere Redemptionis nostrae Loca, Evangeliorum volumen secum ferens, visitavit, martyrii quoque desiderio succensus. Quae ut primum corporeis a longe oculis cernere datum est, mirum dictu, quot, quantisque spiritus fervoribus compunctionis suae, ac fidei argumenta praebuerit. Terram illam amplexibus tenens, osculis donans, lacrymis rigans, salutis humanae mysteria meditabatur. Quum autem Loca sancta mirabili lacrymarum effusione, ac

pietate singulari recoleret, maximam in cernentium cordibus devotionem excitabat.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum; stolam gloriae induit eum. * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam Fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Italiam, et Patriam repetens raro admodum suos nobiles Consanguineos visitare consuevit. Et nonnisi ut illos Christo lucrifaceret, sermonem ad ad suos habebat, eosdem divini verbi pabulo reficiens; et salutis semitam docens. Meritis tandem, virtutibus, ac miraculis clarus Sancti Severini in pace quievit; cujus exuvias S. Bonaventura in illa Ecclesia S. Francisci sub Ara collocavit, ibique, et alibi sexcentis ab hinc annis publico Ecclesiastico cultu veneratur. Aucta autem miraculorum fama, eorum praesertim, qui dentibus laborantes ad tactum dentis ejusdem Beati praesidium experiuntur, Pius VII. Pont. Max., supplicantibus Archiepiscopo Firmano, Episcopo Septempedano, Minorum Conventualium Ordine, nec non Clero, Magistratu, ac Populo Oppidi Faleroni Dioecesis Firmanae, cultum illius approbavit die vigesima octava Julii anni millesimi octingentesimi vigesimi primi.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae loquutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

Lect. III. Noct. de eod. comm. 2. loco cum 9. l. fer. ejusq. com. in. Laud.

DIE XXX MARTII

In festo B. Angelae Fulginatis Vid. 3. O. dup. maj. Omnia de comm. nec Virg. nec Mart. praeter seq.

Oratio

DEus dulcedo cordium, et lumen Beatorum, qui Beatam Angelam famulam tuam mira rerum coelestium contemplatione recreasti; concede, ut ipsius meritis, et intercessione, ita Te cognoscamus in terris. ut in revelatione gloriae tuae gaudere mereamur in Coelis. Per Dominum, etc.

In Quadr. fit comm. Fer.

In primo Nocturno

Lect. Mulierem fortem, *ut in eod. comm.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

ANgela Fulginei in Umbria claris orta Parentibus, saeculi pompis aliquandiu indulsit, donec Matre, Marito, ac Filiis propediem vita functis, Confessarii ex Ordine Minorum, non absque Divino consilio delecti, opportuna commonitione excitata, ac perculsa, vanitates omnes abdicavit, ut Christianae perfectionis viam ingrederetur. Hanc ut facilius arriperet, atque ab impedimentis magis expedita perficeret, temporalia omnia bona, quibus affluebat, in Coelestes thesauros per manus pauperum deportari voluit, ut se totam Christo Domino manciparet. Tertii Ordinis Sancti Francisci Institutum, quod Poenitentium vocant, omnium prima in Patria adoptavit, cujus exemplo plures aliae Mulieres adhaerentes ipsam tamquam Matrem sequebantur.

℞. Propter veritatem. *Lectio*

Lectio v

PRovidebat Dominum in conspectu suo semper eumque a dextris sibi opitulandam adesse sentiebat, ne ab incoepta Christianae perfectionis semita deflecteret, Assisium se conferens Coelestis vo-

luptatis torrente sic eam Dominus in itinere potavit, ut ad sacram Aram Beati Patris Francisci provoluta, sancti amoris exusta flammis, quam sorderet tellus agnoscens, dum Coelestia gaudia mente volvebat, jam dissolvi, et esse cum Christo exoptaret. Octiduo mansit Assisii, quo tempore Coelestibus affluens deliciis, jam non amplius hospes nec advena, sed Civis Sanctorum, et domestica Dei effecta videbatur. Interea tamen sensit, neminem in Coelis coronandum, nisi qui prius legitime certaverit in terris. Hinc durum sibi a communi hoste paratum certamen agnovit. Quare tam frequentes, tam asperas tentationes, animique molestias ad longum tempus perpessa est, ut S. Franciscus Salesius in perlegenda earumdem narratione, miram Angelae in iis perferendis patientiam, virtutemque laudaverit.

Lectio vi

℟. Dexisti justitiam.

IN Dominicae Passionis meditatione jugiter detinebatur, ut Christum in Cruce passum recolendo, eadem cogitatione armata, maligni hostis insidias detegeret, ac validius superaret. Tanto autem in recolendis Christo Domini cruciatibus afficiebatur dolore, ut non raro inde febri correptam eam viderint Consorores; quae propterea sedulo curabant ab ejusdem aspectu eas imagines amovere, unde Dominicae Passionis recordatio in ipsa posset excitari. Leprosi hominis manus abluere, et aquam cum leprae squamis sorbere, ac deglutire non abhorruit, ut Jesum felle, et aceto in Cruce potatum imitaretur. Virtutibus denique, meritisque plena, supernisque exornata charismatibus, supremum diem sibi imminere praesentiens, Ecclesiae Sacramentis munita, convocatis Sororibus, salutaria monita, ac maternam iisdem benedictionem impertivit. Inde Coelesti gaudio superfusa, mira animi tranquillitate obdormivit in Domino pridie nonas Januarii, anno reparatae salutis millesimo trecentissimo nono, aetatis suae sexagesimo primo. Ejus corpus Fulgi-

nei in Ecclesia S. Francisci Fatrum Minorum honorifice tumulatum, ibi miraculis coruscans, summa Fidelium religione colitur. ℞. Fallax gratia.

In 3. *Noct. Hom. in Ev.* Simile est regnum Coelorum thesauro.

FESTA APRILIS

DIE III APRILIS

In festo S. Benedicti a S. Philadelpho Conf. 1. O. *dupl.* 2. *clas. Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter seq. in Hymn.* Meruit supremos.

Oratio

Deus, qui Beatum Benedictum Confessorem tuum Coelestibus donis locupletasti, eumque in Ecclesia tua signis et virtutibus clarere fecisti; praesta, quaesumus, ut ejus meritis, et precibus tua beneficia capiamus. Par Dominum.

In 1. *Noct. Lect.* Beatus vir, *ut in eod. commu.* 2. *loco.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

Benedictus a corporis nigredine Sanctus Niger vulgo appellatus, in pago Sancti Philadelphi Messanensis Dioecesis, ex parentibus Mauris quidem genere, Religione tamen Catholicis ortús est. Ab ipsa pueritia Deum timere coepit, et mandata ejus custodire, corpus suum inedia, ac laboribus castigans, et in spiritus servitutem redigens. Ferventiori in Deum pietate accensus, in ipso juventutis flore, re familiari vendita, ac pauperibus distributa solitariam vitam, quam id temporis pii aliquot Viri sub Regula Sancti Patris Francisci, ex concessione Apostoliea agebant, ad qnadragesimnm usque aetatis suae annum in omnium virtutum, et asperitatum exercitatione servavit. Verum, mandante

Pio IV., ut iidem solitarii, Beati Francisci institutum jam professi in unam ex probatis Religionibus sese reciperent; Benedictus Divino instinctu Panormum profectus, ad Fratres Minores Observantes Sanctae Mariae de Jesu statim se contulit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

Religionem ingressus, virtutum omnium exercitium, asperrimumque vitae genus, quod in Eremo inchoarat, ita persecutus est, ut ab omnibus tamquam perfectionis exemplar haberetur. In humili namque Conversorum gradu constitutus, vilissima quaeque, ac laboriosa Coenobii munera alacriter obire semper est visus. Septem annuas Quadragesimas a Seraphico Patre institutas, et abstinentiam fere perpetuam pie, inviolateque servavit. Lectus illi nuda humus, somnus brevissimus, vestis hispida, ac vilis, paupertas summa, illibata castitas; Dei vero amor tam ardens, ut in lacrymas, et suspiria frequentissime erumperet. Saepe etiam in Divinarum rerum contemplatione defixus. supernorum charismatum dono ornari meruit; dignus propterea, qui in eodem Coenobio Sanctae Mariae de Jesu, cujus reformatio tunc coeperat, Fratrum regimini, licet Laicus plane rudis, praeficeretur.

℟. Amavit eum.

Lectio vi

In Praesidem electus, reformationem illic institutam, suis exemplis, prudentique administratione firmavit: pusillum gregem ad paupertatis, poenitentiae, ac severioris disciplinae studium modis omnibus incendens. Annum denique cum ageret sexagesimum tertium extremo morbo correptus, et Sacramentis munitus, praenuntiato dormitionis suae tempore, die quarta Aprilis, anno milesimo quingentesimo octogesimo nono, spiritum Deo reddidit. Ejus corpus. quod integrum adhuc, suavique fragrans odore permanet, singulari veneratione in Urbe Panormitana statim coli coeptum est. Quem qui-

dem cultum non per Siciliam solum, verum etiam ad Hispanos, Lusitanos, Brasilienses, Mexicanos, et Peruanos inde propagatum, decreto suo adprobavit Sedes Apostolica, anno millesimo septincentesimo quadragesimo tertio; ejusque festum, cum Officio, et Missa, die tertia Aprilis celebrari indulsit. Pius vero septimus Sanctorum albo adscripsit.

In 3. *Noct. Hom. in Ev.* Nolite timere, *de eod. commun.*

DIE XII. APRILIS.

In festo B. Angeli a Clavasio Conf. I. *O. dup. min. Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter seq.*

Oratio.

Deus, qui ad expugnandos Ecclesiae tuae hostes, Beatum Angelum Confessorem tuum invicta animi fortitudine roborasti, ejus nobis meritis, et intercessione concede, ut omnium hostium superatis insidiis perpetua pace laetemur. Per Dominum.

Lect. 1. *Noct. de Scr. occ. In Quadr.* Beatus vir, *de* 2. *loco.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

Angelus Clavasii in Pedemontio nobili genere natus, ab ineunde aetate morum innocentia, et candore enituit. Adhuc adolescens tanto erga Dominicam passionem pietatis sensu afficiebatur, ut eum non semel intempesta nocte ad Christi e Cruce pendentis imaginem fervide orantem Mater invenerit. Sacrae Theologicae, et Juris utriusque laurea Bononiae insignitus, Senatorium Ordinem in Montis serrati Provincia adeptus est. Interim Evangelicae perfectionis studio incensus, trigesimo circiter aetatis anno, mundo opibus, nobilitati, ac dignitati valedicere statuit, soli Deo inter Fratres Minores Observantes famulaturus. Quamombrem, opulento patrimonio, et magistratu abdicato, Genuam proficiscitur, ibique Minorum Institutum amplectitur.

℟. Honestum fecit.

Lectio. v

SOlemni emissa professione, tantis mox virtutibus excellere coepit, ut omnibus admirationi fuerit, et exemplo. Fervens in eo erat orandi, ac meditandi studium: eximia prorsus in Christi passionem, Virginemque Deiparam pietas; flagrantissima in Deum, et proximum charitas. De animarum salute sollicitus, a praedicando Dei verbo vix unquam destitit, et Summam casuum conscientiae composuit, a suo nomine Angelicam nuncupatam. Pauperum adeo miserebatur, ut victum pro illis ostiatim quaereret; neo ulli unquam labori parceret, ut pii erigerentur montes ad eorum levandam inopiam. Paupertatis, obedientiae, et castitatis rigidissimus cultor, corpus suum vigiliis, jejuniis cilicio, flagellis attrivit. Quibus aliisque virtutibus in toto Ordine clarus, primum Genuensis Provinciae, totius post Cismontanae Observantium Familiae quartus Vicarius Generalis electus est; quae munia tam sancte gessit, ut illius quique prudentiam, charitatem, mansuetudinem, regularis disciplinae zelum suspicerent, animique simplicissimam humilitatem.

℣. Amavit eum Dominus.

Lectio vi

APud Principes quoque, Summosque Pontifices prudentiae, doctrinae, ac sanctitatis opinionem nactus est maximam. Eum namque Carolus Sabaudiae Dux primus sibi in Confessarium elegit. Eumdem Sixtus Papa Quartus, ad evulgandum Cruciatae foedus contra Turcas, Apuliae oras tunc infestantes; et Innocentius Octavus ad reprimendam Waldensium haeresim. per Italiae fines grassantem, Nuntium, et Commissarium Apostolicum, bono, faustoque eventu delegarunt. Oblatas sibi inde amplissimas dignitates constantissime recusavit. Senio tandem confectus anno millesimo quadrincentesimo nonagesimo quinto, aetatis suae octogesimo quarto Cunei sancto fine quievit. Corpus ejus in Ecclesia

Fratrum Minorum Reformatorum extra moenia ejusdem Civitatis, quae eum in patronum sibi iterato adscivit, integrum adhuc, suavemque spirans odorem, singulari veneratione colitur. Quem quidem cultum ab immemorabili tempore ad aetatem nostram protractum, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus rite probavit.

℟. Iste homo perfecit.

In 3, Noct. Homil. in Ev. Sint lumbi vestri *de Commu. 1. loc.*

DIE XVIII APRILIS

In Festo B. Andreae Hybernon Conf. 1. Ord. dup.

Oratio

Deus, qui B. Andream Confessorem tuum admirabilis innocentiae, et contemplationis munere decorasti; ejus nobis precibus concede, ut inter mundi illecebras, et pericula Tibi uni toto corde adhaerere valeamus. Per Dominum etc.

In 1. Noct. lect. de Scr. occ.

In secundo Nocturno

Lectio iv

Andreas Hybernonius ex antiquo, et nobili Catholicorum novae Carthaginis genere ortus, Vergiliae, quae nunc Murcia dicitur, natus est, et in Cathedrali Templo sacro Baptismatis fonte regeneratus fuit. Pueritiam Alcantarillae, adolescentiam vero Valentiae apud Avunculum, mira innocentia traduxit, quam ad mortem usque nullo gravi flagitio foedasse perhibetur. Murciam Valentia redux, quum in latrones incidisset, qui eum pecunia omni spoliarunt, hoc eventu rerum humanarum labilitatem agnoscens, annos natus viginti duos, Ordini Minorum S. Francisci nomen dare decrevit, certa spe confisus, coelestes in eo thesauros fore consecuturum. Voti compos factus, et inter Laicos adscriptus: tanta alacritate novam a S. Petro de Alcantara institutam Reformationem aggressus est in Coenobio Ilicitano, ut charitatis fervore, Voto-

rum implemento, Constitutionum observantia, mortificationis studio religiosissimis Fratribus ad virtutem, pietatemque exemplo fuerit, ac incitamento.
℟. Honestum.

Lectio v

QUam vero in seipsum asper, et rigidus, tanto magis in alios suavis, et benignus omnium praesto erat necessitatibus, quas praevenire satagebat. Ut sodalium onera levaret. impositis sibi muneribus dilingentissime functus, illorum sibi officia deposcebat; eoque cupidius, ac libentius, quo graviora illa erant, atque viliora. Coelesti eruditus scientia, de Catholicae Religionis Mysteriis tam diserte loquebatur, ut vel ipsi Sapientes in admirationem raperentur. Eximia praeditus charitate, verbo, et exemplo nedum perditos Christianos, sed et ipsos Infideles Mauros, quorum plures in Hispania erant reliqui, Deo lucrifacere studebat. Purgantes animas effusis assidue precibus, ac indulgentiis, quibus lucrandis totus incubuit, aliisque modis juvare curabat. Horas subripiebat somno, ut orationi vacaret, in qua tanto spiritus perfundebatur dulcedine, ut saepissime in ecstasim raptus, diu permaneret immotus. Hoc illi contigebat praecipue, cum oraret vel ante Imaginem Immaculatae Virginis, quam tenerrimo prosequebatur affectu, vel ante sanctissimam Eucharistiam, cujus cultum impense promovit; vel cum mente reçoleret acerbissimam Christi Passionem, in cujus meditatione non absque suavi lacrymarum effluvio diutiisime perseverabat. ℟. Amavit.

Lectio vi

PRophetiae, et Miraculorum dono auctus Andreas, futura praemonuit, sanitatem restituit, annonam multiplicavit; unde celebre nomen obtinuit. Sanctus Paschalis Baylon, Venerabilis Joannes de Ribera, Archiepiscopus Valentinus ejus virtutum clarissimi praecones fuere; ipse solus erat, qui humiliter de se, demisseque sentiebat. Ordinis Praesides tanti viri sanctitate permoti, Murciam,

Valentiam, Gandiam eum miserunt, ut eas in Urbes Minoritici Instituti Reformationem vel aggrederetur, vel jam inchoatam foveret, atque perficeret. Annum agens sexagesimum octavum pleuritide correptus, jamque dissolvi cupiens, et esse cum Christo, ita in lectulo mortis jacebat, ut non amplius ipse, sed in eo Christus vivere videretur. Sacramentis refectus, qua praedixerat die decima octava Aprilis, anni millesimi sexcentesimi secundi, placidissimo fine quievit. Ejus mortis vulgato nuntio, talis Populorum concursus ad eum videndum, venerandumque factus fuit, ut cultu potius, quam funere sacrum Corpus elatum videretur. Novis autem accendentibus miraculis, Pius Sextus Pontifex Maximus die vigesima secunda Maji, anni millesimi septincesimi nonagesimi primi, Beatorum honores ei indulsit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lect. vii *Cap.* 12. *v.* 32.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua. Homilia S. Bonaventurae Episcopi.

Comment. in cap. 12. *Luc.*

PUsillus grex dicitur respectu multitudinis reproborum hominum. Multi sunt vocati, pauci vero electi. Vel pusillus ratione modicitatis propriae. Videte vocationem vestram Fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes Vel pusillus ratione humilitatis voluntariae. Vos autem greges mei homines estis, et ego Dominus Deus vester. Est enim Deus humilium, et talibus promittit Deus regnum. Sinite parvulos venire ad me: talium est enim regnum Coelorum. Ideo subdit, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Placuit dare gratiam. Isaias: Ecce servus meus, suscipiam eum. Placuit dare Sapientiam: Abscondisti haec a Sapientibus, et prudentibus, et re-

velasti ea parvulis, Placuit dare gloriam aeternam, sicut hic: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum.

℟. Iste est.

Lectio viii.

VEndite, quae possidetis, et date eleemosynam. Sed quia durum est vendere, et dare absque compensatione, ideo subdit: Facite vobis sacculos, qui non veterascunt; quia ista retributio est opulentissima, quae est in his sacculis, ideo subdit: Thesaurum non deficientem in Coelis. Et quod iste thesaurus sit indeficiens, ostendit: quia non potest amitti per fures, non potest corrumpi in se, ideoque addit: Quo fur non appropriat neque tinea corrumpit. Omnia bona mundi triplex interitus tollit: aut enim ex seipsis veterascunt; aut Dominorum luxu consumuntur; aut ab extraneis dolo, vi, vel calumnia diripiuntur. Et propterea in terris thesaurus indeficiens non potest haberi. Qui vult ergo indeficientem habere, dispergat in terris, ut abundet in Coelis.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix

NOn jussit Dominus, ut thesaurum perderemus; sed locum ostendit, quo poneremus. Est autem magna vis facienda, quomodo locetur thesaurus; quia eodem locatur et animus; ideo subjungitur: Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit. Si in terra est, cor deorsum est; si in Coelestibus, in Christo fixum est. Necesse est enim, ut quo praecesserit dilectionis thesaurus, illud et cogitationis sequatur affectus. Thesaurus iste visibilis, et terrestris consistit in pecunia; sed thesaurus invisibilis consistit in Sapientia: Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. Et nota, quod iste, qui consistit in Sapientia, incipit a timore reverentiae: Divitiae salutis Sapientia, et Scientia. Timor Domini ipse est thesaurus ejus. Proficit autem in studio disciplinae: Omnis Scriba doctus in regno Coelorum. Conservatur in sanctitate conscien-

tia. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum. Consummatur autem in sublimitate Gloriae: Vade, vende omnia, quae habes, et da pauperibus; et habebis thesaurum in Coelo. Et de talibus loquitur hic; unde de pauperibus promittit viaticum refectionis, regnum excellentiae, et thesaurum abundantiae: quia pauperes consueverunt esse afflicti, et despecti, et egeni pro nomine Domini nostri Jesu Christi. Te Deum.

DIE XIX APRILIS

In Festo B. Conradi Miliani Conf. 1. O. dup.

Oratio

DEus, qui B. Conradum dolorum Jesu Christi Filii tui jugi meditatione mirabilem effecisti; ejus nobis intercessione concede, ut crucis mortificationem in corde nostro portare, et vitam consequi mereamur aeternam. Per eumdem etc.

In 1. Noct. Lect. de Scr. occ.

In secundo Noct.

Lectio iv

COnradus Asculi in Piceno nobilibus parentibus Francisco Miliano, et Agnete Saladinia natus; qua futurus esset vitae Sanctitate, matri statim innotuit, quae illum jejunii tempore nonnisi semel in die lac sugentem exsperta est. Is pietatem cum aetate augens, prophetiae etiam dono adolescens illustratus apparuit; nam ad pedes pueri Hieronymi, qui postea Minorum Familiam universam, tum Catholicam Christi Ecclesiam, Nicolai IV sumpto nomine gubernavit, sese prosternere in more habuit. Minorum Institutum in Patria professus; ac Perusii doctor renunciatus, Romae primum in verbi Dei praedicatione plurimum adlaboravit, deinde in Africam profectus, variisque Lybiae Regionibus peragratis, mansuetudine, virtutum nitore, miraculisque efferas illas gentes lenivit, ac plura hominum millia Christo lucratus est.

℟. Honestum.

Lectio v

ROmam rediens nudipes, laboribusque attritus magnam sui admirationem injecit Hieronymo tunc Minorum Praesidi, qui paulo post commigraturus Parisios jussu Nicolai III Pont. Maximi ad componenda inter Francorum, et Castellae Reges exorta dissidia, Conradum sibi comitem adjungi postulavit, votique compos factus est. Re bene gesta, Conradus iterum in urbem cum Hieronymo reversus, post biennium in verbi Dei praedicatione transactum, Parisios ad Theologicas disciplinas publice explicandas rursus migrare jussus est. Quo munere dum summo plausu fungebatur, frequentes etiam ad populum habere conciones, nosocomia, et xenodochia cum ingenti animarum fructu visitare non destitit. Asperrimo praeterea vitae genere usus, virtutibus omnibus, ac Evangelicae perfectioni vacabat. In Christum patientem tanto ferebatur amore, ut ejus dolorum particeps fieri quandoque meruerit: Augustissimum vero Trinitatis Mysterium ea recolebat fide, ut in ejus nomine Daemones ejecerit, ac morbos depulerit.

℟. Amavit.

Lectio vi

A Nicolao IV ad Petri Cathedram recens evecto Romam revocatus, ut in Sacrum Cardinalium Collegium cooptaretur, ubi Asculum pervenit, gravi morbo correptus, atque Ecclesiae Sacramentis munitus, die, qua praedixerat, decimo tertio Calendas majas, anni millesimi ducentesimi nonagesimi noni, aetatis suae quinquagesimo quinto, humi, ut petierat, decumbens, spiritum Deo reddidit. Corpus ejus flexibile et bene olens, triduo inhumatum, deinde Nicolai Pontificis jussu honorifice tumulatum post annos octoginta duos ad novam Ecclesiam S. Francisci translatum est, ubi miraculis, et perpetua Populi veneratione adhuc claret. Quibus permotus Pius Sextus Pontifex Maximus, Officium, ac Missam in ejus honorem cum Lectionibus propriis recitari permisit.

℟. Iste homo.

In 3 Noct. de commu. 2 loc.

DIE XXIII APRILIS

In festo B. Ægidii Conf. 1. O. dup. min.
Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter sequ.
Oratio.

DEus, qui Beatum Ægidium Confessorem tuum ad excelsae contemplationis verticem sublimare dignatus es; ipsius intercessione concede, ut actionibus nostris in Te semper intenti, pacem, quae exuperat omnem sensum: consequamur. Per Dominum.

In 1 Noct. Lect. de Scr. occurr. In 2, et 3 Noct. Lect. de eod. comm. 1 loc.

DIE XXVII APRILIS

In festo B. Jacobi de Bitecto Conf. 1. O. dup. min.
Omnia de commu. Conf. non Pontif. praeter seq.
Oratio

PRaesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui beati Jacobi Confessoris tui merita praeclara recolimus; ejus virtutes aemulemur in terris, et gloriae coronam cum ipso consequamur in coelis. Per Dominum.

In 1 Noct. Lect. de Scr. occurr. In 2 et 3 Noct. Lect. de eod. commo. 2 loc.

DIE XXVIII APRILIS

In festo B. Luchesii, sive Lucii Conf. 3 O. dup. maj.
Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.
Oratio

DIves in misericordia Deus, qui beatum Luchesium, ad poenitentiam evocatum, pietatis et misericordiae meritis clarere voluisti; da nobis ejus intercessione, et exemplo dignos facere poenitentiae fructus, et indulgentiam tuam pietatis et charitatis operibus promereri. Per Dominum.

Lect. I. *Noct.* Beatus vir, *de commu. Conf. non Pontif.* 2. *loc.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUchesius, qui et Lucii nomine nuncupatur, in Hetruria natus, prope Castrum Bonitium, se totum negotiationi dedit, in qua terrenis lucris intentus, diu versatus est. Sed divinae gratiae lumine perfusus, semel ac vidit, eum beatum esse, qui post aurum non abiit, nec sperat in pecunia, et thesauris; omnia, quae possidebat, vendidit, ac pauperibus erogavit, uno agello contentus, ex quo manibus ipse suis sibi victum compararet. Nec ita multò post Tertii Ordinis Poenitentium, a S. Francisco instituti, primus omnium habitum sumpsit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

EXinde, vetere homine expoliato, virtutes colere impensius coepit; praesertim vero ardenti in Deum charitate, mansuetudine, patientia, animi demissione enituit. Adeo vehemens ejus erat orandi studium, ut saepe, dum preces ad Deum funderet, extra se rapi videretur. Tanta vero fuit erga inopes, et aegrotos sollicitudine, ut eos in agris, in viis, in nosocomiis, ope semper juvaret, et salutaribus monitis sibi demereret. Quibus sanctis operibus durissimam etiam vivendi rationem adjunxit; carnem enim suam laboribus, jejuniis, et flagellis castigare, et in servitutem redigere non destitit. ℟. Amavit eum.

Lectio iv.

TAndem qui tali, ac tanta sanctitate floruerat, pretiosa morte occubuit, et in osculo Domini, adstantibus multis Religiosis, ex hac vita decessit. Plura ejus mortem miracula consecuta sunt, quorum fama perspecta, Gregorius decimus, cum proficiscens ad Concilium Lugdunense, per Castrum Bonitium transiret, jussit, ut Caput ipsius in supplicationum morem circumferretur, in cujus facti memoriam quotannis solemnitas celebratur. Hujus ergo beati

Viri cultu, qui tanta pollet antiquitate, motus PIUS Papa sextus, has Lectiones proprias in honorem ejusdem recitari posse concessit.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Noct. Lect. Hom. in Evang. Nolite timere, *de eod comm. Pro Sancto Vitale Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.*

DOMINICA V

Post Pascha

Festum Dedicationis Basilicae Assisiens. S. P. N. Francisci dup. maj. Omnia de commu. Dedic. Eccl. ex concess. SS. D. N. PII Papae VI *die* 22. *Dec.* 1784.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

FESTA MAJI

DOMINICA I MAJI

Vel si haec fuerit Dom. in Albis; Dom. II. Maji. Pro Civit. et Dioec. Neapolitana.

Festum Translat. S. Januarii Ep. et Mart. Princ. Patr. Civit. et Regn. Neap. dup. maj. (sine oct. apud nos) *Omnia de communi unius Mart. tempore Pasch., except. his, quae sequuntur.*

Ant. ad Magnif. in 1. *Vesp.*

BEatus Januarius, Praesul, et Martyr inclytus extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, et in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit. Alleluja.

Oratio

DEus, qui in Translatione B. Januarii Martyris tui, atque Pontificis, pretioso nos praesidii tui Pignore locupletasti, quaesumus, ut ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, ac thesauris tuis divitias in nos ineffabilis misericordiae benignus effundas. Per Dominum etc.

Deinde fit comm. Dominicae currentis.

AD MATUTINUM

Lectiones i. noct. A Mileto *de commu. un. Mart. Pont, extra temp. Pasch.* ℟℟. *vero temp. Pasch.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

QUo tempore Beatus Pontifex Januarius pro Christi confessione Puteolis capite plexus est, venerabilis ejus Cruor, quem pro Christianae Fidei veritate constantissime fuderat, pie collectus, atque in duabus vitreis ampullis reconditus est. Postea vero, pace Ecclesiae reddita, S. Severus, aedificata jam prope Neapolim S. Januarii Basilica, sacratissimum Martyris Corpus cum magna Neapolitani Cleri, populique frequentia, iis etiam, qui de genere B. Januarii erant, comitantibus, Neapolim religiosissime transtulit; et Corpus quidem in ejus Basilica condidit; Cruoris vero ampullae, ad hanc usque diem seorsum servatae, illustre miraculum spectantibus exhibent. Nam cum e regione desecti pro Christo capitis ponuntur, Cruor admirandum in modum colliquefieri, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur.

℟. Lux perpetua etc.

Lectio v

Sermo S. Joannis Chrysostomi

SÆpenumero, charissimi, sub auroram Solem exorientem vidistis, quasi croceos radios emittentem. Talia Sanctorum erant corpora, dum veluti crocei quidam radii, rivi sanguinis undique ex illis defluerent, totumque corpus, multo, quam coelum Sol ipse, splendidius illustrarent. Hunc sanguinem Angeli contuentes oblectabantur, daemones horrebant, et ipse diabolus tremebat. Non enim sanguis erat simpliciter, quod cernebatur, sed sanguis sanctus, sanguis coelo dignus, sanguis, qui pulchras Ecclesiae arbores perenni irrigatione foecundat.

℟. In servis suis etc.

Lectio vi

VIdit hunc sanguinem, horruitque diabolus, recordatus est quippe alterius Sanguinis Domini. Propter illum sanguinem hic effluxit. Ex quo enim Domini latus apertum est, sexcenta deinde latera effossa contueris. Quis enim non summa cum alacritate gaudiorum sese ad agones istos ineundos, Dominicis passionibus communicaturus, et Christi mortis conformis futurus accinget? Est enim sufficiens haec retributio, et amplior merces, et quod certamina excedit praemium; vel illud etiam, quod ante ingressum in coelorum regnum consequimur.

℟. Filiae Jerusalem etc.

In iii. Nocturno, ut in festo S. Barnabae Ap. 11. Junii ut in Breviario.

Ad Benedictus Antiph.

IGne, me Domine. examinasti, et non est inventa in me iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea. Allel.

In secundis Vesperis Ant. ad Magn.

LIberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam; et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus. Allel.

DIE XIII MAJI

In festo S. Petri Regalati Conf. 1. *O. dup. ii. class.*

Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.

In Hymn. Meruit supr.

In utrisq Vesp. et Laudib. dicitur

℣ Ora pro nobis, Beate Petre, allel.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, allel.

Oratio

DEus, qui dilectum famulum tuum Petrum, carne mortificatum, ad delicias gloriae tuae assumere dignatus es, concede propitius, ut ad delectationes, quae in dextera tua sunt usque in finem, meritis ejus, et intercessine pervenire valeamus. Per Dominum etc.

In i. Noct. Lect. Beatus vir, *ut in comm. Conf. non Pontif. 2. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv

PEtrus, cognomento Regalatus, Vallisoleti in Hispania nobilibus aeque, ac piis parentibus ortus, ab ipsa pueritia non levia dedit futurae sanctitatis indicia. In illa namque aetate nihil puerile sapiens, coaequalium abstinebat consortio, et in solitariis latitando recessibus, uni vacabat rerum coelestium contemplationi, jam tum a Deo in benedictionibus dulcedinis praeventus. Flagellis, jejuniis, aliisque poenarum generibus se jugiter macerans, carnem intra subjectionem spiritus continebat; virginitatis, quam ad mortem usque servavit, sollicitus cultor. His itaque exercitiis ad strictiorem vivendi formam se comparans, ea brevi jecit fundamenta, quae in heroica virtutum mox consurrexere fastigia. Minorum Regulam primum in patria professus est, deinde in Aquileriano Coenobio restitutae Observantiae praecipuus adjutor, et promotor fuit. Cujus tam rigidi Instituti primordia avide amplexus, firmiter tenuit, et plene consummavit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

SIlentium illi perpetuum, somnus brevissimus, juges ex dono lacrymae, in quibus praecipue in sacro conficiendo Mysterio perfundebatur, flagellationes cruentae, incessus nudis pedibus, vestis tunica una lacera, et hispida, lectus vel palea, vel humus, jejunium juxta sui Institutoris exemplum, ad novem Quadragesimas usque protractum, cibusque, ut plurimum, panis et aqua. Evangelicae paupertatis mirificus propugnator, et custos, ob cujus exquisitam observantiam, in graves etiam, et frequentes offendit injurias, quas immoto, alacrique animo subiens, divinam pro calumniantibus, et oppugnatoribus exorabat clementiam. Quanto in Deum exardesceret amore, ex eo potissimum ap-

paruit, quod si aliquos invenisset leprosos, domum adduceret, eorumque ulcera lingua etiam detergeret. Fratrum regimen subire coactus, omnibus numeris explevit officium, et quos privato jampridem informarat, publico deinde confirmabat exemplo.

℟. Amavit eum.

Lectio vi

ASperrimum vitae genus Aquileriae incoeptum, in Conventu de Scala Coeli, ad Durii ripam prope Vallisoletum fundato, similiter stabilivit, unde ad diversas Hispaniae, Indiarumque Provincias extensum. Annum denique agens sexagesimum sextum, austeritate vitae confectus, et mortem sibi vicinam praesentiens, Aquileriam perrexit, ut ibi Deo spiritum redderet, ubi rigorosi instituti sumpsit exordium. Febre correptus, alumnis ad exactam Regulae observantiam cohortatis, suaque benedictione munitis, ad illa verba: In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum, migravit in coelum, pridie Kalendas Aprilis, anno reparatae salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto. Cujus viri sanctitatis fama, quae ubique jam percrebuerat, Regina Catholica Elisabeth permota, solemni indicta processione, et adstantibus nonnullis Episcopis, et Clero, ejus corpus, quod in communi Fratrum repositum fuerat sepultura, in decentiori, et nobiliori tumulo reponendum curavit: quare ex confluentium multitudine: multis inde obtentis beneficiis recedentium, servi Dei cultus mirifice propagatus est. Quo solemniter a Sacra Rituum Congregatione approbato, Innocentius Papa Undecimus de ipso Missam, et Officium die decimatertia Maji celebrari concessit, eumque tandem Benedictus Quartus decimus solemni ritu Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi, *ut in comm. Conf. non Pont.*

In ii. Vesp. fit comm. seq. et S. Bonifacii Mart.

DIE XIV MAJI

In festo B. Francisci a Fabriano Conf. 1. O. dup. min.

Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter seq.

Oratio

PRaesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut sicut beatus Franciscus verbi tui praeco ita fecit, et docuit, ut magnus esse meruerit in regno coelorum; nos quoque ejus precibus, et imitatione, Tibi jugiter verbis, et operibus placere studeamus. Per Dominum etc.

Deinde fit comm. S. Bonifacii mart. ut in Brev.

Ad Matut. in Hymno Meruit supremos.

Lect. i Noct. de Script. occurr.

In ii. et iii. Noct. Lect. de commu. Conf. non Pont. i. loco. Pro S. Bonifacio mart. Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XV MAJI

In festo B. Benvenuti de Recineto Conf. 1. O. dup. ad hymn. Meruit supremos, *lect. 1. noct. de Scr. 2. prop. 3. de. 2. lcc.*

Oratio

LArgire, misericors Deus, ut dum Beati Benvenuti memoriam colimus humilitatis, et devotionis ejus vestigia sectemur in terris, ac Tecum beatam mansionem, ejusdem intercessione, teneamus in Coelis. Per Dominum etc.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

BEnvenutus Recineti in Piceno decimotertio Christiani nominis saeculo ortus est: In paterna domo a teneris annis pie educatus, tali, tantoque amore in Jesum Christum exarsit, ut saeculi illecebras, ac voluptates pessumdare decreverit. Quare ut in suscepto Perfectionis tramite graderetur, magis magisque in dies proficeret, inter Fratres Laicos

Franciscanae Familiae in eadem Civitate adscriptus fuit. Ibi sub Seraphica vivendi norma Deo sacratus, in omni semper virtutum genere se exercuit. Humilitate praecellens, viliora quaeque domus ac laboriosiora munia praetulit. Devotione excellentior, tempus, quod ab exequendo ministerio supererat, in Ecclesia ferventissimo, quo flagrabat in Christum affectu orans, laetus insumebat.

Lectio v

CUm Fratribus reficiendis cibaria ipse pararet, quodam mane diluculo Ecclesiam perrexit oraturus eo consitio, ut pro more muneri suo extemplo se redderet: sed jam imminebat refectionis hora, quin coelestis contemplationis dulcedine absorptus obeundo ministerio se restitueret. Sensibus deinde redditus, angustiis premitur, Fratres existimans propria culpa necessaria refectione privandos. Verum vix culinam repetit, cum ab Angelo pulcherrimi juvenis formam praeseferente, salutatur, a quo cuncta cibandis Fratribus parata didicit, ipsis jucundiora se nunquam degustasse testantibus. Ferventior inde factus, dum sacris intererat, ac Eucharistico cibo, quem avide semper exoptabat, crebro reficeretur, non sibi, sed Christo, in quem transformari cupiebat, vivere videbatur.

Leetio iv

IN ecstatim persaepe raptus, eo processit ascensione fervida in Deum, ut brachiis Christum Jesum complecti meruerit. Tot charismatibus a Deo cumulatus, vix dici potest quantum in religiosa perfectione profecerit ad obitum usque pretiosum, qui inibi tertio nonas Maji contigit, nostrae Redemptionis anno millesimo ducentesimo octogesimo nono. In eximiae sanctitatis argumento signis claruit, atque miraculis. Pretiosissima ejus spolia civium, ac finitimorum affluente coetu summa veneratione incessanter excepta sunt. His permotus Pius VI Pontifex Maximus, praefatum cultum ra-

tum habuit, ac Missam, et officium in honorem Beati Benvenuti recitari indulsit.

DIE XVI MAJI

Pro Civit. tant. Neapol.

In festo S. Joannis Nepomuc. Mart. dup. maj.

Omnia de commu. unius Mart. si non est expletum tempus Paschale, fit Officium de commu. Mart. temp. Pasch. praeter Orat., et Lection., quae sequuntur.

Oratio

DEus, qui ob invictum Beati Joannis Sacramentale silentium, nova Ecclesiam tuam Martyrii corona decorasti; da nobis ejus intercessione et exemplo, linguam caute custodire, ac omnia potius mala, quam animae detrimentum, in hoc saeculo tolerare. Per Dominum etc.

In I. *Noct. Lect.* Fratres debitores.

In secundo Nocturno

Lectio iv

JOannes Nepomuci Bohemiae Oppido, unde Nepomuceni cognomen, duxit, a parentibus aetate provectis, non sine futurae sanctitatis praesagio, flammis supra nascentis domum mirabiliter collucentibus ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, Beatae Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, e vitae periculo evasit incolumis. Egregia indole, piaque institutione coelestibus indiciis obsequente, inter sanctas; religiosasque exercitationes pueritiam egit. Nam Ecclesiam frequenter adire, ac Sacerdotibus ad Aras operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litheris ad humanitatem informatus, Pragae vero gravioribus disciplinis excultus, Philosophiae, Theologiae, Sacrorumque Canonum magisterium, et lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque a scientia Sanctorum ad lucra animarum rite comparatus, ministerio verbi Dei se penitus addixit. Cum igitur in vitiis exstirpandis, et revocan-

dis in viam salutis errantibus, eloquentia, et pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanae Ecclasiae Prangensis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram Rege Wenceslao IV praedicandi provinciam suscepit, eo successu, ut Joannis suasu multa Rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen. quas ille obtulit, dignitates, Dei Servus, ne a Divini verbi praeconio avocaretur, constantissime recusavir.

7: Honestum. Vel ℟. Lux.

Lectio v

Regiis illum eleemosynis in pauperes erogandis praefectum, Joanna Regina conscientiae sibi moderatorem adscivit. Cum autem Wenceslaus ab officio, istitutoque decessisset, atque in vitia praeceps abriperetur, piae autem conjugis obtestationes, et monita gravate ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali judicio Sacerdoti credita Reginae arcana, sibi a Joanne panderentur. At Dei Minister blanditiis primum, tormentis deinde, et carceris squalore tentatus, nefariae Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Wenceslai animum cum ab execrando proposito, nec humana, nec divina jura deterrerent: supremum agonem, quem instare sibi atleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscure pranuntiavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatae Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, coeleste praesidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vespere revertentem in pegviligio Dominicae Ascensionis Rex e fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementius urgeret, et proximam in aquis si obluctari pergeret, submersionem intentatet, Joannes invicta constantia terrores, minasque refuta, vit. Itaque Regio Imperio in moldavam flumen, Pragam interfluens, noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus. ℟. Desiderium. Vel ℟. In servis.

Lectio vi.

SAcrilegum facinus clam patratum, et Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit, Ubi enim examine corpus secundo flumine vehi coepit, ardentes faces aquis supernatantes, et discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridie mane Corpus elatum, Canoci deinde, Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemni pompa intulerunt, et sepulturae mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, et maxime fidelium, eorum praecipue, qui fama periclitantur, veneratione cresceret; post annos demum amplius tercentos, injuridica recognitione Corporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrupta, et vivida reperta est: quae sexto post anno Judicibus a Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repente intumuit, et subescurum ruborem in purpureum commutavit. ejus XII Pontifex Maximus, die decimanona mensis Martii; anno salutis millesimo septigentesimo nono, primum hunc Sacramentalis Sigilli Assertorem, arcani fidem sanguine obsignantem, Sanctorum Martyrum Catalogo adscripsit.

℟. Stola. Vel ℟. Filiae.

In 3. Noct. Homil. in Ev. Nihil est opertum *ut in festo S. Polycarpi Ep. et Mart. die 26. Januar.*

DIE XVIII MAJI

In festo S. Felicis Conf, Ord. Capuc. dupl. maj. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter ea, quae hic propria ponuntur. In Hymn. mutat. 3. versus.

Oratio

FAc nos, Domine Jesu, in simplicitate, et innocentia cordis nostri ambulare; quarum amore de sinu Matris inter Beati Felicis Confessoris tui brachia descendisti Qui vivis, etc.

In Primo Nocturno

Lect. Beatus vir, etc. *de commu.* 2. *loco.*

In secundo Nocturno

Lect. iv

FElix a Cantalicio in Sabinis humilibus, sed piis parentibus natus, a puero pascendis gregibus, mox et agro colendo addictus, multo impensius rerum coelestium meditatione animum nutrire, et corpus assiduis vigiliis ac jejuniis domare coepit, Eremiticam agens vitam potius, quam rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, eum non posset quotidie, ut optabat, Sacris Mysteriis interesse, grege ad loca solitaria compulso, ipse ante Crucem arborum corticibus incisam diu orare, seque acriter flagellare cnosueverat; sed et aliquando glebas in agro vertere, simulque sacris in Templo adesse visus est. Alias inter arandum fureutibus, quos junxerat indomitis juvencis, humi stratus, et aratro superducto plane proscindendus, lacerata dumtaxat veste, surrexit illaesus. Quo periculo, ut ad tutiorem regularis disciplinae palaestram vocanti jampridem Deo pareret, admonitus, rustica suppellectili pauperibus distribui jussa, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, propere se contulit. ℟. Honestum, etc.

Lect. v.

ADhuc tyro, necdum vota solemnia professus, religiorae perfectionis apicem jam attigisse videbatur. Obedientiae sedulus cultor, ad praecipientis non modo verbum, sed etiam nutum praesto erat; seque Coenobii jumentum dictitans, vilissima quaeque ministeria somper arripuit, ac ludibria, et contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis quam esset studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicos, et plateas alendis Fratribus mendicans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pedibus obivit, cnm die quaedam inusitato pendere se opprimi sentiret, manticam scrutarus, injectum clam nummum deprehendit, quo projecto, nec sine indignatione

proculcato, alacer, et levis inde abiit. Castitatem, quam usque ad obitum servavit illibatam, Sanctus corpore, et spiritu a Paulo V propterea appellatus, vigili oculorum custodia, et voluntario corporis cruciatu communivit; asperrimo flagello se quotidie cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam Urbis Basilicas identidem invisens. Jejunia Ordinis inedia quandoqne cumulavit. Lectus ejus doloris potius, quam quietis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tabula genibus, ac fasce sarmentorum capiti supposito, carpebat.

℟. Amavit, etc.

Lect. iv

VItae austeritate sibi asper; aliis charus, acceptusque, Sanctus praesertim Carolo, et Philippo Nerio, simplicitate, atque innocentia semper fuit. In oratione pernoctans, dulcissimam frequenter extasim est passus; et aliquando in ulnis suis reclinatum a Virgine Matre Puerum Jesum suavissime complecti meruit. Prophetiae gratia, et miraculorum clarus, demortuum etiam filium Matri vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda, ut praedixerat, Feria Pentecostes ad coelestem Patriam, Deipara invitante, laetus abiit. Ejus corpus in Ecclesia sui Ordinis, summa Urbis veneratione colitur, Domino crebris miraculis Servi sui sanctitatem illustrante; quem propterea Urbanus Papa VIII Beatorum, Clemens vere undecimus Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Lectio vii. ut in Breviario xxi. huj.

DIE XX MAJI

In festo S. Bernardini Senens. Conf. 1. O. dup. 2. cl.
Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.
In utriusque Vesperis, et Laudibus.

℣. Ora pro nobis Beate Bernardine.

℟. Ut digni, etc.

In 1. Vesp. ad Magn:

Antiph. Dedit illi virtutem super omnia daemonia; et misit illum praedicare regnum Dei, et sanare infirmos.

Oratio

Domine Jesu, qui Beato Bernardino Confessori tuo eximium sancti Nominis tui amorem tribuisti; ejus, quaesumus, meritis, et intercessione, Spiritum nobis tuae dilectionis benignus infunde. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus.

In 1. Noct. Lect. de Actibus Apostolorum, Petrus autem et Joannes, *ut in festo SS. Nominis Jesu xiv. Jan.* ℟℟. *vero, de commu. Conf. non Pont.*

In 2., et 3. Noct. Lect. ut in Brev., sed. in 2. Bernardinus Albizesca, *ut ibi.*

Al Bened. Antiph. Loquebatur, et annuntiabat Dominum Jesum, et erat manus Domini cum eo.

In 2. Vesp. ad Magnificat

Antiph. Manum tuam, Domine, orante servo tuo extendebas ad sanitates, et signa, et prodigia fieri per Nomen Sancti Filii tui Jesu.

Orat. ut sup. et fit commem. seq.

DIE XXII MAJI

In festo B. Humilianae Vid. 3. O. dup. min.
Omnia de commu. nec Virg., nec Mart., praeter ea, quae sequuntur.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, dulcedo cordium, et praemium Beatorum, qui Beatam Humilianam tuo amore succensam, suavissima contemplationis dulcedine replevisti; concede propitius, ut ejus meritis, et imitatione Tibi jugiter adhaerentes, tuae celsitudinis speciem contemplari perpetuo mereamur. Per Dominum, etc.

In 1. noct. Lect. de scr. occ.

In secundo Nocturno

Lectio iv

HUmiliana, ex vetustissima Cerchiorum familia Florentiae nata, ab ineunte aetate se totam Deo mancipavit. Cum sexdecim esset annorum, Parentum voluntati obtemperans, nupsit ejusdem Patriae Civi, nobilitate quidem pari, indole vero, ac moribus longe impari; a quo annos quinque, quibus ipsi copulata fuit, durius habita, insignia per id tempus exempla dedit cum propriae mansuetudinis, tum charitatis erga Virum, cui in extremis laboranti, multoque nummi foenore praegravato, ut illata damna reficeret, dotem suam heroica liberalitate dicitur obtulisse. Conjuge vita functo, paternam domum rediit, ibique secundis nuptiis constantissime recusatis, vetustam, despectamque turrim elegit, in qua reliquum vitae suae tempus transigeret; atque ut arctius Coelesti Sponso jungeretur, a Fratribus Minoribus spiritualis ejus vitae ducibus, ac magistris, habitum Tertii Ordinis B. Francisci omnium prima Florentiae, in Ecclesia Sanctae Crucis petiit humiliter, et obtinuit. ℟. Propter, etc.

Lectio v

EO in loco, atque habitu mirum quantum virtute profecerit: Patientia fuit admirabili, bonis enim omnibus per summam injuriam spoliata, a Patre, et Consanguineis contumeliis affecta, a famula gravi vulnere in fronte sauciata, a Deo etiam diutinis infirmitatibus, veluti aurum in igne probata: omnia aspera, non modo summa oris, et animi lenitate, verum etiam cum gratiarum actione perferre consuevit. Misericordia quoque in pauperes singulari, quos ut pasceret, atque indueret, cibos non semel, vestesque sibi ipsi detraxit, neque erubuit nobilis Matrona pro Sacris Virginibus victum emendicare. Tanto autem in Deum fervebat amore, ut ob ejus gloriam, vel sanguinem fundere, vel igne absumi, vel alio quovis poenarum genere excruciari vehementer optaret. Quod ardens

quidem, sed irritum martyrii desiderium assiduis, gravibusque sui corporis castigationibus explevit. Altissimae contemplationis suavitate divinitus superfusa, quam frequentissime in ecstasim rapiebatur, nec raro meruit Beatorum Spirituum, atque ipsius Christi Domini tum praesentia, tum colloquio. tum etiam supernis revelationibus, et favoribus recreari.

Lectio vi

℟. Dilexisti, etc.

DEiparam Virginem, Coelitesque omnes impense coluit. Dono lacrymarum, et prophetico spiritu insignita, miraculis etiam claruit; nam et plures infirmi, ipsa orante, convaluere, et qua modo in vinum, modo in oleum conversa est. Morbum, quo aegrotus quidam gravissime afflictabatur, in proprium corpus transferri, fusis ad Deum precibus, impetravit. Filiam, quam pie educaverat, subita morte extinctam, vitae restituit. Ejus cellula Coeli splendore saepe visa est collucere. Frequentes daemonum fraudes, insidias, et vexationes solo Crucis signo munita, superavit. Jejuniis denique, vigiliis, ac lethali morbo confecta, quartodecimo Kalendas Junii anno reparatae salutis millesimo ducentesimo quadragesimo sexto, aetatis suae septimo supra vigesimum, placidissime animam Deo reddidit; ejusque Corpus Florentiae in Ecclesia S. Crucis Ordinis Minorum honorifice sepultum, et percrebrescente statim miraculorum fama, tertio post mense honorificentius elatum, non intermissa fidelium veneratione, approbante Innocentio XII, ad haec usque tempora colitur.

℟. Fallax, etc.

In 3. *Noct. lect. de eod. commun.*

DIE XXIV MAJI

In festo B. Joannis de Prado Mart. 1. *O. dup. maj. ut in Breviar. XXX. huj.*

DIE XXV MAJI

Translatio S. P. N. Francisci dupl. maj: Officium fit ut in die Natalis ejusdem IV. Octobris infra in hoc Libello, praeter seq.

Hymni semper terminandi erunt, ut ibi, etiam tempore Paschali, et infra Octavam Ascensionis.

Oratio

DEus, qui Beati Patris Nostri Francisci Corpus passionis Filii tui signaculis decorasti, et Animam in Coelis mirabiliter sublimasti; concede propitius, ut qui ejusdem Translationem celebramus, carnem nostram cum vitiis crucificere, et ad Coelestem Patriam pervenire valeamus. Per eumdem Dominum, etc.

Pro com. B. Joannis, et S. Urbani Pp. et M. ut in Brev.

In secundo Nocturno

Ex Commentariis S. Bonaventurae Episcopi.

Post hunc titulum immediate legitur: Beato Francisco, *ut in Brev. die* 25. *Maji.*

DIE XXIX MAJI

In Civit. tant. Neapol.

In festo S. Ubaldi Ep. et Conf. sem. ut in XVI. huj.

Fer. VI. post Oct. SS. Corporis Christi.

Officium SS. Cordis Jesu dupl. maj. Romae et alibi, ubi concessum.

Ad Vesperas

OMnia de die octava SS. Corporis Christi, sine ulla commemoratione. Sed si Officium SS. Cor. Jesu tsansferatur, vel celebretur sub ritu duplici I. *vel* 2. *classis, tunc in primis Vesp. omnia dicuntur ut infra in secundis, exceptis sequentibus.*

℣. Miserator, et misericors Dominus.

℟. Longanimis, et multum misericors.

Ad Magnificat Antiph. Misericordia Domini a progenie in progenies timentibus eum. Allel.

Ad Matut. Invit. Cor Jesu, charitatis victimam * Venite adoremus.

Hymnus

QUicumque certum quaeritis
Rebus levamen asperis;
Seu culpa mordet anxia,
Seu poena vos premit comes,
Jesu, qui, ut agnus innocens,
Sese immolandum tradidit,
Ad Cor reclusum vulnere,
Ad mite cor accedite,
Audite ut suavissimis.
Invitet omnes vocibus?
Venite, quos gravat labor,
Premitque pondus criminum.
Quid Corde Jesu mitius!
Jesum Cruci qui affixerant
Excusat, et Patrem rogat,
Ne perdat ultor impius.
O Cor, voluptas coelitum,
Cor fida spes mortalium,
En hisce tracti vocibus
Ad te venimus supplices,
Tu nostra terge vulnera.
Ex te fluente sanguine;
Tu da novum cor omnibus,
Qui te gementes invocant. Amen,

In primo Nocturno

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalm. 21.

DEus, Deus meus, respice in me quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas; * Laus Israel.

In te speraverunt Patres nostri, * speraverunt et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo, opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me,* locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu est, qui extraxisti me de ventre, * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi, * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos, * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me, * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me, * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus animam meam, et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum, * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Neque avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna, * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum: * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum; * et ipse dominabitur Gentium,

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: et annuntiabunt Coeli justitiam ejus, populo qui nascetur, quem fecit Dominus. Gloria Patri, etc.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Antiph. Speravit cor meum in Domino, et adjutus sum, et refloruit caro mea.

Psalm. 27.

AD te Domine clamabo, Deus meus, ne sileas a me: * ne quando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Domine vocem deprecationis meae dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus, * destrues illos, et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae: * protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Domine, et benedic haereditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum. Gloria Patri. etc.

Antiph. Speravit cor meum in Domino, et adjutus sum, et refloruit caro mea.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me laetitia.

Psalm. 29.

EXaltabo te Domine: quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te: * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam; * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino Sancti ejus: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus; * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundatia mea: * non movebor in aeternum.

Domine in voluntate tua: * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me: * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei. * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus in aeternum confitebor tibi. Gloria Patri, etc.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me laetitia.

℣. Ego autem in Domino gaudebo.

℟. Et exultabo in Deo Jesu meo.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio i *Cap.* I.

BEnedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in coelestibus in Christo. Sicut elegit nos in ipso ante Mundi constitutionem, ut essemus sancti, et immaculati in conspectu ejus, in charitate. Qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum, per Jesum Christum in ipsum, secundum propositum voluntatis suae, in laudem gloriae gratiae suae, in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo, in quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum, secundum divitias gratiae ejus, propterea non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis: ut Deus, Domini Nostri Jesu Christi Pater glo-

riae, det vobis spiritum sapientiae, et revelationis, in agnitione ejus, illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quae sit spes vocationis ejus, et quae divitiae gloriae haereditatis ejus in Sanctis.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo. * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

℣. Det nobis Dominus illuminatos oculos cordis nostri in agnitione ejus. In quo habemus.

Lectio ii *Cap. 2.*

DEus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, et cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo (cujus gratia estis salvati), et conresuscitavit, et consedere fecit in coelestibus in Christo Jesu, ut ostenderet in saeculis supervenientibus abundantes divitias gratiae suae, in bonitate super nos, in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, et medium parietem maceriae, solvens inimicitias in carne sua: legem mandatorum decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem, et reconciliet ambos in uno corpore, Deo, per crucem, interficiens inimicitias in semetipso. Et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longe fuistis, et pacem iis, qui prope. Quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno spiritu ad Patrem.

℟. Propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos Deus, ostendit abundantes divitias gratiae suae * In bonitate super nos in Christo Jesu.

℣. Ipse enim est pax nostra; per quem habemus accessum ad Patrem. In bonitate etc.

Lectio iii *Cap. 4.*

HUjus rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in coelis, et in terra nominatur, ut det vobis secundum divitias gloriae suae, virtute corroborari per spiritum ejus in interiorem hominem; Christum habitare per fidem in cordibus vestris:

in charitate radicati, et fundati; ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum; scire etiam supereminentem scientiae charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter, quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quae operatur in nobis, ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes saeculi saeculorum. Amen.

℟. Det nobis Dominus virtute corroborari per spiritum ejus, in interiorem hominem.
* Christum habitare per fidem in cordibus nostris.
℣. Ut in charitate radicati, et fundati comprehendamus supereminentem scientiae charitatem Christi. * Christum habitare etc.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Christum habitare.

In secundo Nocturno

Ant. Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus. beatus Vir, qui sperat in eo.

Psalm. 33.

BEnedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.
In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et laetentur.
Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idispum.
Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestrae non confundentur.
Ipse pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.
Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.
Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.
Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos.

Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et èx omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes jusrorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretnr.

Mors peccatornm pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes, qui sperant in eo. Gloria Patri, etc.

Antiph. Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

Antiph. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, intende, prospere procede, et regna.

Psalm. 44.

ERuctavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae: * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum: * potentissime.

Specie tua, et pulchitudine tua: * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis.

Myrra, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a dominus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina autem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia, et exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione, et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum, * et in saeculum saeculi.

Antiph Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, intende, prospere procede, et regna.

Antiph. Judicabit populum in justitia, et pauperes in judicio.

Psalm. 71.

DEus judicium tuum Regi da: * et justitiam tuam filio Regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum, * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione, et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia; et abundantia, pacis: donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare; * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Ethiopes: * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent; * Reget Arabum, et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes Reges terrae: * omnes Gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi, et inopi: et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris, et iniquitate redimet animas eorum, * et honorabile nomen eorum coram illo

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae. et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentnm in terra iu summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: et florebunt de civitate sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedictum in saecula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel: * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum: * et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat. Gloria Patri, etc.

Antiph. Judicabit populum in justitia, et pauperes in judicio.

℣. Mihi autem adhaerere Deo bonum est.

℟. Ponere in Domino Deo spem meam.

De Sermone S. Bernardi Abbatis. *Serm.* 3. *de Pass.*

Lectio iv

Quia semel venimus ad Cor dulcissimum Jesu, et bonum est, nos hic esse; ne sinamus, nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: recedentes a te, in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos: Tu dixisti accedentibus ad Te: gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in Coelo. Accedamus ergo ad Te, et exultabimus, et laetabimur in Te, memores Cordis Tui. O quam bonum, et quam jucundum habitare in Corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo, jactans omne cogitatum meum in cor Domini Jesu, et sine fallacia illud me enutriet.

℟. Introduxit me Rex in cellaria sua, ordinavit in me charitatem: " Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo.

Fulcite me floribus.

Lectio v

Ad hoc Templum. ad haec Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo; et laudabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor Regis, Fratris, et Amici benigni Jesu. Et numquid non adorabo? Hoc igitur Corde Tuo, et meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum; admitte tantum in Sacrarium exauditionis tuae preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu! amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo mun-

da me; ut purificatus per te purissimum, possim accedere, et in Corde tuo omnibus diebus vitae meae merear habitare, et ut videre simul, et facere tuam valeam voluntatem.

℟. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis in illa die: * Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

℣. Ecce Deus Salvator meus: fiducialiter agam, et non timebo. Confitemini Domino.

Lectio vi

AD hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te ab exterioribus perturbationibus absoluti, habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum Corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus, spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum nos diligat? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus, amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii Agricolae foderunt manus, et pedes, latus, et Cor: stemusque, ut Cor nostrum durum adhuc, et impoenitens, amoris sui vinculo contringere, et jaculo vulnerare dignetur.

℟. Auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum: * Et spiritum meum ponam in medio vestri.

℣. Effundam super vos aquam vivam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. Et spiritum meum.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Et spiritum meum.

In tertio Nocturno

Ant. Misericordiam, et veritatem diligit Deus; gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Psalm. 83.

QUam dilecta tabernacula tua Domine virtutum: * concupiscit, et deficit anima mea in atriis Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine; * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit Legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus; * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in Domo Dei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus, * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te. Gloria Patri, etc.

Antiph. Misericordiam, et veritatem diligit Deus; gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Antiph. Dominus dabit benignitatem; loquetur pacem in plebem suam.

Psalm. 83.

BEnedixisti Domine terram tuam; * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae; * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos Deus salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis: * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos: * et plebs tuas laetabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos; * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius; * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, et veritas obviaverunt sibi: * justitia, et pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est; * et justitia de Coelos prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem; et terrae nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit;* et ponet in via gressus suos. Gloria Patri, etc.

Antiph. Dominus dabit benignitatem, loquetur pacem in plebem suam.

Antiph. Suavis, et mitis es, Domine, et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Psalm. 85.

Inclina Domine aurem tuam, et exaudi me: * quoniam inops, et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine quoniam ad te clemavi tota die * laetifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

Quoniam tu Domine suavis, et mitis, * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Domine orationem meam: * et intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Domine: * et non est secundum opera tua.

Omnes Gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine: * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, et ingrediar in veritate tua: * laetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in aeternum.

Quia misericordia tua magna est super me: * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et Synagoga potentium quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Domine miserator, et misericors, * patiens, et multae misericordiae, et verax.

Respice in me, et miserere mei: da imperium tuum puero tuo: et salvum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui oderunt me, et confundantur: * quoniam tu Domine adjuvisti me, et consolatus es me. Gloria Patri, etc.

Antiph. Suavis, et mitis es, Domine, multae misericordiae omnibus invocantibus te.

℣. Misericordia Domini ab aeterno.

℟. Et usque in aeternum super timentes eum.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lect. vii *Cap. xv. v. 9.*

In illo tempore dixit Jesus Discipulis suis Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Serm. xiii. in Coena Domini.

DE dilectione Dei; quo plus bibo, plus sitio, et ea saturari non possum, nec ego, nec aliquis diligens Christum, Ipsa quo plus editur, plus famem exauget, et quanto plus ipsa bibitur, plus sitim inacuit ipsa, quam inhabitat, mentem sic inebriat, ut nihil jam quaerat, vel diligat; nec diligere possit, nec valeat, praeter eum, qui sic mundum dilexit, ut Filium suum Unigenitum daret; ut omnis, qui credit, et diligit illum, non moriatur; sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectionem auctor ipse inaestimabilis charitatis invitat: in ea nos manere precatur, et rogat: ait enim: Manete in dilectione mea: ac si aperte dicat: Quia ego ea dilectione qua me Pater diligit, vos diligo, eadem dilectione me vos diligere rogo. Et quoniam dilectio vestra me usque ad mortem perduxit, sed neque mors crudelissima ipsa a vestra charitate me sejunxit: me diligite, et in ea dilectione manete.

℟. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos: * Manete in dilectione mea.

℣. Si praecepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Manete in dilectione mea.

Benedictio

Divinum auxilium maneat semper nobiscum.
℟. Amen.

Lectio viii

SEd qualiter in ejus dilectione manere debeamus, sequitur, et dicit: Si praecepta mea servaveritis, manebitis in mea dilectione: Sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Haec opera; Fratres mei, sunt causa dilectionis Christi: unusquisque vestrum videat, si Dominum Jesum diligere debeat. Quid pro nobis facere debuit, et non fecit? Quomodo nos plus amare potuit, et non amavit? Majorem in nobis dilectionem non potuit habere, quam habuit: quia animam suam pro nobis posuit. Ipsa beata Veritas

vestis est, quam majorem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Non ergo nobis uilescat, Fratres mei, ipsa dilectio Christi, qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo: non vobis vilescat, Fratres mei, non vobis amarescat ipse amor Christi, ipsa charitas Christi:

℟. Christus pro nobis animam suam posuit: * Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

℣. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Et lavit nos etc. Gloria Patri. Et lavit.

Lectio ix

AMor Christi totus dulcis, totus delectabilis, suum possessorem non cruciat, sed delectat; non enervat, sed roborat; cuncta terrena subsannat, sola coelestia captat. Christi mandata requirit et ea pro viribus observare contendit. et de observatione praeceptorum gressu felici provehitur ad perceptionem gaudiorum, ut cum illo jam perfecte gaudeat, pro cujus desiderio in hac valle lacrymarum positus, tam amare feliciter suspirabat Unde recte sequitur. Haec locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur; ac si diceret: ideo praecipio vobis, et moneo vos mea observare praecepta, et manere in dilectione mea, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum de me adimpleatur: ut habeam de vobis permutuam charitatem, quam mihi impenditis, unde possim gaudere: et illud gaudium, quod in retributione praemiorum electi sunt percepturi, percipere, et possidere possitis. Te Deum.

AD LAUDES, *et per Horas Antiph.*

DIscite a me, quia mitis sum, et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Suavis est Dominus, et in aeternum misericordia ejus.

Ant. Sitivit in te anima mea; quia melior est misericordia tua super vitas.

Ant. Sancti, et humiles corde benedicite Domino: Laudate, et superexaltate eum in saecula.

Ant. Beneplacitum est Domino in populo suo, et exaltabit mansuetos in salutem.

Capitulum *Cant. v. 11.*

EGredimini, et videte, Filiae Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater sua in die desponsationis ejus, et in die laetitiae cordis ejus.

Hymnus

SUmmi Parentis Filio
Patri futuri saeculi;
Pacis beatae Principi,
Promamus ore canticum.
Qui vulneratus pectore
Amoris ictum pertulit,
Amoris urens ignibus,
Ipsum qui amantem diligunt,
Jesu doloris victima,
Quis te innocentem compulit,
Dura ut apertum Lancea
Latus pateret vulneri?
O fons amoris inclyte?
O vena aquarum limpida!
O flamma adurens crimina!
O Cordis ardens chatitas!
In Corde. Jesu jugiter
Reconde nos, ut uberi
Dono fruamur gratiae,
Coelique tandem praemiis,
Semper Parenti, et Filio
Sit laus, honor, sit gloria,
Sancto simul Paraclito
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Misericordia Domini ab aeterno;
℟. Et usque in aeternum super timentes eum.

Ad Benedictus

Ant. Per viscera misericordiae suae visitavit nos Deus, et fecit redemptionem populi sui. Alleluja.

Oratio

FAc nos, Domine Jesu, Sanctissimi Cordis tui virtutibus indui - et affectibus inflammari; ut et imagini bonitatis tuae conformes, et tuae Redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis, et regnas etc.

Ad Primam

Ant. Discite a me etc. ℟. *brev.* Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe etc.

℣. Per quem salvati, et liberati sumus. Miserere etc. Gloria. Christe. ℣. Exurge Christe adjuva nos.

℟. Et libera nos propter nomen tuum.

Ad Absol. Capit. lectio brev.

Improperium exspectavit cor meum etc. *ut Infra ad Non.*

Ad Tertiam

Ant. Suavis est Dominuss *Capitulum.* Egredimini etc. *ut ad Laudes.*

℟. *br.* Misericordia tua, Domine, * Plena est Terra. Misericordia tua.

℣. Justificationes tuas doce me. Plena est terra. Gloria Patri. Misericordia tua Domine etc.

℣. Secundum Misericordiam tuam vivifica me, Domine.

℟. Et custodiam testimonia oris tui.

Ad Sextam

Ant. Sitivit In te.

Capitulum *Cant.* 8. 6.

POne me ut signaculum super cor tuum. ut signaculum super brachium tuum; quia fortis est, ut mors. dilectio.

℟. *br.* Secundum Misericordiam tuam * Vivifica me, Domine. Secundum ete.

℣. Et custodiam testimonia orit tui. vivifica me,

Domine. Gloria Patri, etc. Secundum misericordiam.

℣. Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam.

℟. Et doce me justificationes tuas.

Ad Nonam

Ant. Beneplacitum est.

Capitulum *Psal.* 68.

Improperium expectavit cor meum, et miseriam: Et sustinui, qui simul contristaretur; et non fuit, qui consolaretur, et non inveni.

℟. *br.* Fac cum servo tuo * Secundum misericordiam tuam. Fac cum servo tuo etc.

℣. Et justificationes tuas doce me* Secundum misericordiam tuam. Gloria Patri, etc. Fac cum servo tuo etc.

℣. Veniat super me misericordia tua, Domine.

℟. Salutare tuum, secundum eloquium tuum.

AD VESPERAS

Ant. De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

Psalm. 106.

Dixit Dominus Domino meo; * sede a dexris meis.

Donec ponam inimicos tuos: * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion; * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus Sanctorum; * ex utero ante Luciferum genui te.

Juravit Dominns, et non poenitebit eum: * tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis; * confregit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in te ra multorum.

De torrente in via bibet, * propterea exaltabit caput. Gloria Patri, etc.

Ant. De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

Ant. Miserator Dominus, redemptionem misit populo suo.

Psalm. 110.

CONfitebor tibi, Domine. in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio, et magnificentia opus ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors, et miserator Dominus; * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis haereditatem gentium: * opera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in saeculum saeculi: * facta in veritate, et aequitate.

Redemptionem misit populo suo, * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Gloria Patri etc.

Ant. Miserator Dominus, redemptionem misit populo suo.

Ant. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Psal. 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine; * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine, * Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex omnibus iniquitatibus ejus. Gloria Patri.

Ant. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Ant. Super misericordia tua, Domine confitebor tibi in toto corde meo.

Psalm. 137.

CONfitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini, * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me, * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine, misericordia tua in saeculum; opera manuum tuarum ne despicias. Gloria Patri.

Antiph. Super misericordia tua Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Antiph. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Psal. 144.

EXaltabo te, Deus meus rex, et benedicam nomini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

Per singulos dies benedicam tibi, * laudabo nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis: * et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio, et generatio laudabit opera tua: * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquentur; * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt: * et justitia tua exultabunt.

Miserator, et misericors Dominus: * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis: * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: * et Sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam; * et gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium saeculorum: * et dominatio tua in omni generatione, et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes, qui corruunt: * et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine: * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis: * et sanctus in omnibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum, * et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in saeculum, et in saeculum saeculi. Gloria Patri.

Antiph. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Capitulum *Cant.* 3. 11.

EGredimini, et videte, Filiae Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater sua in die desponsationis ejus, et in die laetitiae cordis ejus.

Hymnus Quicumque certum quaeritis, etc. *ut ad Matutinum.*

℣. Misericordia Domini à progenie in progenies.

℟. Timentibs eum.

Ad Magnificat Antiphona.

Suscepit nos Dominus in Sinum, et Cor suum, recordatus misericordiae suae. Allel.

MAgnificat * anima mea Dominum. Et exultavit spiritus meus * in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies * timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, * et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, * et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum, * recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham, et semini ejus in saecula. Gloria Patri.

Ant. Suscepit nos Dominus in Sinum, et Cor suum, recordatus misericordiae suae. Alleluja.

Oratio

FAc nos, Domine Jesu, Sanctissimi Cordis tui virtutibus indui, et affectibus inflammari; ut et imagini bonitatis tuae conformes, et tuae redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre, etc.

FESTA JUNII.

DIE I JUNII

In Festo B. Jacobi de Strepa Ep. et Conf. L. Odup. Omnia de commu. Conf. Pont. praeter sequ. in hymn, Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui in Beato Jacobo Cnfessore tuo, atque Pontifice Apostolicum evangelizandi spiritum mirabiliter renovasti; praesta, quaesumus, ut ipso intercedente, fide, ac moribus Tibi jugiter adhaereamus. Per Dominum etc.

In primo Nocturno Lect. de Scr. occ.

In secundo Nocturno

Lectio iv

SÆculo reparatae salutis decimo quarto ad medietatem vergente, Jacobus Senatoria Streparum Familia in majori Polonia ortus, ac sedula deinceps Catholicorum parentum cura pie educatus, in ipso juventutis flore Mundi illecebras simul, ac domesticas commoditates exosus cogitare coepit de capessendo perfectae vitae instituto: utque Christi humilitati, ac paupertati sese propius con-

formaret, Minoriticum Santi Francisci Ordinem ingressus est. In eo constitutus, ceu oliva fructifera in Domo Dei, nil magis cordi habuit, quam ut pro viribus sublime assumpti Status virtutes sibi compararet. Hinc factum est, ut ejus vitae sanctimonia non potuerit Consodales suos diu latere: quae re intra Claustri septa, velut lucerna sub modio, delitesceret, missus in Russiam, qua tunc partim ex Infidelibus, partim ex Schismaticis constabat, Societati peregrinantium Fratrum dictae, quae pro tuenda Fide Catholica ad necem usque decertabat, comes Missonariis adjunctus est. Quoniam vero in obeundo hujusmodi Ministerio necessitas saepe compellebat Socios assumere ex ipso suo Ordine illic jam vigente, ei subinde Praefecturam demandarunt Coenobii Leburgae, quae postea Leopolis dicta est. Demum Vicarius Generalis totius illius Missionis auctoritate Apostolica fuit renuntiatus. Porro quam egregie singula ea munia expleverit, decennio decurrente, brevibus complexus est Kaliciensis Archiepiscopus Bernardus, ipsum appellans virtuosum Operarium pro aedificanda Ecclesia Dei. Eo demortuo, et Uladislao Jagello Poloniae Rege deprecante, Bonifacius nonus ad eam Metropolitanam Ecclesiam, quae deinceps Leopolim tanslata est, Jecobum evexit.

℟. Inveni.

Lectio v

IN hoc eminenti Statu mirum dictu est, quam praeclara omnium virtutnm ediderit specimina toto octodecim annorum spatio, quibus illam rexit Ecclesiam. Abjectum pauperrimi sui Instituti habitum retinere, ac dimisso nobilissimae Familiae suae stemmate. Beatae Ma,iae Virginis effigiem, quam singulari obsequio prosequebatur, Annulo Pastorali insculptam deferre, gloriae duxit. Quapropter adjus cultum, et devotionem propagandam, Populo per campanae sonitum convocato, stata hora vespertina, quotidie in Ecclesia Parochiali, ipso prasente, uasdam preces decantandas designavit. Ut autem

suos Dioecesanos omnes eo, quo ipse aestuabat ardore, in Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum accenderet, cum in Leopoliensi Ecclesia Corporis Christi moris esset publicae adorationi illud exponere, ipsam devote visitantibus quadraginta dierum Indulgentias elargitus est. Quoniam vero illis in Regionibus, abjectis erroribus, Fidelium numerus in dies augebatur, hinc magnopere fuit sollicitus, ut Ecclesiae Parochiales de novo erigerentur, ei Religiosorum Monasteria augerentur, quae de Decimis sibi assignatis dotavit, ac pretiosas supellectiles ad ipsorum ornatum liberalissime donavit: nec eo contentus, utriusque etiam sexus Fideles ad haec pia opera promovenda quadragenariis pariter Indulgentiis excitabat. Proximorum bono, qua potuit ratione, prospexit; pauperibus namque sublevandis, peregrinis hospitio recipiendis, dissidentibusque, qua nobilibus, qua plebeis, mirum in modum componendis, totum se praebuit. Excellens quoque fuit ipsius in Deum Charitas, cum omnis generis incommoda, et pericula etiam amittendae vitae firmo, et alacri animo pertulerit ad obitum usque, tum sacris in concionibus peragendis, tum in reliquis Pastoralibus officiis exequendis, ut Dei gloriae, Ecclesiae incremento, et animarum saluti prospiceret.

℟. Posui.

Lectio vi

QUemadmodum illustre Episcopalis muneris exemplar se praestit Jacobus; sic et egregium Reipublicae Optimatem in eo mirati omnes fuerunt. Cum enim tunc temporis Poloniae Regnum Barbarorum incursionibus perturbaretur, non solum publicis indictis precibus coram Augustissimo Sacramento. tamquam Pastor fidelis, verbo, et exemplo suum Gregem ad divinam opem implorandam excitabat, verum etiam, ut villicus utilis, Senatoris officio fungens, tum privatim, tum palam in Regni Comitiis saluberrima consilia pro Patriae salute praestabat, ad Hostium conatus repellendos

Qua in re cuncta ei feliciter adeo cessere, ut communi postmodum elogio Patriae nitor, et Regni custos diceretur. Tandem anno quadrincentesimo undecimo supra millesimum laboribus confectus, ac senio gravatus pretiosam in conspectu Domini mortem Leopoli oppetiit. Ejus corpus Religiosis simul, et Pontificalibus indutum vestibus (prout decennio ante ipsemet testamento jusserat) in Ecclesia S. Crucis inter suos insigni pompa conditum fuit, extructo prope Altare majus peculiari tumulo. Sanctitatis ejus fama in tota Russia, Polonia, aliisque finitimis Provinciis confestim; Deo mirabilibus signis eam firmante, adeo invaluit, ut Fideles ad ejus opem, tutelamque implorandam difficillimis in rebus, ad ejus sepulchrum concurrerint, et ipsum uti Sanctum colere coeperint. Ast cum ob frequentes bellorum tumultus, ac Scytharum irruptiones, loci, in quo sepultus fuerat, notitia, sensim periisset, anno tandem millesimosexcentesimodecimonono mirabiliter inventus est, et in eo Sancti Antistitis Corpus adhuc integrum, et pristinis vestibus ornatum, quod nova in urna reconditum, die vigesima Octobris anni millesimi sexcentesimi vigesimi sexti solemniter priori in loco repositum fuit. Novissime vero, praedictis Minoritis Fratribus a pervotusto S. Crucis Coenobio ad alium Civitatis locum traductis, Ferdinandus Kiehius Leopoliensis Archiepiscopus idem Beati Jacobi corpus in suam Metropolitanam Ecclesiam assumens, locandum duxit in Sacello Sanctissimi Crucifixi, ubi pari, qua antea, devotione colitur. Sanctissimus vero Dominus Noster Pius Papa Sextus ipsius cultum nunquam interruptum, et ad haec usque tempora propagatum benigne approbavit die undecima Septembris anno millesimo septincentesimo nonagesimo.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo tempore: dixit Jesus Pharisaeis. Ego sum Pastor Bonus. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi

(*Serm.* 137. *de verb. Evang. Joann. Cap.* 10. *Tom. V. Edit. Monach. Congreg. S. Mauri, alias Serm.* 49. *in Cap.* 10. *Joannis*).

CUm legeretur Evangelium, puto, quod animadvertistis, quod designavit Dominus Pastorem, designavit Mercenarium, designavit furem, Pastorem dixit animam suam ponere pro ovibus. et intrare per januam. Furem dixit, et latronem ascendere per aliam partem. Mercenarium dixit, lupum, vel etiam furem, si videat, fugere, quia non est illi cura de ovibus; Mercenarius est enim, non pastor. Iste intrat per januam, quia pastor est; ille ascendit per aliam partem, quia fur est: ille ascendit per aliam partem, quia fur est: ille videns eos, qui volunt tollere oves, timet. et fugit, quia Mercenarius est, quia non est illi cura de ovibus; mercenarius est enim. Si invenerimus tres istas personas, invenit Sanctitas vestra, et quos diligatis, et quos toleretis, et quos caveatis. Diligendus est Pastor, tolerandus est Mercenarius, cavendus est latro. ℟. Amavit.

Lectio viii

SUnt homines in Ecclesia, de quibus dicit Apostolus, qui ex occasione evagelizant, quaerentes ab hominibus commoda sua, sive pecuniaria, sive honorum, vel laudis humanae. Quomodolibet volentes accipere munera evangelizant, et non tam salutem ejus quaerunt, cui annuntiant, quam commodum suum. Ille autem, qui audit salutem ab eo, qui non habet salutem, si ei crediderit, quem ille annuntiat, neque in illo spem posuerit, per quem illi annuntiatur salus: qui annuntiat, habebit detrimentum; cui annuntiatur, habebit lu-

rum. Habes Dominum dicentem de Pharisaeis: Cathedram Moysi sedent. Non eos solos significabat Dominus, quasi vero eos, qui crederent in Christum, ad Judaeorum Scholam mitteret, ut ibi discerent, quemadmodum iter sit ad Regnum Coelorum.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix

NOnne ideo Dominus venit, ut institueret Ecclesiam, ipsosque Judaeos bene credentes, et bene sperantes, et bene diligentes segregaret tamquam frumenta a paleis, et faceret unum parietem circumcisionis, cui conjungeretur alius paries ex praeputio Gentium; quibus duobus parietibus de diverso venientibus esset ipse Lapis angularis? Nonne ergo idem Dominus de duabus istis Plebibus in uno futuris dixit habeo et alias oves, quae non sunt ex hoc ovili? Loquebatur autem Judaeis: oportet me, inquit, et eas adducere, ut sit unus grex, et unus pastor.

Te Deum.

Miss. Statuit, *Ev. in* 29. *Decem.*

DIE III JUNII

In festo B. Andreae de Hyspello B. I. O. dup. min. Omnia de com. Confess. non Pont. praet. ea, quae sequunt.

Oratio

CLemsntissime Deus, qui Beati Andreae Confessoris tui meritis, et intercessione aeris serenitatem et pluviam poscentibus tribuisti congruentem; mentes nostras imbre tuae gratiae perfunde, ut sordibus peccatorum abstersis, perpetua vultus tui hilaritate perfrui mereamur. Per Dominum etc.

In primo Nocturno
Lect. de Script. occurrente.
In secundo Nocturno
Lectio iv

ANdreas, Hyspelli in Umbria illustri loco natus, pueritiam, et adolescentiam summa innocentia morum, ac virtutis laude traduxit. Sacerdotio deinde initiatus, et Parochi munus a Nicolao Episcopo Spoletano, postulantibus Civibus, suscipere jussus, egregii Pastoris partes pluribus annis implevit. Sed Matre, ac Sorore defunctis, ut meliora charismata aemularetur, post divenditum patrimonium, ejusque pretium in pauperes erogatum, liber, expeditusque nascentis Minoritici Ordinis habitum, ipsius Sancti Francisci manibus indutus est. Inter septuaginta duos Discipulos, quos Beatissimus Patriarcha, ulrra duodecim socios, ad Christi Domini exemplum elegit, adnumeratus est; quorum etiam primus extitit Sacerdos. Itaque et ipse post biennium morienti Saraphico Patri adstitit omnibus pietatis officiis, et ab eo vicissim eximius Divini Verbi praeco est praenuntiatus, ut mox probavit eventus.

℟. Honestum.

Lectio v

AD generalia siquidem Ordinis Comitia, Soriae in Hispaniis habita, accersitus, eo fervore Populum in maxima siccitate laborantem ad poenitentiam excitasse fertur, ut in lacrymas proruperint universi, ipsoque orante, tam grandis pluvia deciderit, ut exinde, Andreas ab Aqua, veluti cognomento appellari coeperit. Hinc ad verbi Dei praedicationem communi suffragio destinatus est: quo in munere obeundo, et virtute sermonis, et miraculorum magnificentia, in quibus et mortuos suscitasse perhibent, innumeras propemodum peccatorum animas in viam salutis reduxit, dictus propterea Praedicator maximus. Contemplationi subinde in Conventu Carcerum nuncupato prope Assisium se totum addixit, ubi Chri-

stum Jesum sub Infantis specie videre meruisse, memoriae proditum est, a cujus dulcissimo aspectu, cum semel, audito Vesperarum signo, se illico proripuisset, ut divinis laudibus interesset, mox a Choro in cellam reversus, expectantem invenit Divinum Parvulum, ac dicentem: Bene fecisti obediendo; Ego tibi propitius ero.

℟. Amavit.

Lectio vi

PRofessam paupertatem, ac puritatem, patientiam, caeterasque virtutes illibate custodivit, Sacras Vallisgloriae Virgines Hyspelli a Sancta Clara sibi plurimum commendatas, indefessa charitate prosecutus est; eisque indigentibus perennem aquae fontem suis precibus impetravit. Denique laboribus attritus, ac meritis plenus, tertio nonas Junii sexagenarius obdormivit in Domino, anno salutis millesimo ducentesimo quinquagesimo quarto. Corpus clarum miraculis honorifice conditum est in patrio Templo Sancti Andreae Apostoli, quod cum adnexis Ædificiis a Bartholomaeo Spoletano Episcopo, et Canonicis oblatum jampridem acceperat pro sui Ordinis Fratribus; quorum opera, constructis sub Urbano Octavo Processibus, ac immemorabili ejus cultu sub Clemente Duodecimo rite probato; annuente postmodum Benedicto Quartodecimo, solemni supplicatione translatum, summa ibidem religione colitur.

℟. Iste homo.

In Tertio nocturno

Homilia Ven. Bedae Presbyt. in Evangel. Nolite timere, pusillus etc.

DIE IV JUNII

In festo S. Francisci Caracciolo Conf. dup. min. Omnia de commun. Conf. non Pont. praet. ea, quae sequuntur.

Oratio

DEus, qui Beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem orandi studio, et poenitentiae

amore decorasti: da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem redigentes ad coelestiam gloriam pervenire mereamur. Per Dominum etc.

In primo Nocturno

Lectiones de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

FRanciscus dictus antea Ascanius, ex nobili Familia Caracciolo in oppido Sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens unice Deo famulari exoptans, dum e gravi morbo convaluit, saeculo valedixit. Mox Neapolim profectus, sacroque adscriptus Sodalitio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se praebuit assiduum. Contigit autem, ut Epistolium alteri destinatum, ei per errorem redderetur, quo piissimis viris Ioanne Augustino Adorno, et Fabricio Caracciolo ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur: rei novitate captus, et Divinae voluntatis demiratus consilia, alacri animo sese illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium Eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares, minores appellari voluit; addito ad tria consueta altero, de non ambiendis dignitatibus, voto.

℟. Honestum etc.

Lectio v

SOlemni emissa professione, ob singularem ejus in Divum Franciscum Assisinatem cultum, Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vita functo, ipse toti Religioni, quamquam invitus, praeficitur: quo in munere virtutum omnium praeclara praebuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis, et jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit

peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quaeque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderet, ab imminenti naufragio, orationis praesidio, servavit incolumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret, plurimum laboravit, sed ejus sanctitatis fama praelucente, amplissimaque Catholicorum Regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit, quod pari eventu per Italiam praestitit.

℟. Amavit eum etc.

Lectio iv

Humilitate adeo excelluit, ut Romam veniens in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit; et Ecclesiasticas Dignitates a Paulo V sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniae insidiantes, Christo lucrifecit. Erga Divinissimum Eucharistiae Misterium ardenti aestuans amore, noctes pene integras in ejus adoratione, insomnes ducebat, quod pium exercitium, veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuo servandum, constituit. Deiparae Virginis cultum impense fovit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophetiae dono, et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimum quartum aetatis suae annum agens, dum in Sacra Lauretana Æde in oratione persisteret, sibi vitae finem imminere agnovit. Aprutium statim deflexit, et in Civitate Anglonensi apud Alumnos Sancti Philippi Nerii morbo correptus, Sacramentis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie nonas Junii anni millesimi sexcentesimi octavi, in pervigilio festi Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neapolim delatum in Ecclesia Sanctae Mariae Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundamenta, honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens XIV Pontifex Maximus

sollemni ritu Beatorum albo, Pius vero Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit. Tu autem etc.

℟. Iste homo etc.

In tertio Nocturno

Homil in Evang. Sint lumbi vestri, *ut in comm. Conf. non Pontif.*

DIE V. JUNII.

In festo B. Pacifici a Ceredano Conf. I. O. dupl. min. Omnia de comm. Conf. non Pont. praet. Orat. seq.

Oratio

Deus, qui Beatum Pacificum Confessorem tuum, verbo, atque exemplo clarere fecisti; praesta, quaesumus, ut ejusdem vestigia sectantes, ad Coelestem Patriam perducamur. Per Dominum, etc.

In 1. Noct. Lect. de Scr. occ. Lect. vero 2. et 3. Noct. sumuntur ex comm. Conf. non Pont. 1. loco.

DIE. XII JUNII

In festo B. Guidi Conf. I. O. dup. maj Omnia ut in Brev. praet. Orat. seq.

Oratio

Deus, qui Beatum Guidum Confessorem tuum religiosae perfectionis exemplar, et Evangelicae praedicationis ministrum praebuisti: ejus, quaesumus, intercessione concede, ut per bona opera proximis nostris lucis exempla monstremus. Per Dominum, etc.

Deinde fit. comm. SS. MM. Basilidis etc. quorum in 3. Noct. dicitur 9. Lect. et in Laud. fit comm. ut in Brev.

DIE XIII JUNII

n festo S. Antonii de Padua Conf 1. 0. *dupl.* 1. *cum oct.*

Ad Vesp. Antiph.

Audeat Ecclesia, quam in beatorum sponsus
J ornat gloria matrem filiorum.
lm. Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica*,
'cco ultimi, *Psalm.* Laudate Dominum omnes
ites.
Antiph. Sapiente filio pater gloriatur, hoc et in
:onio digne commendatur.
Antiph. Qui dum sapientiam saeculi calcavit,
dens summi gloriam Patris exaltavit.
Antiph. Augustini primitus regulae subjectus, sub
ncisco penitus mundo fit abjectus.
Antiph. Quorum vitam moribus hic profitebatur,
riosis Patribus jam congloriatur.

Capitulum *Sap.* 7.

Ptavi: et datus est mihi sensus, et invocavi
et venit in me spiritus sapientiae, et praepo-
illam regnis, et sedibus, et divitias nihil esse
xi in comparatione illius.

Hymnus

EN gratulemur hodie
Christo Regi jucundius
In cujus aula gloriae
Jam jubilat Antonius.
Francisci Patris aemulus,
Sic illi se contemperat,
Ut fronte manans rivulus,
Aquas vitae circumferat.
Longe lateque diffluit,
Sitique mortis aridos,
Verbo salutis imbuit,
Dans rore sacro vividos.
Hic, stigmatum qui bajulo
Patri natus innititur,
Dum praedicat de titulo,

Confixus ille cernitur.
Sub tanto duce militans,
Vincendo se non vincitur,
Duci miles cohabitans,
Jam bello non concutitur.
Nos in campo certaminis,
Patrum zelantes gloriam,
Hic sub re nostri nominis
Vincamus ignominiam.
Praestet hoc Nati Genitor
Hoc Genitoris Genitus,
Ac par utrique Conditor
Paraclitus hoc Spiritus.
Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Antoni.
℟. Ut digni etc.

Ad Magnificat

Ant, O proles Hispaniae, pavor infidelium, nova lux Italiae, nobile depositum urbis Paduanae, Fer, Antoni, gratiae Christi patrocinium; ne prolapsis veniae tempus breve creditum defluat inane.

Oratio

ECclesiam tuam, Deus, Beati Antonii Confessoris tui solemnitas vctiva laetificet: ut spiritualibus semper muniatur auxiliis, et gaudiis perfrui mereamur aeternis. Per Dominum.

Ad Matutin. Invit.

Jam Christum chorus humilis alacrius in jubilo collaudet: In quo sacerdos nobilis Antonius de veritate gaudet

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus

LAus Regi plena gaudio,
Qui merces militantium
Seipsum dat Antonio,
Militiae stipendium.
Antoni, Vir egregie,
Qui tuae, quam praenoveras,
Hic vivens arrhas gloriae,
Christum videns, acceperas.

Pro te digna, dum moreris,
Natorum fit commotio,
Margaritae non fneris,
Cujus fias possessio.
Hujus honorem gloriae
Praedixeras in Padua,
Quae tantis in te gratiae
Manet donis irrigua.
Per te Pater cum Filio,
Consolatorque Spiritus,
A crimin:s contagio
Nos hic emundet funditus.
Amen.

In i Noct.

Ant. Quasi secus alveum rivuli plantatus fructum mporaneum dedit hic beatus

Psalm. Beatus Vir, qui non abiit in consilio imorum.

Cum. reliq. de comm. Conf. non Pont.

Ant. Monte Sion praedicat Domini praeceptum, t talentum duplicat coelitus acceptum.

Psalm. Quare fremuerunt gentes.

Ant. Conterit miraculis haereses docentes, fidem :hristi jaculis temere laedentes.

Psalm. Domine quid multiplicati sunt, qui triulant me?

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

℟. Stolam gloriae induit eum.

Lect. ut in Brev.

℟. *i.* Funditur insontium sanguis a profanis, fitjue morientium merces vitae panis: * Rumor ad ıntonium volat non inanis.

℣. In Minores gladium Fratres dat, in odium :hristi, Rex immanis. Rumor.

℟. *ii.* Optans fore socius gloriae victorum, quos ccidit impius furor tyrannorum: " Sequitur Antoiius viam defunctorum.

℣. Felix, quem non gladius terret, sed in meius mutat, iniquorum. Sequitur.

℟. *iii.* Fervet ad martyrium, dum Rex terrae

saevit, sed hoc desiderium suum non implevit: De quo Rex regnantium aliud decrevit.

℣. Tandem in simplicium coetu per indicium fama viri crevit. De. Gloria Patri. De.

In secundo Nocturno

Ant. Grave cor quaerentium nugas, vanitatem, discit per Antonium vitae veritatem.

Psalm. Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae.

Ant. Contra virum sanguinum, clamat, et dolosum, quod hoc genus hominum Deo sit exosum.

Psalm. Verba mea auribus percipe, Domine.

Ant. Laus perfecta profluit ex lactentis ore, in quo Christus destruit hostem cum ultore.

Psalm. Domine Dominus noster.

℣. Os justi meditabitur sapientiam.

℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Lectio iv.

ANtonius Ulyssipone in Lusitania honestis ortus parentibus, et ab iis pie educatus, adolescens Institutum Canonicorum Regularium suscepit. Sed cum corpora beatorum quinque Martyrum Fratrum Minorum Conimbriam transferrentur, qui paulo ante apud Marrochium pro Christi fide passi erant, Martyrii desiderio incensus, ad Franciscanum Ordinem transivit. Mox eodem ardore impulsus, ad Saracenos ire perrexit: sed adversa valetudine afflictus, redire coactus, cum navis ad Hispaniae littora tenderet, ventorum vi in Siciliam delatus est. Assisium e Sicilia ad Capitulum Generale venit, inde in eremum Montis Pauli in Æmilia secessit, ubi divinis contemplationibus, jejuniis, et vigiliis diu vacavit, mundo, ac ipsis fratribus pene ignotus; nam praeter caeteras virtutes, humilitatem tam impense coluit, ut uberrimum sapientiae donum, quo plenus erat, quodque diu occultaverat, nonnisi ex obedientia tandem prodierit.

℟. Plenus sapientiae, fastum qui superbiae humilis timebat: sub indocti facie. * Tantum in se gratiae lumen abscondebat.

'. Ex se pondus gloriae sibi voluntarie sumere bat. Tantum.

Lectio v

Ostea sacris Ordinibus initiatus, et ad praedicandum Evangelium missus, dicendi sapientia et a tantum profecit, tantumque sui admirationem imovit, ut eum Summus Pontifex aliquando cionantem audiens, Arcam Testamenti appella. In primis vero haereses summa vi profligavit; que perpetuus Haereticorum malleus est voca. Primus ex suo Ordine, ob doctrinae praestan. n, Bononiae, et alibi sacras litteras est inter. atus, Fratrumque suorum studiis praefuit, ob. a ad id muneris ab ipso Sancto Institutore Frano in scriptis facultate. Multis vero peragratis vinciis, anno ante obitum Patavium venit, ubi stria sanctitatis suae monimenta reliquit. Denimagnis laboribus pro gloria Dei perfunctus, itis, et miraculis clarus obdormivit in Domi. Idibus Junii, anno salutis millesimo ducentesitrigesimo primo.

ℝ. Pauperum collegio, pauper in principio, spi. ı probatus, verbi ministerio, " Non affectu pro- ɔ datus, sed vocatus.

℣. A quo sit haec actio, fiunt testimonio mors, incolatus. Non.

Lectio vi.

Jus transitum solis Fratribus notum, pueri per Civitatem clamantes: mortuus est Pater sans, mortuus est Sanctus Antonius mirifice publiunt. Puerorum praeconinm plurimis, maximis: miraculis Deus confirmavit, quibus rite proba-, Gregorius Nonus Pontifex Maximus, anno ab s obitu nondum elapso, eum Sanctornm Confesum numero adscripsit. Inter miracula vero qui; ubique floruit, illud in primis insigne, quod ejus Corporis translatione, praesente Generali nistro Sancto Bonaventura, admirati sunt unive. Cum namque caro tota esset in pulverem are: similem resoluta, lingua, quae per triginta

duos annos sub terra fuerat, ita recens, et rubicunda reperta est, ut hominis viventis potius, quam mortui esse videretur. Quam piissimus Generalis manibus reverenter accipiens, lacrymarum imbre perfusus, his verbis coram omnibus allocutus est: O lingua benedicta, quae Dominum semper benedixisti, et alios benedicere fecisti; nunc manifeste apparet, quanti meriti extitisti apud Deum. et infigens ei devotissima oscula, eam seorsim honorifice collocari mandavit.

℟. In doctrinae poculis justus sua singulis reddens affluebat, loquens magnis, parvulis, " Veritatis jaculis aeque feriebat.

℣. Potior miraculis, virtus haec in oculis omnium clarebat. Veritatis. Gloria Patri. Veritatis.

In tertio Nocturno

Ant. Gaude quondam saeculi transiens viator summi tabernaculi nunc inhabitator.

Psalm. Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo?

Ant. Nobis fac propitium, a quo recepisti cordis desiderium, vitam, quam petisti.

Psalm. Domine, in virtute tua laetabitur Rex.

Ant. Duc in montem Domini: ora nos, Antoni, junctos Deo homini loco sancto poni.

Psalm. Domini est terra.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap. 5.*

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua

Homilia S. Joannis Chrysostomi

Quae est 15 in Matthaeum

NOlite, inquit, id reputare animo, vos jam hic sedere, et in exigua anguli parte versari ita enim conspicui omnibus eritis, ut civitas in montis cacumine posita, ut lucerna in domo supra candelabrum lucens. Ubi sunt nunc illi, qui Chri-

sri potentiae non creaunt: Haec audiant. et de prophetiae vi stupentes, adorent ejus fortitudinem: Perpende enim quanta polliceantur iis, qui ne in sua quidem regione noti erant, videlicet ipsos in terra, et in mare celebrandos, et fama ad terminos orbis perventuros esse. Imo non fama tantum, sed et beneficii efficacia. Non enim illos fama volans notos reddidit ubique, sed ipsa operum celebritas. Nam ceu volucres, velocius quam solis radii, terram omnem peragrarunt, piae religionis lucem emittentes.

℟. Vitam probant vilitas, simplex innocentia, cura disciplinae: * Zelo juncta charitas, veritas, modestia, testes sunt doctrinae.

℣. Sed signorum claritas comprobat haec omnia multiplex in fine. Zelo.

Lectio viii.

Hinc igitur potentiam suam ostendit, ex sequentibus vere fiduciam ab illis exigit his verbis: Neque accedunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. Ego enim, inquit, lucem accendi; ut vero perseveret ardens, id ad vestram diligentiam pertinet, non vestri tantum causa, sed et illorum gratia, qui hac potientur luce, et ad veritatem deducentur. Neque enim poterunt maledicta vestrum obscurare splendorem, si vos accurate vitam instituatis, atque illo modo, ut qui totum orbem convertere debeatis. Dignam itaque tanta gratia exhibete vitam, ut, sicut illa ubique praedicatur, sic et haec cum illa concurrat.

℟. Si quaeris miracula, mors, error, calamitas, daemon, lepra fugiunt, aegri surgunt sani: * Cedunt mare, vincula, membra, resque perditas petunt, et accipiunt juvenes, et cani.

℣. Pereunt pericula, cessat et necessitas, narrent hi, qui sentiunt, dicant Paduani. Cedunt. Gloria Patri. Cedunt.

Lectio ix

NEque enim dixi, id studete, ut bona opera vestra in medium proferatis; neque dixi, exhibete illa, sed luceat lux vestra; multa sit virtus, copiosus ignis, lux ineffabilis. Cum enim tanta virtus sit, fieri non potest, ut lateat, etiamsi is, qui illam possidet, omni modo eam obscuram esse velit. irreprehensibilem igitur illis exhibete vitam, nullamque veram habeant accusandi occasionem, etiamsi sexcenti accusatores adsint, nemo vos obscurare poterit. Pulchre dixit, lux; nihil enim hominem sic illustrem efficit, etiamsi prorsus latere velit, ut virtutis splendor. Sicut enim ipso solari radio circumdatus, ita etiam clarius refulget, non in terram tantum radios emittens, sed ipsum coelum transcendens. Te Deum.

AD LAUDES, *et per Horas. Ant.*

DOmus ab Antonio supra petram Dominum posita perstabit, quam maris elatio, fluctus, seu vox fluminum ultra non turbabit.

Psalm. Dominus regnavit, *cum rel.*, *ut in Psalterio.*

Ant. Laetus tuo jubilat in conspectu, Domine, quo jam introivit: lumen. quod es, similat hunc tibi, qui lumine fruitur, quo vivit.

Ant. Totus in te sitiens, Deus, ad te vigilans extitit de luce: tu fons indeficiens, tu lux illi rutillans, qui sitis in cruce.

Ant. Coeli, terrae, marium benedicant Dominum cunctae creaturae: qui tot per Antonium signis auget hominum vitae spem futurae.

Ant. Sono tubae, tympano, cithara, psalterio, cymbalisque Deum, choro, chordis, organo, laudet in Antonio mystice cor meum.

Capit. Optavi, et datus, *ut sup.*

Hymnus

JEsu lux vera mentium,
Nos illustra diluculo,
Tot signis per Antonium
Opaco fulgens saeculo.

Hic nautis in naufragio
Signo salutis adfuit;
Qnibus sub lucis radio
Viae ducatum praebuit.
Haereticum lux fidei
Signo purgat, dum jacitur.
Ab alto, vasis vitrei
Fragilitas non frangitur.
Irrisor lucis gratiae
Signorum languet clericus
Post votum surgens, gloriae
Sancti fit testis publicus.
Per hunc nos, Pater luminum,
Signes, et lux de Lumine.
Illustratoris hominum
Cum Spiritûs munimine. Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Antoni. ℟. Ut digni etc.

Ad Benedictus Ant.

Gaude felix Padua, quae thesaurum possides, cujus clara visio, dignum fore loculum in ara, monstravit: tu signis irrigua, tot in tuo provides miseris Antonio; serva rei titulum, quae sic te ditavit: sed tu nos ad ardua, Pater, his qui praesides, quorum es possessio, transfer, quos hic vinculum mortis inclinavit.

Or Ecclesiam tuam, Deus, *ut sup.*

Ad Tertiam Ant. Laetus tuo jubilat.

Capit. Optavi.

℟. *br.* Amavit eum Dominus: Et ornavit eum. Amavit.

℣. Stolam gloriae induit eum. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit.

℣. Os justi meditabitur sapientiam.

℟. Et lingua ejus loqnetur judicium.

Ad Sextam Antiphona. Totus in te sitiens.

Capitulum. *Sap.* 7.

VEnerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, et innumerabilis honestas per manus illius, et laetatus sum in omnibus, quoniam antecedebat me ista sapientia, et ignorabam, quoniam

horum omnium mater est: quam sine fictione didici, et sine invidia communico, et honestatem illius non abscondo.

℟. *br.* Os justi " Meditabitur sapientiam. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquetur judicium. Meditabitur. Gloria Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam

Antiph. Sono tubae, tymbano.

Capitulum *Sap.* 7.

Mihi autem dedit Deus dicere ex sententia, et praesumere digna horum, quae mihi dantur: quoniam ipse sapientiae dux est, et sapientium emendator.

℟. *br.* Lex Dei ejus " In corde ipsius. Lex.

℣. Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde. Gloria Patri. Lex

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

In 2. *Vesp. Ant.* Domus ab Antonio, *cum reliquis de laudibus. Psalmi, Capitul. et Hymnus, ut sup. in primis Vesperis.*

℣. Ora pro nobis, Beate Antoni.

℟. Ut digni efficiamur, etc.

Ad Magnificat

Antiph. O Jesu perpetua lux, tot in Antonio signis dans splendorem, de quo non incongrua nobis gloriatio tibi dat honorem. Gratia per hunc tua, nos in vase proprio ferre da liquorem, lampade non vacua, lumen det religio, charitas ardorem, donec in domo sua, Pater frui praemio, donet post laborem. *Orat. ut sup.*

DIE XVII JUNII.

In festo B. Pauli Buralis Card de Aretio Ep. Neap. Duplex Minus

Oratio

DEus, qui admirabiles vocationis tuae tramites in B. Paulo multiformiter ostendisti; ejus nobis intercessione concede, ut te vocantem, et intelligere, et fideliter sequi valeamus. Per Dom. etc.

In I. Noct. Lect. de script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

PAulus de Aretio ex prisca Buralium stirpe Itril in Campania ortus ab ineunte aetate omni genere virtutis non unum specimen dedit. Saeculi illecebras, et Neapolitani Fori jam sibi arridentem celebritatem in ipso juventutis flore contemnens, Itrium secessit; refugiensque Regium Sanctae Clarae Consilium, in quo a Carolo V. se cooptatum intellexerat, rusticano habitu se abdidit in silvis. Sed ab immissa Equitum manu quaesitus, deprehensusque Neapolim regredi, impositumque manus capessere cogitur. Verum Vir Dei aulicos, ac forenses strepitus fastidiens, regularem potius vitae statum, ac recessum ardebat. Quem tandem pluribus humilitatis, et perseverantiae praestitis argumentis inter Clericos Regulares obtinuit. ℟. Inveni David etc.

Lectio V.

DIuturni, atque exoptatissimi voti compos effectus in ipso statim tyrocinio mirum quantum in Regulari disciplina: atque in omni virtutum genere profecerit. Cum sociis, Andrea Avellino praesertim, de majori alacritate, et de duriori quolibet, ac faediori opere perfungendo contendebat saepius, et prae viribus pugnabat. A quo humilitatis

studio ad vilissima quaeque deducto, post repetitas sui Ordinis praefecturas, post amplissimam ad Philippum Hispaniarum Regem functam legationem, post habitas etiam de morum controversiis lectissimas consultationes, nunquam vel minimum discessit. Ut strenue proinde non una Episcopali Sede recusata, ad Placentinam, tum ad Neapolitanam non potuerit, nisi supremis adigi obedientiae legibus, et inter ipsos Purpuratos Patres nonnisi anxio, ac reluctanti animo adsci sci. ℟. Posui adjutorium etc.

Lectio VI.

VErum in his omnibus nihil immutatus charitatis, atque religionis studio vehementius exarsit. Tridentini decreta, morumque reformationem editis Synodis zelavit, induxitque. Christianae disciplinae scholas aperuit. Religiosorum coenobia, Foeminarum collegia, Clericorum seminaria excitavit non solum, sed victu etiam fovit, et stipe frequenti. Haereticis, Hebraeis, Turcis, sodalitatibus, concionibusque ad eorum conversionem institutis, consuluit. Ac undique opera ejus, et exemplo instaurati mores, excisae corruptelae, usurae, blasphemiae, impudicitiae procul amandatae. Quibus laboribus, aerumnis, poenitentiisque confectus, et prae virium imbecillitate corpore pene fatiscens, in terram acerbo casu, femore fracto, prostratus est. Quo ex vulnere, anno aetatis sexagesimo septimo diris doloribus ad extremum usque fortier tolleratis, evolavit in Coelum. ℟. Iste est etc.

In III. Noct. Hom in Ev. Homo peregre.

DIE XVII JUNII

In Civit. et Dioec. Neap.

In festo B. Petri de Pisis Conf. dup. min. Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter ea quae seq.

Oratio

DEus, qui in Ecclesia tua nova semper instauras exempla virtutum, da nobis Beati Petri

Confessoris tui ita inhaerere vestigiis, ut assequamur et praemia. Per Dominum, etc.

Lect. I. *Noct. de Scr. occur.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

PEtrus Cambacurta, Pisis in Etruria nobili genere natus, in ipso juventutis flore, Patriam, Parentes, atque divitias propter Christum reliquens, in Eremum secessit, ac in Cessanae monte agri Urbinatis aliquandiu intentam divinis rebus vitam duxit. Ibi ex pia Christifidelium stipe, anno Domini millesimo tercentesimo octogesimo, Coenobio cum parva Ecclesia in honorem Sanctissimae Trinitatis extructo, una cum duodecim Sociis ad mundi contemptum, et Eremiticae vitae cultum incensis, prima suae Congregationis jecit fundamenta: quam a S. Hieronymo (in quem praecipua veneratione affectus vixit) nuncupavit, ejusque virtutes imitari contendit. In idem propositum pios Sodales potissimum est adhortatus, profecitque in dies morum sanctimonia.

℟. Honestum, etc.

Lectio v

CHaritatem in Deum flagrabat quam maxime: ita vero proximorum saluti studuit, ut ob illorum multitudinem, qui ad meliorem frugem ipsius opera se receperant, brevi multa Monasteria sint constructa. Dei Genitricem singulariter coluit, ejusque patrocinium non uno obsequii genere meruit. In Divinorum meditatione assidue incumbens, media etiam nocte ad Deum laudandum surgebat: Corpus fere quotidie jejuniis, et flagellis macerabat, super paleas, vel humi cubans duriter, ac vix necessarium carpebat somnum. Ad nudam carnem vestem asperam instar cilicii adhibuit. Paupertatis amans, et cultor, nec quidquam habuit proprium, et Instituti sui asseclas pauperes propter Christum appellari voluit. Suas, et Fratrum calamitates patienter tolerabat: benignitate, et animi demissione emicuit, singulorum vero indigentiae famulari, tum

etiam vilissima quaeque obire munera in defficiis habuit. ℟. Amavit.

Lectio vi

DOnis a Deo ob sanctitatem auctus, quampluri-mos morbis gravibus afflictatos sanitati restituit. Daemones ab humanis corporibus miserrime oppressis, et cruciatis decedere compulit; multis in extremo discrimine opitulatus est. Futura quoque praedixit: Romanis Pontificibus virtutum merito charus, et in pretio habitus, ab ipsis multis cumulatus est beneficiis, quae in institutam a se Religiosam familiam redundarunt. Denique octogesimum annum agens, Venetiis, quo Coetus sui causa concesserat, praenuntiato mortis die, ac Sacramentis Ecclesiae susceptis, decimoquinto Kalendas Julii anno Domini millesimo quadrincentesimo trigesimo quinto migravit in Coelum, miraculis multis post obitum clarus. ℟. Iste homo, etc.

Lect. 3. *Noct.* Sint lumbi vestri, etc.

DIE XIX JUNII

In festo B. Michelinae Viduae 3. *Ord. dupl min. Omnia de comm. nec Virg., nec Mart. praeter seq.*

Oratio

DEus, qui Beatam Michelinam a terrenis solutam affectibus ad amorem tuum dispositione admirabili transtulisti; tribue nobis, quaesumus, ut ejus meritis, et imitatione, a noxiis cupiditatibus expediti, quae tibi sunt placita liberis mentibus exequamur. Per Dominum, etc.

Et fit comm. Oct. S. Antonii.

Antiph. O Jesu perpetua.

℣. Ora pro nobis. *Orat.* Ecclesiam tuam, *ut sup.*

Postea Ss. Mm. Gervasii, et Protasii.

Aatrph. Istorum.

℣. Laetamini. *Orat.* Deus qui nos annua *de com.*

In 1. *Noct. Lect. de Script. occur.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

MIchelina Pisauri ad oram Adriatici maris, saeculo ineunte decimoquarto, orta est ex illustri, compiosaque familia Metellia. Egregia puellae indoles ad [illegible] prima aetate magna quaeque portendens, incendi magis visa est ad pietatem domestico parentum exemplo, sanctisque institutis. Duodennis viro aeque nobili nupta est; exactoque in castissimi conjugii foedere octo annorum spatio, viri primum, deinde unici filii mortem, quem materne diligebat, forti, erectoque in Deum animo pertulit. Vanas, et umbratiles mundi pertaesa delicias, et claro excitata exemplo piae mulieris, e Syria Pisaurum specie peregrinantis appulsae, quam postea contubernalem habuit, et poenitentis vitae sociam, prima inter Pisaurenses nomen dedit Tertio Ordini Sancti Francisci de Poenitentia, ut in asperrimo vitae genere a terrenis curis exempta, liberius Coelestium contemplationi vacaret.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

EROgato itaque in pauperes avito censu, et in Coelestes thesauros per eorum manus deportato, vili ac hispido induta sacco, pedibus nuda, victum mendicato quaerens, corpus suum inedia, vigiliis, cilicio, flagellis attrivit, vix brevi concessa quiete super nuda humo, vel asseribus stramine instructis. A consanguineis, id vitae genus iniquo animo ferentibus, nunc conviciis, nunc verberibus lacessita, a suscepto instituto deterreri non potuit; unice anxia pati, et contemni pro Christo. De proximorum salute sollicita, verbo, et exemplo perditos Cives a vivendi licentia ad castigatos mores revocavit; aegrotis tamquam vile mancipium praesto fuit in nosocomiis, in eorumdem traducens compendium tum eleemosynas sibi collatas, tum quidquid operata fuit consilio manuum suarum: tantoque erga illos incensa est charitatis

aestu, ut mulier fortis, suique victrix, osculari, et ore saepius attingere non abhorruerit foeda ulcera leprosorum, qui non sine miraculo sanitati sunt restituti.

℟. Dilexisti justitiam.

COnfirmata jam aetate, prompti navigii, honestique comitatus nacta opportunitatem, in Palaestinam trajecit, pie veneratura loca Christi vestigiis, et sanguine consecrata. In Calvariae monte intense orans, rapta est in extasim, sibique reddita, ita de Redemptoris passione disseruit, ut audientes a gemitu, et lacrymis non temperaverint. In patriam redux cumulum addidit virtutibus, quibus antea floruerat, orationi, et contemplationi intenta, poenitentiae, et charitatis operibus addicta, et supernorum charismatum dono praefulgens. Demum confectis Christianae militiae stipendiis, praenuntiatoque dormitionis suae tempore, Sacramentis Ecclesiae expiata, aetatis suae anno quinquagesimo sexto ad Coelestem Sponsum evolavit die decimanona Junii; a Christo nato millesimo tercentesimo quinquagesimo sexto. Sacri corperis exuviae miraculis a Deo illustratae, obscuro loco primitus conditae sunt in Ecclesia Sancti Francisci, Fratrum Minorum: sed non multo post in elegantiorem et supra terram editum tumulum iterato invectae populo Pisaurensi Civi olim suae, nunc Patronae, grata pietatis, et obsequii testimonia exhibente. Cultum eidem ab immemorabili tempore delatum decreto suo approbavit Apostolica Sedes, anno millesimo septincentesimo trigesimo septimo, postea vero ejus festum cum Officio, et Missa in Urbe, et Diocesi Pisaurensi, et a toto Franciscano Ordine celebrari indulsit.

℟. Fallax gratia.

In 3. Noct. Homil. in Evang. Simile est Regnum Coelorum Thesauro *ut in com. non Virg.*

Pro Ss. Gervasio, et Protasio Mart. Lect. ix. ut in Breviar hac ipsa die.

Die XX JUNII.

In Octava S. Antonii dup. min. Omnia, ut in die Festo, praeter Lectiones.

Lect. 1. Noct. de Script. occurr.

In secundo Nocturno

De Sermonae S. Bonaventurae Episcopi. *Serm. 2 de S. Antonio Patavino.*

Lectio iv.

BEatus Antonius habuit sapientiam Martyrum, quae est sicut scientia pugnatorum. Nam ille sapiens pugnator fuit, qui novit adversariorum insidias declinare: ille sapientior creditur, qui novit adversarios expugnare: sed ille sapientissimus habetur, qui per ipsas hostium manus nosset de hostibus triumphare. Talis revera fuit sapientia Martyrum pugnatorum, qui, servientibus sibi manibus hostium, meruerunt pertingere ad triumphum. Quis enim fabricavit coronam Stephano, nisi manus lapidantium? Quis Laurentio, nisi manus assantium? Quis Andreae, et Petro, nisi manus crucifigentium? Unde dicitur: Melior est sapientia, quam arma bellatorum. Hanc sapientiam vir Dei Antonius habuit, cum martyrium sic desideravit, et sic animose quaesivit, et sic ad patiendum omne quod potuit, fecit; quem Deus tamen ad aliud ordinavit, sicut ipsa Legenda ostendit: Qui enim optabat bellare cum poenis, datum est sibi, ut bellaret cum vitiis, quod secundum Gregorium quoddam martyrii genus extitit. Unde de eo potest dici illud: Certamen forte dedit illi, ut vinceret, et sciret quoniam omnium potentior est sapientia. Et item dicitur: melior est sapientia, quam vires: et vir senatus melior, quam fortis.

℟ Plenus sapientiae.

Lectio v.

HAbuit etiam sapientiam Confessorum, sive potius Sanctorum Doctorum, quae est sapientia Magistrorum. Sapiens enim Doctor ille dicitur,

qui prudenter docet suos discipulos, sapientior ille, qui docet unam totam Provinciam: sed sapientissimus ille, qui docet omnem terram. Idem sapiens Doctor est, qui docet in aliquo tempore, sicut in hyeme tota: sapientior, qui docet in tota vita: sed sapientissimus, qui sic doceret in ista, ut esset sibi, et aliis utilis in futuro. Talis revera fuit Antonius, qui primo docuit se vigilando, orando, jejunando, et carnem servire spiritui cogendo. Secundo docuit proximum non tantum in uno loco, sed undique per circuitum, non ea tantum, quae valerent in hac vita ad meritum, sed quae valerent in futuro ad praemium, et ad evadendum infernale supplicium; et propterea de eo potest exponi illud: Scientia Sapientis quasi inundatio abundavit, et consilium ejus quasi fons vitae permanet. Sed quis hodie est, qui sic proximum doceat, qui sic de bono animae consulat, et non potius vana quaerat, vana amet, et vanis omni tempore deserviat?

℟. Pauperum collegio.

Lectio vi

Tandem Beatus Antonius habuit sapientiam Virginum, quae consistit in fugiendo vana, et fugiendo hominum consortia, in vitando verba scurrilia, et omnia, quae possunt lasciviae esse causa. Hoc perfecte, fecit Antonius, dum mundum penitus fugit, et religionem elegit, non aliquem locum verbis, vel aspectibus dereliquit; sciebat enim esse scriptum: Sapiens, cor, et intelligibile abstinebit se a peccatis, idest, non solum ab opere peccati carebit, sed et ab omnibus causis abstinebit inducentibus ad peccatum. Unde opus verae poenitentiae est, causas peccatorum excidere, et eis aditum ultro non indulgere.

℟. In doctrinae poculis.

In tertio Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii *Cap.* 5.

IN illo tempore. Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi

Tract. 6. *in Epist.* 1. *Joann. in fin.*

QUicumque ergo solverit unum ex mandatis istis minimis, et decuerit sic homines, minimus vocabitur in regno coelorum. Quid est solverit? Quid est docuerit? Solvitur factis, et docetur verbis. Qui praedicas non furandum, furaris? Solvit ergo in facto qui furatur, et quisquis docet sic, minimus vocabitur in regno Coelorum, idest, in Ecclesia hujus temporis. Qui autem fecerit, et sic docuerit, magnus vocabitur in regno coelorum. Ex eo, quod dixit hic, fecerit, contra hoc ibi dixit, solverit, idest, non fecerit, et docuerit sic. Ille ergo solvit, qui non facit.

℟. Vitam probant vilitas.

Lectio viii

PHarisaeos cogitabat, cum ista diceret, qui solvebant legem factis, et docebant verbis. De quibus alio loco dicit: Quae dicunt, facite, quae autem faciunt, facere nolite. Dicunt enim, et non faciunt. Propterea et hic ita sequitur: Dico enim vobis: nisi abundaverit justitia vestra plus quam Scribarum, et Pharisaeorum, non intrabitis in regnum Coelorum; idest, nisi vos feceritis, et ita docueritis, quod illi non faciunt, et sic docent, non intrabitis in regnum coelorum. Quam ergo legem docebant Pharisaei, et non faciebant, ipsam dicit Christus non venisse solvere, sed adimplere: quia ipsa pertinet ad cathedram Moysi, in qua sedentes Pharisaei, et docentes, nec facientes, audiendi sunt, non imitandi.

℟. Si queris.

Pro S. Silverio Papa, et Mart. Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XXII JUNII

In festo S. Julianae de Falconeriis Virg. dup. min.

Omnia de comm. Virg. exceptis iis, quae hic propria ponuntur.

Ad Vesperas, et ad Matut.

Hymnus

CŒlestis Agni nuptias,
O Juliana dum petis,
Domum paternam deseris,
Chorumque ducis Virginum.
Sposumque suffixum cruci,
Noctes, diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide,
Sponsi refers imaginem.
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparae;
Sed crescit infusa fletu,
Flammasque tollit charitas.
Hinc morte fessam proxima,
Non usitato te modo
Solatur, et nutrit Deus,
Dapem supernam porrigens.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

In primo Nocturno

Lect. de Script. occurrente

In secundo Nocturno

Lectio iv

JUliana ex nobili Falconeria familia, clarissimo Patre, qui templum Deiparae ab Angelo salutatae aere suo magnifice a fundamentis Florentiae, ut nunc visitur, erexit, Matre Reguardata, ambobus jam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo Ab incunabulis non exiguum futurae sanctitatis

specimen dedit; vagientibus quippe labris, suavissima Jesu, et Mariae nomina ultro proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa totam se Christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeo excelluit, ut Beatus Alexius patruus, cujus institutis, ac exemplis instruebatur, Matri dicere non dubitaverit, ipsam non foeminam peperisse, sed Angelum; nam in modesto vultu, animoque ab omni, vel levissima erroris macula, pura fuit, ut oculos nunqam in toto vitae cursu ad hominis faciem intuendam erexerit, auditoque peccati vocabulo contremuerit, imo sceleris narratione perculsa, illico prope exanimis corrrueit. Expleto nondum decimoquinto aetatis suae anno, re familiari, licet opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus Divini Philippi Benitii solenniter vovit, ab eoque omnium prima Religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit.

Propter etc.

Lectio v

JUlianae exemplum secutae sunt plurimae ex nobiliorlbus Familiis foeminae, ac Mater ipsa filiae sese religiose instituendam dedit, ita ut, aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi pie vivendi leges summa prudentia, ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optime perspectas Divus Benitius haberet, morti proximus, nulli melius, quam Julinìae, non foeminas tantum, sed et totum Servorum Ordinem, cujus Propagator, et Moderator extiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat, et cum caeterarum esset magistra, in re quaque domestica, licet vili, sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integros insumebat dies, in extasim saepissime rapta, et si reliquum, in sedandis Civium dissidiis criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat aegrotis, quorum qnandoque saniem ex ulceribus manantem, admoto ore lambens eos sanitati restituebat, Cor-

pus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nude cubando terere solita fuit. Parcissimo cibo, et hoc vili, quatuor hebdomadae diebus, et reliquis duobus solo Angelorum pane contenta, excepto die Sabbati, quo pane solo, et aqua nutriebatur.

℞. Dilexisti

Lèctio vi

DUra hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo ingravescente, cum septuagesimum aetatis annum ageret, ad extremum vitae spatium redacta est. Diuturnae valetudinis incommoda hilari vultu, costantique animo pertulit: de uno tantum conqueri audita est, quod, cum cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa, ob Sacramenti reverentiam, arceretur. Verum his in angustiis constituta, Sacerdotem rogavit, ut allatum Divinum Panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos; et mirum! Eodem temporis momento divinus Panis disparuit, et Juliana sereno, ac ridenti vultu, expiravit. Res supra fidem tamdiu fuit, donec virgineum de more curareur corpus; inventa enim est circa sinistrum pectotis latus carni veluti sigillo impressa forma Hostiae quae Christi Crucifixi effigiem repraesentabat. Hujus prodigii fema, caeterorumquem miraculorum, non Florentiae tantum sed totius Christiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra saecula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa tertiusdecimus in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatae Mariae Virginis Servorum, jusserit. Clemens vero Duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis Protector, novis in dies miraculis coruscantem Sanctarum Virginum Catalogo adscripsit.

℞. Afferentur.

In tertio Nocturno

Homil. S. Gregorii Papae in Evangel. Simile erit

Regnum Coelorum decem Virginibus, *ut in comm. Virg.* 1. *loc.*

DIE XXV JUNII

In festo S. Gulielmi Abbatis Fundatoris Benedictinae Congregationis Montis Virginis. Duplex minus. Omnia de comm. Conf. non Pontif. praeter ea, quae hic assignantur.

Oratio

DEus, qui infirmitati nostrae ad terendum salutis viam in Sanctis tuis exemplum, et praesidium collocasti: da nobis ita Beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, et vestigia prosequamur. Per Dominum etc.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno

Lectio iv

GUlielmus nobilibus Parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartumdecimum aetatis annum expleverat, cum miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum S. Jacobi Templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo praecinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris, et aestus, famis, et sitis summo cum vitae discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad Sactum Domini Sepulchrum peregrinationem molitur: sed quo minus propositum exequatnr, varia atque gravissima intercedunt impedimenta, Divino Numine ad altiora et sanctiora religiosam Juvenis indulem retrahente. Porro in Soliculo monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chaumenias, et jejunia commoratus, divina subnixus ope, coeco lumen restituit; cujus miraculi fama percrebrescente jam Gulielmus latere non poterat: quare iterum Jerosolymam cogitat, et alacris se itineri committit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

DEi autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior ac fructuosior apud Italos, quam apud exteras Nationes futurus. Tum Monasterium in Virgiliani Montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero et inaccesso miranda exaedificat celeritate. Socios deinde Viros, et Religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam Evangelicis praeceptis et consiliis summopere accomodatam, tum certis legibus ex Beati Benedicti Institutis magna ex parte desumptis, tum verbo et sanctissimae vitae exemplis informat.
℟. Amavit eum.

Lectio. vi

ALiis deinde Monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta Sanctitas, multos ad eum undique Viros perducit, Sanctitatis odore, et miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque, et immedicabili morbo laborantes sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit; inter quae illud non silendum, quod muliercula ad ejus castitatem tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratis illaesum se volutavit. De qua re certior factus Rogerius Neapolis Rex in summam Viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore sui obitus, Regi aliisque praenuntiato, innumeris virtutibus, et miraculis clarus obdormivit in Domino, anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.
℟. Iste homo-

In iii. Noct. Homil. S. Hieronymi Presb. in Evang. de commu. Abbat.

DIE XXVII JUNII

In festo B. Benvenuti Conf. I. *O. dupl. maj. Omnia de communi Conf. non Pont. praeter seq.*

Oratio

Domine Jesu, qui Beatum Benvenutum Confessorem perfecta sui abnegatione imitatorem tui gloriosum effecisti: da nobis quaesumus, ut voluntatem tuam semper exequentes, ejusdem gloriae participes esse mereamur. Qui vivis, et regnas.

Et fit comm. SS. Joannis, et Pauli Martir. de Oct. S. Joann. ut in Brev.

Lectiones trium Nocturnorum dicuntur de comm. Conf. non Pontif. ii. loc.

Commemorationes Omnium SS. Apostolorum et omnium SS. Martyrum Faciendae in festo SS. Apostolor. Petri, et Pauli.

IN I. VESPERIS

Post Orationem diei.

Pro omn. Ss. Apost. *Antiph.*

In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus.

℟. Nimis confortatus est principatus eorum.

Oremus:

Exaudi nos, Deus salutaris noster, et omnium Sanctorum Apostolorum tuorum tuere praesidiis, quorum donasti fideles esse doctrinis.

Pro omn. Ss. Mm. *Antiph.*

Isti sunt Sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam.

℣. Justi epulentur, et exultent in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in laetitia.

Oremus.

DEus, qui glorificaris in concilio Sanctorum Martyrum tuorum, respice ad preces humilitatis nostrae: ut quorum solemnia celebramus, eorum precibus adjuvari mereamur. Per Dominum, etc.

AD LAUDES.

Pro omn. Ss. Apost. *Antiph.*

Vos, qui sequuti estis me, sedebitis super sedes, judicantes duodecim tribus Istrael.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oratio Exaudi etc. *ut supra.*

Pro omn. Ss. Mm. *Antiph.*

Sancti tui, Domine, semper benedicant te, et gloriam Regni tui dicant.

℣. Mirabilis Deus in Sanctis suis.

℟. In Sanctis ejus laudate Deum.

Oratio Deus etc. *ut supra.*

IN II. VESPERIS.

Pro omn. Ss. Apost. *Antiph.*

Vos amici mei estis, si feceritis, quae ego praecipio vobis, dicit Dominus.

℣. Gloriosus in Sanctis suis faciens mirabilia.

℟. Hic Deus meus, et glorificabo eum.

Oratio Exaudi etc. *ut supra.*

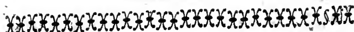
Pro omn. Ss. Mm. *Antiph.*

Dico autem vobis amicis meis, ne timeatis ab iis, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Oratio Deus etc. *ut supra.*

FESTA JULII

DIE IV JULII

Anniversarium Eedicationis omnium Ecclesiarum consecratarum trium Ordtnum S. P. N. Francisci Duplex primae Classis cum Oct. Omnia dicuntur ut ic comm. Dedicationis Ecclesiae, de qua per totam Octav. fit comm.

DIE VII JULII

In Festo B. Laurentii a Brundusio Ord. Min. Capuc. dup. min.

Oratio

DEus, qui ad ardua quaeque pro nominis tui gloria, et animarum salute Beato Laurentio Confessori tuo spiritum consilii, et fortitudinis contulisti, da nobis in eodem spiritu, et agenda cognoscere, et cognita ejus intercessione perficere. Per Dominum etc.

Lect. i. Noct. de Scr. occ.

In secundo Nocturno

Lectio iv

BRundusii, Urbe Regni Neapolitani celeberrima, piis, et honestis parentibns natus est Laurentius. Jam inde a pueritia, certissima futurae Santctitatis, et Apostolici, quo maxime praestitit, zeli documenta edidit. A puerilibus nugis alienus uni Deo vocare coepit, et verba facere ad circumfusam multitudinem, cunctis Dei potentiam, qui linguas infantium facit disertas, admirantibus. Sub idem tempus se totum abstinentiae, et corporis afflictationi dedit Seraphicum Capuccinorum Ordinem ingressus, et Venetae Provinciae adscriptus, multo magis in domo Dei Sanctitate profecit. Humilitate, obedientia, orationis studio, regulari obser-

vantia omnibus antecelluit. Exacto tyrocinio sacris litteris operam dedit, quo instructior ad Apostolicum munus evaderet. Quo erat singulari ingenio, et memoria praeditus, non modo philosophicas, et theologicas facultates, sed linguas etiam Graecam, Hebraicam, Chaldaicam, Germanicam, Gallicam, Hispanicam didicit, et quidem ita, ut cum se dabat occasio, his linguis concionari posset. Hebraica vero ad Hebraeos ipsos concionatus est, tanta ejus linguae peritia, quantam non habere se, ipsi auditores confessi sunt. Quae res prodigio similis causa fuit, cur opinio invaluerit, a Deo, quod de Apostolicis traditur linguarum ei donum fuisse concessum. Neque vero hoc solum, sed reliqua etiam charismata, ut eventus docuit, quae illis, quos ad magna suscipienda, et agenda pro Nominis sui gloria elegit, impertiri solet.

℟. Honestum etc.

Lectio v

SAcerdos consecratus, tum vero maxime ejus fervor erupit, et se totum procurandae modis omnibus animarum saluti devovit. Non curis, non sudoribus, non vigiliis, non vitae ipsi, quam saepe in discrimen adduxit, pepercit. Vicos, Castella, Urbes, Agros obivit. In Aulas Principum, in Hebraeorum, et Haereticorum conventus pervasit. Totam fere Europam, Italiam, Germaniam, Hungariam, Hispaniam, Lusitaniam, omnibus benefaciendo, et viam salutis aeternae commonstrando, peragravit. Omne hominum genus complexus est. Catholicos, Haereticos, Hebraeos, nobiles, populares, milites, omnibus omnia factus, ut omnes Christo lucrifaceret. Pluribus pro Religione Catholica ad Reges, ac Principes Legationibus functus est. Nullam denique demandati sibi Apostolici muneris partem omisit; nunquam cessavit, nusquam quievit. Quo autem fructu, dici non potest. Innumerabiles peccatores ad poenitentiam convertit; Haereticos ad ejuranda falsa dogmata adegit; Hebreos confutavit, perditissimas mulieres e vitiorum

coeno eduxit; discordias composuit, odia extinxit, nihil non ad Dei gloriam, Catholicae Religionis incrementum, et salutem animarum suscepit, effecitque, Deo ipso opitulante, et sermonem confirmante sequentibus signis. Inter quae celeberrima memoratur victoria de potentissimo Turcarum exercitu, praeter omnem spem, immo vero desperantibus Ducibus, Servo Dei praeeunte, et felicem belli exitum annuntiante, in Hungaria a nostris reportata.

℟. Amavit etc.

Lectio vi

IN hoc tam indefesso divinae gloriae amplificandae, et proximorum augendae salutis studio, sibi ipse non defuit: virtutibus omnibus in gradu heroico emicuit, unde vis illa incredibilis ad aliorum salutem erupit. Has ob virtutes, et reliquas animi dotes, consilii praesertim, ac prudentiae, post obitas minores praefecturas in Provinciis Hetrusca, et Veneta, supremo totius Ordinis regimini praefici meruit. Charitate in Deum fuit ardendissima. Erga Christi Domini Passionem sic afficiebatur, ut in ea cogitatione defixus, fletum continere non posset. Insignis cultor fuit Deiparae Virginis Mariae; cui singulare illud linguarum donum referebat acceptum. Orationi apprime deditus, quod a reliquis occupationibus supererat tempus, totum ei impendebat. In ecstasim saepe raptus divina potiebatur. Passim offendi Deum ferebat aegerrime, et Religionis Catholicae detrimentis angebatur plurimum. Unum Deum, unam Charitatem, unam animarum salutem cogitare, loqui, spirare videbatur. Prophetiae dono enituit, cordium intima penetravit, plura et loco, et tempore remotissima praedixit, Miraculis etiam, et prodigiis insigniter claruit. Propter eximiam Sanctitatem Summis Pontificibus acceptissimus fuit, et fere omnium Europae Principum gratia floruit. Demum Orator a Neapolitanis ad Philippum Tertium, qui tunc in Lusitania morabatur, missus, in obeunda Legatione, attritus la-

boribus in morbum incidit, ex itinere contractum, quo patientissime tolerato, Sacramentis omnibus summa devotione susceptis, praenuntiato mortis die, cupiens dissolvi, et esse cum Christo, Ulyssipone discessit e vita, die vigesima secunda Julii, anno millesimo sexcentesimo decimonono. Quam pretiosa fuerit in conspectu Domini ejus mors, patrata non multo post miracula declararunt. Quibus rite probatis, Beatorum numero Dei Servum PIUS SEXTUS Pontifex Maximus adscripsit.

℟. Iste homo etc.

Lectiones 3. *Noct.* Sint lumbi vestri, etc. *de com Conf. non Pont. primo loco.*

DIE XI JULII

In Octava Dedicationis omnium Ecclesiarum consecratarum Trium Ordinum S. P. N. Francisci. Duplex minus.

Ad Vesperas ut in primis Vesperis diei Dedicationis, cum commem. SS. Septem Fratrum Mart. et S. Pii Papae et Mart. ut in Brev.

Ad Matutin. Omnia ut in die Dedicationis, praeter Lectiones secundi Noct. quae leguntur de die Octavae ejusdem Dedication.

Pro S. Pio Papa, el Mart. Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XIV JULII

In feeto S. Bonaventurae Episc. Conf. et Ecclesiae Doctoris 1. *O. dupl.* 2. *class. cum Oct.*

Ad Vesperas. Antiph.

ECce Vir bonus, et benignus, verecundus visu, modestus moribus, et eloquio decorus.

Psalm. Dixit Dominus. *Cum reliq. de Dominica, et loco ultimi. Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Antiph. In omnibus seipsum praebuit exemplum

bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

Antiph. Fecit, quod placuit Deo, et fortiter ivit in via Patris sui.

Antiph. Longe divulgatum est nomen ejus, et dilectus est in pace sua.

Antiph. Mansuetis dabit gratiam, gloriam sapientes possidebunt.

Capit. *Sapient.* 3. *v.* 2.

SApientiam amavi, et exquisivi a juventute mea; et quaesivi sponsam mihi eam assumere, et amator factus sum formae illius.

Hymnus

EN dies lucet veneranda nobis,
Qua decus nostrum, jubar. et corona,
Doctor, et pastor penetravit astra,
Promite cantum.

Indolem nactus placidam, benignam,
Matris ut voto Domino dicatum
Se videt, promptus penetrat, libensque
Claustra Minorum.

Eloquens, mitis, facilis, modestus,
Moribus castus, facie decorus,
Omnibus carus, sibi corda nexu
Vinxit amoris,

Sanctus hinc vivens merito vocatus.
Acta dum Patris calamo notantem,
Spiritu mite, placideque raptum
Cernit Aquinas.

Sint Patri summo, Genitoque Verbo,
Ac tibi, verax utsiusque Flamen,
Cum quibus regnas Deus unus, idem,
Laudis honores. Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Bonaventura.
℟. Ut digni, etc.

Ad Magnificat

Antiph. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, Beate Bonaventura, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio

DEus, qui Ecclesiae tuae Beatum Bonaventuram Confessorem tuum, atque Pontificem: Doctorem mirabilem tribuisti; concede propitius, ut apud te hunc pium semper intercessorem habere mereatur. Per Dominum, etc.

Ad Matutinum

Invitat. Deum, qui docet hominem scientiam, * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus

VOce laetanti, modulis canoris
Coetus exultans resonet Minorum
Gesta, virtutes, duplicata serta
Praesulis almi.
Hic gregis custos vigil, atque prudens,
Dum lupos fortis rabidos repellit,
Legibus sanctis, monituque amico
Vallat ovile.
Luce doctrinae radians per orbem,
Purpurae sacrae tegitur decore,
Qua nitens, clari rutilare coepit
Syderis instar.
Hinc sedens Patrum celebri in Senatu,
Cuncta disponit sapiens gerenda,
Devios jungit Capiti supremo,
Schismate scisso.
Qui Deus regnas moderator orbis
Unus, et Trinus super astra Coeli,
Sint tibi grates, tibi sint honores
Omne per aevum. Amen.

In 1. Nocturno

Antiph. Natus est homo, firmamentum gentis, rector fratrum, stabilimentum populi.

Psalm. Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum.

Antiph. Surrexit quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardens.

Psalm. Quare fremuerunt gentes.

Antiph. Concrevit ut pluvia doctrina ejus, fluit

ut res eloquium ejus, quasi stillae super gramina.
Psalm. Domine, quid multiplicati sunt.
℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.
℟. Stolam gloriae induit eum.

De Libro Sapientiae

Lectio i. *Cap.* 8.

SApientiam amavi, et exquisivi a juventute mea, et quaesivi sponsam mihi eam assumere, et amator factus sum formae illius. Generositatem illius glorificat, contubernium habens Dei, sed et omnium Dominus dilexit illam: doctrix enim est disciplinae Dei, ei electrix operum illius. Et si divitiae appetuntur in vita, quid sapentia locupletior, quae operatur omnia? Si autem sensus operatur, quid horum, quae sunt, magis quam illa est artifex? Et si justitiam quis diligit, labores hujus magnas habent virtutes: sobrietatem enim, et prudentiam docet, et justitiam, et virtutem, quibus utilius nihil est in vita hominibus.

℟. Qui sapiens est corde, appellabitur prudens: * Et dulcis est eloquio majora percipiet,

℣. Cor sapiens erudiet os ejus, et labiis ejus addet gratiam. Et qui dulcis est.

Lectio ii

PRoposui ergo hanc adducere mihi ad convivendum, sciens, quoniam mecum communicabit de bonis, et erit allocutio cogitationis, et taedii mei. Habebo propter hanc claritatem ad turbas, et honorem apud seniores, juvenis, et acutus inveniar in judicio, et in conspectu potentium admirabilis ero; et facies principum mirabuntur me; tacentem me sustinebunt, et loquentem me respicient, et sermocinante me plura, manus ori suo imponent. Propterea habebo per hanc, immortalitatem, et memoriam aeternam his, qui post me futuri sunt, relinquam.

℟. Posside sapientiam, et in omni possessione tua acquire prudentiam, arripe illam, et exaltabit te. * Glorificaberis ab ea cum eam fueris amplexatus.

℣. Dabit capiti tuo augmenta gratiarum, et corona inclyta poteget te. Glorificaberis.

Lectio iii

INtrans in domum meam, conquiescam cum illa: non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec taedium convictus illius; sed laetitiam, et gaudium. Haec cogitans apud me, et commemorans in corde meo, quoniam immortalitas est in cognitione sapientiae, et in amicitia illius delectatio bona, et in operibus manuum illius honestas sine defectione, et in certamine loquelae illius sapientia, et praeclaritas in communicatione sermonum illius, circuibam quaerens, ut mihi illam assumerem. Puer autem eram ingeniosus, et sortitus sum animam bonam.

℟. Concaluit cor meum intra me: * Et in meditatione mea exardescet ignis.

℣. Quomodo dilexi legem tuam, Domine, tota die meditatio mea est. Et in meditatione. Gloria Patri. Et in meditatione.

In secundo Nocturno

Antiph. Ubi est humilitas, ibi est sapientia, simplicitas justorum dirigit eos.

Psalm. Cum invocarem exaudivit me Deus.

Antiph. Mansueti haereditabunt terram, et delectabuntur in multitudine pacis.

Psalm. Verba mea auribus percipe Domine.

Antiph. Ostendit ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae.

Psalm. Domine Dominus noster.

℣. Elegit eum Dominus Sacerdotem sibi.

℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Lectio vi

BOnaventura Balneoregii in Etruria natus, cum adhuc puerulus desperato morbo conflictaretor, Beati Francisci tunc viventis precibus sanitati redditus est. Minorum Ordini, si convaluisset Matris voto dicatus, illud vitae institutum in Provincia Romana duos et viginti annos natus, amplectitur. In litterarum studiis brevi adeo profecit,

ut septimo sui ingressus anno, doctoris, et magistri insignibus in Parisiensi Academia solemni more decoratus, Sententiarum libros ibidem summa cum laude fuerit interpretatus. Ad haec doctrinae excellentiam, Sanctorum scientiam adjunxit, cujus praestantiam, morumque innocentiam admirans ipsius praeceptor Alexander Alensis, dicere solitus fuit, sibi videri quod in eo Adam numquam peccasset. In Christi Jesu passione meditanda assiduus, et Virginis Matris diligentissimus cultor, eadem pietatis studia in aliis excitare, ac fovere omni tempore sategit. Demissione animi tanta fuit, ut cum ejus causa plures dies a Dominici Corporis perceptione abstinuisset, eodem refici, Angelo ministrante, meruerit. Charitate itidem in omnes effusa, ceterisque virtutibus mirabiliter claruit dignus proinde, qui a Beato Thoma Aquinate, cui summa necessitudine conjunctus fuit, Sanctus appellaretur. Cum enim illum, dum Seraphici Patris vitam conscriberet, in contemplationem raptum, et a terra mirifice sublevatum vidisset, regressus ad suos, sinamus, inquit, Sanctum, quia laborat pro Sancto. Cui etiam aliqoando de fontibus, unde tam multiplicem eruditionem promeret, sciscitanti, principem sui librum Jesum Crucifixum ostendit.

℟. Lex veritatis fuit in ore ejus, et iniquitas non est inventa in labiis ejus: * In pace, et in aequitate ambulvit cum Deo, et multos avertit ab iniquitate.

℣. Labia enim ejus custodiunt scientiam, et legem requirent ex ore ejus. In pace.

Lectio v

His praeclaris virtutibus, dotibusque, quibus omnium animos sibi arctissime devinciebat, factum est, ut vix trigesimum quintum annum ingressus, Romae maximo omnium consensu, Parisiis adhuc immorans, Generalis Minister fuerit renunciatus: quod ipse munus per annos duodeviginti sic gessit, ut in ore omnium et admiratione

esset. Multa constituit regulari disciplinae, et amplificando Minorum Ordini perutilia; quem etiam, aliosque simul Mendicantium Ordines magna eloquentiae vi, ac rationum pondere adversus obtrectatores scripto, et voce defendit. Plura quoque ab eo instituta, quae ad augendum Dei, et Deiparae cultum pertinerent. In his, ut ad Campanae pulsum sub noctem ter verbis Angelicis Virgo salutaretur. Neque interim tam vasti regiminis distentus curis, a contemplando, scribendoque, et a verbi ministerio unquam destitit; quo etiam tempore laicorum hominum Sodalitates ab ipso initium accepere. Eboracensem Archiepiscopatum, a Clamente Quarto collatum, humiliter abdicavit. Sed non multo post a beato Gregorio Decimo, qui ejus maxime hortatu in Summum Pontificem electus fuerat, Cardinalis, et Episcopus Albanensis creatus, ut majori cum auctoritate ipse praecipue Concilii Lugdunensis rebus dirigendis praeesset, gravissima universalis Ecclesiae causa, et Pontificis praecepto adactus, eas dignitates suscepit.

℟. Vir peritus multos erudivit, et animae suae suavis est: * Vir sapiens implebitur benedictionibus, et videntes illum laudabunt.

℣. Sapiens in populo haereditabit honorem, et nomen illius vivens erit in aeternum. Vir sapiens.

Lectio vi

IPsius potissimum opera Graecorum tunc unio peracta est. Nam et antea Gregorio Pontifici, Apocrisarios ad Palaeologum Imperatorem missuro, auctor fuit, et ad munus deligeret Hieronymum Asculanum, postea Nicolaum hoc nomine Quartum, aliosque Minoritas tres, quorum legatio salutaris fuit; et in Concilio ipso ejus doctrina, prudentia, sanctitate, et ad Deum precibus pastoralis solicitudo Pontificis tantopere adjuta est, ut sublato schismatis dissidio, Imperator, et Orientis Nationes ad Apostolicae Sedis obedientiam, communionemque redierint. His laboribus contra-

cto lethali morbo, sub Concilii exitum Vir Deo, et hominibus dilectus, anno aetatis suae quinquagesimo tertio, supremum diem explevit, summo cum dolore Patrum omnium, maximeqne Pontificis, qui in Concilio ipso testatus, Ecclesiam Dei illius obitu inaestimabilem fecisse jacturam; jussit, ut Praelati, ac Presbyteri singuli toto terrarum Orbe, ipsius animae parentarent sacri unius celebratione. Hujus sancti Viri doctrina plurimi semper habita ab Ecclesia fuit. Itaque et in Concilio Florentino adhibita est ad res difficiles explicandas, et a Summis Pontificibus magnopere commendata non iis tantum nominibus, quod per eam perdiffiicilia explicantur dilucide; illustratur Catholica veritas, errores, et haereses profligantur, sed et illo praesertim, quod collustrans mentem, simul voluntatem inflammet. Summam quippe eruditionem ille pari cum pietatis ardore conjungens, et seraphicis quibusdam aculeis cor compungens, mira ipsum devotione perfundit. Quamobrem Sixtus Quartus plurimis, maximisque miraculis clarum, et Seraphici nomine passim insignitum, Sanctorum Doctorum consortio adscripsit. Sixtus vero Quintus in plenario Ecclesiae Romanae consessu, solemni ritu, datis etiam specialibus Apostolicis litteris, eundem praecipuis, et primariis Doctoribus, qui Theologicae facultatis magisterio Ecclesiam illustrarunt, accensendum decrevit.

℟. In diebus suis aedificavit domum: * Et exaltavit templum sanctum Domino, paratum in gloriam sempiternam.

℣. Stare fecit portas, et seras, erexit domos nostras. Et exaltavit. Gloria Patri. Et exaltavit.

In tertio Nocturno

Ant. Ecce vere Israelita, in quo dolus non est. Beati qui te viderunt, et in amicitia tua decorati sunt.

Psalm. Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo.

Ant. Erat lucerna ardens et lucens, et multi exultaverunt in luce ejus.

Psalm. Domine, in virtute tua laetabitur rex.

Ant. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram: Beati pacifici quoniam filii Dei vocabuntur.

Psalm. Domini est terra, et plenitudo ejus.

℣. Tu est Sacerdos in aeternum.

℟. Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii *Cap.* 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Isidori Episcopi

Ex lib. 2. *Offic. ad S. Fulgent. c.* 5.

QUi in erudiendis, atque instituendis ad virtutem populis praeerit, necesse est, ut in omnibus sanctus sit, et in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse a peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subjectos arguere poterit, cum illi statim possit correctus ingerere: Ante doce te quae recta sunt. Primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi praebeat, cunctosque ad bonum opus et doctrina, et opere provocet; cui etiam scientia scripturarum necessaria est, quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens; Porro si et doctrina, et sermone fuerit eruditus, potest caeteros quoque instruere, et docere suos, et adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint, atque convicti, facile possent simplicium corda pervertere.

℟. Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriae, et quasi flos rosarum in diebus vernis: et quasi lilia, quae sunt in transitu aquae, et quasi thus redolens in diebus aestatis, * Quasi ignis effulgens, et thus ardens in igne.

℣. Quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso. Quasi ignis.

Lectio viii

HUjus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis, et honestatis, plenus suavitatis, et gratiae, tractans de mysterio legis, et doctrina fidei, de virtute continentiae, et disciplina justitiae, unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem; scilicet ut praenoscat quid, cui quando, vel quomodo proferat: Cujus prae ceteris speciale officium est, scripturas legere, percurrere canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere, nullum damnare nisi comprobatum, nullum excommunicare, nisi discussum.

℟. In medio Ecclesiae aperuit os ejus; * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae, et intellectus, et stolam gloriae induit eum.

℣. Jucunditatem, et exultationem thesaurizavit super eum, et nomine aeterno haereditavit illum. Et. Gloria. Et.

Lectio ix

QUique ita humilitate pariter, et auctoritate praesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suam subditorum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautius erga commissos sibi, quanto durius a Christo indagari formidat Tenebit quoque illam supereminentemdonis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitatis, charitas, locus autem hujus custodis, humilitas. Habebit etiam inter haec omnia castitatis eminentiam, ita ut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda, et libera.

Te Deum.

Ad Laudes, *et per Horas Antiph.*

DAbo vobis pastorem juxta cor meum, et pascet vos scientia, et doctrina.

Psalm. Dominus regnavit, *cum rel.*

Ant. Sapientia ejus pudica fuit, et pacifica, modesta, suadibilis, bonis consentiens, plena misericordia, et fructibus bonis.

Ant. Praevaluit amplificare civitatem, adeptus est gloriam in conversatione gentis.

Ant. Benedictus Deus, qui dedit nobis virum sapientem, et eruditum, et sensatum, atque prudentem.

Ant. Sapientiam ejus enarrabunt gentes; et laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

Cap. Sapientiam, *ut in i. Vesp.*

Hymnus

QUi poli sedem meritis paratam
Jam tenes inter Superos beatus,
Da tuas nobis reserare digne
Carmine laudes.

Abstinens ara pietate ductus,
Corde suspirans, inhians ad ipsam,
Angeli pasci manibus mereris
Corpore Christi.

Tu Redemptoris recolens dolores,
In rubescentis lateris caverna
Aspicis moerens, penetrasque clare
Dogmata pura.

Virginis Christi Genitricis almae,
Corde transfixae meditans agonem,
Jugiter nutris, geminasque flammas
Dulcis Amoris.

Laus sit Augustae Triadi per aevum,
Quae tibi mentem tribuit benignam,
Luce nunc nostras feriens adurat
Igne superno. Amen.

℣. Ora pro nobis, beate Bonaventura.
℟. Ut digni etc.

Ad Benedictus

Ant. Qui docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti, et qui ad justitiam erudiunt multos, quasi stellae in perpetuas aeteritates.

Oratio

Deus, qui Ecclesiae tuae, *ut sup.*

Ad Tertiam

Ant. Sapientia ejus. *Cap.* Sapientiam amavi.

℟. *brev.* Amavit eum Dominus, * Et ornavit eum. Amavit.

℣. Stolam gloriae induit eum. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit.

℣. Elegit eum Dominus Sacerdotem sibi.

℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Sextam

Ant. Praevaluit.

Capitulum *Sap.* 8.

Labores sapientiae magnas habent virtutes, sobrietatem enim, et prudentiam docet, et justitiam, et virtutes, quibus utilius nihil est in vita hominibus.

℟. *brev.* Elegit eum Dominus * Sacerdotem sibi. Elegit eum.

℣. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem sibi. Gloria Patri. Elegit eum.

℣. Tu es Sacerdos in aeternum.

℟. Secundum ordinem Melchisedech.

Ad Nonam

Ant. Sapientiam ejus.

Capitulum *Sap.* 8.

Intrans in domum meam, conquiescam cum sapientia, non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec taedium convictus illius, sed laetitiam, et gaudium.

℟. *brev.* Tu es Sacerdos, In aeternum. Tu es Sacerdos.

℣. Secundum ordinem Melchisedech. In aeternum. Gloria. Tu es Sacerdos.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

In ii Vesperis

Ant. Cap. et Hymn. ut in Laudibus.

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ult. Psalm.* Memento Domine David.

Ant. ad Magnificat. et Or. ut in i. Vesp. et fit com. sequentis.

DIE XVIII JULII

In festo B. Simonis a Lypnica Conf. 1.-O. Dupl. min. Omnia de comm. Confess. non Pont. pract. seq.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui Beatum Simonem Confessorem tuum Evangelicae praedicationis gratia sublimasti; concede propitius, ut ejus doctrinae pabulo nutriti, quae tibi sunt placita exequentes, per semitas justitiae ad coelestem patriam faliciter pervenire valeamus. Per Dominum.

Comm. S. Alexii Conf., Oct. S. Bonaventurae, et Ss. Symphorosae et Filiorum ejus, ut in Brev.

In 1. noct. lect. de Scr. occ.

In secundo Nocturno

Lectio iv

Simon, in Oppido Lypnica Regni Poloniae, piis, honestisque Parentibus natus, ab ineunte aetate non obscuras exhibuit futurae virtutis significationes; nam et Deiparam summo studio colebat, et pueriles ludos aspernabatur. Cracoviam studiorum causa missus, ibidem summa cum laude versatus est, et bonis artibus, liberalibusque disciplinis eruditus, in ea Academia primum gradum obtinuit. Sed non ita multo post, cum Ordo Minorum Observantium Sancti Joannis a Capistrano opera, tunc temporis in Polonia sanctitatis fama clareret, illud vivendi Institutum, ut Deo liberius inserviret, amplexus est.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

In Religione rerum coelestium contemplationi assidue addictus, corpus cilicio, flagellis longaque esurie macerabat. Ferventissimo erga Deiparam amore actus, plures horas quotidie in precibus ei-

dem fundendis suaviter impendebat, diebusque illi sacris cilicio, quod continenter gestare consuevit, aliud asperius superaddebat. Prae maxima animi demissione, vilissima quaeque Coenobii munera obire, hominum praeconia, honoresque fugere, convicia vero, et adversa patientissime ferre solemne habuit. Castitatis perpetuus custos, a mulierum conspectu semper abhorruit. Delato sibi concionandi munere, tanta eloquentia, tantoque fervore functus est, ut plures e vitiorum coeno ad rectam salutis semitam reduxerit, plures etiam ad mundi contemptum pertraxerit.

℟. Amavit eum,

Lectio v

MArtyrii aestuans desiderio, in Paelestinam non sine magnis itineris incommodis profectus est. Sed spe sublata Martyrii, postquam loca illa, in quibus redemptionis nostrae mysteria facta sunt, intima, [illegible] ubi [illegible] visitasset, Cracoviam reversus est; ubi [illegible] citationibus sedulam operam navabat. Denique cum pestilentiae morbus in eadem Urbe maxime grassaretur, et Simon, ut erat charitatis plenus, aegrotantibus Sacramenta administrare, monita salutis exhibere, et quoquo modo opitulari non preatermitteret, eodem et ipse morbo correptus, ad extremum vitae pervenit Itaque mortem nihil timens cupiens dissolvi, et esse cum Christo e Cruce pendentis imaginem defixis, spiritum placidissime Deo reddidit, anno a Partu Virginis millesimo quadringentesimo octuagesimo secundo, quintodecimo Kalendas Augusti. Ejus corpus in Ecclesia Sancti Bernardini sui Ordinis prope Cracoviam elatum, innumeris coepit clarere miraculis. Quare paucos post annos, ut Fidelium cultui fieret satis, in nobiliorem locum translatum est.. Hunc autem cultum, ab hominum memoria eidem exhibitum, Apostolica Sedes comprobavit.

℟. Iste homo perfecit.

In 3. Noct. Hom. in Evangel. Nolite timere, *de Comun. Conf. non Pont. 2. loco.*

Pro Ss. Sympherosa, et Septem Filiis Martyribus Lectio 9. ut il Brev. hac ipsa die.

DIE XIX JULII

In festo B. Joannis de Dukl. Conf. Dupl. minus. Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter seq.

In Hymn. Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui Beatum Joannem Confessorem tuum eximiae humilitatis, et patientiae donis decorasti; concede propitius, ut ejusdem imitantes exempla, consequamur et praemia. per Dominum.

Et fit commam B. Simonis. Deinde Octavae S. Bonaventurae.

In primo Noct. Lect. de Scipt. occur.

In secundo [illegible]ectio iv

J[illegible], in Oppido Dukla Poloniae Regni, honestis parentibus natus, ab infantia futurae sanctimoniae non obscura praebuit indicia: Divina siquidem benedictione praeventus, nihil ab uberibus matris suae in ore frequentius, quam sacrosancta Jesu, et Mariae nomina habere consuevit. Christianae perfectionis desiderio incensus, adhuc adolescens Regulam Sancti Patris Francisci apud Minores Conventuales professus est, eo successu, ut una cum aetate creverit etiam in eo eminentiorum virtutum exercitatio; et ob singularem humilitatem, gravitatem morum, et effusam in omnes charitatem, Fratribus evaserit acceptissimus. Ad Religionis munia inventus maxime idoneus, pluribus Coenobiis ex obedientia praefuit, Leopolitanam Custodiam summa cum laude administravit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

A Sancto Ioanne a Capistrano, per Casimirum Regem sub id temporis in Poloniam evoca-

ro, Fratribus Minoribus de Observantia adscriptus, praeconceptam sui expectationem abunde cumulavit. Nam orationi, et Coelestium rerum contemplationi acrius insistere, erga Fratres, ac Proximos nullum charitatis officium praetermittere in deliciis habuit. Regularis Observantiae adeo zelator extitit, ut non sine lacrymis, vel minimam negligi sanctae institutionis partem animadverteret: eoque vel uno libello ditissimus, illum fere quotidie aut ipse per se legeret, aut ab alio sibi perlegi oblectaretur. Nihil illo tolerantius in laboribus, in vigiliis, et voluntaria corporis afflictatione, nihil continentius in victu, et vestitu fuit. Beatam Virginem Mariam singulari prosequebatur devotionis affectu. Ad haec mirificam dissidentes componendi gratiam, insignem castitatem, et alacrem addidit obedientiam.

℟. Amavit eum.

Lectio vi

PRaedicationis vim, et efficaciam ad profectum attulit animarum, maxime in Ruthenis schismaticis. et Armenis confutandis, quos ad Catholicae Fidei unionem revocare; omni ope sategit. A coelestis vitae tramite aberrantes, quamvis ex diutino morbo captus oculis, qua sacris confessionibus audiendis in rectam viam reducere numquam destitit. Demum septuagenarius, gravium infirmitatum doloribus eximia patientia toleratis, munitus Ecclesiae Sacramentis, et Psalmis Poenitentialibus recitatis, Leopoli, ipso die festo Sancti Michaelis Archangeli obdormivit in Domino, anno millesimo quadrigentesimo octuagesimo quarto. Ejus vitae, atque obitus sanctimonia, et miraculorum fama, apud Polonos praesertim, et Lithuanos, magno semper in honore fuit. Quare Summus Pontifex Clemens Duodecimus Beati Joannis cultum ratum habuit, ipsumque a Polonis, et Lithuanis inter primarios Patronos electum, ampliori veneratione coli in posterum, Apostolica benignitate concessit.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii *Cap.* 12

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi Episcopi

De terrenorum cura despicienda. Sermo 23.

HOdie Dominus Evangelici gregis pusilla, et tenera primordia quam blanda exhortatione sit consolatus, audistis. Nolite timere, inquit, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Aufert spes anxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit, et excludit timorem, quando in exordio ipsum regnum nascentibus pollicetur, quoniam complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Quis de victu, quis de vestitu, quis de plebejo censu, et vernalis cespitis vilitate suspirat? De regno certus, de dominatione securus, satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit, ad egena deponit.

℟. Iste est, qui ante.

Lectio viii

SEd scire convenit, Pater iste quis est, vel qualis est, vel quod regnum filiis suis repromittit. Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cum clamas: Pater noster, qui es in Coelis, qualis autem sit, ipsa operum magnitudine pervidisti; ex nihilo fecit coelum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria intra legitimos terminos sola praecepti auctoritate conclusit. Verum si regni, quod promittit pusillis, desideras noscere qualitatem, ipse aperit sic dicendo: Sinite parvulos venire ad me; talium est enim regnum coelorum.

Lectio ix

ESse in Coelo mirum est, in Coelo vivere est majestatis: jam regnare in Coelo quanti sit, sensus desinit aestimare mortalis, et tamen homo,

quod aestimare non potes, percepisti, Apostolo sic dicente: Quod oculus non vidit nec in cor hominis ascendit, quae praeparavit Deus diligentibus se Et quod te mereri dubitas habere te, et possidere, jam cogeris confiteri. Quid ergo cum terra illi, qui possidet Coelum? Quid illi cum humanis qui adeptus est jam Divina? Nisi forte placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, et illata mala bonis sunt gratiora collatis. Te Deum laudamus.

In Laud. fit comm. Oct. S. Bonaventurae

In 2. Vesp. fit a Capit. de sequenti, cum comm. praec., Oct. ac S. Margaritae, ut infra.

DIE XX JULII

In festo S. Hieronymi Æmiliani Conf. Dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.

In Hymn. Meruit supremos.

Oratio

DEus misericordiarum Pater, per merita et intercessionem Beati Hieronymi, quem Orphanis adjutorem, et patrem esse voluisti; concede, ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur, et sumus, fideliter custodiamus, Per Dominum nostrum.

Deinde fit comm. B. Joannis de Dukla, oct. S. Bonaventurae, ac S. Margaritae Virg. et Mart. ut in Brev.

In 1. Nocturno. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

HIeronymus, e gente patritia Æmiliana Venetiis ortus, a prima adolescentia militiae addictus, difficillimis Reipublicae temporibus Castro Novo ad Quarum in montibus Travisinis praeficitur Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detruditur, manibus, ac pedibus vinctus, cui omni humana ope destituto Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, et

per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumem ducit. Urbem ingressus, ad Deiparae aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias coepit pietatis studia impensius colere, in pauperes mire effusus, sed puerorum praesertim misertus, qui parentibus orbati, egeni, et sordidi per urbem vagabantur, quos in aedes a se conductos recepit de suo alendos, et Christianis moribus imbuendos. ℟. Honestum fecit.

Lectio v

PEr eos dies Venetias appulerant Beatus Cajetanus, et Joannes Petrus Carafla, postmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi Orphanos probato, illum in Incurabilium Hospitale adduxerunt, in quo Orphanos simul educaret, atque aegrotis pari charitate inserviret. Mox eorumdem hortatu in proximam Continentem profectus, Brixiae primum, deinde Bergomi, atque Novocomi Orphanothrophia erexit, Bergomi praesertim, ubi praeter duo, pro pueris unum, et pro puellis alterum, domum excipiendis novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis, aperuit. Somaschae demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetae ditionis fines, sibi, ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum: quam subinde auctam, et propagatam, nedum Orphanorum regimini, et Ecclesiarum cultui, sed majorem Christianae Reipublicae utilitatem, adolescentium in litteris, et bonis moribus institutioni in Collegiis, Academiis, et Seminariis addictam, Sanctus Pius Quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, caeterique Pontifices privilegiis ornarunt. ℟. Amavit.

Lectio vi

ORphanis colligendis intentus, Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, et utrobique collectis agminibus puerorum, tectum, victum, ve-

stem, magistros, nobilibus Viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus, a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere praevideret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adjutorem in metendis frugibus praebet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine foeda abstergens, et patienter tractans curabat, putridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte, qui Somaschae imminet, reperta specu, in illam se abdidit, ubi se flagellis coedens, dies integros jejunus transigens, oratione in plurimam noctem potracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui, aliorumque noxarum poenas luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido silice extillat aqua, precibus Servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quae usque in hodiernam diem jugiter manans, et in varias regiones delata, aegris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quae per omnem vallem serpebat, dum aegrotantibus inservit, et vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo, annos natus sex et quinquaginta, quam paulo ante praedixerat, pretiosam mortem obiit, anno millesimo quincentesimo trigesimo septimo: quem pluribus in vita, et post mortem miraculis illustrem, Benedictus XIV Beatorum, Clemens vero XII Sanctorum fastis solemniter adscripsit. ℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii *Cap. 19.*

IN illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua. Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 62. in Matth.

CUr discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, et suscipit, et ulnis complectitur, talibusque Regnum

Coelorum pollicetur, id quod etiam dixit superius. Et nos igitur, si volumus haeredes esse Coelorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiae culmen, simplicem esse cum prudentia. Haec vita est angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est; non memoriam retinet injuriam, sed eas inferentes adit ut amicos ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verberibus caedatur, eam semper quaerit, et omnibus anteponit.

℟. Iste est qui ante.

Lectio viii.

SI Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non praefert eam matri pannis detritis vestitae, malletque illam incultam videre quam Reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore extimare solet, et nihil plus requirit, quam necessaria; atque ut lacte repletus est, statim a mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos, aerumnis premitur, nec pecuniarum jactura. rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, flexis rebus laetatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est enim Regnum Coelorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quae natura sua Pueri faciunt. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

QUia enim Parisaei non aliunde, quam a nequitia, et arrogantia ad agendum ferebantur, ubique Discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit, Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus, et primi consessus. Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos praevenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios sese efferre. Nam etiamsi haec parva videntur esse, at malis ingentibus causam praebent. Sic enim instituti Pharisaei in malorum culmen adscenderunt, salutationes, primos consessus, et medios requirentes

hinc in ardentem gloriae cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudamus.

In Laud. fit comm. Oct. S. Bonaventurae. Deinde S. Margaritae Virg. et M.

In secundis Vesperis fit a Capit. de die Octava S. Bonaventurae, commem. praeced. et S. Praxedis Virginis, ut in Brev.

DIE XXI JULII.

Octava S. Bonaventurae Episc. Conf. et Eccl Doct. Duplex min. Omnia ut in die, praeter seq.

In primo Nocturno Lect. de Script. occur,

In secundo Nocturno

Sermo S. Maximi Episcopi.

Hom 2. de S. Cypriano.

Lectio iv

IN festivitate Beati Bonaventurae, fratres charissimi, universa nobiscum Christi exultat Ecclesia, quam in omne gaudium coelestis eruditione sermonis instruxit. Fuit enim in eo, sicut compertum habemus, contra errores diaboli spiritualis sapientiae plenitudo. Quis non hujusmodi virum, quantis valet, praeconiis prosequatur, cujus eloquentia inspirata divinitus, et Ecclesiam docuit, et saeculum confutavit. ℟. Lex veritatis.

Lectio v

HIc est ille Evangelicus Paterfamilias, proferens de thesauro suo nova, et vetera, qui veteris, noviqne Testamenti unum, atque idipsum mysterium praedicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. Incorruptibilis, atque indefessus illius est hodie thesaurus: qui pecuniam Domini sui nummulariis foenerans, quotidie in corda fidelium coelestium divitiarum, sanctam conquirit usuram ℟. Vir peritus.

Lectio vi

QUid igitur, fratres, tanto speciosius viro, cujus haec est regula,, et mensura sermonis,

ut inter varias hominum causas, motusque diversos, nunc affectione patris, nunc auctoritate doctoris, consoletur humiles, superbos comprimat, negligentes arguat, increpet infideles? Tantoque denique decore sacerdotium, vitamque suam vir fidelissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: Qui docuerit, et fecerit, hic magnus vocabitur in regno coelorum.

℟. In diebus suis.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Bonaventurae Episcopi

In Cap. 14. *Lucae super haec verba.*

PEr sal intelligitur perfectus quisque discipulus, qui exemplo, et verbo debet condire corda aliorum. Unde Matthaeus: Vos estis sal terrae. Quod dicitur, quia discretionem summam debet habere in conversatione, secundum illud: Sermo vester semper in gratia sale sit conditus. Quia sicut non potest comedi cibus, nisi sale sit conditus, sic nec stomachus cordis verbum suscipit indiscretum. Quare Job: Numquid poterit comedi insulsum, quod non est sale conditum? Debet etiam habere sapientiam, unde in Levitico praecipitur, quod in omni sacrificio offeratur sal. Et talis, qui prudens est, et sapiens, recte verbo, et exemplo condimentum est Ecclesiae. Unde Glossa: Sal cibos condit, vermes necat, carnes siccat; sic praedicatio a vermibus vitiorum, et putredine illaesam servat Creatori suo humanam naturam. Sed tunc sal evanescit, quando Christi discipulus efficitur indevotus in contemplatione, et indiscretus in actione, et in praedicatione, sicut de illis dicitur: Evanuerunt in cogitationibus, et obscuratum est insipiens cor eorum.

℟. Quasi arcus refulgens.

Lectio vii

HOc est maximum periculum; ideo subdit: In quo condietur? Quasi dicat: in nullo. Unde Ecclesiasticus: Quis miserebitur incantatoris a serpente percussi? quasi diceret: Talis prorsus est despectibilis, et inutilis tam coram Deo, quam coram hominibus, tam in actis spiritualibus, quam temporalibus, ideo addit: Neque in terram, neque in sterquilinium utile est, sed foras mittetur. Glossa: Qui per agnitionem veritatis retrocedit, neque ipse fructum boni operis ferre, neque alios excolere valet, sed ejicietur. Imo quod plus est, reddit terram sterilem; quia vir perfectus cadens, suo malo exemplo alios reddit inutiles ad bonum faciendum. ℟. In medio.

Pro S. Praxede Virg. lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XXIV JULIJ

In festo S. Francisci Solani Conf. Primi Ordinis. Dupl. ii. class. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter sequ In Hymno Meruit supremos, *in Vesp. et Laud.*

℣. Ora pro nobis, Beate Francisce.

℟. Ut digni efficiamur etc.

Oratio

DEus, qui plurimas Americae gentes per beatum Franciscum ad sinum Ecclesiae perduxisti; ejus meritis, et precibus indignationem tuam a peccatis nostris averte, et in gentes quae Te non cognoverunt, timorem nominis tui benignus immitte. Per Dominum.

Pro comm. S. Appollinaris, ut in Brev.

In i. Noct. lect. Beatus vir, *de commu. Conf. non Pont. ii. loco.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

FRanciscus Solanus, Montiliae Hispaniae Baeticae Oppido, nobili genere natus, ea, morum candore dedit innocentiae specimina, ut gratiam, quam acceperat in Baptismo, constanter ad mortem

usque retinuisse putaretur. Adhuc puer manifestis indiciis Apostolico muneri, quod erat postea suscepturus, praelusit. Adolescens in Ordinem Fratrum Minorum Observantium cooptatus, miris, multisque summae austeritatis, humilitatis, ac caeterarum virtutum exemplis oculos omnium ad se traxit. In sacris concionibus ardentissima ipsius charitas maxime enituit, qua plurimos Christo lucrifecit: tum maxime cum pestilentia per Baeticam saeviente, nihil periculo territus, ad corpora simul, animasque curandas se totum convertit. Etsi vero et ipse lue mortali fuisset demum implicitus; tamen Dei manu e periculo ereptus, alacrius in pristino ministerio persistit, dum omnino morbus extingueretur. Puerum quoque, foedis ulceribus toto corpore tactum, eadem labendo, sanitati restituit. Exinde magnum esse coepit in Baetica Solani nomen, ut Sanctus passim appellaretur. Quamobrem ille, hominum laudes aversatus, Superiores oravit, ut se in Africam mitterent ad Catholicam fidem praedicandam, pro qua etiam vitam profundere peroptabat.

℟. Honestum.

Lectio v

MIssione Africana non impetrata, Americanam obtinuit; magnisque periculis, et laboribus, divina opitulante gratia, terra, marique perfunctus, ad Thecumanas regiones, paratam sibi a Domino vineam, laetus accessit. Illuc appulsus, difficillima earum gentium lingua divinitus instructus apparuit. Cumque, Dei amore, et proximorum exaestuans, sermones haberet suavissimos; consecutus est, ut Barbari, posita feritate, ad eum ultro erudiendi certatim accurrerent, quos multitudine innumerabiles sacro fonte regeneravit. In urbe Rioxa multa millia infidelium in Christianos cives armata manu irruentium, verbo Dei exarmavit, ferosque homines diversae, ac sibi ignotae linguae uno idiomate allocutus, non modo pacem suasit, sed ex ipsis novem plus millia ad Christum convertit. Christianos

e vitiorum coeno in viam salutis traduxit: praesertim eum post annos quatuordecim Limam missus, Peruani Regni principem civitatem, extrema supplicia, urbisque cladem, velut alter Jonas interminatus, pervicit, ut omnes anteactae vitae poeniteret. Saepe in concione cum copiose de Deo, ejusque Virgine Matre locutus esset, in extasim rapiebatur. Aliquando vero de Domini cruciatibus verba facturus, voce lacrymis interclusa, audientium fletus, gemitusque eliciebat.

℣. Amavit. eum.

Lectio vii

SErvi sui sanctitatem, multitudine, et excellentia miraculorum, Dominus confirmavit. Aliquot mortui Solani precibus revixerunt: e terra arida fontes excitati, qui sunt adhuc perennes, et salutares: trajecta flumina pallio super undas instrato: belluarum ferocia ita compressa, ut ejus nutibus obtemperarent: locustae tritici segetem populantes, in montes ab eo indicatos ire coactae, aliaque prodigia ipsius meritis patrata sunt. Prophetiae pariter, et penetrationis cordium donis claruit. Suis precibus obtinuit, ut terra violentis quassata motibus quiesceret, et Limenses ipsius opera ad poenitentiam revocati, a periculo, et formidine liberarentur. Summis tandem laboribus pro Dei gloria amplificanda confectus, vir voluntate Martyr, ad justitiae coronam evolavit, aetatis anno secundo et sexagesimo, Christi millesimo sexcentesimo decimo, festo ipso die Sancti Doctoris Bonaventurae, quem eximia pietate semper coluerat. Demortui color, antea subniger, est in album mutatus, vultusque species venusta confestim apparuit, et suavis odor e corpore coepit erumpere. Ejus sanctitatem miracula comprobarunt, quibus rite cognitis, Clemens Decimus hunc novi orbis Thaumaturgum Beatis adscripsit. Eumdem postea novis coruscantem miraculis, Benedictus Tertiusdecimus, anno millesimo septincentesimo vigesimo sexto, in San-

storum numerum retulit. ℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Euntes in mundum universum, *ut in festo S. Francisci Xaverii die* 3. *Decembris. ix. Lectio de Homil. Vigiliae S. Jacobi Apostoli in Evang.* Hoc est praeceptum meum, *ut in Vigil Apostol. Et in Laud. fit com. de eadem Vigilia. Deinde S. Christinae Virg. et Mart. ut in Brev.*

DIE XXX JULII

In festo S. Camilli de Lellis Conf. duplex minus. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.
In Hymno Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui sanctum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari charitatis praerogativa decorasti; ejus, quaesumus, meritis, spiritum nobis tuae dilectionis infunde, ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad coelestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum. In unitate ejusdem.

In 1. Noct. Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

CAmillus Bucclanici Theatinae Dioecesis Oppido, ex nobili Lelliorum familia natus ex matre sexagenaria, cui gravidae visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium praeeuntem sé peperisse. Adolescens rem militarem sequutus, saeculi vitiis aliquandiu indulsit, donec vigesimum quintum agens aetatis annum, tanto supernae gratiae lumine, divinaeque offensae dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactae vitae sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis Beatissimae Virginis festo die, ad Fratrer Minores, quos

Capuccinos vocant, convolans: ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel atque iterum factus est: sed foedo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinae providentiae, majora de eo disponentis, consilio humiliter se subiecit, suique victor, illius Religionis bis expetitum, et susceptum habitum bis dimisit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

ROmam profectus, in Nosocomium, quod insanabilium dicitur, receptus est: cujus etiam administrationem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate, ac solicitudine vere paterna peregit. Omnium aegrotorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus, et cohortationibus opem ferre solemne habuit: quibus in muneribus praeclara praebuit admirabilis patientiae, invictae fortitudinis, et heroicae charitatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium quod unice intendebat, levamini, subsidium litterarum plurimum conferre intelligeret, triginta duos annos natus in primis grammaticae elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste. Nam Camillus colesti voce e Christi Crucifixi. manus etiam de ligno avulsas, admirando prodigio protendentis, simulacro emissa mirabiliter cofirmatus. Ordinem suum a Sede Apostolica approbari obtinuit: Sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod Institutum, quam foret Deo acceptum, et animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit; dum ejus alumnis, dece

dentium agoni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba saepius se vidisse testatus est.

℟. Amavit.

Lectio vi

ARctioribus hisce vinculis aegrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitae periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quaeque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoque animo arripiebat; utque omnium indigentiis praesto esset, generalem Ordinis Praefecturam, coelique, delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et Urbis contagioso morbo primum, deinde extrema annonae laboraret inopia, et Nolae in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, et proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promeretur. Prophetiae dono, et gratia sanitatum praeditus, arcana quoque cordium inspexit, ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum, et ossibus constare videretur, quinque molestis aeque ac diutinis morbis, quos Misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romae inter suavisssima Jesu, et Mariae nomina, ad ea verba, mitis, atque festivus Christi Jesu sibi aspectus appareat, qua praedixerat hora, abdormivit in Domino pridie Idus Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, aetatis suae sexagesimo quinto, quem pluribus illustrem miraculis, Benedictus XIV solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem

Lectio vii *Cap.* 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est praeceptum meum; ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi

Tract. 83. *in Evang. S. Joannis.*

QUid putamus, fratres mei, numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est et aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitas, tria haec; major autem horum Charitas. Et si in Charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa praecepta, major tamen dicta est esse, non sola. De Fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de Spe? Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Charitas.

℟. Iste est, qui ante.

Lectio viii

UBi ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Daemon credit, nec diligit: nemo diligit; qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario Fides, et Spes: et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam seipsum? Quandoquidem non diligit et seipsum; est quippe impius, et iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit; sed odit animam suam.

℟. Sint lumbi vestri.

Lèctio ix. Ss. Mm. Sennen, et Abdon, ut in Brev.

FESTA AUGUSTI

DIE II AUGUSTI

Festum Consecrationis Ecclesiae S. Mariae Angelorum. Duplex majus. Omnia de communi Dedicat. Eccl. praeter seq. cum. com. S. Petri, etc. ut in Brev.

In primo Nocturno

De Libro tertio Regum

Lectio i. Cap. 8. v. 28. et seq.

DOmine Deus meus, audi hymnum, et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie, ut sint oculi tui aperti super domum hanc nocte, ac die; super domum, de qua dixisti: Erat nomen meum ibi, ut exaudias orationem, quam orat in loco isto ad te servus tuus, ut exaudias deprecationem servi tui, et populi tui Israel, quodcumque oraverint in loco isto, et exaudies in loco habitaculi tui in coelo, et cum exaudieris, propitius eris. Si peccaverit homo in proximum suum, et habuerit aliquod juramentum, quo teneatur adstrictus, et venerit propter juramentum coram Altari tuo in domum tuam, tu exaudies in coelo, et facies, et judicabis servos tuos, condemnans impium, et reddens viam suam super caput ejus, justificansque justum, et retribuens ei secundum justitiam suam. Si fugerit populus tuus Israel inimicos suos; (quia peccaturus est tibi) et agentes poenitentiam, et confitentes nomini tuo, venerint, et oraverint, et deprecati te fuerint in domo hac, exaudi in coelo, et dimitte peccatum populi tui Israel, et reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum.

℟. In dedicatione templi.

Lectio ii

SI clausum fuerit coelum, et non pluerit propter peccata eorum, et orantes in loco isto poeni-

tentiam egerint nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam, exaudi eos in coelo, et dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israel, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da pluviam super terram tuam. Fames si oborta fuerit in terra, aut pestilentia, aut corruptus aer, aut aerugo, aut locusta, vel rubigo, et afflixerit eum inimicus ejus portas obsidens; omnis plaga, universa infirmitas, cuncta devoratio, et imprecatio, quae acciderit omni homini de populo tuo Israel, si quis cognoverit plagam cordis sui, et expanderit manus suas in domo hac, tu exaudies in coelo in loco habitationis tuae, et repropitiaberis, et facies, ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum) ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terrae. ℟. Fundata est.

Lectio iii

INsuper et alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et brachium tuum extentum ubique) cum venerit ergo, et oraverit in hoc loco, tu exaudies in coelo, in firmamento habitaculi tui, et facies omnia, pro quibus invocaverit te alienigena, ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, et probent, quia nomen tuum invocatum est super domum hanc, quam aedificavi. Quod si peccaverint tibi (non est enim homo, qui non peccet) et egerint poenitentiam in corde suo, et conversi deprecati te fuerint: dicentes: peccavimus, inique egimus, impie gessimus: et reversi fuerint ad te in universo corde suo, et tota anima sua, exaudies in coelo, in firmamento solii tui, orationes eorum et preces eorum, et facies judicium eorum: et propitiaberis populo tuo, qui peccavit tibi, et omnibus iniquitatibus eorum, quibus praevaricati sunt in te; populus enim tuus est et haereditas tua; ut

sint oculi tui aperti ad deprecationem servi tui, et populi tui Israel, et exaudies eos in universis, pro quibus invocaverint te. Tu enim separasti eos tibi in haereditatem de universis populis terrae, Domine Deus. ℟. Benedic Domine.

In secundo Nocturn. Lect. ut in Brev.

In tertio Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio viii *Cap. 19.*

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulat Jericho, et ecce vir nomine Zachaeus, et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventurae Episcopi.

Exposit. in Cap. 19. Lucae 1.

PEr ingressum Christi in domum Zachaei principis publicanorum intelligitur ejus ingressus in Ecclesiam gentium, a qua libenter susceptus est. Ideo Christus dixit Zachaeo, ut descenderet ad humilitatem, quia opportunum erat, quod in domo ejus maneret, Synagoga deserente fidem. Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, sed quoniam repellitis illud, et indignos vos judicatis aeternae vitae, ecce convertimur ad gentes. Et nota, quod domus, in qua Christus opportune manet, est septiformis. Prima scilicet est domus habitationis materialis, in qua manet in persona pauperis: Frange esurienti panem tuum, et egenos, vagosque induc in domum tuam. Secunda est domus Basilicae materialis, in qua manet in Sacramento Altaris: Domus mea, domus orationis vocabitur; et: introibo in domum tuam.

℟. Domus mea.

Lectio viii

TErtia est domus Ecclesiae militantis, in qua manet in membris suis. Haec tibi scribo, fili, ut scias quomodo oporteat te in domo conversari, quae est Ecclesia Dei vivi. Quarta est domus Uteri Virginalis, in qua manet per praesentiam carnis: Domum tuam decet sanctitudo in lon-

gitudinem dierum. Quinta est domus conscientiae mundae, in qua manet spiritus sanctitatis: Intrans in domum meam, conquiescam cum illa: non habet amaritudinem conversatio illius. Et iterum: Praecurre prior in domum tuam, et illuc avocare, et illuc lude, et age conceptiones tuas. Sexta domus est Scripturae Sacrae, in qua manet in lumine veritatis: Deus in domibus ejus cognoscetur, cum suscipiet eam, et: Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem.

℟. Lapides pretiosi.

Pro S. Stephano Papa Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

In Ecclesia S. Mariae Angelorum, et alibi.

Lectio ix.

SEptima domus est Jerusalem superna, in qua manet in gaudio felicitatis: In domo Patris mei mansiones multae sunt. Et iterum: Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. Quoniam ergo his septem modis suscipitur Christus in Ecclesia gentium, quae designatur per Zachaeum, ideo hoc Evangelium legitur in Dedicationibus Ecclesiarum, quae designant domos spirituales, de quibus dicitur: Ad quem accedentes lapidem vivum, et ipsi supra aedificamini domus spirituales, sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Jesum Christum.

Te Deum.

DIE VII AUGUSTI

In festo B. Vincentii ab Aquila Conf. 1. O. Dupl. min. Omnia de comm. Confess. non Pont. praeter seq.

Oratio

DEus, qui Beatum Vincentium Confessorem tuum cunctis virtutibus, evangelica praesertim simplicitate, et mira vitae austeritate decorasti: da nobis, ut ejusdem imitatores effecti, gra-

tiam coram oculis tuis invenisse laetemur. Per Dominum.

In 1. noct. lect. de Scr. occ. 9: lect. S. Donati Ep. et Mart. ac comm. eiusd. post comm. S. Dominici.

Antiph. Hic vir.

℣. Amavit.

In secundo Nocturno

Lectio iv

VIncentius, Aquilae in Vestinis ortus sub optimorum parentum pia educatione tantum in via virtutis profecit, quantum ejus Sanctitas postea declaravit. Deo, cui soli placere studebat, liberius inserviendi causa, mundi blandimenta fugiens inter Minorum Observantium Laicos admitti suppliciter petiit. Voti compos effectus, Seraphici Instituti puritatem, et severiosis disciplinae exercitationem, quae inibi plurimorum, Sancti praesertim Bernardini Senensis opera, illustrior evaserat, omni conatu aemulari coepit. Solemni vero emissa professione, totus Vincentii animus in eo semper fuit, ut Deo vota sua plene redderet, et seipsum Altissimo in holocaustum perfectum offerret.

℟. Honestum.

Lectio v

ASperrimum vitae genus amplexus, panem tantummodo, herbasque crudas absinthio mixtas ad esum, aquam ad potum, adhibere consuevit, cumque senio confectus, cibo reliquis Fratribus communi vesci Superiorum jussu coactus esset, potiori tunc sibi parte subtracta, quantitatem qualitate provide compensabat. A saecularium consortio, Fratumque colloquio declinans, solitariam vitam agebat. Orationi, rerumque coelestium meditioni jugiter per diem intentus integras quoque noctes orando, et meditando saepe ducebat insomnes, dignusque fuiit, ut ecstasum, et raptuum dono pluries apparuerit coelitus insignitus. Hinc columbina simplicitas, in laboribus, aerumnis, illatisque perferendis injuriis, eximia patientia, singularis hu-

mitas, obedientia insignis, illibata puritas, atque evangelica in eo eluxit paupertas.

℟. Amavit.

Lectio vi

CHaritate erga Proximum exardescens, omnibus prodesse summopere studuit, omniumque animos ad Christi sectanda vestigia, verbo et exemplo hortabatur. Tandem prophetici spiritus, virtutum, et miraculorum fama praeclarus, in Conventu S. Juliani prope Aquilam ex hac vita migravit, anno salutis millesimo quincentesimo quarto, VII Idus Augusti. Ejus animam Choris stipatam Angelicis recta euntem in Coelum, quaedam Dei Famula ipsius olim discipula, conspexit. Corpus vero, quod incorruptum, suavemque spirans odorem, in Ecclesia praedicti Conventus, honorifico Sacello Beati Vincentii nomini postea dicato, servatur, summa Fidelium veneratione colitur: quem cultum ab immemorabili tempore ad aetatem usque nostram productum, et miraculis auctum, Pius VI Pontifex Maximus tertiodecimo sui Pontificatus anno rite probavit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno de 2. loco

DIE IX AUGUSTI

In festo S. Vincentii a Paulo Conf. dupl. Min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter. ea, quae hic sequuntur. In hymno Meruit supremos

Oratio

DEus, qui ad evangelizandum pauperibus, et Ecclesiastici Ordinis decorem promovendum, Beatum Vincentium Apostolica virtute roborasti; praesta, quaesumus, ut cujus pia merita veneramur, virtutem quoque istruamur exemplis. Per Dominum, etc.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno

Lectio iv

VIncentius a Paulo natione Gallus, Podii non procul ab aquis Tarbellis in Aquitania natus, jam tum a puero eximiam in pauperes charitatem prae se tulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus, humanas Aquis, divinas cum Tolosae, tum Caesaraugustae, didicit. Sacerdotio initiatus; ac Theologiae laurea insignitus, in Turcas incidit, qui captivum in Africam abduxerunt. Sed in captivitate positus, herum ipsum Christo rursus lucrifecit. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara sese proripiens, ad Apostolica limina iter instituit. Unde in Galliam reversus Clippiaci primum, mox Castellionis Paroecias sanctissime rexit. Renuntiatus a Rege primarius Sacrorum Minister in Galliae triremibus, mirum quo zelo, et ducum, et remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis a Sancto Francisco Salesio praepositus, tanta prudentia per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maxime comprobaverit judicium sanctissimi Praesulis, qui Sacerdotem Vincentio digniorem, nullum se nosse fatebatur.

℟. Honestum.

Lectio v

EVangelizandis pauperibus praesertim ruriculis, ad decrepitam usque aetatem indefessus incubuit, eique Apostolico operi tum se, tum Alumnos Congregationis, quam sub nomine Presbyterorum saecularium Missionis instituit, perpetuo voto a Sancta Sede confirmato speciatim obstrinxit. Quantum autem augendae Cleri disciplinae allaboraverit, testantur erecta majorum Clericorum Seminaria: Collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia; et sacrae Ordinationi praemittenda Exercitia: ad quae, sicut et ad pios laicorum recessus, Instituti sui domicilia libenter patere voluit. Insuper ad amplificandam fidem, et pietatem, evangelicos misit Operarios, non in solas Galliae Provincias, sed et in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hiberniam, atque ad Barbaros, et Indos. Ipse vero, vita functo Ludo-

vico Decimotertio, cui morienti hortator adstitit, a Regina Anna Austriaca matre Ludovici Decimiquarti in sanctius consilium accitus, studiosissime egit, ut nonnisi dignores Ecclesiis, ac Monasteriis praeficerentur; civiles discordiae, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit, et exhorruit, amputarentur; debitaque judiciis Apostolicis obedientia praestaretur ab omnibus.

℟. Amavit.

Lectio vi

NUllum fuit calamitatis genus, cui paterne non occurrerit. Fideles sub Turcarum jugo gementes, infantes expositos, juvenes dyscolos, virgines periclitantes, moniales dispersas, mulieres lapsas, ad triremes damnatos, peregrinos infirmos, artifices invalidos, ipsosque menteeaptos, ac innumeros mendicos subsidiis, et hospitiis, etiamnum superstitibus, excepit, ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam Picardiam, aliasque Regiones peste, fame, belloque vastatas, prolixe refecit. Plurima ad perquirendos, et sublevandos miseros Sodalitia fundavit: inter quae celebris Matronarum coetus, et late diffusa sub nomine Charitatis Puellarum Societas. Puellas quoque cum de Cruce, tum de Providentia, ac Sanctae Genovefae ad sequioris sexus educationem erigendas curavit. Haec inter et alia gravissima negotia Deo jugiter intentus, cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis, ac deliciis semper abhorruit; auditus dicere, rem nullam sibi placere, praeterquam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum afflictatione, laboribus, senioque attritus, die vigesima septima Septembris, anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo, aetatis suae octogesimo quinto, Parisiis in domo Sancti Lazari, quae caput est Congregationis Missionis, placide obdormivit. Quem virtutibus, meritis, ac miraculis clarum, Clemens XII inter Sanctos retulit, ipsius celebritati die decimanona mensis Julii quotannis assignata.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Lect. Designavit Dominus, *de commu. Evangelist.*

DIE XI AUGUSTI

Octava S. Dominici Conf. dupl. min. Omn. ut in festo praeter seq. In 1. *Vesp. et Laud. fit comm. Ss. Tiburtii, et Susannae Mart. ut in Brev.*

Lect. 1. *Noct. de Scr. occ.*

In secundo Nocturno

Sermo Sancti Bernardi Abbatis

Sermo 2. *de S. Victore.*

Lectio iv

Gaudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suae pietatis beneficia nobis fulsit hominem in mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico gaudete, quod factus de medio appropriavit Deo, ut multo plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo, in Coelum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, et supplicantis affectum, et supplicationis fructum. Quid enim quaerat sibi, qui nullius eget? ℟. Honestum fecit.

Lectio v

HÆc dies gloriosae migrationis ejus, dies laetitiae cordis ejus: exultemus, et laetemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus, quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Dominicus posito corpore, tanto alacrior, quanto expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie, despecto mundo, et mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriae. Ascendit autem cum immensa suppellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate, et securitate

FEST... em sibi, sed nostri solicitus. quietus: securus etiam ipsis Angelis sanctitatem, O venerand... studio, etsi dispari voluntate, et mali quam p..., et frequentant boni. Nec facile dixerim, fug... virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum. ℟. Amavit eum.

Lectio vi

O Miles emerite, qui Christianae militiae duris laboribus Angelicae felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles, et imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, et spirituales nequitias tuis laudibus occupamur. Quam pium, quam dulce, quam suave, o Dominice, in hoc loco afflictionis, et in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum, et memoriale tuum, favus distillans in labiis captivorum, mel, et lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergo, fortis athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis: ut et nos de nostra ereptione gaudeamus, et tu de plena victoria glorieris.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii *Cap.* 13.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi

Ex Sermone de Confess.

SI istum Domini sermonem secundum litteram velimus accipere, nihil in eo commodi spiritualis possumus invenire. Quid enim proficit ad animae salutem, si quis corporaliter aut lumbos praecingat, aut lucernam accendat? In lumbis itaque concupiscentia carnalis ostenditur, in lucernis vero fides, et charitas Christiana monstratur. Jubens igitur Dominus, lumbos nostros praecingi, concupiscentias carnis sine dubio praecipit refraenari. Imperans autem, ut lucernas ardentes habeamus, hoc

utique jubet, ut et lumine verae l... et sanctae charitatis operibus ferveamus splendeamus,
℟. Iste est, qui ante.

Lectio viii

ISta, quae de Evangelio proposuimus, cum propheticis sermonibus conferamus. Utrumque enim Testamentum Deus instituit, unus Dominus dedit: etsi sunt utriusque Testamenti diversa pro temporibus sacramenta, concordat tamen in utroque salutis humanae sententia, qua praecipitur, ut non peccemus, et jubetur, ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis: Auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, quiescite perverse agere, discite benefacere. Quid est enim: Sint lumbi vestri praecincti, nisi quiescite agere perverse? quid est: Sint lucernae ardentes, nisi discite benefacere?

℟. Sint lumbi vestri.

Pro Ss. Mart. Tiburtio etc. lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XII AUGUSTI

In festo S. Clarae Virg. omnium Clarissarum Institutricis. Dupl. 1. class. cum Octava.

Ad Vesperas. Antiph.

JAm Sanctae Clarae claritas splendore mundi cardines mirifice complevit: cujus perfecta sanctitas in devotas propagines velocius excrevit.

Psal. Dixit Dominus, *cum reliq. de comm. Virg:*

Antiph. Mundi totius gloriam, ut Christum lucrifaceret, vile quid arbitrata; instabilem laetitiam ne infinitam perderet, semper est aspernata.

Antiph. Haec in paternis laribus puella sacris moribus agebat caelibatum, quam praedocebat unctio, sine magistro medio, cor Christo dare gratum.

Antiph. Sacra spirat infantia magni Regis connubia virtute promereri; moxque Francisci studia sectitur, et in gratia conatur exerceri.

Antiph. Hanc et Papa Gregorius fovit, et Inno-

centius Patrum more priorum, quam Alexander Inclytus adscripsit, motus caelitus, catalogo Sanctorum.

Capitulum 2. *Cor.* 10.

FRatres, qui gloriatur, in Domino glorietur, non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

Hymnus

COncinat plebs fidelium
Virginale praeconium,
Matris Christi vestigium.
Et novitatis gaudium.
Pauperum primogenita,
Dono coelesti praedita,
Obtinet supra merita
Praemia vitae reddita,
Novum sidus emicuit,
Candor lucis apparuit,
Nam lux, quae lucem influit,
Claram clarere voluit.
Claris orta natalibus.
Necdum relictis omnibus,
Vacat plenis affectibus,
Pietatis operibus.
Sub paupertatis regula,
Patris Francisci ferula
Clara Christi discipula,
Luce respersit saecula,
Mundus, et caro vincitur,
Matri Christi connectitur,
Christo prorsus innitur,
Pauperem pauper sequitur.
Spretis nativo genere,
Carnis, et mundi foedere,
Clauditur velut carcere,
Dives superno munere.
Clauditur velut tumulo,
Nequam subducta saeculo,
Patet in hoc ergastulo
Solum Dei spectaculo,

Tegmina carnis vilia,
Urgens famis inedia,
Arcta quoque jejunia
Praestant orandi spatia.
Virginis hujus merito,
Laus Patri sit ingenito,
Gloria Unigenito,
Virtus summa Paraclyto. Amen.

℣. Oro pro nobis Beata Clara.
℟. Ut digni etc.

Ad Magnificat

Antiph. Duce coelesti Numine, Matre favente Virgine, Clare re, Clara nomine, spreto paterno limine, spreto nativo sanguine, ac Beatorum agmine exuta carnis tegmine.

Oratio

Famulos tuos, quaesumus Domine, Beatae Virginis tuae Clarae votiva natalitia recensentes; coelestium gaudiorum sua facias interventione participes, et tui Unigeniti cohaeredes. Qui tecum vivit et regnat.

Ad Matutinam Invitat.

Regi, qui carnem induit, sit laus cordis, et oris * Cujus in Clara claruit perfecti vis amoris.
Psalm. Venite.

Hymnus

Generat virgo filias
Mentis maternae conscias,
Christi sponsas, et socias,
Corruptionis inscias.
Clarum nomen effunditur
Sanctum nomen extenditur,
Facto doctrina proditur,
Virtus divina panditur.
Construuntur coenobia
Vasti per orbis spatia,
Crescit Sororum copia,
Claret matris notitia.
Deficit virtus corporis
Morbo prolixi temporis,

Sumit augumentum roboris
Virtus sacrati pectoris.
Tandem languore premitur.
Laeta nimis egreditur,
Dies extrema clauditur,
Spiritus Coelo redditur.
Te prosequentes laudibus
Piis faveto precibus:
Adesto postulantibus
Tuis, virgo, supplicibus.
Virginis hujus merito
Laus Patri sit ingenito,
Gloria Unigenito,
Virtus summa Paraclyto. Amen.

In primo Nocturno

Antiph. Haec una de prudentibus praefulsit virgo prudens, in annis puellaribus Christo placere studens.

Psalm. Domine Dominus noster, *cum reliq. de commu. Virg.*

Antiph. Excelsi servus virginem Franciscus incitavit, amare Deum hominem, quem amor humanavit.

Psalm. Coeli enarrant gloriam Dei.

Antiph. Cuncta pro Christi nomine contemnens, crine tonso, coram Altari Dominae nubit aeterno Sponso.

Psalm. Domini est terra, et plenitudo ejus.

℣. Specie tua.

De Epistola I. Beati Pauli Apostoli ad Corinthios

Lect. i. Cap. 7. De virginibus *ut in comm. Virg.*

℟. *i.* Francisci pia plantula mire fructificavit in orbe, cum discipula Clara, quam informavit: * Castitatis per saecula cultum multiplicavit.

℣. Virgo sub sacra regula, multarum jam praeambula, se Deo consecravit. Castitatis.

℟. *ii.* In via poenitentiae glebas terit membrorum, semen serit justitiae, lucet diffundit morum: * Lucratur sic quotidie thesauros meritorum.

℣. Cujus ferventes hodie gressus devotae filiae sequuntur exemplorum. Lucratur.

℟. *iii.* Haec paupertatis titulo gaudens, Deo dicata, post Christum sine saeculo, currit exonerata.* Relicto foris saeculo, mens intus est ditata.

℣. In paupertatis nidulo, nostri praesepis parvulo pauperi conformata. Relicto, Gloria Patri. Relicto.

In secundo Nocturno

Antiph. Oblata per Grogorium refutat possidere; nihilque transitorium cum Christo vult habere.

Psalm. Eructavit cor meum verbum bonum.

Antiph. Parat magistra vasculum, ut oleum quaeratur; mox vero per miraculum vas plenum de Coelo datur.

Psalm. Deus noster refugium et virtus.

Antiph. Hortatur haec ut pauperis matris natae, nequaquam sint degeneres a matris paupertate.

Psalm. Magnus Dominus, et laudabilis nimis.

℣. Adjuvabit eam. *Lect ut in Brev.*

℟. *iv.* A civibus obsidio removetur ob lacrymas, et preces Sanctae Clarae: * Dum cinere, et cilicio jubet sorores optimas ad Deum exclamare.

℣. Orationum praelio meretur Gentes pessimas de claustro deturbare Dum.

℟. *v.* Amica crucis plangere Crucifixum novitias docet, quem ipsa plangit. * Crux ei digno pondere majores dat delicias, quo major dolor angit.

℣. Haec Christi sui munere morbos, atque molestias fugat, dum crucem tangit. Crux ei.

℟. *vi* Vivens in mundo labili, sponso conjuncta nobili, sursum deliciatur, clausaque carne fragili, tamquam in vase fictili, * Thesauro gloriatur.

℣. Haec in rota versatili, fulta virtute stabili, cum Christo delectatur. Thesauro. Gloria Patri. Thesauro.

In tertio Nocturno

Antiph. Cor verbis sapientiae medullitus apponit: cum Praedicator gratiae verba vitae proponit.

Psalm. Cantate Domino canticum novum. I.

Antiph. Trahit de testa nucleum, de littera saporem, de petra sugens oleum, de spina legens florem.

Psalm. Dominus regnavit, exultet terra.

Antiph. Format Clara discipulas coelesti disciplina: cujus est ad juvenculas convictus pro doctrina.

Psalm. Cantate Domino canticum novum. 1.

℣. Elegit eam Deus.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii *Cap.* 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum coelorum decem virginibus, quae accipientes lampadas suas exierunt obviam Sponso, et Sponsae. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi

Serm. 23. *de Verbis Dom.*

QUae sunt decem Virgines, quarum sint quinque prudentes, et quinque stultae, non facile indagari potest. Verumtamen secundum ea, quae continet ipsa lectio, quam charitati vestrae hodie volui recitare, quantum mihi Dominus intellectum donare dignatur, non mihi videtur ista parabola, vel similitudo, ad eas solas pertinere, quae propria, et excellentiori sanctitate Virgines in Ecclesia nominantur, quas etiam usitatiore vocabulo Sanctimoniales appellare consuevimus; sed, nisi fallor, haec similitudo ad universam Ecclesiam pertinet. Quamvis etsi illas solas intelligeremus, quae Sanctimoniales vocantur, numquid decem sunt? Absit, ut tanta virginum multitudo ad tam exiguum numerum revocetur.

℟. Carnis templo soluto, spiritus coelos scandit, et patet aditus: * Benedictus sit talis exitus, multo magis talis introitus.

℣. Vivo pani, morte juncta, vita vivit, vita functa. Benedictus.

Lectio viii

INtelligamus ergo, charissimi, et ad omnes nos, idest, ad universam omnino Ecclesiam pertinere istam parabolam, non ad solos praepositos, nec ad

solis plebes, sed prorsus ad omnes. Quare ergo quinque, et quinque virgines? Istae quinque, et quinque virgines, omnes omnino sunt animae Christianorum. Sed ut dicamus vobis quod Deo inspirante sentimus, non qualescumque animae, sed tales animae, quae habent Catholicam fidem, et habere videntur bona opera in Ecclesia Dei, et tamen ex ipsis quinque sunt prudentes, et quinque fatuae. Quare ergo appellatae sunt quinque, et quare virgines, prius videamus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censetur, quia quinque sensibus utitur. Qui ergo se abstinet ab illicito auditu, ab illicito odoratu, ab illicito gustatu, ab illicito tactu, propter ipsam integritatem virginis nomen accepit.

℟. De pane pascit unico turbam Sororum pauperum: claret signo mirifico virtus signorum veterum: * Dum cibat ex tam modico magni conventus numerum.

℣. Pro tenui viatico mensa laetatur Superum, regno beatur coelico pro vilitate cinerum. Dum. Gloria Patri. Dum.

Lectio ix.

SI ergo ab illicitis abstinentia bona est, unde virginitas nomen accepit, et opera bona laudabilia sunt, quae significantur lampadibus: quare quinque admittuntur, et quinque repelluntur? Ipsas virgines, et ferentes lampades, alias dixit prudentes, alias stultas. Unde intuemur? Unde discernimus? De oleo. Aliquid magnum significat Oleum, et valde magnum. Putas, non charitas est? Quaerendo dicimus, non sententiam praecipitamus. Unde mihi videatur oleo charitas significata, dicam vobis. Apostolus dicit: Adhuc supereminentiorem vobis viam demonstro: Si linguis hominum loquar, et Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum aeramentum sonans, aut cymbalum tinniens. Ipsa est supereminens via, idest charitas, quae merito oleo significatur. Omnibus enimhumoribus oleum supereminet; charitas nunquam cadit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, *et per Horas Antiph.*

POst vitae Clarae terminum, Clara cum turba virginum ad coelos evolavit, suum complexa Dominum, regnat in regno luminum, quo Dominus regnavit.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis.*

Antiph. Agnes ad Agni nuptias, et aeternas delicias, post Claram evocatur: ubi per Sion filias, post transitas miserias, aeterne jubilatur:

Antiph. Sicut sorori praevia Christi passi vestigia sectatur, gaudens cruce: sic dum haec signis rutilat, Agnes post ipsam vigilat, Deus, ad te de luce.

Antiph. Honorat Christi dextera, per sanitatum munera, virginis mausoleum: senat morbos, et vulnera, ut benedicant opera, quae fecit Deus, Deum:

Antiph. Laudans laudare studeat, in laudem semper prodeat plebs ista Salvatoris; quam tanta ditat sanctitas, non cesset ipsa civitas a laude Conditoris.

Capitulum. Fratres: Qui.

Hymnus.

O Clara luce clarior,
Lucis aeternae filia,
Dies ista solemnior
Tua colit solemnia.
Vitae labentis gaudia
Spernendo, Christum sequeris
Pascentem inter lilia;
Tuque cum Christo pasceris
Custos sacrarum Virginum,
Omni virtute praevia,
Ducis ad sponsum Dominum
Puellarum collegia.
Francisco duce, fortiter
Evincis trina praelia.
Dum carnem vincis jugiter,
Mundum, atque daemonia.
Jam nunc in regno luminum
Patri conregnans filia:

Da, te sequentum agminum
Recta fore vestigia.
Sit Patri, Nato, Flamini,
Decus, honor, et gloria:
Nosque commendent Numini
Sanctae Clarae suffragia. Amen.

℣. Ora pro nobis, beata Clara.
℟. Ut digni efficiamur, etc.

Ad Benedictus

Antiph. Novum sidus emicuit, candor lucis apparuit, lux claritatis adfuit, coeli splendor enituit: nam lux, quae lucem influit, Claram clarere voluit.

Oratio Famulos tuos.

Per Horas Antiph. de Laud. Capit. et ℟℟. *br. de commu. Virg.*

In 2. Vesp. Antiph. Post Vitae, *cum reliq. de Laud. Psal. Capit. Hym. et* ℣. *ut in 1. Vesp.*

Ad Magnificat

Antiph. Salve, sponsa Dei, virgo sacra, planta Minorum, tu vas munditiae, tu praevia forma Sororum, Clara, tuis precibus, duc nos ad regna polorum.

Oratio ut sup. Et fi. comm. sequ. tant.

DIE XIII AUGUSTI

In festo B. Petri a Molleano Conf. 1. Ord. Dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.

Oratio

DEus charitatis amator, et auctor pacis, qui Beatum Petrum Confessorem tuum, admirabili studio fovendae concordiae decorasti; praesta, quaesumus; ut ejus intercedentibus meritis, perpetuae pacis gaudiis perfruamur. Per Dominum.

Ad Matut. in hym. Meruit supremos.

In 1. Noct. Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

PEtrus, ex honestis parentibus Molleani in Piceno natus, domi, forisque a puero coluit stu-

dia litterarum, et praesertim Iuris, cujus laurea Perusiae decoratus est. Adolescens adhuc Perusiae cum sacris concionibus interesset, de regulari Instituto Sancti Francisci amplectendo, consilium coepit. Religioso itaque habitu suscepto, adeo thelogicis studiis, et omni virtutum genere floruit, ut fama ejus doctrinae, et sanctitatis longe lateque percrebesceret.

℟. Honestum.

Lectio v

HInc a Sancto Jacobo Piceno in Apostolicae praedicationis, atque laborum socium, et adjutorem adscitus, et deinde in tanti viri locum suffectus, incredibile dictu est, quo ardore, qua charitate enituerit, tum in excitandis populis ad poenitentiam, et ad reformandos mores juxta christianæ legis sanctitatem, tum in excipiendis diu noctuque poenitentium confessionibus, tum deniqne in dissidiis, simultatibus, odiis componendis, et pace inter omnes concilianda. Quandoquidem, nedum opere, et sermone sed signis etiam, et miraculis præstitit. ℟. Amavit.

Lectio vi

ADeo suis acceptus, et charus fuit, ut semel Romanam, bis Picenam Provinciam invitus, ea, qua par erat, sedulitate, prudentia, charitate administraverit. Nec minus Camertum Duci, et universæ illius Civitati se virtutibus commendavit. Nam ea in urbe et sæpius moram traxit, et beato fine quievit. Morti proximus, Sacrum Viaticum non in cubiculo, sed in Ecclesia sumpsit, ea religione, ut omnium animi ad pietatem incederentur Mox Camertum Principem, e usque filios ad divinæ legis, Fratres vero suos cohortatus ad Regularis Instituti observantiam, sanctissime obiit anno Christi millesimo quadrigentesimo nonagesimo Eum tandem miraculorum fama, et Ecclesiast co solemni cultu ab immemorabili tempore illustrem, Clemens Papa Tertius decimus, inter Beatos cum Christo regnantes, habendum, colendumque decrevit.

℟. Iste homo·

In iii. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi vestri *ut in eod. commu.* 1. *loc. ix. Lect. pro Ss. Mart. Hippolito, et Cassiano, ut in Brev. hac ipsa die*

DIE XIV AUGUSTI

In Festo B. Sanctes Conf. 1. *O. dup.*

Oratio

Salutis nostrae auctor, omnipotens Deus, qui Beatum Sanctem Confessorem tuum admirabili providentia a saeculi periculis ereptum in tui sequelam venire fecisti, da nobis, quaesumus, ut ejus precibus, et meritis in tuo sancto servitio ferventes, ab omnibus inimicorum nostrorum liberemur insidiis. Per Dominum.

In 1. *Noct. Lect. de Script. occurr.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

Sanctes, parentibus familiae splendore, ac morum pietate claris, in Monte Fabrorum Urbinatensis Dioecesis Oppido in Piceno natus, pueritia innocenter transacta, adolescens Urbinum mittitur, ubi severioribus studiis excolendis adeo profecit, ut coevos longe praestaret. Domum reversus singulari Dei providentia ad Claustra vocatur. Accidit namque, ut hominis in eum stricto ense irruentis, et domum usque persequentis, quum animum verbis demulcere non valeret, vimque vi repellere cogeretur, ne propriam vitam proderet, Sanctes aggressoris femur invitus confoderit. Sed tanto hujus eventus moerore captus est, ut facti poenitens, quod continuo mente versabat, jugibus lacrymis, ac asperioris vitae genere expiare studuerit; quod ut liberius perficeret, abjectis, quae mundi sunt, inter Conversos Ordinis Minorum recipi humiliter postulavit.

℟. Honestum.

Lectio v

Voti compos factus, ac tyrocinium ingressus; Instituti adeo rigidus custos visus est, ut sole,

mni emissa Professione, Novitiis Laicis instituendis aliquot annos praepositus fuerit. Munus hoc exemplo melius, quam verbis perfecte implevit; verum subesse potius cupiens, quam praeesse, munere illo abdicato, humilioribus, operosisque Coenobii officiis quoad vixit, totus incubuit. Inter haec fervens erat orationis, ac contemplationis studium acerrima per crebra, rigidaque jejunia, cruentas flagellationes, ac vigilias sui corporis maceratio. In Deiparam singulari ferebatur amore; Christi patientis dolores, assiduo recolebat affectu. Ea erat ipsius fides in Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, ut coram eo orans quandoque a sensibus rapi, sacrumque Mysterium ad Altare oblatum, longe ab eo distans, conspicere, ac adorare meruerit.

℟. Amavit.

Lectio vi

REpetitis precibus, protractisque jejuniis a Deo obtinuit, ut aperto ulcere in ea sui corporis parte, qua concivem sauciaverat, ad reliquum vitae cursum eosdem experiretur dolores, quos ille fuerat perpessus. Supernis charismatibus auctus, ac meritis plenus, decurrente anno vigesimoquarto post sui in Religionem ingressum, extremo correptus morbo, ad Coelestem patriam se vocari praenovit. Quare Ecclesiae Sacramentis miro cordis fervore petitis, intimoque pietatis sensu susceptis, virtutibus, miraculisque clarus, in pervigilio Beatissimae Virginis in Coelum Assumptae, ad superos evolavit in Conventu, qui ab ejus nomine postea appellatus est prope Montem Berochium. Corpus ejus e communi Sepulchro erutum, ac nobiliori Urna inclusum, publicae fidelium venerationi in Ecclesiae Sacello eleganter extructo, collocatum fuit. Aucta autem in dies Sanctitatis, ac Miraculorum fama, Clemens Decimusquartus, cultum ab immemorabili tempore ei praestitum, ratum habuit, et confirmavit; Pius vero Sextus Pontifex Maximus, lectiones proprias cum oratione in ejus officio, recitari indulsit. ℟. Iste homo.

In tertio Nocturno Lect. de commu. 2. *loco.*

Deinde fit comm. Oct. S. Clarae, et S. Laurentii ut in Brev. Pro. Vigilia Assumptionis, ut in Brev. cum comm. in Laudib. ut ibi.

DIE XVI AUGUSTI

In festo S. Rochi Conf. 3, *O. Duplex majus.*

Oratio

Deus, qui beato Rocho, per Angelum tuum tabulam eidem afferentem, promisisti, ut qui ipsum invocaverit, a nullo pestis cruciatu Laederetur; praesta quaesumus, ut, qui ejus solemnia celebramus, ipsius meritis, et precibus, a mortifera peste corporis, et animae liberemur. Pro Dominum.

In i. *Noct. Lect.* Justus si morte, *ut in commu: Conf. non Pont.* 1. *loc.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

Rochus iu Monte Fessulano natus, quanta in proximum charitate flagraret, tum maxime ostendit, cum saevissima peste longe, lateque per Italiam grassante, patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque. et oppida peragrans, seipsum in aegrotantium, obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati viri studium, quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum est. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo crucis eripuit, et integrae sanitati restituit. In patriam reversus, virtutibus, et meritis dives sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsecuta est veneratio Fidelium, quae in Constantiensi deinde Concilio, magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem Rochi imago solemni pompa, omni comitante populo, per eamdem civitatem, Episcopis approbantibus, est delara. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum Orbe, qui eumdem

sibi apud Deum adversus contagiosam luem Patronum religioso studio adoptavit. Quibus accurate perpensis, Urbanus Octavus Pontifex Maximus, ut ejus dies festus iis in locis; in quibus forent Ecclesiae Sancti Rochi nomine Deo dicatae, Officio Ecclesiastico celebraretur, indulsit.

℟. Honestum fecit.

Ex tractatu S. Augustini Episcopi in Epistolam S. Joannis. *Tract.* 5. *in cap.* 3.

Lectio v

PErfecta ista charitas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exhibuit mortuus pro omnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebatur, et dicens: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt; sed si solus hoc fecit, non erat Magister, si discipulos non habebat. Si quis tantum habuerit charitatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta est in illo charitas, sed numquid mox, ut nascitur, jam prorsus perfecta est? Ut perficiatur, nascitur, cum fuerit nata, nutritur, cum fuerit nutrita, corroboratur, cum fuerit roborata, perficitur, cum ad perfectionem venerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum. Optabam dissolvi, et esse cum Christo; multo enim magis optimum, manere in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori.

℟. Amavit eum Dominus.

Ex Tract. 6. Lect. vi.

HÆc est perfectio charitatis, et major omnino non potest inveneri; sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet, in quo perfecta non est, si jam nata est, quae perficiatur, et utique, si nata est, nutrienda est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quaesivimus inchoationem charitatis, unde incipiat, et ibi continuo invenimus: Si quis habet facultates mundi, et viderit fratrem suum egentem, et clauserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet illo? Ergo hic incipit

ista charitas, fratres; ut de suis superfluis tribuat egenti in angustiis aliquibus constituto, ex eo quod sibi abundat, secundum tempus a tribulatione temporali liberet fratrem, hinc exordium est charitatis. Hanc itaque coeptam, si verbo Dei, et spe futurae vitae nutrieris, pervenies ad illam perfectionem, ut paratus sis animam tuam ponere pro fratribus tuis.

℟. Iste homo perfecit.

In iii. Noct. Hom. in Ev. Sint lumbi vestri, *de commu. Conf. non Pont* 1. *loc.*

DIE XIX AUGUSTI

In festo S. Ludovici Episc. et Conf. 1. *O. Dupl.* 2. *class. Omnia de commu. Conf. Pont. praeter seq. In utrisq. Vesp. et Laud.*

℣. Ora pro nobis etc.

Ad Magnif. in i Vesp. et ad Bened.

Antiph. Rosa vernans charitatis, lilium virginitatis, stella fulgens, Ludovice, vas sanctitatis, ora pro nobis Dominum.

Oratio.

DEus, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum, atque Pontificem coeleste regnum terreno praeponere docuisti, ac puritate illibata, et eximia in pauperes charitate mirabiliter decorasti; concede, ut ejusdem virtutes aemulantes in terris, coronari cum ipso mereamur in coelis. Per Dominum.

Pro comm. diei Oct. S. Clarae, et S. Helenae, ut in Brev.

In i. Noct. Lect. Fidelis sermo, *de commu. Conf. Pont.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

LUdovicus nobilissimo genere natus, Patrem habuit Carolum Secundum Siciliae Regem, Matrem vero Mariam, Hungariae Regis filiam. Adhuc puer in sortem Domini vocatus, posthabitis aetatis

illius oblectamentis, Divino se totum cultui mancipavit. Decimumquartum agens annum, una cum duobus fratribus pro genitoris libertate, in bello navali a Rege Aragoniae capti, obses ductus in Catalauniam, Barcinone apud Minores Sancti Francisci fere septennio est commoratus; sub eorumque disciplina in scientiarum studiis, ac sacrarum litterarum comparanda eruditione, eo progressus est, ut constans fuerit opinio, ipsi potius fuisse divinitus infusas, quam humanitus acquisitas. Verum majori conatu coelestis Magistri doctrina spiritum instruere anhelans, ciliciis, ferreis flagellis carnem afflixit. Assidua interim evangelicae veritatis meditatione contemptibilia mundi spernere edoctus, regalis solii fastum calcare deliberavit; ac de Seraphico amplectendo Instituto, raro humilitatis exemplo votum emisit.

℟. Inveni David.

Lectio v

Ecclesiasticae militiae adscriptus, et ad sacros Ordines deinde promotus, ut quod mente statuerat, opere firmaret, juri primogeniturae renuntiavit, et regno; cumque votum, quod Barcinone voverat, in Monte Pessulano frustra adimplere satageret, illius Coenobii Fratribus timore Regis patris, eum recipere non audentibus, solemniter renovavit. Mox ad Ecclesiam Tolosanam a Bonifacio Octavo, quamvis invitus, assumptus, Romanique accersitus, et ab eodem honorifice exceptus, electioni de se factae nullatenus se assensurum declaravit, donec votum, quo se obstrinxerat, Deo reddidisset. Quare, annuente Pontifice, habitu Ordinis Minorum, quem semper postea retinuit, rite suscepto, in manibus Generalis Ministri professionem emisit. Hisque peractis, Apostolicis mandatis humiliter obtemperans, Episcopus Tolosanus passus est consecrari: indeque ad suam pergens Ecclesiam, cum Florentiae cubiculum, et lectum pretiosum sibi paratum invenisset, utrumque detesta-

tus, utpote Seraphicae paupertati repugnans, super pavimentum strato pallio dormire maluit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi

TOlosam ad illius Ecclesiae regimen profectus, spirituali animarum lucro totus incubuit, utque ministerium Apostolicum integre, ac diligenter impleret, salutaribus monitis, illibataeque vitae exemplo peccatores ad poenitentiam revocavit, pluresque Judaeos, atque Gentiles assidua verbi Dei praedicatione ad orthodoxam fidem convertit. Ecclesiasticam disciplinam ubique in commissa sibi Dioecesi promovit, ac restauravit. Liberalis in pauperes vigintiquinque ex eis quotidie domi aluit. Puritatem usque ad obitum a pueritia nitidissime custodivit. Humilitatis tandem, charitatis, atque omnium virtutum ornamento decorus, in juvenili aetate Brincolae Provinciae Arce, ardenti febri correptus, ad Domini sui amplexum, quem in votis semper habuerat, emigravit anno millesimo ducentesimo nonagesimo nono, quartodecimo Kalendas Septembris, sepultusque fuit Massiliae in in Ecclesia Fratrum Minorum, prout ipse, adhuc vivens, jusserat. Magnis deinde meritis, et miraculis illustrem, inter quae plures mortui ejus intercessione ad vitam revocati numerantur, Joannes Vigesimus secundus in Sanctorum numerum retulit. Ejus reliquiae ab Alphonso Aragoniae Rege Valentiam delatae, in Cathedrali Ecclesia honorifice conditae sunt.

℟. Iste est, qui ante Deum.

In tertio Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap. 24.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia S. Fulgentii Episcopi.

Serm. de Conf. et Dispensatoribus Domini.

SErvorum, quos populo suo praeposuit Dominus speciale volens officium demonstrare, ait, quod

ex Evangelio modo audivimus: Quis, putas, est fidelis dispensator, et prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam, ut det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille servus, quem cum venerit Dominus, invenerit vigilantem. Quis est ille Dominus, fratres? Christus sine dubio, qui suis discipulis ait: Vos vocatis me Magister, et Domine, et bene dicitis, sum etenim. Quae est etiam hujus Domini familia? Nimirum illa est, quam ipse Dominus de manu inimici redemit, et suo dominio mancipavit.

℟. Amavit eum.

Lectio viii

DIspensator vero quis sit, quem oportet esse fidelem pariter et prudentem, Paulus nobis ostendit Apostolus, qui de se, suisque sociis loquens, ait: Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Ne quis autem, nostrum solos Apostolos dispensatores factos existimet, neglectoque militiae spiritualis officio servus piger infideliter, imprudenterque dormitet, ipse beatus Apostolus Episcopos quoque dispensatores esse ostendens ait: Oportet Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

SErvi autem patris familias sumus, dispensatores Domini sumus, mensuram tritici, quam vobis, erogamus, accepimus. Quae vero sit ista mensura tritici, si quaeramus, ipsam quoque nobis idem Apostolus ostendit, dicens: Unicuique sic Deus divisit mensuram fidei. Quam ergo mensuram tritici Christus nuncupat, ipsam, mensuram fidei Paulus appellet, ut cognoscamus, non aliud esse spirituale triticum, quam Christianae fidei venerabile sacramentum. Te Deum laudamus.

In Laudibus fit comm. diei Octavae S. Clarae.

DIE XXI AUGUSTI

In festo S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal Vid. Duplex minus. Omnia de commu. nec Virg. nec Mart. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio

OMnipotens, et misericors Deus, qui Beatam Joannam Franciscam, tuo amore succensam, admirabili spiritus fortitudine per omnes vitae semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti; ejus meritis, et precibus concede, ut, qui infirmitatis nostrae conscii, de tua virtute confidimus, coelestis gratiae auxilio, cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum.

Et fit comm. S. Bernardi, et Oct. Assumpt. ut in Brev.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv

JOanna Francisca Fremiot a Chantal, Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus, ab ineunte aetate eximiae sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim, vix quinquennem, nobilem quemdam Calvinistam solida supra aetatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse in haec verba: En quomodo haeretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata, Deiparae Virginis tutelae se commendavit, et famulam, quae ad mundi amorem eam alliciebat, ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, a saeculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni, ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a Patre tradita, virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subiectos, in fidei doctrina, bonisque moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona di-

vinitus non raro multiplicata; quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti, stipem abnegaturam spoponderit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

VIro in venatione interempto, perfectioris vitae consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum aequo animo tulit, sed in publicum indultae veniae testimonium occisoris filium e Sacro Fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis superaret temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Numquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, et honorificas, iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandae in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens, pauperes derelictos, aegros, teterrimis que morbis infectos, ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, et manantibus foetido pure ulceribus, labia admovere non exhorrebat.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium parentem, Socerum, Filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem sua e domo egrediens, pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, et Sacri Instituti Visitationis Sanctae Mariae fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrime custodivit: et adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianae vero animi demissionis, et obedientiae, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se praebuit. Altiores in corde suo

ascensiones disponens, arduissimo, efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique Sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longe lateque diffuso, verbo, exemplo, et scriptis etiam divina sapientia refertis, ad pietatem, et charitatem Sororibus excitatis; meritis referta, et Sacramentis rite susceptis, Molini, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, die decimatertia Decembris migravit ad Dominum, ejusque animam, occurrente Sancto Francisco Salesio, in Coelos deferri Sanctus Vincentius a Paulo procul distans aspexit. Ejus corpus postea Annecium translatum fuit; eamque miraculis ante, et post obitum claram, Benedictus Decimusquartus Beatorum, Clemens Decimustertius albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem diem duodecimo Kalendas Septembris ad universa Ecclesia, Clemens Decimusquartus Pontifex Maximus celebrari praecepit.

℟. Fallax gratia,

In iii. Noct. Homil. in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro, *de eod. commu.*

DIE XXVI. AUGUSTI

In festo S. Ludovici Regis Franciae Conf. 3. *Ord, Dupl. ii. class. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.*

In utrisque Vesp. et Laud.

℣. Ora pro nobis, beate Ludovice.

℟. Ut digni efficiamur etc.

In i. Vesp. ad Magnif.

Antiph. Ambulavit coram Domino in veritate, et in corde perfecto, et quod placitum est in oculis ejus, fecit semper.

Oratio

DEus, qui Beatum Ludovicum Confessorem tuum de terreno regno ad coelestis regni gloriam transtulisti; ejus, quaesumus, meritis, et in-

tercessione, Regis regum Jesu Christi Filii tui, facias non esse consortes. Qui tecum.

Ad Matut. Invitat. Regem regum Dominum, * Venite adoremus.

In i. Noct. Lect. Beatus vir, *ut in commu. Conf. non Pont. ii. loc.*

In secundo Nocturno

Lectio iv.

LUdovicus Nonus Galliae Rex, duodecim annos natus, patre amisso, et in Blanchae matris sanctissima disciplina educatus, mox tertio Ordini Beati Francisci adscriptus, illustria dedit abstinentiae, humilitatis, religionis, aliarumque virtutum exempla. Cum jam vigesimum annum in regno ageret, in morbum incidit: quo tempore cogitavit de recuperanda possessione Hierosolymorum. Quamobrem ubi convaluisset, vexillum ab Episcopo Parisiensi accepit; deinde mare cum ingenti exercitu trajiciens, primo praelio Saracenos fugavit. Sed cum ex pestilentia, magna militum multitudo perisset, victus ipse, captusque est.

℞. Honestum fecit.

Lectio v.

REbus postea cum Saracenis compositis, liber Rex, exercitusque dimittitur. Quinque annis in Oriente commoratus, plurimos Christianos a Barbarorum servitute redemit, multos etiam infideles ad Christi fidem convertit: praeterea aliqu t Christianorum urbes refecit suis sumptibus. Interim mater ejus migrat e vita: quare domum redire cogitur, ubi totum se dedit pietatis officiis.

℞. Amavit eum.

Lectio vi.

MUlta aedificavit monasteria, et pauperum hospitia: beneficentia egentes sublevabat; frequens visebat aegrotos, quibus ipse non solum suis sumptibus omnia suppeditabat, sed etiam, quae opus erant, manibus ministrabat; vestitu vulgari utebatur, cilicio, ac jejunio corpus assidue affligebat; sed cum iterum transmisisset, bellum Saracenis illa-

turus, jamque castra in eorum conspectu posuisset, pestilentia decessit in illa oratione: Introibo in domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum; et confitebor nomini tuo. Ejus corpus postea Lutetiam Parisiorum translatum est, quod in celebri Sancti Dionysii templo asservatur, et colitur: caput vero in sacra Æde sanctae Capellae. Ipse clarus miraculis a Bonifacio Papa Octavo in Sanctorum numerum est relatus.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno ut in Brev.

Ubi hoc festum celebratur die 26. hujus, ix. Lect. erit de S. Zephyrino, ut in Brev.

Ad Benedictus

Antiph. In lege Domini congregationem judicavit, et cognitus est in verbis suis fidelis.

Oratio Deus, qui Beatum Ludovicum, *ut supra.*

Romae, et ubi celebratur die 26. fit comm. S. Zephyrini Papae, et Mart. ut sup.

In ii. Vesp. ad Magnificat

Antiph. Cogitatio illius apud Altissimum; ideo accepit regnum decoris, et diadema speciei de manu Domini.

Oratio Deus, qui Beatum Ludovicum.

DIE XXVII. AUGUSTI

In festo S. Josephi Calasanctii Conf. Dupl. min. Omnia de comm. Confess. non Pont. præt. sequ.

In hymno Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui per Sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritu intelligentiæ, ac pietatis juventutem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es præsta quæsumus, nos ejus exemplo, et intercessione ita facere, et docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dominum.

In primo Nocturno Lect. de Script. occur,

In secundo Nocturno

Lectio iv

JOsephus Calasanctius a Matre Dei, Petraltæ in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis futuræ in pueros charitatis, et eorum istitutionis indicia præbuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis Fidei, et sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus, eum studiis theologicis Valentiæ operam daret, nobilis, potentisque fœminæ illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam, insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis iu Castellæ Novæ, Aragonia, et Catalauniæ regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis, cruentisque factionibus mirifice extinctis. A Coelesti visione, et Dei voce frequenter admonitus, Romam profectus est.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

IN Urbe summa vitæ asperitate, vigiliis, et jejuniis corpus affligens, in orationibus, et coelestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias, singulisfere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis Sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum aut carceribus detentos, elemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, una cum Sancto Camillo tanto fuit actus impetu charitatis, ut præter subsidia ægrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda trasferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiæ, ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipue pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eru-

ditionem ex proprio instituto profiterentur: Ipsumque Ordinem, Clemente VIII, Paulo V, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ Provincias, et Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, et Sancti Jobi exemplum diceretur.

℟ Amavit eum.

Lectio v.

QUamvis Ordini universo præsset, totisque viribus ad animarum salutem imcumberet, numquam tamen intermisit, pueros præsertim pauperiores erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari, consuevit. In eo summæ patientiæ, et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit, dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui Beatissima Virgo cum puero Jesu, illis orantibua benedicente, appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, et absentia cognoscendi, donis, et miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate, et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque Cœlitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum prænuntiasset, secundum et nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino, octavo kalendas Septembris, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus cor, et lingua post sæculum integra, et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto XIV Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente XIII inter Sanctos solemniter est relatus.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio vii *Cap.* 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis, putas, Major est in regno Cœlorum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi

In Cap. 18. *Matth. Homil.* 60.

VIdete, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium mœnia erexerit, et quantum studium, curamque habeat, ne perdantur; tum quia supremas decipientibus eos pœnas statuit: tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

℟. Iste est, qui ante.

Lectio viii

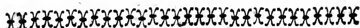
DOminum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia, viliaque nimium videatur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quam vis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur: omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora, facilioraque, oro, videantur. Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix

SI non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem reipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, cæteris-

que hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.
Te Deum.

FESTA SEPTEMBRIS

DIE I SEPTEMBRIS

In festo B Isabellae Virg Sororis S. Lodovici Regis Francorum, 2. Ord, dupl.

Oratio

Deus, qui Beatam Isabellam Virginem tuam regales delicias, et mundi gloriam crucis mortificationi, et humilitati postponere docuisti; ipsius meritis, precibusque concede; mundi hujus blandimenta superare, et in amplexu tuae crucis gloriam invenire. Qui vivis, etc.

Et fit comm. S AEgidii Abbatis, et Ss duodecim Fratrum Mart ut in Brev.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In 2. et 3. noct. de commu. Virg. 1 loc. Pro S. Ægidio Abb lect ix ut in Brev hac ipsa die.

DIE III SEPTEMBRIS

In festo BB Joannis, et Petri Mart 1 O dupl. min Omnia de commu. plur. Mart. praeter sequ.

Oratio

Concede, quaesumus, omnipotens Deus, infirmitati nostræ præsidium, ut sicut Beatorum Martyrum tuorum Joannis, et Petri gloriamur triumphis ? ita eorum constantiam imitari non piget, quam celebráre delectat Per Dominum.

Pro comm. S. Stephani Conf. ut in Brev.

In primo Nocturno l ct. de Scr. occ.

In secundo Nocturno

L ctio iv

Ex Commentariis S. Antonini Archiep. Florentini de Viris egregiis Ordinis Minorum.

Chron. part. 3. *tit.* 34. *cap.* 7. §14.

DUos Fratres Beatissimus Pater Franciscus ad Regnum Aragoniæ destinavit, Fratrem scilicet Joannem (Perusinum) Sacerdotem, et Fratrem Petrum (a Saxoferrato) Conversum. Hi cum Turolium devenissent, Conventum ibi capientes, prædicationibus, et orationibus, suæ odorem sanctitatis diffuderunt. Tempore illo, scilicet anno Domini millesimo ducentesimo trigesimo, vel circa, Valentia Civitas erat Saracenis populata, et infidelium Maurorum ditioni subjecta, in qua regnabat quidam Azotus nomine, Cristianorum maximus persecutor. Prædicti igitur Fratres zelo fidei succensi, et Martyrii desiderio inflammati, ad prædicandum Verbum Dei, Valentiam sunt ingressi, et ibi de falsitate legis Mahumetis Saracenis ferventer praedicavere: Quod audiens Rex Azotus, comprehendi eos jussit, et carceri mancipari. Et cum promissionibus plurimis invitasset eos ad legem suam observandam, et Christi fidem abnegandam, illi autem hoc detestarentur, in publica platea illos decollari mandavit. Qui sepulturæ traditi, coeperunt Miraculis coruscare.
℟. Sancti tui.

Lectio vi

REx autem Aragoniæ Christianissimus, Jacobus nomine, cum dicto Rege Valentiae eo tempore bellum gerebat. Et ex quo Rex Valentiae Azotus illos Martyrio consummavit, in dies coepit inferior existere, et ab eo superari in bellis. Cum ergo videret, se, Azotus, quotidie a Cristianis expugnari, a gratia divina, et Dei virtute sola arbitratus hoc fieri, cum Rege Aragonum tractare coepit de sua Conversione ad Fidem. offerens, se ei Civitatem traditurum, et Regnum, dummodo sibi vitam, et victum concedere dignaretur decentem. Quibus omnibus Rex Aragonum annuens, et gaudens de sui Conversione, confoederatus est cum eo. Anno igitur Domini millesimo ducentesimo trigesimo octavo, in vigilia S. Michaelis ingreditur Rex Aragoniae Civitatem Valentiae, ejus dominium

capiens. Rex prior Azotus juxta promissimum, Baptisma suscepit, qui libere Regi tradidit totum Regnum suum, scilicet Valentiae. Converso autem ad Fidem Azoto, Rex Aragoniae concessit ei Palatium Regium intra Civitatem, et quemdam Comitatum, et successoribus suis: et cultu Mahumetico de illa Civitate Valentiae evacuato, introductus est Ritus, et Fides Christianorum.

℟. Verbera carnificum.

Lectio vi

Vocavit autem Azotus Fratres Minores, dicens eis: Ego sum, qui occidi Fratres Socios vestros de Turolio ex infidelitate mea, de quo doleo ex toto corde meo; et pro aliquali satisfactione, vellem, quod Palatium meum Regale pro vestro Monasterio construendo haberitis: et illud debetis libenter accipere, quia ibi multus sanguis Martyrum effusus est per me, et alios priores Dominos Infideles, ut sit quasi totum sanguine Martirum consecratum. Et Beatus Vincentius Martyr, quem tota Christianitas tanta veneratione festivat, pro fide Martyrio ibi coronatus est. Quamobrem sitis solliciti, dictum Palatium a Rege Aragonum postulare; et credo, quod vestrum desiderium, et meum adimplebit. Quod cum fecissent, et Rex Aragonum Jacobus, Azotum, cui illud concesserat, hoc exoptare cognovisset, gaudiose concessit, sicque ibi est Conventus Ordinis Minorum. Cultum porro jam inde ab obitu, laudatis Martyribus Joanni, et Petro exhibitum, et continenter auctum, probatumque, Clemens XI ratum habuit, firmavitque. Benedictus autem XIII Missam, et officium in universo Minorum Ordine, tum etiam in Civitatibus, et Dioecesibus Valentina, ubi passi sunt, Turolensi, ubi eorum Corpora magna Fidelium religione coluntur, nec non in Perusina, simulque in oppido Saxiferrati, ubi ortum habuere, ritu duplici celebrandum indulsit. ℟. Tamquam aurum.

In iii. Noct. Hom. in Ev. Cum audieritis praelia, *de commu. plur. Mart.* 1. *loco.*

℟. *viii.* Haec est vera fraternitas. *ibi.*

DIE IV SEPTEMBRIS

In festo Transl. S Rosae Virg. Viterbiensis, 3. *O. Duplex* 2. *class. Omnia de commu. Virg. praeter seq. In utrisque Vesp. et Laud.*

℣. Ora pro nobis, beata Rosa.
℟. Ut digni efficiamur, etc.

In 1 Vesp ad Magnificat

Antiph. Suscipiat anima vestra disciplinam: videte oculis vestris, quia modicum laboravi, et inveni mihi multam requiem.

Oratio

DEus, qui Beatam Rosam sanctarum tuarum Virginum collegio aggregare dignatus es; tribue nobis, quaesumus, ut ejus precibus, et meritis a culpis omnibus expiemur, et tuae majestatis consortio perfruamur aeterno. Per Dominum.

Et fit. comm. Beatorum Martyr.

Lect. trium Noct. ut in Brev.

Ad Benedictus

Antiph. Liberasti corpus meum a perditione, a pressura flammae quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuata.

Orat. Deus, qui Beatam Rosam, *ut sup.*

In 2. Vesp. ad Magnificat

Antiph. Flores apparuerunt in terra nostra; vineae florentes dederunt odorem.

Oratio ut sup. et fit comm. seq.

DIE V SEPTEMBRIS

In festo B. Gentilis Mart. 1. *O. dupl.*

Oratio.

TE, Domine, quaesumus, ut ex ore nostro incessanter tibi laudes perficias, qui Beato Gentili Martyri tuo, ad infidelium conversionem linguarum donum indidisti. Per Dominum.

Lect. i. Noct. de Scr. occ.

In secundo Nocturno

Lectio iv

GEntilis, Mathelicae in Piceno ortum habuit ex Finaguerra gente inter Mathelicenses illustri. Pueritati pie exacta, adolescens Fratrum Minorum Ordini nomen dedit. Studiorum curriculo emenso, Sacerdotio insignitus, in Alvernia dein abditus, virtutum omnium specimen se exhibuit. Oratione, silentio, et solitudine adeo delectabatur, ut noctes in Ecclesia crebro duceret insomnes, suavissima absorptus contemplationis dulcedine, Divinorumque arcanorum admirator effectus. Praeclaris iis Gentilis dotibus permoti illius Coenobii Fratres, in Praesidem eum bis elegerunt; quo in munere illorum ita sibi devicit animos, ut ad perfectionis studium, rectamque Regulae observantiam peramanter eos excitaret. Harum vero virtutum nitor foras etiam erupit, dum verbi Dei praeconio, vitae exemplo, zeloque flagrantissimo homines criminum labe infectos, ad meliorem redegit frugem, et animas errorum tenebris detentas, signis, ac prodigiis ad veritatis lumen perduxit.

℟. Honestum.

Lectio v

FActa a Superioribus venia, ultimos tum Ægyptiorum, tum Persarum lustravit fines; unde cum eorum sermonem ediscere non posset, regredi jam coeperat; cum Deus, qui servum suum ad hanc evocaverat messem, per Juvenem ei in itinere accurentem, redire jussit, ut apud eas gentes suum Evangelium nuntiaret. Itaque in Persidem regressus, indito ei divinitus linguae dono, uberrimo animarum fructu Christi Fidem praedicavit, Deo ipsius verba multis confirmante miraculis. Qua de re Persae convicti, Gentilis doctrinam amplexi, ultra decem millia sacro Baptismate abluti sunt. Ut autem eo magis in suscepta Fide illos firmaret, tenui contentus obsonio, rudique incedens amictu, omnia pro Christo ut stercus arbitrans, stipem sponte oblatam, egenis adjuvandis erogabat. Prophe-

tiae dono excelluit, multa praedicens, exitu deia comprobata.
℟. Desiderium.

Lectio vi

AT aegre ferentes Saraceni, innumeros pene homines a Mahumetis perfidia ad Christum converti Gentilis opera, eum anno trecentesimo quadragesimo supra millesimum, in Turris Civitate Martyrio affecerunt. Ejus ossa honorifice Venetias transvecta, in Ecclesia Fratrum Minorum requiescunt. Miraculis quamplurimis Martyrem suum Deus illustravit; inter quae illud maximum narratur cujusdam Juvenis, qui, solemni supplicatione praetereunte, qua Gentilis Reliquiae asportabantur, cum obmurmuraret, tot exhiberi honores homini, cujus Sanctitas ignota esset, repente magno hiatu os ejus utrinque ad aures retortum est; et nonnisi culpam confessus, votoque emisso Martyris Sepulchrum venerandi, perfecte convaluit. Beati Gentilis cultum ratum habuit Pius VI Pontifex Maximus, qui Missam etiam, ac Officium die v. Septembris, ejus obitu pretiosissima, tum ab universo Minorum Ordine, tum a Clero Mathelicensi, quotannis celebrari indulsit.
℟. Stola jucunditatis.
In iii Noct. Si quis venit, *de* I. *loco.*

DIE VI SEPTEMBRIS

In festo S. Macrinae Virg. Du l. min. Omnia de commu. Virg. praeter ea, quae hic habentur propria.

Oratio.

DEus veritatis amator, qui Beatae Macrinae Virginis ad tui nominis gloriam vota suscipere dignatus es; fac nos radios verae lucis agnoscere, et ad perpetuos charitatis tuae amplexus feliciter pervenire Per Dominum.

In primo Nocturno Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Ex Epistola Sancti Gregorii **Nysseni ad Olympium** Monachum.

Lectio iv

MAcrina, Sanctorum Basilii, et Eumeliae filia, Magnique Basilii, et Gregorii Nysseni soror, ab ineunte aetate religiosis vitae moribus a beatis parentibus diligenter instructa, pietatem egregie coluit. Hujus mater gravida, somno correpta, manu gestare sibi visa est, id quod adhuc intra viscera continebat, et quemdam humana specie, et forma augustiorem intueri, qui Theclae celeberrime Martyris nomine, filiolam appellavit. Id autem cum ter repetens, testatum reliquisset, discessit. Ea vero statim somno soluta est, et partu facile levata, ut et somno simul excitata sit, et quod in quiete viderat, effectum conspexit. Is autem qui per quietem apparuerat, eam vocem pronuntiavit, non tam ut quo nomine appellanda esset, indicaret, quam ut similitudine nominis, idem obstenderet vivendi studium, et institutum. Duodecimum annum cum attigisset, a Basilio patre, nobili cuidam, et honestissimo adolescenti despondetur; quo vita (nuptiis nondum celebratis) abeunte, nunquam induci potuit, ut quae virginitatem servare in animum induxerat, alium duceret. A matris latere, quam summa observantia reverebatur, ne momento quidem temporis discedebat, eique ancillae instar ministrabat in omnibus.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

PAtre mortuo, laborum Eumeliae matris, quibus illa praemebatur, se sociam praebens, solicitudinumque partem subiens, eam gravi molestiarum onere levabat, cui post etiam suasit, ut relicta pristinae vitae consuetudine, clarioreque vivendi modo, quas sub litas, et ancillas ad usus proprios adhibuerat, secum ejusdem conditionis, et ordinis esse vellet, atque una cum illis vitam cum virginibus traduceret. Basilium fratrem ante id tempus, a publicis litterarum gymnasii, in quibus diu versatus fuerat, domum redeuntem ad perfectionis studium adeo incendit, ut mundi posthabita clari-

tate, despectaque eloquentiae gloria, laboriosum, operosumque vivendi genus per paupertatem perfectam amplexatus, expeditam sibi ad virtutem viam extraxerit. Ipsa vero Beata Macrina vitam victu asperam, sed assiduis contemplationibus suavem ducens, humi cubabat, modico cibo contenta erat, delicias suas in temperantia collocaverat, gloriam suam in eo putaret sitam, quod nota esset nemini, divitias quod nihil possideret.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi

Novem circiter mensibus a Basilii fratris obitu, quem illa forti animo tulerat, in morbum incidit, quo tempore a Gregorio Nysseno fratre invisitur, qui tamdiu apud eam fuit, quamdiu animam Deo reddidit. Sub mortem vero, Sponsi charitate vulnerata, ita Deum precari coepit: Tu Domine mortis metum nobis abstersisti: Tu effecisti, ut hujusce vitae finis verae nobis esset principium vitae: Tu nostra corpora ad tempus somno tradis, rursumque e somno suscitas extrema tuba: Tu mihi adhibe Angelum lucis, qui me ducat ad locum refrigerii, ubi quetis est aqua, in sinu Sanctorum Patrum. Haec dicens, oculos, os, et cor cruce signans, vitae finem laeta expectabat. Nocte demum adveniente, cum tota in agendis Deo gratiis esset, ad praemium abiit in Coelum. Cujus corpus in eo sepulchro, in quo Beatorum Parentum reliquiae quiescebant, conditum est.

℟. Afferentur Regi.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papae in Evang. Simile est Regnum Coelorum decem Virginibus, *de commu. Virg.*

EADEM DIE VI.

In festo S. Rosaliae Virg. semid. In Civit. et Dioec. Neap. Dup. min. Omnia de commu. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatae Rosaliae virginis tuae festivitate gaudemus; ita piae devotionis erudiamus affectu, et ejus intercessione ab iracundiae tuae flagellis misericorditer liberemur. Per Dominum.

Lect. i. Noct. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

Rosalia Virgo, orta Panormi ex nobili genere, suam originem trahens a Carolo Magno, in Quisquinae Montem quadraginta circiter mille passibus distantem sola secedens, paternae domus opes, delicias, ac spem majoris amplitudinis, ob propinquitatem, et benevolentiam Regum Siciliae, contemnens, cum tetricae rupis horrore, et asperitate commutavit: inque antrum, cui tunc unicus, et quidem angustus aditus e superiori loco patebat, intrepide descendit, ea mente quam characteribus saxo insculpitis adhuc patentibus expressit: Ego Rosalia Sinibaldi Quisquinae, et Rosarum Domini filia, amore Domini mei Jesu Christi in hoc antro habitare decrevi. Qua inscriptione oculis obversante, susceptae vitae propositum altius cordi infigere, ac Divinae benevolentiae signa ad castissimae mentis blandimenta vicissim provocare consuevit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

In hac specu subterranea sibi, et mundo emortua, consepultaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctuque latuit, cavens praecipue in montibus paterni Principatus, ne forte agnita in domum, urbemque patriam adduceretur invita. Callidas daemonum insidias, quae asperae vitae taedium, et solitudinis horrorem animo ingerebant, acriter saeviendo in se ferrea catena, vigiliis, et humi cubatione forti animo superasse, antiquae Icones significant: cumque humanis destituta praesidiis, nihil solatii aliunde hauriret, quam e Coelo: Dominus,

qui consolatur et coronat Sanctos suos, Angelicis deliciis illam saepius recreabat. ℟. Dlexisti.

Lectio vi

COElesti deinde consilio ex antro Quisquinensi in horridiorem speluucam Peregrini montis, tribus fere mille passibus procul Panormo Rosalia se transtulit; ut quo difficiliorem pugnam secum ipsa committeret e cospectu domus paternae, eo laudabilius de contemptis mundi illecebris triumpharet. Latebat ibi ad partem laevam angustus concavus, quem eadem post repertas ejus reliquias, illuc venanti, cui se videndam praebuit, dixit esse suam cellam peregrinam, ubi multum aetatis exegisset. Hic tamquam columba in foraminibns petrae gemens, in coelestium rerum contemplatione defixa, ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam traduxit, et sanctissime perennibus charitatis rosis, et virginitatis liliis coronata, deposuit pridie Nonas Septembris. Cujus Corpus Urbano Octavo Pontifice Maximo divinitus anno Jubilei totius Siciliae plausu repertum, illam a peste liberavit.

℟. Afferentur.

In tertio Nocturno

Homil. S. Gregorii Papae in Ev. Simile erit Regnum Coelorum decem Virginibus, *ut in commu. Virg.*

DIE VII SEPTEMERIS

In Festo S. Pantaleonis Mart. semid.

In I. Vesp. Antiph. ad Magnif.

Gloriosus Pantaleon Coelestem Medicum toto dilexit corde, et moriens pro Christo vivit in Coelo coronatus.

℣. Gloria, et honore coronasti eum, Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio

DEus, qui Beatum Pantaleonem Martyrem tnum varia tormenta superare fecisti, et pro perse-

cutoribus exorare; concede propitius, ut qui ejus imploramus auxilium, misericordiae tuae sentiamus effectum.

Ad Matut. omnia de commu. un. Martyris, praeter sequentia.

In 1. Noct. Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

PAataleon Nicomediensis, filius Eustorgii Gentilis, et Eulolae Christianae, Medicam artem ab Euphrosino didicit. Cum autem Hermolaus Presbyter ex modestia vultus, incessu, et serenitate oculorum alte de illo judicasset, illum accersivit, et coepit in cor fluentia divinae fidei infundere. Crede mihi, dixit: Æsculapii, et Hippocratis medicamenta parva sunt, et parum prodesse possunt, quinimo ipsi dii, quos colit Maximianus, sunt vana omnino fabula. Unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credideris, ejus sola invocatione, omnes morbos fugabis. Quae verba servabat in corde, jugiter meditabatur, et suaviter allectus, ad Hermolaum ut ad Magistrum hilaris quotidie ventitabat. Cum autem quadam die videret puerum mortuum, et prope eum viperam, quasi ostendentem, quod ei mortem intulisset, intra se dixit: Si vera sunt dicta Hermolai, invocato nomine Christi, puer iste vivet, et bellua morietur, quod, uti cogitavit, acccidit: et statim infusa luce securitatis, omnis caligo discessit, et benedicens Deum, aestuansque desiderio sacri Baptismi, ab Hermolao gaudens suscepit. ℞. Honestum fecit.

Lectio v

NOn multo post coeco visum restituit, et Patri Eustorgio tenebras impietatis solvit. qui Idola calcans, et verum Deum confessus, baptizatur. Mortuo Patre, egenis opem, et languentibus sanitatem largiebatur: quare ad Maximianum defertur, qui primum honore, et blanditiis attrahere studet, deinde minatur mortem, et dira supplicia, si dis non offerat sacrificium; sed cum omnia invicto ani-

mo respueret, in ligno suspenditur; ferreis lanatur ungulis, et lampades ignis lateribus ejus admoventur; at illi oranti, apparuit Christus dulcibus verbis illum recreans, et illico laxatae sunt manus lictorum, extinctae lampades, et plumbum liquatum, in quod postmodum, Tyranno jubente, injectus fuit, in naturalem mutatur frigiditatem. Sed quid non tentat ingeniosa crudelitas! Mandat, ingentem lapidem collo alligari, sicque in mare demitti: sed lapis non secus ac folium leve supernatat, et Pantaleon firmiter super undas graditur. Non cessit tantis prodigiis Tyranni obcaecata mens, sed feris insanior, jubet ad feras produci. Crudele spectaculum! sed spectabili Coelo confluxit tota Civitas: congrediuntur cum Athleta ferae, illae tamquam ratione utentes, et indutae humanitatem, quam exuerat Imperator, reverenter ad Martyrem accedunt, blandiuntur, pedesque illius lingua tangentes, veluti contedebant, quaenam prima ad eum accederet, et non prius recederet, quam Martyr ei manum imposuisset, ac benedixisset.

℟. Desiderium animae.

Lectio vi

QUo viso, clamabant multi: dimittatur justus; magnus est Deus Christianorum, qui quidem solus, et verus est. Sed Maximianus nec edoctns a feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat, Pantaleonem in locum editum ferri, et rotae alligatum in praeceps per declive demitti; at rota ultrice, et plures deorum opprimente cultores, illaesus evasit: quare gladio occidi jussit. Accessit lictor, oleae plantae illum alligat, sed cum exequeretur ictum, conversa fuit ferri acies cerae similis, quo miraculo stupefacti lictores ad pedes Martyris provoluti, veniam precantur, Christum aperte confitentes. Sed tandem ne periret gloria martyrii, caput abscinditur, et statim lac pro sanguine fluxit. et planta oleae, cui alligatus fuerat, fructibus onusta apparuit. Cum autem quidam fideles convenissent, Sacrum Corpus in Suburbano cu-

jusdam Scholastici reverenter reponunt, et quem in vita tantis prodigiis Dominus illustraverat, post obitum innumeris decoravit: Inter quae praeclarum illud, quod sacer ejus cruor, qui in ampulla servatur Ravelli in Regno Neapolitano, et Romae a primis Vesperis festi usque ad diem sequentem, in quo Ecclesia celebrat ejus martyrium, cum coagulatus ante existat, mirum in modum liquefieri, et undequaque fluidum moveri cunctis cernentibus, quotannis conspicitur; quod etiam accidit in portione sanguinis, qui in Monasterio Regali Incarnationis Monialium Sancti Augustini Matriti inter pretiosiora pignora asservatur. ℟. Stola jucunditatis.

In iii. Noct. Homil. S. Hilarii Ep. in Ev. Nihil est opertum, *ut in festo S. Polycarpi die* 26. *Januarii.*

Ad Laudes, *et per Horas Antiph.*

IN tormentis apparuit Christus, Pantaleonem mira dulcedine perfundens.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dom.*

Antiph. Ego enim, ait Christus, in habitu Hermolai, tecum sum in omnibus, quae propter me pateris.

Antiph. Cum pro lictoribus exoraret, audivit de Coelo: ultra non vocaberis Pantaleon, sed Pantaleemon, idest misericors, quia multi per te misericordiam consequentur.

Antiph. Lac, et cruorem Martyris collum fudit, pro quo cruorem, et aquam Christus fuderat.

Antiph. Pantaleon varie cruciatus jugiter canebat: Saepe expugnaverunt me a juventute mea, etenim non potuerunt mihi.

Capitulum, Hymn. et ℣. *de commu. unius Mart.*

Antiph. ad Bened.

Dixit Maximianus Pantaleoni: Quaenam est ars praestigiarum, quae tibi extinxit lampades, et Satellitibus vires abstulit? Ad quae respondit: Meae praestigiae Christus est.

Oratio ut supra.

In 2. Vesp. ad Magnificat

Antiph. Recordatus fuit misericordiae Domini, et in conspectu adstantium factus est illi adjutor.

DIE IX SEPTEMBRIS

In festo B. Seraphinae Sfortiae Vid 2. Ord. dup. Omnia de commu. nec Virg. nec Mart., praeter ea, que sequuntur.

Oratio

DEus, qui per Beatam Seraphinam eximium nobis patientiae exemplum tribuisti: praesta supplicibus tuis, ut et ipsius instruamur exemplis, et ab omnibus ejus patrocinio liberemur adversis. Per Dominum.

Et fit comm. S. Gorgonii Mart. ut in Brev.
In 1. Nocturno. Lect. de Scripl. occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv

SEraphina, Patre Guidone Antonio Urbinate, ac Feretrano Comite, Matre Catharina Columna, summo genere Urbini nata, ab ineunte aetate non obscura futurae Sanctitatis argumenta dedit. Puella, amissis parentibus, in Columnensium domo pie, ac liberaliter educata, palam demonstravit, ut in ipso etiam Familiae splendore, solida excellentis virtutis jaci posse fundamenta. Inanis enim gloriae, et fluxarum rerum contemptu, suavitate morum, illustri continentia, studio solitudinis, et assiduitate orandi, aliis exemplo, et admirationi fuit. Hortatu postmodum illorum, in quorum se fidem, curamque contulerat, nupta Alexandro Sfortiae Pisauri Dynastae, magnoque Regni Siciliae Contestabili, Matris familias munus, dignitatemque egregie sustinuit, subjectamque sibi Regionem illam, absente viro, sic aliquandiu rexit, ut illius quique providentiam, aequitatem, justitiam celebrarent, innocentiam morum, integritatemque suspicerent.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

ETsi tot animi dotibus clara, in mariti tamen offensionem incurrit, gravibusque impetita injuriis, patientissime toleratis. Viro tandem annuente, in Pisaurense Franciscanarum Virginum Corporis Christi monasterium se contulit: ubi, quam inierat, castigatissimae vitae institutionem ita est prosecuta, ut pia, et domestica illius consuetudine, Sorores ad pietatis studium incenderentur. Ex mariti voluntate per solemnia vota suam Deo obstrinxit Fidem, ac in sancto proposito immota, omne coluit virtutum genus. Instituti Regulas, etiam quae minimae habebantur, servavit: adversa quaeque constanter, patienterque sustinuit, preces ad Deum continenter fudit, divinis semper adfuit officiis, paupertatem coluit, abjecta quaeque munera obivit, sibi denique nunquam pepercit, ac si summo in se ipsam odio arderet.

℟. Dilexisti. justitiam.

Leetio vi

OMnium Sororum suffragiis in Abbatissam electa, dici vix potest, qua prudentia, charitate, aequabilitate, quo ardore custodiendae disciplinae, quo demum omnium plausu dignitatem tenuerit, sibique crediti regiminis partes cumulate impleverit. Cum annis duodeviginti ita in sacro Coenobio vixisset, ut nihil ei ad consummatam Virtutem deesse videretur, extremo morbo correpta, et Sacramentis Ecclesiae munita sexto idus Septembris anno millesimo quadrincentesimo septuagesimo octavo. migravit ad Coelum: idque Divini dispositione consilii quodammodo contigisse visum est, ut quae in Beatae Virginis Mariae clientelam, totam se dederat, ejusdem Deiparae Natali die, educta e corporis angustiis, Coelo auspicatissime oriretur. Corpus ipsum, quod triduo, explendae pietatis concurrentium civium causa, insepultum manserat, singulari veneratione Pisauri colitur. Quem quidem cultum jam usque ab immemorabili tempore ad

aetatem nostram productum, Benedictus Decimusquartus Pontifex Maximus rite probavit.

℟. Fallax gratia.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Simile est Regnum Coelorum thesauro, *ut in comm. non Virg.*

Pro S. Gorgonio Mart. Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XI SEPTEMBRIS

In festo Beatorum Mart. Antonii, et Socior. Hydruntinor. semid. Omnia de commu. plur. Mart. praeter sequentia.

Oratio

PRaesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui gloriosos Martyres Antonium, et Socios, fortes in sua confessione cognovimus, pios apud Te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

ANtonius Primaldus, et octincenti circiter Socii Martyres Hydruntini Christi fidem postremis hisce Saeculis suo sanguine illustrarunt, et insigni fortitudinis exemplo primaevam Ecclesiae gloriam revocarunt Anno siquidem reparatae salutis millesimo quadrincentesimo octogesimo, quum Achomates classis Mahumeti Secundi Praefectus in perniciem tenderet Italiae, Hydruntum devectus, Urbem penitus imparatam, facili negotio subigere ratus est. Tanta vero fuit Hydruntinorum virtus, ut cum hostibus Sanctae Fidei pacisci, ne ferendis quidem conditionibus, passi sint. Per quindecim igitur dies acriter utrinque pugnatum est; sed jam disjectis moenibus, tandem barbarorum numerus praevaluit, qui vi urbe potiti, cuncta coedibus compleverunt, sic per diuturnos labores, multasque tribulationes servos suos Dominus ad coronam disponebat.

℟. Sancti etc.

Lectio v

HYdruntinorum constantia, suorumque ingenti clade non leviter commotus Achomates crudelis homo, et Christiano nomini infensissimus, inter eos, quos servituti addixerat, viros omnes secerni jubet decimoquinto anno majores, qui octincenti circiter inventi sunt. Nudi, manibusque post terga colligatis ex urbe ad clivum Minervae (postea Martyrum dictum) coram barbaro Duce deducuntur. Electo huic populo fides Christi ejuranda proponitur; libertas, et patriae salus, dum pareant, promittitur; mors vero, si renuant, indicitur. At exemplo vere singulari, nemo unus in tanto numero repertus est, qui vel spe libertatis allectus, vel mortis timore perculsus, a fide Christi desciverit. Omnes enim ab Antonio, viro religione spectabili confirmati, invocantes dulcia Jesu, et Mariae nomina, seque invicem cohortantes, datis fortiter pro Christo cervicibus, Martyrii palmam assequuti sunt.

℟. Verbera etc.

Lectio vi

MArtyrium hoc plurimis prodigiis Deus quoque confirmavit. Ferunt enim, Antonii corpus, abscisso capite, constitisse, nec nisi finita Sociorum caede potuisse dejici: atque insuper omnia Beatorum corpora per tredecim menses diu exposita, penitus integra, et incorrupta permansisse. Quare ab Alphonso Calabriae Duce Ferdinandi Regis filio, Urbe recuperata, summa religione ac pompa. ipsoque comitante ad reconciliatam Metropolitanam Ecclesiam importantur, et in egregio Sacello, quod regali munificentia Rex dotaverat, collocantur. Quadriennio fere post biscentum circiter quadraginta ex iisdem Martyrum corporibus idem Alphonsus Dux Neapolim asportavit, atque in Ecclesia Beatae Mariae Magdalenae prope Castrum Capuanum collocavit; unde postea ad Ecclesiam Sanctae Catharinae ad Formellum nuncupatam, translata sunt, ubi nunc etiam pie sancteque recoluntur. Reliqua vero sacra pignora illorum patria, Hydruntum veneratur, Bea-

torumque Martyrum praesentem opem saepissime experta. Cultum ab immemorabili tempore iisdem praestitum, Clementis Decimiquarti Pontificis Maximi Apostolica auctoritate comprobandum, curavit.
℟. Tamquam etc.

Lect. iii. Noct. de commu. plur. Mart. 1. loc.

DIE XVII SEPTEMBRIS

In festo Impressionis Sacrorum Stigmatum in Corpore S. P. N. Francisci. Dupl. 2. class.

Ad Vesperas

Antiph. Crucis vox, *cum reliq. de Laud. ut infra.* *Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ult. Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum *Gal 6.*

FRatres, mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini Nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

Hymnus

CRucis Christi mons Alvernae
Recenset mysteria,
Ubi salutis aeternae
Dantur privilegia:
Dum Franciscus dat lncernae
Crucis sua studia.

Hoc in monte Vir devotus
Specu solitaria,
Pauper a mundo semotus
Condensat jejunia;
Vigil, nudus, ardens totus
Crebra dat suspiria.

Solus ergo clausus orans,
Mente sursum agitur;
Super gestis crucis plorans
Moerore conficitur;
Crucisque fructum implorans
Animo resolvitur.

Ad quem venit Rex e Coelo
Amictu Seraphico,

Sex alarum tectus velo
Aspectu pacifico;
Affixusque crucis telo,
Portento mirifico.
Cernit servus Redemptorem,
Passum impassibilem;
Lumen Patris, et splendorem,
Tam pium, tam humilem;
Verborum audit tenorem
Viro non effabilem.
Vertex montis inflammatur,
Vicinis cernentibus·
Cor Francisci transformatur
Amoris ardoribus;
Corpus vero mox ornatur
Mirandis Stigmatibns.
Collaudetur Crucifixus,
Tollens mundi scelera,
Quem laudat concrucifixus,
Crucis ferens vulnera,
Franciscus prorsus innixus
Super mundi foedera. Amen.

℣. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum.
℟. Signis redemptionis nostrae.

Ad Magnificat

Antiph. Coelorum candor splenduit, novum sidus emicuit, facer Franciscus claruit, cui Seraph apparuit; obsignans eum vulnere in volis, plantis, latere, dum formam crucis gerere vult corde, ore, opere.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne Beatissimi Patris nostri Francisci Passionis tuae sacra Stigmata renovasti; concede propitius, ut ejus meritis, et precibus crucem jugiter feramus, et dignos fructus poenitentiae faciamus, Qui vivis, et regnas etc.

Ad Matutin. Invitat.

Regi, quae fecit opera, Christo confiteantur: *

Cujus in sancto vulnera Francisco renovantur.
Psalm. Venite.

Hymnus

CRucis arma fulgentia
Vidit Franciscus dormiens,
Christum dicentem audiens:
Tua erunt haec omnia.
Crucis vis, et refugium
Haec crucis arma praebuit;
Quibus Franciscum induit
Adversus adversarium.
Crucis sacrata lectio
Franciscum ter admonuit,
Dum ter librum aperuit
Pro virtutis indicio.
Crucis Christi devotio
Francisci traxit studia,
Cunctaque cordis gaudia
Cum omni desiderio.
Crucis ut ad supplicia
Christum Franciscus positum,
Videt, et audit monitum:
Haec sequere vestigia.
Crucis haerens vestigiis,
Crucis fructum consequitur
Quo corde, carne pungitur.
Et signatur indiciis.
Crucis virtus, et gratia
Nos consignet in frontibus;
In membris, et in sensibus
Pro perenni custodia. Amen.

Antiph. Psalm. ℣℣. *trium Nocturnor.*, *et Lect.* 1. *Noct. ut in die Nativ. ejus* 4. *Octob.*

In secundo Nocturno

Ex Commentariis S. Bonaventurae Episcopi

Post hunc titulum immediate legitur, Fidelis revera, *ut in Brev.*

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii *Cap.* 16.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventurae Episcopi
Exposit. in Cap. 9. Lucae.

OStenso qualiter Christus secundum fidem est cognoscendus, hic secundo ostenditur qualiter per crucem est imitandus, quia Fides mortua est sine operibus. Quoniam autem difficile est portare crucem, ideo ad hoc invitat quadruplici consideratione: scilicet ex consideratione sui exempli, proprii periculi, futuri judicii, et regni divini; ut, si non movent monita, moveant exempla, vel saltem pericula, vel certe futura judicia, vel tandem promissa. Primo igitur invitat consideratione sui exempli, cum dixit, dicebat ad omnes: si quis vult ad me venire, idest, me imitari, ad quod non cogo, sed invito; ideo dicit: si quis vult. Si volveris mandata servare, conservabunt te. Sequitur: apposuit tibi aquam, et ignem, ad quod volueris, porrige manum tuam.

℟. Carnis spicam contemptus area, Franciscus terens, calcans terrea: * Granum purum, excussa palea, summi Regis intrat in horrea.

℣. Vivo pani morte junctus, vita vivit, vita functus. Granum.

Bened. Cujus festum colimus, ***etiam quando fit Offic. per Annum.***

Lectio viii

SI enim natura rerum persuadet currere, si non curris, non es dignus accipere; ideo dicit: si quis vult exemplum meum sequi, abneget semetipsum per omnimodam humilitatem, captivando sensum, affectum, et intellectum in Christi obsequium; quod notat in hoc, quod dicit, semetipsum, et hoc est consilium: humilia valde spiritum tuum: et hec quidem necessarium est volenti sequi humilem Christum. Unde Gregorius in Glos-

sa: Nisi quis a seipso deficiat, ad eum, qui supra est, non appropinquat. Sed hoc non sufficit, et ideo addit: Et tollat crucem suam quotidie, per continuam austeritatem, ut possit dicere illud Pauli: Christo confixus sum cruci; et item: Semper mortificationem Jesu Christi in corpore nostro circumferentes. Et ideo dicitur etiam: Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis, et concupiscentiis.

℟. Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini Nostri Jesu Christi: * Per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

℣. Ego enim Stigmata Domini Jusu in corpore meo porto. Per quem. Gloria Patri. Per quem.

In Quat. Temp. ex 8. et 9. lect. fit una, et 9. lect. legitur de Homil. Feriae occurr. cum ejus commem. in Laudib.

Lectio ix

NOta, quod dicit, quotidie, quia quotidie poenitentia crucis debet esse nova, et recens, ut dicat semper: Dixi, nunc coepi, sicut Beatus Franciscus, qui in morte dicebat, quod incipiebat bene facere: Fratres, incipiamus, ut proficiamus, quia nunc usque parum profecimus. Crux namque Christi renovativam habet naturam, unde Apostolus, Licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur, tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem. Ad perfectam autem Christi imitationem non sufficit humilitas, et austeritas; sed etiam necessaria est paupertas. Ideo addit: et sequatur me, scilicet per altissimam paupertatem, qua nihil omnino volebat portare in via, ut recte, et expedite perveniat ad patriam. Ideo dicebat Petrus: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te.

Te Deum laudamus

Ad Laudes, *et per Horas Antiph.*

CRucis vox hunc alloquitur, ter dicens: Tu te praepara, vade, Francisce, repara domum meam, quae labitur.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq.*

Antiph. Crucis verbum proponitur Fratribus per Antonium, et Franciscus ad ostium in crucis modum cernitur.

Antiph. Crucis arbor eximia, per os Francisci surgere apparens, cogit fugere draconem, et daemonia.

Antiph. Crucis signum Tau littera fronti Francisci scribitur; quae varie distinguitur miranda lucis opera.

Antiph. Crucis magnum mysterium super Francisco claruit: dum signatus apparuit cruce duorum ensium.

Capitulum. Fratres, mihi autem.

Hymnus. Plaude turba, *ut in Laudib. diei Festi 4. Octob.*

℣. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum.

℟. Signis redemptionis nostrae.

Ad Benedictus

Antiph. O martyr desiderio, Francisce, quanto studio compatiens hunc sequeris, quem passum libro reperis; quem aperuisti. Tu contuens in aere Seraph in Cruce positum, ex tunc in palmis; latere, et pedibus effigiem fers plagarum Christi. Tu gregi tuo provide, qui post felicem transitum, dirae prius, et lividae, glorificatae speciem carnis praetendisti.

Oratio. Domine Jesu.

Per Horas Antiph. de Laudib. Capit. et ℟℟. *br. ut 4, Octob.*

In 2. Vesp. omnia ut in primis, praeter sequentia.

Hymn. Decus morum, *ut in 2. Vesp. ejusd. diei Festi 4. Octob.*

℣. Signasti, *ut supra.*

Ad Magnificat

Antiph. Crucis apparet hostia, tensis in Cruce brachiis, sex alis tecta variis cum vultus elegantia: quae Francisci cor attrahit, augens ei chari-

smata, suaque sacra Stigmata in ejus carnem pro trahit.

Oratio ut supra. Deinde fit comm. sequ.

DIE XVIII SEPTEMBRIS

In festo S. Josephi a Cupertino Conf. Ord. Minor. Convent. Dup. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.

Antiph. Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

℣. Amavit.

oratio

DEus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti; perfice propitius, ut meritis, et exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, et regnat.

In primo Nocturno

De Epistola II Beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio i *Cap. 4.*

DEus, qui dixit, de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non augustiamur; aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus; semper mortificationem Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum; ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

℟. Euge serve bone.

Lectio ii *Cap. 5.*

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod aedificationem ex Deo habemus, domum non manu-

factam aeternam in Coelis: Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quae de Coelo est, superindui cupientes, si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati; eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes, quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino (per fidem enim ambulamus, et non per speciem). Audemus autem. et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et praesentes esse ad Dominum.

℟. Justus germinabit.

Lectio iii *Cap.* 12.

SI gloriari oportet (non expedit quidem), veniam autem ad visiones, et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium Coelum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio; Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum, et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor? pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam et si voluero gloriari, non ero insipiens; veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus Satanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me, et dixit mihi: sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognovit

In secundo Nocturno

Lectio iv

JOseph a Cupertino, oppido in Salentinis Dioecesis Neritonensis, anno reparatae salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore praeventus, pueritiam, atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno, molestoque morbo patientissime tolerato Deiparae Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit; utque Deo ad majora vocanti se intimius conjugeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Coenobio Cryptule, inter Laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter Clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitae institutum proposuit Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum, ac poenarum genere corpus afflixit, spiritum vero sanctae orationis, altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quae jam erat in ejus corde a prima aetate diffusa, miro, planeque singulari modo, in dies coruscaverit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

EFfluxit praecipue ardentissima ejus charitas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem quod alienato a sensibus animo statim ab ecstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequabatur, dicere solitus, se ab ea veluti caecum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarche ita aemulatus est, ut morti proximus Praelato suo asserere vere potuerit, se nihil habere; quod more Religiosorum resignaret

Itaque Mundo, sibique mortuus, vitam Jesu manifestabat in carne sua, quae dum in aliquibus ex turpitudine obscoenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimae illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaesam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur. ℟. Amavit eum.

Lectio vi

HÆc Beati Josephi solicitudo a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum, sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel sacrae Inquisitionis jussu hac illac errare, versarique coactus est, Quamquam vero Populi non solum, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, et superna charismata admirarentur; ea nihilominus erat humilitatem, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique Servuum suum, dum viveret, coelesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus

quoque mortem iis, quibus ipse antea praedixerat, loco, ac tempore, anno aetatis suae sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus quartusdecimus Beatorum, et Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem Officium, et Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad Universam Ecclesiam extendit.

℟. Iste homo

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii *Cap.* 22.

IN illo tempore: loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, et Pharisaei in parabolis, dicens: Simile factum est regnum caelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae.

Ex Hom. 38. *Lib.* 2. *circa med.*

QUia jam largiente Domino, nuptiarum domum, idest Sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestrae habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est quod prontinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem inuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate, et fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in Sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandae sibi Ecclesiae nuptias venit. ℟. Iste est.

Lectio viii.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret Unde et Ioannes dicit: Sic enim dilexit Deus Mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit; sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, fratres, si qnis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso, et Sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad coelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, idest charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus?

℟. Sint lumbi.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, Lect. ix. legitur de Hom. Per occ. cum eius comm. ad Laud.

Lectio ix

Sciendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore vestis texitur; ita in duobus praeceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, et proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota virtute tua, et proximum tuum. sicut te ipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum Dei autem dilectio nulla mensura constringitur. cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua. ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur: Ex toto; quia ille veraciter Deus diligit, quia sibi de se nihil relinquit. Duo

ergo necesse est, ut charitatis praecepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat. Te Deum laudamus.

In Laudib. ad Benedictus

Antiph. Ostendit mihi Dominus fluvium aquae vivae, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, et Agni.

In ii Vesp. ad Magnfi.

Antiph. Existimo, omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

DIE XIX SEPTEMBRIS

In festo S. Ianuarii Episc. et Mart. Patr. Principal Civit. et Regni Neap. dupl. I. class. sine oct. apud nos. Omnia de commu. un. Mart. extra Temp. Pasc., praeter ea, quae sequuntur.

Antiph. ad Magnif. in i. Vesp.

BEatus Januarius Praesul et Martyr inclytus extinxit impetum ignis obturavit ora ferarum, et in occasione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit.

Oratio

DEus, qui per Beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis confessionem, et sanguinem admirabili testimonio, ac triumpho Ecclesiae tuae fidem illustrare dignatus es: quaesumus, ut ejusdem nos Fidei consortio, et patrocinio munitos, triumphi etiam, et gloriae participes efficias. Per Dominum.

Lect. i. Noct. A Mileto, *de commu. unius Mart. Pont.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

JAnuarius Beneventi Episcopus, Diocletiano, et Maximiano in Christianos saevientibus, ad Timotheum Campaniae Praesidem ob Christianae Fidei professionem Nolam perducitur. Ibi ejus constantia varie tentata, in ardentem fornacem conjectus, ita illaesus evasit, ut ne vestimentum, aut capil-

lum quidem flamma violaverit. Hinc Praeses accensus iracundia, Martyris corpus imperat usque eo distrahi, quoad nervorum compages, artuumque solvantur. Festus interea ejus Diaconus, et Desiderius Lector comprehensi, vinctique, una cum Episcopo ante rhedam Praesidis Puteolos pertrahuntur, et in eumdem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Proculus Puteolanus, Diaconus, Euthyches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur.

℟. Honestum.

Lectio v

POstero die omnes in amphitheatro feris objecti sunt: quae naturalis oblitae feritatis ad Januarii pedes se prostravere. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox Beato Januario, lumen recepit: quo miraculo, hominum millia fere quinque Christi fidem susceperunt. Verum ingratus Judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem; veritus maxime Principum decreta, Sanctum Episcopum cum Sociis gladio percuti jussit.

℟. Desiderium.

Lectio vi

HOrum corpora finitimae urbes, pro suo quaeque studio certum sibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Januarii corpus Neapolitani divino admonitu extulere: quod primo Beneventum, inde ad Monasterium Montis Virginis, postremo Neapolim translatum, et in majori Ecclesia conditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim e monte Vesuvio flammarum globos, nec vicinis modo, sed longinquis etiam regionibus vastitatis metum afferentes, extinxit. Praeclarum illud quoque, quod ejus Sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cum in conspectu Capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in mo-

dum colliquefieri, et ebullire, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur.

℟. Stola etc.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii *Cap.* 10.

IN illo tempore; Dixit Jesus Discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. *in Matth. post init.*

CUm Dominus omnem solicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecuribus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa praedicit. Multa enim ex hac praedictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus praescientiae vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Praeterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Corona etc.

Lectio viii

JAm vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens; etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum. Neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbae simplicitatem: sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus

lupi superabuntur; et quamvis illae sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

℟. Hic est.

Lectio ix

MAjus certe, atque admirabilius est mentem adversariorum commutare, et animum in diversum transferre, quam illos occidere: praesertim cum duodecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios ruimus. Nam quandiu oves fuerimus, vincimus, etiamsi mille circumstent lupi, superamus, et victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus

Antiph. Igne me, Domine, examinasti, et non est inventa in me, iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

In ii. Vesp. ad Magnificat

Antiph. Liberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam, et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus.

DOMINICA III SEPTEMBRIS

Festum Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj.

Ad Vesperas Antiph.

Quo abiit dilectus tuus, *cum reliq. de Laud. ut infra.*

Psalm. Dixit Dominus, *et reliqui consueti, prout in Offic. parvo ejusd. B. M. V.*

Capitulum *Thren. 2.*

CUi comparabo te, vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? Cui exaequabo te, et consolabor te: Virgo Filia Sion? magna velut est mare contritio tua:

Hymnus

O Quot undis lacrymarum
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento,
Dum revulsum stipite,
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium!
Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum:
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam:
Et rubras cruore plantas
Ægra tingit lacrymis.
Centiesque, milliesque
Stringit arctis nexibus,
Pectus illud, et lacertos,
Illa figit vulnera;
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis
Eja Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.
Esto Patri, Filioque,
Et coaevo Flamini:
Esto Summae Trinitati
Sempiterna gloria,
Et perennis laus, honorque,
Hoc, et omni saeculo. Amen.
℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.
℟. Quae juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat Antiph.

Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decoloravit me sol: Filii matris meae pugnaverunt contra me.

Oratio

DEus, in cujus Passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae

Virginis, et Matris Mariae doloris gladius petransivit, concede propitius, ut qui Dolores ejus venerando recolimus, Passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vivis, et regnas.

Deinde fit. comm. Dominicae.

Hymni Complet. et aliarum Horarum terminantur

Jesu tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Ad Matut. Invit.

Stemus juxta Crucem cum Maria Matre Jesu: * Cujus animam doloris gladius petransivit.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus

JAm toto subitus vesper eat polo,
Et sol attonitum praecipitet diem,
Dum saevae recolo ludibrium necis,
Divinamque catastrophen.

Spectatrix aderas supplicio, Parens,
Malis uda, gerens cor adamantinum,
Natus funerea pendulus in Cruce
Altos cum gemitus dabat.

Pendens ante oculos Natus, atrocibus
Sectus verberibus: Natus, hiantibus
Fossus vulneribus, quot penetrantibus
Te conficit aculeis?

Heu! sputa, alapae, verbera, vulnera,
Clavi, fel, aloe, spongia, lancea,
Sitis, spina, cruor, quam varia pium
Cor pressere tirannide!

Cunctis interea stat generosior.
Virgo Martyribus: prodigio novo,
In tantis moriens non moreris Parens,
Diris fixa doloribus.

Sit Summae Triadi gloria, laus, honor,
A qua suppliciter, sollicita prece,
Posco Virginei roboris aemulas
Vires rebus in asperis. Amen.

In primo Nocturno

Antiph. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus snm: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exsurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua. Gloria Patri.

Antiph. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Antiph. Paraverunt sagittas suas in pharetra. ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psalm. 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in Coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Antiph. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Antiph. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

Psalm, 30.

IN te Domine speravi, non confundar in aeternum; * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera, ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo, et laetabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici. * Statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei, Domine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: * et anni mei in gemitibus.

Infirmita est in paupertate virtus mea, * et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valde, * et timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me; * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam

audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quae loquuntur adversus justum iniquitatem; * in superbia, et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae Domine, * quam abscondisti timentibus te.

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae: * a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo: * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae: * Projectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes Sancti ejus: * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundanter, facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum: * omnes qui speratis in Domino.

Antiph. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℞. Quae juxta Crucem Jesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta

Lectio i. *Thren.* I.

PLorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis meis..non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus. Omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici. Vide, Domine, quoniam tribulor, conturbatus est venter meus. Subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, et domi mors similis est. Audierunt, quia ingemisco ego, et non est qui consoletur me.

℟. Simeon vir justus, et timoratus dixit ad Mariam: * Tuam ipsius animam petransibit gladius.

℣. Ne vocetis me Pulchram, sed Amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. Tuam ipsius animam.

Lectio ii. *Thren.* 2.

CUi comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem? cui exaequabo te, et consolabor te, Virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua; quis medebitur tui? Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam; sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Haeccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universae terrae? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui. sibilaverunt, et fremuerun, dentibus, et dixerunt: Devorabimus.

℟. Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus et fuge in Ægyptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

℣. Vocavi filium meum ex Egypto, ut veniat salus in Israel. Et esto ibi.

Lectio iii

FEcit Dominus quae cogitavit, complevit sermonem suum, quem praeceperat a diebus antiquis; destruxit, et non pepercit, et laetificavit super te inimicum, et exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum, super muros filiae Sion. Deduc quasi torrentem lacrymas, per diem, et noctem: non des requiem tibi; neque taceat pupilla oculi tui.

℟. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego, et Pater uus * Dolentes quaerebamus te?

℣. Quid est, quod me quaerebatis? In his, quae Patris mei sunt, oportet me esse. Ego, et Pater uus. Gloria Patri. Dolentes.

In secundo Nocturno

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalm. 21

DEus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies, * nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tù autem in sancto habitas: * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri; * speraverunt, liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te eraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti nt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre; * es mea ab uberibus matris meae. In te projectus m ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne scesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est; * quoniam non t qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues sederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens, rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia sa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens, * medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis, * et in pulverem mortis deduxisti me.
Quoniam circumdederunt me canes multi; * concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.
Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me, * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me; * ad defensionem meam conspice.
Erue a framea Deus animam meam: * et de manu canis unicam meam.
Salva me ex ore leonis; * et a cornibus unicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum fratribus meis, * in medio Ecclesiae laudabo te.
Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.
Timeat eum omne semen Israel; * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.
Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.
Apud te laus mea in Ecclesia magna; * vota mea reddam in conspectu timentium eum.
Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum qui requirunt eum; * vivent corda eorum in saeculum saeculi.
Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.
Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.
Quoniam Domini est regnum, * et ipse dominabitur Gentium.
Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae; * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.
Et anima mea illi vivet; * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt Coeli justitiam ejus, populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Antiph. Deus vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalm. 55.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo; * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die; * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi, * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur; * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi; * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua, * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo sepravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu, * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri.

Antiph, Deus vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectù tuo.

Antiph. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die, ac nocte.

Psalm. 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum, * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei.

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die, ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam; * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad Domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis, * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea, * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi; * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est; * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui, * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.

Apud mè oratio Deo vitae meae. * Dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: * exprobraverunt mihi; qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare trstis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, * salutare vultus mei, et Deus meus.

Gloria Patri.

Antiph. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die, ac nocte.

℣. Fasciculus myrthae dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. de duodecim Stellis

Lectio iv

MArtyrium Virginis tam in Simeonis prophetia, quam in ipsa Dominicae Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de puero Jesu) in signum. cui contradicetur. Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o Beata Mater, animam pertransivit., alioquin nonnisi, eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem, posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quae ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli.

℟. Jesum bajulantem sibi crucem; * Sequebatur turba mulierum, quae plangebant, et lamentabantur eum.

℣. Filiae Jerusalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebatur.

Lectio v

TUam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito praedicemus, in qua nimirum corporae sensum passionis excesserit compassionis affectus An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animae, ac spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur; servus pro Domino, Discipulus pro Magistro, filius Zebedaei pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuossimam animam pertransiret haec auditio, quando, et nostra licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit?

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Cal-

variae, ibi crucifixerunt eum. Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus.

℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat.

Lectio vi

NOn miremini, Fratres, quod Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Miretur, qui non meminerit, se audivisse Paulum inter maxima gentium crimina m morantem, quod sine affectione fuissent Longe id fuit a Mariae visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum praescierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? et fideliter. Super haec doluit Crucifixum? et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi haec sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariae Filium patientem? Ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit. Fecit illud. Charitas, qua majorem nemo habuit; fecit et hoc Charitas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathaea, * Petiit corpus Jesu, quod de cruce depositum, * Suo complexu Mater excepit.

℣. Dolens Sunamitis sinu, et genibus suis sustinuit mortuum filium. Petiit corpus Iesu.

Gtoria Patrii Suo complexu.

In tertio Nocturno

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. 63.

EXaudi Deus orationem meam cnm deprecor, * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas, * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates, * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum, * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo;* et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Antiph. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine, usquequo.

Psalm. 6.

DOmine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum:* sana me Domine; quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde; sed tu, Domine, usquequò?

Convertere Domine, et eripe animam meam; * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum; * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam,* Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei, * convertantur, et erubescant valde velociter.

Gloria Patri.

Antiph. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine, usquequo?

Antiph. Deus adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Psalm. 45.

DEus noster refugium, et virtus; adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra, et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum; * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat Civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur, * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna; * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum; * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte, quoniam ego sum Deus; * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutem nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob. Gloria Patri.

Antiph. Deus adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nomis.

℣. Per te salutem hauriamus, Virgo Maria.

℟. Ex vulneribus Christi.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem

Lectio vii *Cap.* 19.

IN illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, Maria Cleophe, et Maria Magdalena. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi
De inst. Virg. cap. 7.

Stabat juxta Crucem Mater, fugientibus Viris stabat intrepida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quae animum non mutavit. Spectabat piis oculis Filii vulnera, per quae sciebat omnibus futuram Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quae non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce Filius. Mater se persecutoribus offerebat?

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum. * Dum Ioseph sindone Filium tuum involvit, et posuit eum in monumento.

Considerate, et videte; si est dolor, sicut dolor meus. Dum.

Ex ejusd. Epist. 25. ad Ecclesiam Vercellensem. prope finem.

Lectio viii

Maria Mater Domini ante Crucem Filii Stabat. Nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt, Coelum tenebris obductum, refugisse Solem, in Paradisum Latronem, sed post piam confessionem, receptum. * S. Ioannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in Cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod Victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum Coeleste donabat. Nam si religiosum est, quod Latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est quod a Filio Mater tanto affectu honoratur.

℟. In toto corde tuo gemitus M tris tuae ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio, et benedictio,

℣. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima Rosa, Virginumque Lilium. Ut perficiatur.

Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lect. ix. de Homilia Dominicae occurrentis.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, *et per Horas*

Antiph Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima

mulierum? quo declinavit dilectus tuus, et quaeremus eum tecum?

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Laudib. Dominicae.*

Antiph. Recedite a me, amare flebo, nolite incumbere, ut consolemini me.

Antiph. Non est ei species, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus.

Antiph. A planta pedis, usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Thren.* 2.

CUi comparabo te? vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? cui exequabo te, et consolabor te, Virgo Filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

Hymnus

SUmma Deus clementiae,
Septem Dolores Virginis,
Plagasque Iesu Filii
Fac rite nos revolvere.

Nobis salutem conferant
Deiparae tot lacrymae,
Quibus lavare sufficis
Totius orbis crimina.

Sit quinque Iesu vulnerum
Amara comtemplatio,
Sint et Dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia.

Iesu, tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Maria Virgo per virtutem tot dolorum.
℞. Fac nos gaudere in Regno Coelorum.

Antiph ad Bened.

Venite, ascendamus ad montem Domini, et videte si est dolor sicut dolor meus.

Oratio ut supra.

Ad Primam in ℟. br. dicit.

℟. Qui passus es propter nostram salutem.

Ad Tertiam

Antiph Recedite a me.

Capit. Cui comparabo te, *ut supra.*

℟. *br.* O vos omnes, * Qui transitis per viam. O vos.

℣. Attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus. Qui transitis. Gloria Patri. O vos omnes.

℣. Defecerunt prae lacrymis oculi mei.

℟. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam

Antiph. Non est ei species.

Capitulum *Thren.* 1.

PLorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

℟. *brev.* Defecerunt * Prae lacrymis oculi mei. Defecernnt.

℣. Conturbata sunt omnia viscera mea. Prae lacrymis. Gloria Patri. Defecerunt.

℣. Fasciculus myrrhae, dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam

Antiph. Fulcite me floribus.

Capitulum *Thren.* 2.

DEduc quasi torrentem lacrymas per diem, et noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *br.* Fasciculus myrrhae. * Dilectus meus mihi Fasciculus myrrhae.

℣. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus meus. Gloria Patri. Fasciculus.

℣. Anima mea liquefacta est.

℟. Ut dilectus locutus est.

In 2. Vesperis dicuntur omnia ut in primis.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quae juxta crucem Iesu constitisti.

Ad Magnificat

Antiph. Opressit me dolor, et facies mea intumuit a fletu, et palpebrae mae caligaverunt. *Oratio* Deus, in cujus Passione, *ut supra. Et fit comm. Dom.*

DIE XXV SEPTEMBRIS

In festo B. Pacifici a S. Severino dupl. min.

Oratio

LArgitor omnium bonorum Deus, qui Beatum Pacificum Confessorem tuum, eximiae patientiae et solitudinis amore decorasti, ejus nobis intercessione concede, ut per eadem vestigia gradientes, eadem assequamur et praemia. Per Dominum.

In I Nocturno. Lect. de Script. occurrent.

In secundo Nocturno

Lectio iv

PAcificus, Septempedae in Piceno nobilibus, piisque Parentibus ortus, a primo aetatis diluculo indubia praebuit futurae Sanctitatis indicia. Quartum enim annum cum vix attigisset, mane sibi oblato pulmento cinerem saepe miscebat. A pueribus objectamentis alienus, et coeterorum puerorum consortia fugiens. domi ante sacras Imagines, aut in Ecclesiis orare, vel aliis pietatis operibus incubere, in deliciis habebat. Parentibus vita functis, ab Avunculo, qui eum susceperat educandum, praecipue vero a duabus ancillis ejus, ceu vile mancipium, durissime habitus, objurgationes, ludibria, contemptus, miti semper animo tulit, eorumque omnium, in quibus viles faemellae peccaverant, tamquam auctor insimulatus, poenam alienae culpae humiliter, alacriterque luebat.

℞. Honestum.

Lectio v

DEcimo septimo aetatis suaae anno Franciscano Ordini inter Minores, quos Observantes Reformatos vocant, nomen dedit in Conventu Forani, et quae tirocinio pie, sancteque ibi expleto, solem-

niter vovit, fidelis deinde usque ad mortem perfectissime reddidit Domino Deo suo. Paupertatis enim, ac obedientiae fuit eximius cultor. Castitatis autem, quam illibate servavit, vigil adeo, rigidusque extitit custos, ut tybiarum suarum ulceribus per seipsum secreto mederi consueverit, aliorum operam viro castissimo respuente, ne aliquam sui corporis partem alteri ostenderet denudatam. Humilitate, patientia, solitudine summopere enituit. Austeritatibus ab instituto praescriptis, jejunia, flagella, cilicia, vigilias adjecit, et cum poenitentia vitae candorem usquequaque conjunxit.

℟. Amavit.

Lectio vi

Divino; praesertim cum Sacrum faceret, sic aestuabat amore, ut in aera, facie ipsius interim coruscante, frequenter elevaretur, Spiritu prophetiae, aliisque charismatum donis fuit mirifice decoratus, inter quae memorabile illud fertur, quod Menochiae flumen imbre recenter auctum, aquis hinc inde divisis, sicco transivit vestigio. Signis denique, et virtutum fama praeclarus, ultimo morbo in Conventu Septempedano corripitur; quo patientissime tolerato, et Ecclesiae Sacramentis miro devotionis aestu susceptis, cum sublevatis oculis in Coelum gratias Omnipotenti Deo pro universis beneficiis ejus egisset, manibus supra pectus complicatis in formam Crucis, obdormivit in Domino, anno salutis millesimo septincentesimo vigesimo primo, aetatis suae sexagesimo octavo. Viam universae carnis ingressus magis ac magis miraculis claruit; enmque Pius VI Pontifex Maximus Beatorum numero adscripsit. ℟. Iste homo.

In iii Noct, Lect. de 1. loc.

DIE XXVI SEPTEMBRIS

In festo B. Luciae Virg. 3. *O. dup. min. Omnia de commu. Virg. praet. Orat. seq.*

Oratio

CONcede, quesumus, omnipotens Deus, intercedente Beata Lucia Virgine tua, ut ejus exemplo, et imitatione, tibi casto corpore servire, et mundo corde placere studeamus. Per Dominum.

Deinde fit. comm. Ss. Cypriani, et Justinae Mart. ut in Brev.

In 1. *Noct. Lect. de Script. occur. In* 2. *et* 3. *Noct. de eodem commu.* 1. *loc.*

Pro Ss. Cypriano, et Justina Mart. Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XXVII SEPTEMBRIS

In festo S. Elzearii *Conf.* 3. *O. dupl. maj. Omnia ut in Brev. praeter seq.*

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii *Cap.* 19.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisaei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia S. Augustiui Episcopi

Lib. 1. *de Serm. Dom. in monte Cap.* 14.

BEatiora sane conjugia judicanda sunt, quae, sive filiis procreatis, sive etiam ista terrena prole contempta, continentiam inter se pari consensu servare potuerint; quia neque contra istud praeceptum sit, quo Dominus dimitti conjugem vetat; non enim dimittit qui cum ea non carnaliter, sed spiritualiter vivit, et illud servatur, quod per Apostolum dicitur: Reliquum est, ut qui habent uxores, quasi non habentes sint. Alio loco Dominus dicit: Quisquis venit ad me, et non odit pa-

trem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, insuper et animam suam, non potest meus esse discipulus. Videri potest contrarium minus intelligentibus, quod hic vetat dimitti uxorem, alibi vero discipulum suum negat esse posse quemquam, qui non edit uxorem.

℟. Iste est, qui ante Deum.

Lectio viii

QUomodo haec non sint contraria inter se, ipso duce, ostendere facile est; sed ea intellecta implere difficile: quamquam et hoc, eodem ipso adjuvante, facillimum. Regnum enim aeternum, quo discipulos suos vocare dignatus est, non habet hujusmodi necessitudines temporales. In resurrectione enim neque uxores ducent, sed erunt sicut Angeli Dei in Coelis. Oportet ergo, ut quisquis illius regni vitam jam hic meditari voluerit, oderit non ipsos homines, sed istas temporales necessitudines, quibus ista, quae transitura est, vita fulcitur, quae nascendo, et moriendo peragitur: quod qui non odit, nondum amat illam vitam, ubi nulla erit conditio nascendi, atque moriendi, quae copulat terrena conjugia.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

NEcesse est ergo, ut oderit ea, quae transeunt, discipulus Christi in iis, quos secum ad ea venire desiderat, quae semper manebunt; et tanto magis haec in eis oderit, quanto magis eos diligit. Potest igitur christianus cum conjuge concorditer vivere, sive indigentiam carnalem cum ea supplens; quod secundum veniam, non secundum imperium dicit Apostolus; sive filiorum propagationem, quod jam nonnullo gradu potest esse laudabile; sive fraternam societatem, sine ulla corporum commixtione, habens uxorem tamquam non habens, quod est in conjugio Christianorum excellentissimum, atque sublime: ut tamen oderit in ea nomen temporalis necessitatis, et diligat spem sempiternae beatitudinis.

Te Deum laudamus.
In 2. Vesp. fit. comm. seq.

DIE XXVIII SEPTEMBRIS

In festo S. Bernardini de Feletria Conf. I. *Ord. Dupl. min.*
Antiph. Similabo eum.
℣. Amavit.

Oratio

DEus, qui ad fideles populos e vitiorum coeno liberandos, Beatum Bernardinum Apostolico zelo inflammare dignatus es; praesta, quaesumus, ut ejus intercessione a peccatis omnibus, et periculis expediti, ad coelestem patriam perducamur. Per Dominum.

Lect. I. *Noct. de Script. occ.*
In secundo Nocturno
Lectio iv.

BErnardinus illustri Tomitanorum genere Feltriae natus, jam ab adolescentia morum honestati ita litterarum studium adjunxit, ut judiciarios Astrologos non sine civium admiratione publice consufaverit: dignus propterea habitus, qui summis tunc temporis honoribus honestaretur. Patavii cum juri operam daret praepropera duorum Antecessorum morte perculsus, tum S. Jacobi Piceni concionibus permotus, ejus Familiae, quam Fratrum Minorum S. Francisci vocant, nomen dedit, a quo institutus brevi virtutum omnium apicem attigit. Sacrarum mox litterarum praesidio instructus, concionandi munus suscepit, in quo doctina, sanctitate, exemplo talem se praebuit, qualem praefatus S. Jacobus, et pridem S. Bernardinus Senensis futurum praedixerant.
℟. Honestum.

Lectio v.

ASsiduis vigintiquinque annorum curis Italiam fere universam nudipes peragratus, urbes ditis factionibus exagitatas ad concordiam redegit,

privatas inimicitias sedavit, perditos hominum mores reformavit, ac uberrimos poenitentiae fructus ubique collegit, sermonem Deo confirmante frequentibus signis. Singulari in Deum, hominesque charitate exaestuans multis in locis Collegia, ut egenis prospiceret, piasque Sodalitates ad divinum cultum promovendum instituit. Ægros cum privatis in domibus, tum maxime in Nosocomiis tantae curae sibi duxit, ut cum Patavinis peste laborantibus sedulo ministraret, eodem et ipse contagio correptus fuerit. Aversus iniquas Judaeorum usuras, montes, quos vocant, Pietatis, ubique per Italiam aut erexit, aut reparavit, ac firmissimis legibus communivit. Prophetiae dono auctus, futura, et absentia prospexit: inter quae Parentis sui Feltriae defuncti obitum, eodem, quo accidit tempore commemorans, Papiae cognovit, aliisque annuntiavit.

℞. Amavit.

Lectio vi

SÆpe a nefariis hominibus, a Judaeis praesertim, quod eorum in Christianos saevitiem, perfidiamque insectaretur, qua veneno, qua igneis telis ad necem petitus, incolumis semper evasit, suos peramanter sicarios complectens. A nautis rejectus, pro navi proprio utens pallio, minime ab aquis madefacto super eo una cum socio genoflexus, Padum trajecit. Mirum autem quanta polleret potestate in daemones, quos ab humanis passim corporibus ejiciebat, gratia praeterea curationum spectatus, magnam Sanctitatis famam ubique consequutus est. Nonnulla Instituti sui Coenobia pro utroque sexu construxit, quem etiam Summi Pontifices Xystus IV, et Innocentius VIII Romam accersitum ad populorum dissidia componenda interdum delegarunt. Tandem obitus sui die non semel praenontiato, animam Deo reddidit, anno salutis, millesimo quadringentesimo nonagesimo quarto in Sancti Jacobi Conventu Papiae suburbicario, ibique tota Urbe parentante, honorifice tumulatus est. Illum potissimum Ticinenses beneficiis, miraculisque in

dies magis cumulati; sacrumque ejusdem Corpus centesimo, et ultra ab obitu anno, integrum re. pertum, publico semper cultu prosequuti sunt. Innocentius autem Decimus ipsum in Beatorum album cooptavit, ac tandem PIUS VII. Propriis hisce lectionibus, ac Missa in universa Minorum Familia quotannis recolendum indulsit.

℞. Iste homo.

In iii. Noct. ut in festo S. Joannis a Capistrano 23. Octob.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

FESTA OCTOBRIS

DIE III OCTOBRIS

Vigilia S. Patris Nostri Francisci. Fit de festo Ss. Cosmae, et Damiani Mart. semid. Omnia ut in Brev. die 5. hujus, et fit commem. Translationis S. Clarae Virg.

Antiph. Duce coelesti Numine.

℣. Ora pro nobis, *ut in ejus Natali die* 12. *Aug.*

Oratio

Deus, qui splendore virtutum Beatam Claram innumeris virginibus praelucere voluisti; ejus meritis, et intercessione concede, ut hic in luce semper ambulemus, et in coelesti regno perpetuo vultus tui hilaritate perfrui mereamur. Per Dominum.

Pro Vigilia S. P. N. Francisci Lectio ix. Hom. in Ev. Si quis vult, *ut in festo Stigimat.* 17. *Sept.*

In Laudibus fit comm. Vigil. Antiph. et ℣. *ut in Psalt. de Feria occurrente.*

Oratio

Deus, qui superbis resistis, et gratiam praestas humilibus, da nobis, quaesumus, intercedente Beato Patre Nostro Francisco, cujus solemnia praevenimus, superbe non sapere, sed tibi placita humilitate proficere; ut per ejus vestigia gradien-

tes, dona tuae gratiae consequamur. Per Dominum.

Et comm. Translationis S. Clarae.

Antiph. Novum sidus,

℣. Ora pro nobis, *ut in ejus Natali* 12. *Aug.*

Oratio Deus, qui splendore, *ut supra.*

Vesperae de Seraphico P. N. S. Francisco sine ulla commem.

DIE IV OCTOBRIS.

In Solemnitate Saraphici S. P. N. Francisci Conf. Trium Ordinum Fundatoris. Duplex primae classis cum Octava.

Ad Vesperas Antiph.

FRanciscus vir Catholicus, et totus Apostolicus Ecclesiae teneri fidem Romanae docuit, Presbyterosqus monuit prae cunctis revereri.

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ult. Psal.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Antiph. Coepit sub Innocentio, cursumque sub Honorio perfecit gloriosum: succedens his Gregorius magnificavit amplius miraculis famosum.

Antiph. Hunc Sanctus praelegerat in patrem, quando praeerat Ecclesiae Minori; hunc spiritu prophetico praevisum, Apostolico praedixerat honori.

Antiph. Franciscus Evangelicum nec apicem vel unicum transgreditur, nec jota: nil jugo Christi suavius, hoc onere nil levius, in hujus vitae rota.

Antiph. Hic crearuris imperat, qui nutui subjecerat se totum Creatoris: quidquid in rebus reperit delectamenti, regerit in gloriam Factoris.

Capitulum *Galat.* 6.

FRatres: mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

Hymnus

PRoles de coelo prodiit,
Novis utens prodigiis,

Coelum coecis aperuit,
Siccis mare vestigiis.
Spoliatis Ægyptiis
Transit dives, sed pauperis
Nec rem, nec nomen perdidit
Factus felix pro miseris.
Assumptus cum Apostolis
In montem novi luminis,
In paupertatis praediis
Christo Franciscus intulit.
Fac tria tabernacula,
Petri secutus studia,
Cujus exemplo nobili,
Sponte reliquit omnia.
Legi, Prophetae, gratiae
Gratum gerens obsequium,
Trinitatis officium
Festo solemni celebrat.
Dum reparat virtutibus
Hospes triplex hospitium:
Et beatarum mentium
Dum templum Christo consecrat.
Domum, portam, et tumulum,
Pater Francisce, visita,
Et Hevae prolem miseram
A somno mortis excita. Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Pater Francisce.
℞. Ut digni etc.

Ad Magnificat

Antiph. O stupor, et gaudium, o judex homo mentium, tu nostrae militiae currus, et auriga. Ignea praesentibus transfiguratum Fratribus, in solari specie vexit te quadriga. In te signis radians, in te ventura nuntians, requievit spiritus duplex Prophetarum. Tuis adsta posteris, Pater Francisce miseris; nam increscunt gemitus ovium tuarum.

Oratio

DEus, qui Ecclesiam tuam Beati Patris Nostri Francisci meritis, foetu novae prolis amplificas; tribue nobis ex ejus imitatione terrena despi-

ceret, e celestium donorum semper participatione gaudere. Per Dominum.

Ad Matut. Invitat. Regi, quae fecit opera Christo confiteantur: * Cujus in sancto vulnera Francisco renovantur.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus

IN coelesti collegio
Novus collega colitur,
In Sanctorum rosario
Novellus flos producitur.
Franciscus florens gratia
Forma factus humilium,
Laetus potitur gloria,
Sortis consors sublimium.
Metit de sparso semine
Plenae messis manipulum,
Fallens sub terrae tegmine
Nostrae salutis aemulum.
Hic carnis supercilium
Legi subjecit spiritus;
Mundum vicit, et vitium,
Se victo, victor inclytus.
Linguae manus praeambula
Verbo paravit semitam,
Et amplectuntur saecula
Doctrinam facto proditam.
In paupertatis praedio
Minorum plantans vineam,
Ostendit magisterio
Vitae vivendi lineam.
Ad aeternas divitias.
Turbam allexit pauperum,
Quos ad coeli delicias
Lingua vocavit operum.
Vita, doctrina splenduit;
Resplendet et miraculis:
Sic praefuit, quod profuit,
Viva lucerna populis.
Summi Regis palatio

O

Doctor loca discipulos,
Salutis privilegio
Christi praemuni famulos,
De tenebris miseriae
Sequaces stellae praeviae,
Quaeramus Patrem gratiae,
Consortes tandem gloriae. Amen.

In i. Noct. Antiph.

Hic vir de vanitatibus dum cogitat frequenter, divinis charismatibus praeventus est clementer.

Psalm. Beatus vir, qui non abiit, *cum reliq. de commu. Conf. non Pont.*

Antiph. Excelsi dexterae gratia in dies confortatus, coeli suspirat praemia, quae tenet nunc beatus.

Antiph. Edoctus autem coelitus per visum, per languores. mundi contemnit penitus thesauros, et honores.

℣. Posuit me sibi quasi in signum.

℟. Cicumdedit me lanceis suis.

Lectiones ut in Brev.

℟. *i.* Franciscus ut in publicum cessat negotiari, in agrum mox Dominicum secedit meditari: * Inventum Evangelicum thesaurum vult mereari.

℣. Deum, quid agat unicum, consultans; audit coelicum insigne sibi dari. Inventum.

℟. *ii.* In Dei fervens opere, statim ut sua vendidit, operibus impendere pecuniam intendit: * Quae gravi suo pondere cor liberum offendit.

℣. Quam formidante paupere Presbytero recipere, abjectam vilipendit. Quae.

℟. *iii.* Dum pater hunc persequitur, latens dat locum irae, constanter post aggreditur in publicum prodire: * Squalenti vultu cernitur, putatur insanire.

℣. Luto, saxis impetitur; sed patiens vir nititur, ut surdus pertransire. Squalenti. Gloria Patri Squalenti.

In ii. Nocturno

Antiph. Pertr.ctum domi verberat plus cunctis furens pater: objurgans vincit, carcerat, quem furtim solvit mater.

Antiph. Jam liber patris furiae non cedit effraenati, clamans se voluntarie pro Christo mala pati.

Ant. Ductus ad loci Praesulem sua patri resignat: nudusque manens, exulem in mundo se designat.

℣. Sagittae tuae infixae sunt mihi.

℟. Et confirmasti super me manum tuam.

Ex Commentariis S. Bonaventurae Episcopi.

Post hunc titulum immediate legitur: Franciscus de Vallis, *ut in Brev.*

℟. *iv.* Dum seminudo corpore laudes decantat Gallice zelator novae legis; latronibus in nemore * Respondet sic prophetice: Praeco sum magni Regis.

℣. Audit in nivis frigore projectus: Jace rustice, futurus pastor gregis. Respondet.

℟. *v.* Amicum quaerit pristinum, qui spretum in coenobio tunicula contexit; contemptu gaudens hominum, * Leprosis fit obsequio; quos antea despexit.

℣. Sub typo trium ordinum, tres nutu Dei praevio Ecclesias erexit. Leprosis.

℟. *vi.* Audit in Evangelio quae suis Christus loquitur ad praedicandum missis. Hoc, inquit, est, quod cupio: * Laetanter his innitur, memoriae commissis.

℣. Non utens virga, calceo, nec pera, fune cingitur, duplicibus dimissis. Laetanter. Gloria Patri. Laetanter.

In tertio Nocturrno

Antiph. Cor verbis novae gratiae sollicitus apponit, verbumque Poenitentiae simpliciter proponit.

Antiph. Pacem salutem nuntiat in spiritus virtute; veraeque paci sociat longinquos a salute.

Antiph. Ut novis Sancti merita remunerantur natis: his nova tradit monita viam simplicitatis,

℣. Manus meae stillaverunt myrrham.

℟. Et digiti mei pleni myrrha probatissima.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii. *Cap.* 11.

IN illo tempore: Respondens Jesus, dixit. Confiteor tibi, Pater, Domine coeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi. *Quae est* 38. *alias* 39. *in Matthaeum sup. hoc Evang.*

COnfiteor tibi, hic significat gratias ago tibi. Gratias ago, inquit, quia abscondisti haec a sapientibus, et prudentibus: sapientes autem his vocat Scribas, et Pharisaeos. Haec porro dicit, ut discipulos alacriores reddat; et ostendat quanta consecuti sint piscatores, a quibus illi omnes exciderunt. Cum vero sapientes vocat illos, non de vera, et laudabili sapientia loquitur, sed de illa, quam videbantur ex gravitate consecuti; idcirco non dixit: revelasti stultis, sed parvulis, sinceris scilicet, ac simplicibus; ostenditque illos non solum quod digni non essent, sed jure etiam haec non esse adeptos. Nosque per omnia docet, ut a superbia fugiamus, sed simplicitatem sectemur. Deinde cum per ea, quae dixerat, ipsis desiderium indidisset, suamque ineffabilem potentiam demonstrasset, tunc vocavit illos, dicens: Venite ad me omnes, qui laboratis, et onerati estis, et ego reficiam vos.

℟. Carnis spicam contemptus area Franciscus terens, calcans terrea, * Granum purum, excussa palea, summi Regis intrat in horrea.

℣. Vivo pani morte junctus, vita vivit vita functus. Granum.

Lectio viii

VEnite, non ut poenas expetam, sed ut peccata solvam; venite, non quod gloria vestra egeam, sed quod salutem vestram sitiam; ego, inquit, reficiam vos. Non ait, salvos faciam, sed,

quod multo magis est, in omni quiete constituam. Tollite jugum meum super vos, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris. Jugum meum suave est, et onus meum leve. Ne timeatis, inquit, cum jugum auditis, svave quippe est; ne formidetis quia dixi onus, leve quippe est. Et quomodo supra dixit angusta est porta, et arcta via? Nempe si segnis sis, si remissus; at si supra dicta perfeceris, leve erit onus; idcirco nunc illud hujusmodi esse dixit. Quomodo autem id perficitur? Si fueris humilis, mansuetus, et modestus.

℟. De paupertatis horreo Sanctus Franciscus satiat turbam Christi famelicam, in via ne deficiat: * Iter pandit ad gloriam, et vitae viam ampliat.

℣. Pro paupertatis copia regnat dives in patria, reges sibi substituens, quos hic ditat inopia. Iter. Gloria. Iter.

Lectio ix

JUgum enim meum suave est; et onus meum leve. Ita et Paulus suadet dicens: Momentaneum, et leve tribulationis, mire, et supra modum, aeternum gloriae pondus operatur. Et quomodo leve est onus, inquies, cum dicat: Nisi quis odio habuerit patrem, et matrem, et qui non tollit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus; et qui non renuntiat omnibus, quae possidet, non potest meus esse discipulus; cum jubeat ipsam quoque animam odio habere? Te Paulus doceat dicens: Quis nos separabit a Charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? Et: non sunt condignae passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Doceant te, qui a consessu Judaeorum post mille verbera redibant gaudentes, quia digni habiti fuerant pro nomine Christi contumeliam pati.

Te Deum.

Ad Laudes, *et per Horas Antiph.*

SAnctus Franciscus praeviis orationum studiis, quid faciat instructus; non sibi soli vivere, sed aliis proficere vult Dei zelo ductus.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq.*

Antiph. Hic praedicando circuit, et quem non homo docuit, sit doctis in stuporem, virtutum verba loquitur, novumque nova sequitur militia ductorem.

Antiph. Tres ordines hic ordinat; primumque Fratrum nominat Minorum; Pauperumque fit Dominarum medius; sed Poenitentium tertius sexum capit utrumque.

Antiph. Doctus doctrice gratia, doctus experientia, quae sunt perfectionis; haec fratres docet omnia, tam factis, quam frequentia melliflui sermonis.

Antiph. Laudans laudare monuit, laus illi semper adfuit, laus, inquam, Salvatoris; invitat aves, bestias, et creaturas alias ad laudem Conditoris.

Capitulum Fratres: Mihi autem.

Hymnus

PLaude, turba paupercula,
Patre ditata paupere,
Laudis propina pocula,
Sacro depressa ubere.
Hic simplex, rectus, humilis,
Pacis cultor amabilis,
Lumen in vase fictili,
Ardens, lucens in fragili.
Vili contectus tegmine,
Sancto calescens Flamine,
Inter Coeli charismata,
Christi recepit Stigmata.
Carnem, mundumque contereus,
Hostes malignos proterens,
Auream victor meruit,
Aureolam dum docuit.
Pauper, nudus egreditur,

Coelum dives ingreditur,
Spargit virtutum munera
Ægris profligat vulnera.
Verorum Pater Pauperum,
Nos pauperes fac spiritu,
Consortes redde Superum,
Ereptos ab interitu.
Patri, Nato, Paraclyto
Decus, honor, et gloria,
Sancti sint hujus merito
Nobis aeterna gaudia. Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Pater Francisce.
℟. Ut digni, etc.

Ad Benedictus

Antiph. O martyr desiderio, Francisce, quanto studio compatiens hunc sequeris, quem passum libro reperis. quem aperuisti. Tu contuens in aere Seraph in Cruce positum, ex tunc in palmis. latere, et pedibns effigiem fers Plagarum Christi. Tu gregi tuo provide, qui post felicem transitum, dirae prius et lividae, glorificatae speciem carnis praetendisti.

Orat. Deus, qui Ecclesiam.

Ad Tertiam

Antiph. Hic praedicando circuit.
Capitul. Fratres: Mihi autem.
℟. *br.* Posuit me sibi. * Quasi in signum. Posuit.
℣. Circumdedit me lanceis suis. Quasi. Gloria. Posuit me.
℣. Sagittae tuae infixae sunt mihi.
℟. Et confirmasti super me manum tuam.

Ad Sextam.

Antiph. Tres ordines hic ordinat.

Capitulum *Galat.* 5.

Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos: et misericordia, et super Israel Dei.

℟. *br.* Sagittae tuae * Infixae sunt mihi. Sagittae tuae.

℣. Et confirmasti super me manum tuam. Infixae sunt. Gloria Patri. Sagittae tuae.

℟. Manus meae stillaverunt myrrham.

℟. Et digiti mei pleni myrrha probatissima.

Ad Nonam

Antiph. Laudans laudare monuit.

Capitulum *Galat.* 6.

DE cetero nemo mihi molestus sit; ego enim Stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Gratia Domini nostri Jesu Christi cum spiritu vestro, fratres. Amen.

℟. *br.* Manus meae * Stillaverunt myrrham. Manus meae.

℣. Et digiti mei pleni myrrha probatissima. Stillaverunt myrrham. Gloria Patri. Manus meae.

℣. Cor meum, et caro mea.

℟. Exultaverunt in Deum vivum.

In ii Vesperis

Antiph. Sanctus Franciscus, *cum reliq. de Laudib. Psalmi, et Capitulum, ut in primis Vesperis.*

Hymnus

DEcus morum, dux Minorum,
Franciscus tenens praemium,
In te vite datur vitae,
Christe Redemptor omnium.
Plaudat frater, regnat Pater
Concivis coeli civibus,
Cedat fletus, psallat coetus,
Exultet coelum laudibus.
Demptum solo, datum polo
Signorum probant opera,
Ergo vivit, nam adivit
Æterna Christi munera.
Pro terrenis votis plenis,
Reportat dona gloriae:
Quem decoras, quem honoras
Summae Deus Clementiae.
Hunc sequantur, huic jungantur,
Qui ex Ægypto exeunt:
In quo duce, clara luce,

Vexilla Regis prodeunt.
Regis signum, ducem dignum
Insignit manu, latere;
Lux accedit, nox recedit,
Jam lucis orto sidere.
Est dux fidus, clarum sidus
Ducit, relucet, devia
Devitando, demonstrando
Beata nobis gaudia.
Mina gregem dux ad Regem
Collisor hostis callidi,
Nos conducas, et inducas
Ad coenam Agni providi. Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Pater Francisce.
℟. Ut digni etc.

Ad Magnificat

Antiph. O virum mirabilem in signis, et prodigiis, languores cum daemoniis quoslibet pellentem; dat aurem suis avium praedicans silvestrium verbis intendentem. O vitam laudabilem, qua fidem sic magnificat; sed et multos vivificat mortuos defunctus. Francisce, nos caelestium fac consortes civium, quibus es conjunctus.

Oratio ut supra, et fit comm. seq.

DIE V OCTOBRIS

In festo B. Joannis Pinnae Conf. I. Ord. dupl. de commu. Conf. non Pont. 2. loco, praeter seq. Ad Hymn. Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui Beatum Joannem Confessorem tuum ad tua promissa currentem per omnes vitae semitas mirabiliter traduxisti; eadem nobis miseratione concede, ut inter mundanas varietates tua semper mandata sectando, ad aeternae beatitudinis portum pervenire feliciter valeamus. Per Dominum.

Lect. i. Noct. de Script. occur.

Lectio iv

JOannes in Oppido Pinnae S. Joannis Firmanae Dioecesis honestis parentibus ortus, tanta spiri-

tus simplicitate, atque innocentia morum effloruit, ut supernae dulcedinis benedictionibus a Deo praeventus, coelestibus communicationibus adhuc adolescens illustrari meruerit. Pulcherrimi enim, planeque divini cujusdam pueri, qui sibi inopinato apparuit, voce commonitus, vias Domini deinceps terendas mirabiliter edocetur. Qua voce suavissime recreatus, ac veluti alter effectus, ut insignem quemdam Sancti Francisci Assisiatis discipulum concionantem adiret, atque nascentis illius Ordinis Instituto nomen daret, divinitus intellexit: sponsione insuper accepta, futurum, ut post longum emensum iter ad Coeli patriam evocaretur.

℟. Honestum.

Lectio v

REcinetum in Piceno, ubi tunc temporis Provinciae Comitia agebantur incunctanter pergens, ut praefati Ordinis Sodalitio adscisceretur enixis precibus postulavit. Voti compos factus, atque inter primaevos illos Beati Francisci asseclas cooptatus, eximiae sanctitatis splendor evasit, dignus exinde judicatus, qui in Galliam Narbonensem ad excitanda Fratrum Minorum Monasteria, et Evangelicam vivendi rationem propagandam destinaretur. Viginti et quinque annos inibi commoratus, longanimitate, mansuetudine, vitaeque puritate incolas illos in maximam sui admirationem, et amorem traxit. ℟. Amavit.

Lectio vi

TÆdio tandem affectus, quod longi itineris semita coelitus pronunciata longior evaderet, ac divinae pollicitationis exsolutionem hactenus distrahi conspiceret, sub albore constitit, cupiitque dissolvi. Adfuit vero Dominus, qui Joannem semel, et iterum consolatus, tum de coelesti assequenda gloria, tum de piacularibus poenis in hac vita solvendis indubium, tutumque fecit. In Picenum interea reversus altissimae contemplationis, miraculorum, et Prophetiae dono claruit. Denique plurimis, iisque acerbissimis toleratis doloribus, aman-

tissimique Domini praesentia denuo roboratus, in ipsius osculo beate obdormivit. Ejusdem corpus in Patria honorifice conditum perenni cultu, ac immemorabili gaudet. Quo quidem cultu rite probato, PIUS Septimus Pontifex Maximus ipsius Beati Officium, et Missam celebrandam indulsit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. de 2. loco.

DIE VII OCTOBRIS

In festo S. Mariae de Cervellione Virg. dupl. min. Omnia de commu. Virg. praeter ea, quae sequuntur.

Ad Magnificat Antiph.

FLagellis, et catena Maria corpus domabat; silentio, et abstinentia animum custodiebat; orationibus incessanter instabat, docens Christi Sponsas vas corruptibile in sanctificatione, et honore possidere.

Oratio

DEus, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere; concede propitius, ut intercedente Beata Maria famula tua, de praesentis vitae fluctibus educti, ad aeternae salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno

Lectio iv

MAria, nobili Familia de Cervellione, Barcinone in Hispania nata, a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem et octo esset annorum, illi devovit. Ejus vivendi ratio erat in publicum rarius prodire aegrotantibus domesticis sedulo adesse, et in Nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum, agens defuncto Patre, Habitum Ordinis Sanctae Mariae de Mercede, primà ex Foeminis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem Ordinis

Ducem, Magistram, et exemplar se praebuit, ac distributo patrimonio in Redemptionem Captivorum, professionem in eodem Ordine, una cum voto de laborando pro redimendis Captivis, emisit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

MAtre e vivis sublata, cum aliquot honestis foeminis ejusdem Instituti piam, sanctamque vitam peregit: solita quotidie mulierum a suis Fratribus redemptarum, ac Barcinonam advenientium, pedes in Hospitali domo lavare; quinquies in hebdomada Sacra Eucharistia refici, terque jejunare solo pane, et aqua contenta: quotidianis flagellis insuper, et ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis numquam infregit, ac parcius indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur Coeli, et Angeli laetantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, et pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat, nullum officii genus praetermittens, quod afflictos consolaretur, oppressos liberaret, et vinctos educeret de carceribus.

℟. Dilexisti.

Lectio vi

FUturas maris tempestates praenuntiabat, illasque saepe suis orationibus sedavit: visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres Captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes; unde ei Mariae de Subsidio, vulgo de Socos nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia, Barcinone migravit ad Dominum, decimotertio Kalendas Octobris, anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui: quod nonagesimo post anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniae Rege, caeterisque Aulae, et Civitatis Primatibus adstantibus, solemni pompa elevatum, in-

corruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, asservatum.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile est Regnum Coelorum decem Virginibus, *de commu. Virg.*

Ad Benedictus Antiph.

ADducentur in laetitia, et exultatione Regi Domino Virgines post Mariam, ut in sanctitate, et justitia serviant illi, et quocunque ierit, ipsum Agnum sequantur.

In ii. Vesperis

Ad Magnificat Antiph.

MAre, et venti Mariae obediunt; Angelici candoris virtute pollenti: aquae multae cesserunt ardori charitatis ejus.

Nona lect. S. Marci Pp. com. Oct., ejusd. S. Marci, ac Ss. Sergii, et Soc. Mm.

DIE XI OCTOMBRIS

Octav S. P. N. Francisci dupl. min Omnia ut in die in hoc libello, praeter seq.

In i. Noct. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Ex Commentariis S. Bonaventure Episc.

In Vita, seu Legenda Min. de transitu mortis.

Lectio iv

Ipse transitum, *ut in Brev. xi Octob.*

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii, *ut in Brev. hac die.*

DIE XII OCTOBRIS

In festo S. Seraphini a Monte Granario Conf. Ordinis Minor. Capucc. Dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.

Oratio

DEus, qui in corde Beati Seraphini amoris tui flammas excitasti; ejus, quaesumus, nobis in-

tercessione concede. ut illius vestigia sectantes, iisdem ardoribus accendamur. Per Dominum.

Et fit comm. diei Oct. S. P. N. Francisci.

Antiph. O virum mirabilem.

℣, Ora pro nobis.

Oratio Deus, qui Ecclesiam;

In primo Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno

Lectio iv

SEraphinus de Monte Granario ab Asculo dictus, humili, sed honesto genere natus, ab ineunte aetate plura dedit futurae sanctitatis indicia. A puero pascendis gregibus addictus, pietatem impense coluit, et solitudinis, atque contemplationis studiosissimus fuit. Cum semel ad Sacram Lauretanam Ædem iter haberet, ut Deiparam Virginem, quam plurimum diligebat, et a qua plurimum diligebatur, veneraretur, Potentiae flumen, aquarum copia tumidum, semel atque iterum, mirantibus sociis, sicco pede pertransiit. Post Patris obitum, fratrem natu majorem, asperrimae indolis hominem, a quo assiduis conviciis, verberibusque divexabatur, diu patientissime toleravit, donec ferventius Deo famulari exoptans, anno aetatis suae decimosexto inter Laicos Fratres Ordinis Capuccinorum cooptatus est; in quorum tyrocinio virtutibus omnibus ita excelluit, ut senioribus ipsis, probatisque viris admirationi esset, et exemplo. ℟. Honestum fecit.

Lectio v

IN Religiosa virtutum palaestra in illud potissimum Seraphinus incubuit, ut ad severioris Instituti leges mores suos componeret, jugiter orationi vacaret, edomitamque volontariis jejuniis, aliisque corporis cruciatibus carnem spiritui plene subjiceret. Paupertatis proinde amator fuit eximius, vigilantissimus castitatis custos, obedientiae demum cultor prope singularis. Prae ardentissima in Deum charitate, Infidelium regiones adire cupiit, fusoque pro Christo sanguine irrigare. Quodlibet autem vel leve piaculum adeo horrebat, ut umbram etiam cul-

pae reformidaret· Christi patientis poenas non sine uberrimis lacrymis jugi meditatione recolere consuevit; unde tantum in eo alienae salutis studium exarsit, ut multis, mirisque modis perditos homines in virtutis viam revocare numquam destiterit. Eam in pauperes misericordiam exercuit, ut non solum quoquo modo posset, eorum levaret inopiam, verum etiam in summa annonae caritate ipse sese quarta dumtaxat panis exigui parte reficeret, ut cibum reliquum pauperibus erogaret. ℟. Amavit.

Lectio vi

TOt, tantasque virtutes, prophetiae, scrutationis cordium, aliorumque supernorum charismatum excellentia, ac multitudo exornavit. Mira prae caeteris in eo enituit gratia curationum; solo enim adhibito Crucis signo, aegrotos fere innumeros pristinae reddidit sanitati. Dum tamen tot virtutum, ac prodigiorum fama longe lateque diffusa, Seraphinum omnes plurimi facerent, ac venerarentur, ea is erat humilitate, ut nequiorem se neminem putans, contemni optaret ab omnibus, et contumeliis onerari. Tandem sexagenario major, cum gravi aegrotaret morbo, brevi se moriturum divinitus praenoscens, Ecclesiae Sacramentis muniri petiit; quibus rite, sancteque susceptis, anno millesimo sexcentesimo quarto, vitae suae cursum feliciter consummavit. Ejus mortem clamantes per urbem pueri mirabiliter evulgarunt. Asculi vero in Piceno, ubi ejus corpus honorifice asservatur, Cives statim post obitum publico venerati sunt cultu; quem Apostolica Sedes, instituto judicio ratum mox habuit. Denique virtutibus, novisque miraculis rite probatis, Clemens Decimustertius Sanctorum fastis eumdem adscripsit.

℟. Iste homo.

In 3. Noct. Homil. in Evang. Nolite timere, ut *eod. commu. 2. loco Vesp de seq. com. praeced,*

DIE XIII OCTOBRIS

In festo Ss. Danielis, et Socior. Martyr. I. Ord. Dupl. 2. class. Omnia de commu. plur. Mart. praeter seq.

Oratio

FRaterna nos, Domine, Martyrum tuorum corona laetificet, quae et fidei nostrae praebeat incrementa virtutum, et multiplici nos suffragio consoletur. Per Dominum.

Et fit comm. S. Seraphini.

In primo Nocturno

Lect. Fratres, debitores.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

ANno salutiferi Christi supra millesimum ducentesimo vigesimo septimo, sexto Idus Octobris, dum aurea ille nascentis Ordinis Seraphici tempora feliciter promicarent, vir sanctitudinis venerandae, Frater Daniel, Minister Calabriae, cum sex aliis Fratribus, videlicet Angelo, Samuele, Domno, Leone, Hugolino, atque Nicolao, Martyrii lauream insigniter adeptus est. Hi a Generali Ministro obtenta facultate, e Tusciae plagis, ducente Christo, Septam Saracenorum urbem perrexerunt. Illuc cum pervenissent, procedentes in urbis medium, libera voce Christum solum esse mundi Salvatorem unanimes conclamant. Verum postquam aliquandiu ea, quae sunt Christianae fidei, veritatisque Evangelicae palam protestati fuissent, ac miserandam eorum vecordiam, ac caecitatem damnassent, a furentibus turbis arrepti, flagris caesi sunt, variisque affecti contumeliis, ac opprobriis. Quae illi propter Christum omnia nihili pendentes, illorum demum Domino sistuntur. ℟. Sancti tui.

Lectio v

EOs tyrannus tonsis de religioso more capillis, intrepidis vultibus ore etiam imperioso, ac fervido loquentes aspiciens, mente captos arbitratur.

Jubet proinde in carcerem eos conjici, ferreisque vinculis constringi. Octavo autem die ad se deductos interrogat, velint ne, quae de Christiana fide prius asseverassent, irrita esse, suoque Deo abnegato, ad Mahumeticae legis ritum converti? At vero, quae dixerant illi, constabilientes validis rationibus, Spiritu veritatis aspirante, ostendunt, nullum absque Baptismo, uniusque Redemptoris hominum Christi Jesu suffragio ad salutem aditum esse. Eos igitur Arbaldus judex capite animadverti decrevit. Tunc lata sententia, beatus Pater Daniel socios, filiosque suos exhilarans, dixit: Gaudeamus in Domino: fidelissimi commilitones, festivisque diem hunc gaudiis consecremus. Adstant enim Angeli, animas nostras e corporis ergastulo solutas, in empyrea regna cum palmae trophaeo deducturi. Nos hodie in suam sortem candidati Martyres excipient. En nobis coelorum janua aperta est. Quid moramur, quominus ad eorum beatitudinem convolemus?

℟. Verbera carnificum.

Lectio vi

Porto ubi suis nudati sunt vestimentis, quasi forent ad lautissimas epulas invitati, e regia mirum in modum exultabundi ad supplicii locum properant. Haudquaquam facile sit relatu, quam pias Deo tunc personent laudes, quamque impense gratias agant. At ubi quoad licuit, Deo supplicavere, suasque animas commendavere; spiculatori tandem flectentes cervicem, capitis obtruncatione gloriosam pro Christi fide mortem paciscuntur. Eorum itaque conquassatis capitibus, cadavera crudelissime collisa, membratimque discerpta, magno fuere pueris, ac caeteris ludibrio: utpote quae per urbem turpiter raptata sunt, ac dilaniata: sed postea a Christianis collecta, congruo honore condita fuerunt in Alphondega Massiliensi. Quae post haec cum Regis Portugalliae filius dono accepisset, in Hispaniam transtulit; ubi horum suffragiis varia plerisque impenduntur beneficia, crebris usquequa-

que miraculis suae probitatis fidem non vulgarem facientibus.

℟. Tamquam aurum.

In iii. Noct. Hcmil. in Evang. Descendens Jesus, *ut in commu. plur. Mart. 2. loco.*

℟. *viii.* Haec est vera fraternitas.

DIE XIV. OCTOBRIS

In Festo S. Callisti Papae, et mart. Duplex. In I. Noct. lect. de script. occurr.

Oratio.

DEus, qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere; ad amorem tuum nos misericorditer, per sanctorum tuorum exempla restaura. Per Dominum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

CAllistus Romanus praefuit Ecclesiae, Antonino Eliogabalo Imperatore. Constituit Quatuor anni Tempora, quibus jejunium ex Apostolica traditione acceptum ab omnibus servaretur. Ædificavit Basilicam S. Mariae Transtyberim, et in Via Appia vetus Coemeterium, in quo multi Sancti Sacerdotes, et Martyres sepulti sunt, ampliavit; unde ab eo Callisti Coemeterium appellatur.

℟. Honestum.

Lectio v.

EJusdem pietatis fuit, quod B. Calepodii Presbyteri, et Martyris corpus, jactatum in Tyberim, conquiri diligenter curavit, et inventum honorifice sepelivit. Palmatium Consulari, Simplicium Senatoria dignitate illustres, Felicem, et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiere, cum baptismo lustrasset; missus est in carcerem, ubi privatum militem ulceribus plenum, admirabiliter sanitati restitutum, Christo adjunxit; pro

quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbatis usque ad mortem caesus, occubuit.

℞. Desiderium.

Lectio vi.

SEdit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri, creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famem, crebrasque verberationes, praeceps actus in puteum, atque in martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in Caemeterium Calepodii, Via Aurelia tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris. Ejus postmodum corpus in Basilicam S. Mariae Transtyberim, ab ipso aedificatam delatum, sub Ara majori, maxima veneratione colitur.

℞. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Nihil est opertum, *ut in Breviario hac die.*

DIE XIX OCTOBRIS

In festo S. Petri de Alcantara Conf. I. O. *Dupl.* 2. *class. Omnia ut in Brev. praeter sequ.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

PEtrus Alcantarae in Hispania nobilibus parentibus natus, a teneris annis futurae sanctitatis indicia praebuit. Decimosexto aetatis anno Ordinem Minorum ingressus, se omnium virtutum exemplar exhibuit. Tum munus concionatoris ex obedientia exercens, innumeros a vitiis ad veram poenitentiam traduxit. Primaevum Sancti Francisci Institutum exactissime reparare cupiens, ope divina fretus, et Apostolica munitus auctoritate, angustissimum, et pauperrimum Coenobium Observantium Discalceatorum juxta Pedrosum fundavit; quod vitae genus asperrimum ibi feliciter coeptum, per diversas Hispaniae provincias usque ad Indias mirifice propagatum fuit. Sanctae Teresiae, cujus probaverat spiritum, in promovenda Carmelitarum

reformatione, adjutor fuit. Ipsa autem a Deo edocta, quod Petri nomine, quisquam nihil peteret, quin protinus exaudiretur, ejus precibus se commendare, et ipsum adhuc viventem Sanctum appellare consuevit.

℟. Minister Christi.

Lectio v

PRrincipum obsequia, qui ipsum velut oraculum consulebant, summa humilitate declinans, Carolo Quinto Imperatori a confessionibus esse recusavit. Paupertatis rigidissimus custos, una tunica, qua nulla deterior esset, contentus erat, Puritatem ita coluit, ut a Fratre in extremo morbo sibi inserviente, nec leviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpetuis vigiliis, jejuniis, flagellis, frigore, nuditate, atque omni genere asperitatum in servitutem redegit, cum quo pactum inierat, ne ullam in hoc saeculo ei requiem praeberet. Charitas Dei, et proximi in ejus corde diffusa, tantum quandoque excitabat incendium, ut e cellae angustiis in apertum campum prosilire, aerisque refrigerio conceptum ardorem temperare cogeretur.

℟. Virtute multa.

Lectio vi

GRatia contemplationis admirabilis in eo fuit, qua cum assidue spiritus reficeretur, interdum accidit, ut ab omni cibo, et potu pluribus diebus abstinuerit. In aera frequenter sublatus miro fulgore coruscare visus est. Rapidos fluvios sicco pede trajecit. Fratres in extrema penuria, coelitus delata alimonia, cibavit. Baculus, ab ipso terrae defixus, mox in viridem ficulneam excrevit. Cum nocte iter ageret, densa nive cadente, dirutam domum sine tecto ingressus est, eique nix in aere pendula tecto fuit, ne illius copia suffocaretur. Dono prophetiae, ac discretionis imbutum fuisse, Sancta Teresia testatur. Denique annum agens sexagesimum tertium, hora, qua praedixerat, migravit ad Dominum, mirabili visione, Sanctorumque praesentia confortatus. Quem eodem momento in coe-

lum ferri Beata Teresia procul distans vidit, cui postea apparens dixit: O felix poenitentia, quae tantam mihi promeruit gloriam? Post mortem vero plurimis miraculis claruit, et a Clemente Nono Sanctorum numero adscriptus est.

℟. Cum introisset.

DIE XX OCTOBRIS

In festo S. Joannis Cantii Conf. dup. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter sequ.

Oratio

DA, quaesumus, omnipotens Deus, ut Sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes; ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum.

Ubi aliqua de causa contingat, ut de hoc Festo in 1. *Vesp. fiat saltem a Capitulo, dicitur in iis Hymnus* Gentis Polonae, *usque ad* Redemptionis pretium, *et in fine* Te prona Mundi machina Clemens adoret Trinitas; Et nos novi per gratiam Novum canamus canticum. Amen.

Quod si Festum hoc habeat secundas Vesperas integras, Hymnus idem ponitur ad Laudes; et in 2. *Vesp.* Te deprecante.

Ad Matut. autem in utroque casu dicitur solus Hymnus Corpus domas, *usque ad finem. Alias vero Hymni dicuntur ut infra.*

Ad Matutinum

Hymnus

GEntis Polonae gloria,
Clerique splendor nobilis.
Decus Licaei, et Patriae
Pater, Joannes inclyte.
Legem Superni Numinis
Doces Magister, et facis;
Nil scire prodest; sedulo
Legem nitamur exequi.
Apostolorum limina

Pedes viator visitas,
Ad Patriam, ad quam tendimns,
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem,
Signata Sacro Sanguine;
Christi colis vestigia,
Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi Vulnera,
Haerete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.

COrpus domas jejuniis,
Caedis cruento verbere,
Ut castra poenitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur et nos sedulo
Gressus Parentis optimi,
Sequamur, ut licentiam
Carnis refraenet spiritus.
Rigente bruma providum
Praebes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Esca, potuque sublevas.
O qni negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, et exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, Sancte Spiritus,
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia. Amen.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

JOannes, in Oppido Kenty Cracoviensis Dioecesis, a quo Cantii cognomen duxit, Stanislao, et Anna piis, et honestis parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia, spem fecit maximae virtutis. In Universitate Cracoviensi

Philosophiae, ac Theologiae primum auditor, tum per omnes Academiae gradus ascendendo Professor, ac Doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrina mentes audientium non illustrabat modo, sed et ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, et faciens. Sacerdos factus, nihil de litterarum studio remittens, studium auxit christianae perfectionis. Utque passim offendi Deum maxime dolebat, sic eum sibi, et populo placare, oblato quotidie, non sine multis lacrymis, incruento sacrificio, satagebat Ilkusiensem Parochiam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus, postea dimisit, ac postulante Academia, ad pristinum docendi officium rediit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

QUidquid temporis ab studio supererat, partim saluti proximorum, sacris praesertim concionibus, curandae, partim orationi dabat. in qua coelestibus quandoque visionibus, et colloquiis dignatus, fertur. Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendae, Jerosolymam peregrinatus sit: ubi et Martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum Crucifixum praedicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ad Sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim ajebat) purgatorii poenas, exposita illic quotidie peccatorum venia, redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, et num quid haberet praeterea interrogatus, cum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus; qui Viri sancti candorem simul, et largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienae famae ne quis detraheret, descriptis Beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se, atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam absonio satiabat. Nu-

dos autem non emptis modo, sed detractis quoque sibi vestibus, et calceis operiebat, demisso ipso interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur. ℟. Amavit eum.

Lectio vi

BRevis illi somnus, atque humilis vestis, quae nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret; virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin et per annos ante obitum triginta circiter et quinque ab esu carnium perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritorum plenus, cum vicinae quam praesensit, morti se diu diligenterque praeparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiae Sacramentis rite munitus, dissolvi jam cupiens, et esse cum Christo, pridie Nativitatis ejus in Coelum evolavit; miraculis ante et post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiae Ecclesiam Sanctae Annae delatus est, ibique honorifice sepultus. Auctaque in dies populi veneratione, ac frequentia, inter primarios Poloniae, ac Lithuaniae Patronos religiosissime colitur; novisque coruscans miraculis, a Clemente XIII Pontifice Maximo, decimo septimo Kalendas Augusti, anno millesimo septincentesimo sexagesimo septimo, solemni ritu Sanctorum Fastis adscriptus est.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi vestri praecincti, *ut in commu. Conf. non Pont.* 1. *loco.*

Ad Laudes Hymnus

TE deprecante, corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.
Phtisi, febrique, et ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas,
Ejus rapis e faucibus.

Te deprecante, tumido
Merces abactae flumine,
Tractae Deipotentia
Sursum fluunt retrogradae.
Cum tanta possis, sedibus
Coeli locatus, poscimus,
Responde votis supplicum,
Et invocatus subveni.
O Una semper Trinitas!
O Trina semper Unitas!
Da, supplicante Cantio,
Æterna nobis praemia. Amen.

DIE XXII OCTOBRIS

In festo B. Ladislai a Gielniow Conf. 2. O. dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq. In Hymno Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui Beatum Ladislaum religiosa perfectione voluisti omnibus praelucere, concede propitius, ut ejus exemplo in virtutibus jugiter proficiamus. Per Dominum.

Fit comm. Ss. Ursulae, et Sociar.

In primo Nocturno Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

LAdislaus, in Oppido Gielnovii Dioecesis Gnesnensis in Polonia natus, mira vitae innocentia pueritiam transegit. Adhuc adolescens in Ordine Fratrum Minorum Observantium Sancti Francisci, quorum antiquam disciplinam Sanctus Joannes a Capistrano non diu ante in Polonia propagaverat, solemnia vota nuncupavit. In arrepta religiosae perfectionis via ita profecit, ut absolutae sanctitatis exemplar videretur. Assiduis jejuniis, et vigiliis corpus subegit; orationis, et contemplationis gratia, charitate, humilitate, aliisque religiosi hominis virtutibus maxime enituit, ac regularem in primis observantiam, ardenti zelo promovit.

℟. Honestum fecit. P

Lectio v

CUm caeteris sanctitate, zelo, ac doctrina praeluceret, ad regimen sui Ordinis assumptus est; saepe Custodis Conventus Varsaviensis, et Vicarii Provinciae Poloniae munus summa cum laude obivit. Divini verbi praedicationi operam navavit egregiam. Prae aliis autem virtutibus obedientiam, ac propriae voluntatis abdicationem maxime coluit; cum enim ei Coenobii optio daretur, et socii, qui famularetur, e Superiorum nutibus pendere se velle professus est. Singulari pietate, ac devotione erga Christi Domini passionem afficiebatur, quae tam alte ipsius menti haerebat, ut illius memoriam suis in concionibus nunquam omitteret.

℟. Amavit eum.

Lectio vi

SAcro Parasceves die, cum de Domica Passione ad populum concionem haberet, eique Christi dolores, et cruciatus prae oculis poneret, sacratissimum Jesu nomen ingeminans, in ecstasim raptus est, et super ambonem universo spectante populo elevatus. Mox languore correptus, plenus meritis; ac omnibus Ecclesiae Sacramentis rite sancteque refectus, migravit ad Dominum, quarto nonas Maji, anno millesimo quincentesimo quinto, et in Ecclesia sui Ordinis Varsaviae sepultus est. Ejus merita, et sanctitatem statim post mortem miraculis Deus comprobavit; praesentemque in suis calamitatibus opem agnoscentes Poloni, et Lithuani, inter suos primarios Patronos Beatum Ladislaum adlegerunt. Ipsius cultum Summus Pontifex Benedictus XIV ratum habuit, et Apostolica auctoritate amplificavit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Nolite timere, *ut in festo B. Ioannis de Dukla die* 19 *Julii.*

DIE XXIII OCTOBRIS.

In festo S. Joannis a Capistrano Conf, 1.O. dupl. 2. class. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq. In utrisq. Vesp. et in Laudibus

℣. Ora pro nobis. Beate Ioannes.

℟. Ut digni, etc.

Antiph. O zelator fidei, persecutor haereticorum, lumen virtutum, exterminator Turcarum; praedicator egregie, doctor populorum, Ioannes fidelissime Ordinis Minorum, esto nobis praesidium e regno Beatorum.

Oratio

DEus, qui Ecclesiam tuam Beati Ioannis meritis, et doctrinis mirabiliter sublimasti, et per eum de perfidis tyrrannis in virtute sanctissimi Nominis Jesu fideles tuos triumphare fecisti; praesta, quaesumus, ut de inimicis nostris ejus intercessione praevalentes in terris, praemiari cum ipso mereamur in Coelis. Per eumdem Dominum.

Fit com. B. Ladislai.

In primo Noct. Lect. Beatus vir, *ut in eod. commu. 2. loco.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

JOannes, Capistrani in Marsis, Patre Germano, nobili, et Matre ibidem ex honesta familia ortus est. Perusium studiorum causa missus, in christianis, et liberalibus disciplinis adeo profecit, ut ob egregiam juris scientiam aliquot civitatibus a Neapolis Rege Ladislao praefectus fuerit, quarum rempublicam sanctissime gessit. Perusii dum perturbatis rebus tranquillitatem revocare studet, capitur ipse, et in vincula conjicitur, in quibus homine Franciscano sibi apparente, et ad sanctius ministerium vocante, deinde corona clericali accepta, inter Fratres Minores Observantes, post aspera costantiae experimenta, cooptatus est. In divinis litteris magistrum habuit Sanctum Bernardinum Senensem, cu-

jus et virtutis exempla, in cultu potissimum Sanctissimi Nominis Jesu, ac Deiparae propagando, egregie est imitatus, et mortui gloriam assidue curavit. Vir profundissimae humilitatis, ut Aquilanum Episcopatum acciperet, adduci non potuit; et cum ad eum ventitarent permulti, ut ad Apostolum alterum, vel potius Angelum Coelo demissum, non ut Nuntium modo Apostolicae Sedis, nihil ipse ea frequentia: et honoris significatione commotus, dicere solebat: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Severiore disciplina, atque scriptis, quae plurima edidit ad mores reformandos, maxime, enituit; et Observantium Familiam, cui iterum potestate vicaria praefectus fuerat, optimis legibus, exemplisque constanbilitam, sic ampliavit, ut maximum Ordini universo decus, fideique incrementum attulerit.

℟. Honestum fecit illum.

Lectio v

PRaedicationi verbi Dei sedulo incumbens, Italiam fere universam lustravit, quo in munere, et virtute sermonis, et miraculorum frequentia. innumeras prope animas in viam salutis reduxit, Eum Martinus V ad extinguendam Fraticellorum sectam inquisitorem instituit, de quibus feliciter triumphantem, contra omnes haereticos generalem Inquisitorem creavit. In terris Sanctae Romanae Ecclesiae Judaici foenoris iniquitatem compressit. Eugenii IV auctoritate, Sancto Laurentio Justiniano adjutore, et comite, Jesuatorum causam cognovit, eorumque innocentiam vindicavit. In Oriente multis optime constitutis, Armenorum ad Ecclesiae sinum reductionem curavit, quae in Concilio Florentino, ubi veluti Sol quidam fulsit, perfecta est. A Nicolao V contra Judaeos, et Saracenos generalis Inquisitor in omni Italia constitutus, Romae Iudaeorum Magistrum cum sectatoribus quadraginta ad veritatis professionem reduxit. Idem Pontifex, postulante Friderico III Imperatore, illum Apostolicae Sedis Nuntium in Germaniam legavit, ut haereticos

ad Catholicam Fidem, et Principum animos ad concordiam revocaret. Sexannali peregrinatione in Germania, aliisque Provinciis Dei gloriam mirifice auxit. Hussitis, Adamitis, Thaboritis, Hebraeisque innumeris doctrinae veritate, ac miraculorum luce ad Ecclesiae sinum traductis. Ægros quamplurimos sanavit, mutis loquelam, mortuis vitam restituit; fluvios, strato super aquas pallio, cum sociis trajecit. Martini V obitum, et Eugenii IV successionem, aliaque multa prophetico spiritu praedixit.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi

IN multis Principum Germanorum conventibus expeditionis in Turcas hortator diligens, et impulsor fuit. Cum vero Callistus III., ipso potissimum deprecante, cruce signatos mittere decrevisset Joannes fulguris instar per Pannoniam, aliasque provincias volitavit, qua verbo, qua litteris, Principum animos ita ad bellum accendit, ut brevi millia Christianorum septuaginta conscripta sint. Ejus consilio, et virtute potissimum Taurunensis victoria relata est, centum ac viginti Turcarum millibus partim caesis, partim fugatis. Cujus victoriae cum Romam nuntius venisset octavo idus Augusti, idem Callistus ejus diei memoriae solemnia Trasfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit. His atque aliis praeclare gestis, et corporis fatigatione lethali morbo contracto, Villacum defertur. Ægrotum viri Principes plures visitarunt, eosque ipse ad tuendam Christianam Religionem hortatus, vir Apostolicus, et voluntate Martyr, animam Deo reddidit, anno salutis millesimo quadragintesimo quinquagesimo sexto. Defuncto exequiae in Pannonia, et Germania, ac tota Italia per triduum, Villaci vero, ubi ejus corpus elatum est, per septem dies persolutae fuerunt. Ejus gloriam post mortem Deus multis miraculis confirmavit, quibus rite probatis, eum Alexander VIII anno millesimo sexcentesimo nonagesimo in Sanctorum numerum retulit: et Jo-

annis nomen formidabile Turcis, maxima Urbis celebritate consecravit.

R. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii *Cap. 9.*

IN illo tempore; Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, et potestatem super omnia daemonia, et ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventurae Episcopi

Exposit. in Cap 9. Luc.

APostoli ideo nominati sunt ut eorum commendaretur auctoritas: Apostolus enim missus interpretatur; missi autem fuerunt ad praedicandum, secundum illud: Non misit me Christus baptizare, sed evangelizare. Fuerunt ad praedicandum missi, non rem parvam, sed magnam, scilicet regnum Dei, per quod potest intelligi doctrina veritatis, juxta illud: Auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti facienti fructus ejus. Potest etiam dici gratia spiritus Sancti, secundum illud: Non est regnum Dei esca, et potus, sed justitia, et pax, et gaudium in Spiritu Sancto; et infra: Ecce regnum Dei intra vos est. Potest etiam dici gloria aeterna, juxta illud: Amen dico vobis, nisi quis renatus fuerit ex aqua, et Spiritu Sancto, non potest introire in Regnum Dei.

℟ Iste est.

Lectio viii

OMnibus his modis Apostoli sunt missi praedicare regnum Dei, scilicet veram doctrinam, divinam gratiam, et aeternam gloriam. Et quia propter auctoritatem praedicationis concesserat potestatem curationis, ideo subdit et sanare infirmos; scilicet misit ad confirmationem veritatis pradicare, secundum illud: Illi autem profecti, praedicaverunt ubique, Domino cooperante; et sermonem confirmante sequentibus signis. Unde signum missionis

spiritualis ad praedicandum, est sanatio audientium a morbis vitiorum.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix

TRia autem sunt signa evidentia, quibus probatur, utrum praedicator a Domino sit missus ad Evangelium praedicandum. Primum est auctoritas mittentis, cujusmodi est Pontificis, et maxime Pontificis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi; unde qui ab eo mittitur, a Christo mittitur. Secundum est zelus animarum in persona, quae mittitur, quando scilicet principaliter quaerit Dei honorem, et animarum salutem. Tertium est fructificatio, et conversio auditorum. Per primum sunt nuntii Patris, per secundum Filii, per tertium Spiritus Sancti. De primo: Pro Patribus tuis nati sunt tibi filii. De secundo: Non enim nosmetipsos praedicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum. De tertio: Posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Et qui sic mittitur, potest dicere illud: Spiritus Domini super me, eo quod duxerit me. Te Deum.

DIE XXV OCTOBRIS

In festo Ss. Gavini, Prothi, et Januarii Mart. Dupl. min. Omnia de commu. plur. Mart., praeter ea, quae sequuntur.

Oratio

DEus, qui per Beatos Martyres tuos Gavinum, Prothum, et Januarium Ecclesiam tuam mirabiliter illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis, ut quos Patronos veneramur in terris; intercessores habere mereamur in Coelis. Per Dominum.

In primo Noct Lect de Script occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

PRothus Sacerdos, et Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletianus

Imperator insatiabilem crudelitatem in Christianos exercebat, Romam profecti, et a Cajo Sanctissimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reversi. fidem Christi Turribus praedicabant; Deique gratia aspirante, plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt; inter quos maxime enituit Gavinus Romanus miles ex praeclara (ut fertur) Sabellorum familia; qua de causa barbari Praesidis jussu comprehensi, diuturno carcere macerati, in equuleo suspensi, ferreis ungulis dilaniati, variisque tormentorum generibus vexati sunt, sed Deo protegente, illaesi ab illis evaserunt.

℟ Sancti tui.

Lectio v

MOx Prothus Presbyter in Herculis insulam, quae Linaria vulgo dicitur, tunc, noxiis animalibus refertam, jubente Praeside, deportatus fuit, ut a feris devoraretur, ubi cibo, atque omni humane ope penitus destitutus, multis calamitatibus vexatus fuit; sed divinis laudibus intendens, ab eo, qui dat escam esurientibus, mirabiliter enutritus, hoc etiam suis precibus impetrasse dicitur, ut omnes noxiae ferae in ea Insula, ac vicina Sardinia usque in presentem diem extincte omnino fuerint, At vero Ianuarius junior, donis, et blanditiis tentatus, ut a fide deficeret, in ejus confessione immobilis perseveravit. Quare Praeses novis eum tormentis simul cum Protho, quem ab exilio revocaverat, subjecit, et Gavino militi utrumque tradidit custodiendum. Porro Gavinus ab ipsis ad Christum conversus, et aqua salutari ablutus, liberos illos dimisit, quod insontes eos, et sine causa vinctos diceret. ℟. Verbera carnificum.

Lectio vi

ID cum Tiranno innotuisset, suasionibus, et illecebris ad Idolorom cultum Gavinum revocare conatus est: quem in suscepta Religione constantissimum repertum, capitali sententia puniri mandavit in portu Balagai. Quo loco etiam Prothus, et Ianuarius, qui in suburbano Turrium loco laterites

ab ipso Gavino in viso ac Martirii palmam invitati fuerant, decollati sunt die vigesima quinta Octobris. Horum corpora, Tiranno imperante, in mare projecta, mox ab Incolis Christianis juxta littus reperta, et in Ecclesia magnificentisssime exstructa, ac eorum nomine consecrata, collocata fuerunt, ubi a toto Sardiniae Regno, et praecipue a Provincia Turritana, quae in honorem Sancti Gavini mensem Octobris Sanctum Gavinum appellat, ingenti concursu, et populi veneratione coluntur.

℟. Tamquam aurum.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Cum audieritis, *de* 1. *loco,* 9. *lect. de Ss. Mart. Chrisantho, et Daria.*

DIE XXVI OCTOBRIS

In festo Ss. Festi, et Soc. Mart. semid. Omnia de commu. plur. Mart. praeter sequentia.

Oratio

DEus, qui nos annua Sanctorum Martyrum tuorum Festi, et sociorum ejus, solemnitate laetificas, concede propitius, ut quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

FEstus Diaconus Sancti Ianuarii, et Desiderius Lector comprehensi, vinctique una cum Episcopo ante rhedam Praesidis Puteolos pertrahuntur, et in eumdem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Proculus Puteolanus Diaconus, Eutiches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur. ℟. Sancti tui

Lectio v.

POstero die omnes in Amphitheatro feris objecti sunt; quae naturalis oblitae feritatis, ad Januarii pedes se postravere. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox beato Januario, lumen recepit, que

miraculo, hominum millia fere quinque Christi fidem susceperunt.

℟. Verbera carnificum.

Lectio vi

VErum ingratus Iudex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem; veritus maxime Principum decreta, Sanctum Episcopum cum sociis gladio percuti jussit. Horum Corpora finitimae Urbes, pro suo quaeque studio certum sibi Patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt.

℟. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno

Homilia S. Hilarii Episcopi, *ut in Evang.* Sedente Jesu, *in die* 19. *Septembris.*

DIE XXVI OCTOBRIS

In festo Beati Alphonsi Mariae De Ligorio Conf. et Pont. Duplex, omnia de Commun. Confess. Pontif. praeter ea, quae hic habentur propria.

Ad vesperas

Hymnus.

En qui benigne nexibus
Solvit revinctos criminum,
Coelique callem deviis
En qui retexit sedulus.
Oh quos labores pertulit,
Æstusque mentis asperos,
Ex ore prompte daemonis
Eos ut atro tolleret!
Pagos, et urbes permeat,
Plagasque cultas rusticis,
Ibique Christi dogmata
Ardore multo seminat.
Et ut docere dissitos,
Omnesque possit posteros,
Edit libros multiplices
Cunctis futuros saeculis.
Æterna Patri gloria,

Ejusque soli Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Sit in perenni tempore. Amen.

Oratio.

DEus, qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum, atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti, quaesumus, ut ejus salutaribus monitis docti, et exemplis roborati, ad Te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum etc.

AD MATUTINUM

Hymnus

Dum corda plebis commovet,
Eamque belle provocat
Alphonsus, ut fiduciam
In Matre ponat Numinis:
Monstrum novum, mirabile
Stupore plena conspicit,
Immensa quod suspiria,
Dulcesque guttas excitat.
Imago namque Virginis
Se luce vestit protinus,
Jubarque vibrat; quod pium
Loquentis os illuminat.
Probavit hoc miraculo
Regina coeli praepotens
Verum fuisse, fervido
Quod fudit ipse pectore.
Æterna Patri gloria,
Eusque soli Filio etc. ut ad Vesperas.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura.

In ii. Nocturno

Lectio iv.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus Parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura praebuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum Parentes obtulissent B. Francisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene precatus edixit,

eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo, et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque Juris lauream in patria universitate fuerit assequutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a Patre proposito, avita primogenitura abdicata; et ad Aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et ruricolarum miseratus Congregationem Presbyterorum instituit SSmi Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent.

Lectio v.

Ne autem a proposito umquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione, et pietate refertis animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine, in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in ecstasim rapi coram universo populo non semel visus est. Do-

minicae Passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus Aram oraret, vel Sacrum faceret, quod numquam omisit, prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innocentiam, quam nulla umquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis; cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit.

Lectio vi.

Ab Ecclesiasticis Dignatibus sibi oblatis constantissime obhorruit. At Clementis decimi tertii, Pontificis auctoritate coactus S. Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonae caritate ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad Alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribusque, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de coelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit; donec nonagenarius calendis Augusti anno millesimo septincentesimo octogesimo septimo Nuceriae Paganorum inter suorum Alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et miraculis clarum, PIUS SEPTIMUS Pon-

tifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis adscripsit.
Lectiones III. Nocturni de Commun. Evangelistarum Designavit Dominus etc.

AD LAUDES

Hymnus

Alphonse cur nam fascula
 Herbis amaris inficis?
Corpus tuum durissimo
 Quare flagello percutis?
Rerum premens augustia,
 Frigus, calor, jejunium,
 Sitis, laborque pervigil
 Submisit illud affatim.
Intacta sint, hoc efficis,
 Ut castitatis lilia
 Tuae, cibumque divitem
 Virtutibus des coeteris.
Sic in tumultu saeculi
 Vita fruentes accolae
 Possunt Eremi consequi
 Gressus tuos Antistites
Æterna Patri gloria,
 Ejusque soli Filio etc.

EADEM DIE

In festo B. Bonaventurae a Potentia Conf. Ordinis Minorum Convent. semid. (ad libit.)

Oratio

DEus, qui in Beato Bonaventura Confessore tuo eximium obedientiae exemplum constituere dignatus es; praesta quaesumus, ut ejus imitatione voluntatem nostram abnegantes mandatis tuis perpetuo inhaerere valeamus. Per Dominum.

In 1. *Noct. Lect. de Script. occur.*

In 2. *et* 3. *Noct. Lect. de commu. Conf. non Pont.* 1. *loco.*

DIE XXVII OCTOBRIS

In festo S. Ludovici Bertrandi Conf. dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont., praeter ea, quae sequuntur.

In Hymno Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui Beatum Ludovicum Confessorem tuum per corporis mortificationem, et fidei praeconium Sanctorum gloriae coaequasti: praesta, ut quod fide profitemur, pietatis operibus jugiter impleamus. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno

Lectio iv

LUdovicus Bertrandus Valentiae in Hispania Tarraconensi honestis, piisque parentibus natus, ab ipsa pene infantia sanctitatis, ac poenitentiae tyrocinium inchoavit. Exacta pueritia, interdum nuda cubabat humo, noctes saepe, ducebat insomnes, ac in pietatis, et charitatis officia sedulus incumbebat. Mundi contemptu, ac Religiosae vitae ardore succensus, parentum artes, quibus eum a sancto proposito dimovere conabantur: mira constantia superavit. Sui tandem voti compos effectus, Praedicatorum Ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profecit, ut vel provectioribus ipsis, quamvis tyro, fuerit exemplo. Emissa professione, mirum quot et quantis virtutum incrementis priorem vitae rationem cumularit. Jejuniis, flagellis, ciliciis, vigiliisque carnem domans, mentem jugi orationis pabulo nutriebat, ex quo tantum internae animi modestiae, ac puritatis hauriebat, ut vel in ejus oculis, ac vultu appareret.

℟. Honestum.

Lectio v

ADhuc juvenis Novitiorum praefectus institutus, eos ad omnem verbo, et exemplo sanctimoniam efformabat. Ad occidentales Indos Evan-

gelicus Praedicator missus, quamvis uno tantum Hispanico uteretur idiomate eum tamen diversae, atque inter se dissitae Nationes, sua veluti loquentem lingua, singulae audiebant, ex quibus innumeros ad Christianam Fidem adduxit; ibique venenum non semel sibi a Barbaris propinatum innoxie hausit. Publicam vitiorum objurgationem, tamquam in se unum directam Nobilis quidam ulturus, mortem Ludovico intentat, cum strictus in eum sclopus in Crucifixi formam repente convertitur. Quo miraculo nefarius aggressor permotus, tanti facinoris veniam enixe deprecatur.

℞. Amavit.

Lectio vi

HUmilitate, ac patientia insignis, illud identidem usurpabat: Domine hic non parcas, ut in aeternum parcas. Prophetico afflatus spiritu multa praedixit. Ignem signo Crucis extinxit, tempestatem sedavit, ferarum impetum cohibuit, mortuis vitam: coecis visum, claudis gressum, surdis reddidit auditum. Tandem durioris poenitentiae laboribus fractus, in morbum incidit, sacrisque Mysteriis rite expiatus, migravit in Coelum septimo Idus Octobris anno millesimo quincentesimo octogesimo primo, aetatis vero suae quinquasimo quinto. Quem multis etiam post obitum miraculis clarum Paulus Quintus Beatorum, Clemens vero Decimus Sanctorum numero adscripsit. Ejus demum festum Alexander Octavus, Instante Rege Catholico ab universo ditionis ipsius Clero saeculari, sub ritu duplici celebrandum decrevit, Sanctumque Confessorem novi Regni Granatensis Patronum Apostolica auctoritate declaravit.

℞. Iste homo.

In tertio Nocturno

Homil. S. Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri, *ut in eodem commu.*

DIE XXIX OCTOBRIS

In festo S. Pulcheriae Virg. Imperatr. dupl. min. Omnia de commu. Virg. exceptis iis, quae sequuntur.

Oratio

DEus, qui Beatam Pulcheriam Virginem tuam singulari castitatis praerogativa decorasti, quique illi ad defendendam Ecclesiam tuam summum fidei amorem tribuere voluisti; concede, ut ejus intercessione Tibi puris mentibus inhaerentes, ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dominum.

Lect. i. Noct. De Virginibus, *ut in eod. commu*

In secundo Nocturno

Lectio iv

ÆLia Pulcheria Augusta, Patre, Avo, Fratre, atque Viro Romanorum Imperatoribus maxime nobilis; profligatis sua praesertim opera haereticorum erroribus, et Catholico dogmate circa Incarnationis Mysterium, et Divinam Maternitatem constituto multo nobilior, ab ipsa pueritia tanta sapientia divinitus praedita fuit, ut ii, quibus post Arcadii Patris obitum Imperii procuratio, dum Theodosius adolesceret, commissa fuerat, ejus arbitratu omnia facerent; essetque constans opinio, unius puellulae virtute, ac sapientia, quae instare, atque ingruere videbantur pericula, discussa, et felicitatem Imperio constitutam. Domi assidua disciplinae exactrix, eam vivendi formam induxit, ut illa jam non Aula Imperatorum, sed Asceterium vulgo diceretur. Theodosium fratrem, Eudoxiam, quam illi matrimonio conjungendam curavit, Flaccillam, Arcadiam, Marinam sorores ita imbuebat bonis moribus, exercebatque ad virtutem, ut quibus non multum praestabat, eorum moderatrix, ac propemodum mater esse videretur. Qua institutione Sorores quantum profecerint, vel ex hoc uno intelligi potest, quod

Pulcheriam imitatae, se, suamque Virginitatem Deo devoverunt; utque Augusta Virgo ea, quae decreverat, amplius confirmaret, omnesque voluntatis suae testes haberet, ex auro, et pretiosis lapidibus Sacram mensam in Ecclesia Constantinopolitana pro virginitate sua, et Fratris Imperio dedicavit, et in fronte ipsius mensae haec eadem inscripsit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

POtior autem ejus in Theodosio instituendo eluxit cura; eumque, ubi opus esset, mira quadam dexteritate corrigebat: qui quidem talis est effectus, ut absolutissimum optimi vereque Christiani Principis exemplar fuerit, dum Pulcheriae consiliis est obsequutus. Post diuturnam cum Fratre concordiam, turbis malevolorum fraude, atque obtrectatione in Aula excitatis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deoque vacare posset, in Hebdomum, locum Bizantio suburbanum, ibique vitam agens pene Monasticam aliquamdiu se continuit: cum vero felicitas Imperii una cum ea exularet, a Fratre accersita, ubi deesse vidit, qui praelia Domini pugnaret, Deboram imitata, fide, ac religione armata processit, et missis in omnem partem Epistolis, hortando, monendo, invitando, non pecuniae, non laboribus parcens, digna effecta est, quam Patres Concilii Chalcedonensis una omnium voce, atque praeconio Custodem Fidei, pacis Conciliatricem, Expultricem haereticorum, Piam, Orthodoxam, novam Helenam (sicut Marcianum tunc Imperatorem, novum Constantinum) consalutarent: cuique S. Leo, totius Romanae Ecclesiae nomine plurimum gratularetur, ejusque causa exultare se diceret, ac digna Deo vota persolvere, quod de Nestoriana primum impietate, mox de nefario Eutychetis errore perempto, duplicem illi et palmam contulerat, et coronam.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi

ATque hae tantae curarum moles, quas praesertim in Ephesino, ac Chalcedonensi Conciliis Romanorum Pontificum auctoritate convocatis necessario susceperat, nihilo illam ad cetera Christianae pietatis officia obeunda fecere segniorem. Assidue coelestium rerum contemplatione, sacrorum librorum lectione, corporis afflictationibus sponte susceptis se exercebat. Psalmos de nocte surgens una cum Regiae familiae Principibus decantabat; Dei, ac Sanctorum (quorum et colloquio non semel dignata est) cultrix eximia, quae etiam summopere semper contendit, ut erga eorum Reliquies cultus augeretur. Deiparam in primis coluit, cui hanc ipsam Deiparae appellationem contra Nestorianorum blasphemias asseruit; voluit namque summa Sapientiae suae dispositione Divina Providentia, ut per Virginem summa Virginis dignitas inoffensa penitus serveretur: quam etiam est imitata servando perpetuam in ipso conjugio virginitatem; cujus denique cultui amplificando, complura Templa regali plane magnificentia excitavit, donariis auxit, redditibus locupletavit. In placanda Divina Justitia mira pietate enituit. Fuit erga pauperes misericordia plane singulari, quos et materna quadam charitate complexa est quoad vixit, et moriens eorum, quae assidua, effusissimaque liberalitas reliqua fecerat, scripsit haeredes. Quod cautum ab ipsa testamento fuit, diligenter curavit Marcianus, quem pari Religionis studio, rebusque omnibus Imperio dignissimum ipsa evexerat ad Imperium, sibique hanc ipsam ob causam, salva, quam Deo voverat, virginitate, conjugem delegerat. Obiit anno quadrincentesimo quinquagesimo tertio, magno omnium luctu, maximisque Sanctorum Patrum, ceterorumque ejus aevi Scriptorum laudibus celebrata.

℟. Afferentur.

In tertio Nocturno

Lectio vii

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem

Cap. 17. 3.

IN illo tempore dixit Jesus: Haec est autem vita aeterna, ut cognoscant Te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini

De Fide ad Pulcheriam, et Sorores Reginas.

SAne vos sacras, castissimasque Christi omnium nostrum Salvatoris Sponsas, religiosissimae, ac Deo dilectissimae Imperatrices, orbis terrarum ornamentum, Sanctissimarumque Ecclesiarum decus optimo jure quisquis appellarit, in quibus nimirum omne virtutum genus, omnisque ornatus Divinae Majestatis oculis gratus, acceptusque mirifice splendet. Neque his opibus contentae, omnemque curam, omneque studium adhibetis, quo fide recta, nullamque in partem vacillante, excellatis. Neque Christi Regnum capessere, et quae illi grata sunt, facere, et sentire omittitis, partim quidem praeclaris actionibus, partim rursum cum vestras, tum Principum quoque vestrorum aulas Virginitatis gloria condecorantes, partim denique sumptuosissima Templa Christo Domino excitantes; nam et hoc quoque pietatis studium inter ille sanctis vestris animis impertitus est.

℟. Haec est Virgo.

Lectio viii

IGitur ex sacris litteris vobis vere sanctis Christi Sponsis (quamquam ad quodvis bonum abunde instructae videamini (aliquid depromam. Hinc etenim, et Emmanuelem verum, ac naturalem Deum, et Virginem Matrem, quae eum peperit, veram per ipsum Deiparam esse, planum fiet. Ait Christus: Haec est vita aeterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Si cum solius verique Dei cognitione Jesu Christi cognitionem necessariam, consociatamque

esse oportet, et hoc ipsum aeternam vitam conciliat; cui obscurum esse potest, Christum verum esse Deum? Verbum sane caro factum est, sed mansit interim Verbum.

℟. Media nocte.

Lectio ix

ET ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis; ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Qualem itaque gloriam Filius a Patre accepisse se narrat, quam nobis deinde communem non fecerit? Sane ipse ab hac quaestione nos liberat, dum ait: Sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum, secundum propriam hypostasim, alius a Patre esse dignoscatur, naturali tamen identitate unum plane, et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud unum quoque nobiscum factum est? Ad eumdem omnino modum; puta secundum essentialem, et naturalem identitatem. At cum Divina natura tanto a creatura destet intervallo, ut secundum essentiam, cum ea coire nequaquam valeat; ecquo, inquis, modo secundum naturam unum ille factus est nobiscum, qui omnem omnimo creaturam excellit? Verbum factum est homo; ut quemadmodum in Deitate unum et idem est cum Patre; ita secundum naturae humanae habitudinem sit unum quoque nobiscum.

Te Deum.

DIE XXXI OCTOBRIS

Vigilia Omnium Sanctorum. Fit de festo B. Thomae a Florentia Conf. 1. O. dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter sequentia.

Oratio

DEus, qui admirabili clementia de peccatoribus justos, et de vasis irae facis vasa misericordiae; concede propitius, ut beati Thomae Confessoris tui precibus, e vitiorum servitute soluti, perpetua filiorum tuorum libertate gaudere mereamur. Per Dominum.

In I. *Noct. Lect: de Script. occurr.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

THomas Bellacius a Florentia, cum adolescens saeculi illecebris aliquando indulsisset, divinae gratiae lumine illustratus, in alium repente hominem immutati, et ad omnem perfectionem contendere visus est. Sodalitati enim Sancti Hieronymi, quam a Cyppo vocant, primum adscriptus, mox inter Laicos Franciscani Ordinis cooptatus, dignos, atque uberrimos poenitentiae fructus fecit, tantisque virtutibus ineuntis aetatis vitia emendavit, ut Seraphici Parentis sui non tam assecla, et aemulator, quam viva quaedam, et numeris omnibus absoluta imago videretur.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

SOlitudinis, ac rerum divinarum amore inflammatus, in orando, contemplandoque assidue sese exercuit. Eximio religiosae paupertatis studio tantam adjecit in obediendo alacritatem, ut Sancti Joannis a Capistrano Moderatoris sui jussu, prunas diu tractare nudis manibus non dubitarit, insigni miraculo illaesus. Corporis castigator acerrimus, adeo parce, duriterque vitam egit, ut toto ferme anno, quem in septem Quadragesimas ad Sancti Francisci exemplum partiebatur, solo pane, additis interdum paucis, iisque minime coctis oleribus victitarit, nec alio unquam potu sit usus, quam aqua, vel simplici, vel injecto absynthio amarulenta. His virtutibus, multisque prodigiis, quibus eum Deus quotidie illustrabat, quantam sanctitatis opinionem sibi conciliaverit, vel exinde deduci potest, quod homo expers litterarum, nec Sacris initiatus, a principibus Viris, annuente Summo Pontifice, adhibitus sit ad Fraticellorum pestem ab Etruriae finibus expellendam, eoque auctore multa passim Coenobia fundata sint, atque ab illo eodem prudentissime, sanctissimeque administrata.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi

CUm Alberto de Sarthiano, aliisque Ordinis Minorum Fratribus ab Eugenio Quarto in Æthiopiam missus, a Mahumetanis captus, atque in cisternam veterem conclusus, ibi integros viginti dies sine ullo cibo, potuque exegit. Inde post tres menses, inedia, siti, squalore confectus, Barbaris tantam patientiam admirantibus, eductus cum esset, nulla contumelia, ac ne illatis quidem vulneribus deterreri unquam potuit a Christianae fidei veritatibus asserendis, detestandisque Mahumetanae impietatis erroribus. Postremo a Turcis dimissus, et Martyrii spe frustratus, in Italia redux, Pontificem adire statuit, atque obsecrare, ut se ad infidelium regiones remitteret. Eo consilio Romam proficiscens, gravi morbo corripitur in Fontis Columbae Coenobio, a quo ad alterum Reatenum, ut commodius curaretur, translatus, ibi pie, sancteque decessit pridie Kalendas Novembris, anni millesimi quadringentesimi quadragesimi septimi. Ejus sanctitatis, et miraculorum fama, ac populorum concursu ad sacrum Corpus ibidem colendum augescente in dies, Fratres, et universi Cives, sacras ejusdem exuvias in nobiliorem locum transferendas, et cultum ab immemorabili tempore Thomae praestitum, Apostolicae Sedis Judicio approbandum curarunt. Quem tandem cultum Clemens Decimus quartus Pontifex Maximus ratum habens, eum Beatorum ritu solemni decreto venerari permisit.

℟. Iste homo perfecit.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi, *de commu. Conf. non Pont.* 1. *loco. Lectio* 9. *Vigiliae Omnium Sanctorum. Homil. in Evang.* Descendens Jesus de monte, *ut in commu. plur. Mart. In Laudib. fit comm. Vigiliae, ut in Brev.*

FESTA NOVEMBRIS

DIE IV NOVEMBRIS

In festo S. Caroli Episc. et Conf. dupl. min. ut in Brev. cum comm. Omn. SS., B. Helenae Virg. 2. O. *In* 2. *Vesp. Antiph.* Veni Sponsa, *et in Laudib.* Simile est. *Orat.* Exaudi, *ut in commu. Virg. postea Ss. Vitalis, et Agricolae Mart. ut in Brev.*

DIE V NOVEMBRIS

In festo B. Raynerii a Rasina, sive a Burgo S. Sepulchri Conf. non Pont. 1. *Q. dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont.* 2, *loco, praeter lect.* 1. *Noct. de Script. occurr.*

DIE XIII NOVEMBRIS

In festo S. Stanislai Kostkae Conf. dupl. min. Omn, de commu. Conf. non Pont. praeter sequentia.

In Hymno Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui inter cetera sapientiae tuae miracula etiam in tenera aetate maturae Sanctitatis gratiam contulisti; da, quaesumus, ut Beati Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimentes, in aeternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum nostrum.

Lect. 1. *Noct. de Script. occ.*

In secundo Nocturno

Lectio iv.

STanislaus Senatoria Kostkarum gente ortus in Polonia, quam olim esset militiam secuturus, nomen JESU praenuntiavit, parituræ matris gre-

mio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa si quid minus pudice dictum audivisset, prae horrore exanimis corrueret. Ad Viennnense in Austria Seminarium studiorum causa missus, non minus exemplo Sodalibus, quam venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani hospitis aedes migrare, ibique a Paulo Fratre ad liberiorem vitam omni etiam asperitatum genere incitatus, domesticum bellum toto biennio constantissime sustinuit, ad aeterna se, non ad caduca natum, affirmans. Itaque unicum illi erat rerum coelestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparae adeo tener, ut Matrem suavissime adpellaret.

℟. Honestum.

Lectio v

QUotidianae Fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adjiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente, cum daemonem horrendi canis specie insilientem, signo Crucis ter fugasset, sacrum Viaticum, quod in haeretica domo decumbens frustra ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad pueri JESU complexum a Beatissima ejus Matre comiter admissus, ac Societati jussus nomen dare, subito convaluit. Sed cum aditum ad illam patris timor in Germania praecluderet, peregrini habitu solus, pedes, mendicus fugam arripuit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prosperum fuit. Nam praeter alia, Pauli profugum fratrem jam assequentis equi, immisso divinitus torpore, constiterunt. Et Stanislaus Angelorum pane iterum Angelico ministerio refectus, post duodecies centena passuum millia, tandem Romae in Societatem JESU a S. Francisco Borgia Generali Praeposito meruit cooptari.

℟. Amavit.

Lectio vi

Tironis emeriti virtutes in religiosae vitae palestra splendidius eluxere. Charitas praesertim erga Deum, in quem assidue alienata a sensibus mente, rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, ncnumquam irradians; perennes lacrymae, ardor pectoris tantus, ut media quoque hyeme foret ingesta identidem gelida aqua temperandus. Itaque amore verius, quam febri aestuans, die assumptae in Coelum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat, spectandam, ab ipsa beatarum Virginum choro stipata, vocatus est ex Quirinali domo Probationis, anno innocentis vitae decimo octavo, operum plenior, quam dierum. Multis post obitum miraculis in sua praesertim Polonia enituit: cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus, spectabilis e Coelo affuit non semel, et Civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens Decimus, eum inter primarios totius Regni Patronos constituit. Benedictus vero Tertiusdecimus (quod a Clemente Undecimo jampridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Lectio viii

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Cap. 19. v. 14.

In illo tempore: oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Nysseni.

Orat. de S. Pulcheria.

Nostis prorsus teneram hanc columbam, quae in nido regio nutriebatur; quae jam primum quidem nitidis pennis volucris evadebat, sed aetatem grariis, et virtutibus superabat, ut relicto nido discesserit, ut ex oculis nostris avolaverit, ut eam invidia repente de manibus nostris rapuerit: sive columbam hanc dicere oportet, sive recens pullulantem florem, qui nondum quidem toto

suo splendore ex gemmis, ac vaginis emersisset, sed partim quidem jam enituisset, partim vero in lucem emersurus speraretur; nec eo minus in exigua, atque imperfecta sui parte mirum in modum resplenderet.

℟. Iste est.

Lectio viii

NOn nostrum verbum, Fratres, dicemus, sed dictum ex Evangelio nobis recitatum, in medium afferemus. Audistis Dominum dicentem: Sinite parvulos pueros, et ne prohibeatis eos venire ad me, talium enim est Regnum Coelorum. Proinde etiamsi a te discessit puer, attamen ad Dominum recurrit; tibi oculum clausit; sed lumini aeterno aperuit; a tua mensa remotus est, sed Angelicae adhibitus. Hinc planta revulsa est, at in Paradiso sata est; de regno ad regnum traducta est, purpurae florem exuit, at superni regni amictum induit. Vides, quae quibus commutaverit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix

COrporis decor non amplius apparet; non enim vides ejus veram animi pulchritudinem, qui nunc in Conventu Coelitum exultat, atque laetatur. Quam speciosus ille oculus, qui Deum videt! Quam suave os divinarum laudum decantatione exornatum! Ex ore enim, inquit, infantium, et lactentium perfecisti laudem. Quam pulchrae manus, quae numquam malum operatae sunt! Quam decori pedes, qui ad nequitiam, atque malitiam non accesserunt, neque in via peccatorum vestigium suum impresserunt! Quam speciosa tota animae illius facies, non laudum fulgoribus ornata, sed simplicitate, integritate, et innocentia resplendens.

Te Deum.

DIE XIV NOVEMBRIS

In festo B. Gabrielis Ferretti Conf. 1. O. Dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter sequ.

In Hymno Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui a sede Majestatis tuae humilia benignus cognoscis, concede famulis tuis, ut Beati Gabrielis Confessoris tui meritis et exemplo mundi vanitatem, ac saeculi desideria abnegantes promissa humilibus praemia consequi mereamur. Per Dominum.

In 1. Nocturno. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv

GAbriel ex nobilibus parentibus Anconae in Piceno natus, ex sedula piorum parentum cura in Dei timore enutritus, jam tum a primis adolescentiae annis, animum a paternae domus deliciis, et mundi illecebris avocavit. Ubi primum per aetatem licuit, in Sodalitio Fratrum Minorum, quos de Observantia vocant, tyrocinium ingressus, et Religionem subinde professus, virtutes, quibus pridem assueverat, impensius coluit, prae ceteris vero humilitatem, et omnimodam sui abnegationem. Ejus virtutum fama longe lateque diffusa, primum Anconitani Coenobii, mox universae Picenae Provinciae gubernio praeficitur. In utroque munere ubique pervigil, nulloque labore deterritus, aliquando imperio usus est, ut sontes coërceret; saepius exemplo praeivit, ut infirmos, ac desides ad virtutem excitaret. In Monasterio, cui praeerat, infima quaeque exercere munia, ac victum ostiatim quaerere, ut Fratribus alimoniam pararet, solemne habuit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

QUo tempore Provinciam Vicarius regebat, Fulginei Ecclesiam, nullo Fratrum comitante, ingressus, ideoque nulli notus, Æditu instante, ut Sacerdoti celebraturo inserviret, protinus annuit, ac ministerium obivit. Mox indicio Fratris, qui supervenerat, cognitus, de praestito famulatu palam gavisus est, ac Edituum, ne acrius objurgaretur, humiliter excusavit. Apud Septempedanos Monasterium a Civibus oblatum instauravit. Aliud prope Auximum a fundamentis erexit, Anconitanum ampliavit, ut aucto Fratrum numero, et Seraphica Religio plures filios, et messis evangelica plures haberet operarios. Sacris concionibus, ac verbi Dei praedicationi addictus, nihil intentatum reliquit, ut peccatores ad veritatis et salutis semitam evocaret. Multa in Deum charitate, multa item in Beatam Virginem pietate exarsit. Sive orationi vacaret, sive cum suis, vel exteris colloquia misceret, Deum cogitabat, Deum loquebatur. In concionibus frequens illi de Virginis Deiparae laudibus sermo erat; dignus idcirco, qui Christi Domini, ejusque Virginis Matris aspectu suavissimo frueretur.

℞. Amavit eum.

Lectio vi

TAndem virtutibus, et meritis cumulatus, dono etiam prophetiae, ac miraculorum gloria illustris, Anconae in Monasterio sui Ordinis, adstantibus inter ceteros S. Jacobo Piceno, ac Georgio Albanensi, quibus moriens praedixerat: *Gaudete, et exultate, quia nomina vestra scripta sunt in Coelis*, anno salutis millesimo quadrincentesimo quinquagesimo sexto, pridie idus Novembris obdormivit in Domino. Funebrem orationem habuit idem Sanctus Jacobus a Marchia, ejus virtutum laudator, ac testis. Corpus in Ecclesia ejusdem Monasterii humiliori tumulo primum conditum, postea vero, annuente Innocentio VIII, in sepulcrum marmoreum, et tandem ad magnificum sacellum

Deiparae sacrum translatum est, ubi adhuc integrum, ac suavem spirans odorem servatur, multaque populorum frequentia colitur. Cultum miraculis auctum, et propagatum, felicis memoriae Pontifex Benedictus XIV Apostolica primum auctoritate probavit, indulsitque Missam, et Officium de Communi ab universo Fratrum Minorum Ordine, necnon à Clero Civitatis, et Dioecesis Anconitanae celebrari. Mox vero ut hunc ipsum cultum illustriorem redderet, Clemens XIII Pontifex Maximus, has proprias Lectiones una cum Oratione ab eisdem recitari permisit.

℟. Iste homo.

In tertio Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi, *de commu. Conf. non Pont.*

DIE XVI NOVEMBRIS

In festo B. Agnetis Virg. Assisiensis 2. O. germanae Sororis S. Clarae, dupl. maj. Omnia de commu. Virg. praeter sequ.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui Beatam Agnetem multis virginibus Evangelicae perfectionis exemplum, et ducem praeposuisti; da, quaesumus ut spiritus ille Seraphicus, quem sapienter docuit, ac sanctitatis exemplis mirifice confirmavit, purus in nobis jugiter perseveret. Qui vivis.

Et fit comm. S. Gertrudis Virg.

Antiph. Simile est. ℣. Diffusa.

In primo Noct. Lect. De Virginibus, *ut in eodem commu. 1. loc.*

In secundo Nocturno

Lectio iv.

AGnes Virgo, nobili genere Assisii nata, Sanctae Clarae ejus sororis exemplo contemptis saeculi illecebris, se totam Deo consecravit. Nam sexdecim post Sanctae sororis conversionem elapsis diebus, ipsa quoque clam paternos lares deseruit, et apud illam in ruralem Ecclesiam se contulit,

Quod egregium virginis facinus aegre ferentes consanguinei, blanditiis primum, ac minis a sancto proposito distrahere moliuntur, sed cum nihil proficerent, eam vi rapiunt, et pugnis, ac calcibus ad paternam domum reducere tentant: at Sancta Clara Deum orante, illa immobilis constitit, nec ullo eorum conatu potuit a loco amplius avelli; furentis etiam Patrui ad eam feriendam elata manu repentino, ac vehementi dolore correpta; quibus deterriti prodigiis aggressorem abierunt, et illa cum gaudio ad Sororem reversa est. Eam deinde Sanctus Franciscus ad Sancti Damiani Ecclesiam deduxit, ubi ab eodem detonsa, ac poenitentiae habitu induta, cum sancta sorore sanctioris vitae tyrocinium inchoavit, illaque facem praeferente, Christianae perfectionis semitam feliciter cucurrit. ℟. Propter veritatem.

Lectio v

Singulari vitae austeritate enituit: nam ut carnem domaret, aspero usque ad obitum cilicio induta est, et pro cibo fere quotidiano pane, et aqua dumtaxat utebatur. Quod a manuum labore supererat temporis, orationi, ac divinarum rerum contemplationi dare consueverat, in qua frequentes, ac diuturnas ecstases experiebatur. Dum nocte quadam in Chori angulo ferventius orabat, a terra elevatam, tribusque redimitam coronis, inspexit Sancta Clara: aliquando etiam in specie puerili Dominum Jesum videre meruit, in quem eximio amore ferebatur. ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi

Ad novum sui Ordinis dirigendum Coenobium Florentiae, in loco, quem Montem Coelum vocant, constructum, Sanctus Franciscus Dei famulam ex obedientia destinavit. Fuerunt in illud plures nobiles Virgines ad regularem vitam agendam admissae, quas illa saluberrimis monitis, et exemplo ad severiorem Assisiensium Virginum regulam alacriter subeundam, aliquo temporis spatio erudire non destitit. Quibus jam in sancto religionis propo-

sito bene institutis, ad proprium Coenobium Assisium remeavit, ubi tandem christianis virtutibus praeclara, et meritis onusta, eodem anno, quo Sancta Clara ex hac luce migravit, ipsa quoque feliciter suum cursum implevit, et ad coelestem Sponsum translata est, cujus memoriam gloriosam, ut fertur, ad ejus invocationem patrata miracula reddiderunt.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Noct. Homil. in Evang. Simile erit regnum Coelorum decem Virginibns, *quae habetur supra in festo S. Clarae 12. Augusti.*

DIE XXVI NOVEMBRIS

In festo B. Delphinae Virg. 3. Ord. Dupl. maj. Omnia de commu. Virg. praeter sequ.

Oratio

DEus, qui Beatam Delphinam famulam tuam inter cetera virtutum insignia virginali pudicitia in conjugio decorasti; concede propitius, ut cujus sacra solemnia celebriter veneramur in terris, ejus beata consortia feliciter consequamur in coelis. Per Dominum.

Et fit comm. S. Catharinae, Antiph. Simile est, *et S. Petri Alexandrini Episc. et Mart. ut in Brev.*

In primo Noct. Lect. De Virginibus.

In secundo Nocturno

Lectio iv

Ex libro S. Augustini Episcopi de Nuptiis, et Concupiscentia. *Lib.* 1. *Cap.* 10.

QUoniam non tantum foecundítas, cujus fructus in prole est, nec tantum pudicitia, cujus vinculum est fides, verum etiam quoddam sacramentum nuptiarum commendatur fidelibus conjugatis, unde dicit Apostolus. Viri diligite uxores vestras, sicut et Christus Ecclesiam; hujus procul dubio sacramenti res est, ut mas, et foemina con. nubio copulati, quamdiu vivunt, inseparabiliter perseverent: nec liceat, excepta causa fornicationis a

conjuge conjugem dirimi. Hoc enim custoditur in Christo et Ecclesia, ut vivens cum vivente in aeternum nullo divortio separetur.

℟. Propter.

Lectio v

QUibus vero placuerit ex consensu ab usu carnalis concupiscentiae in perpetuum continere, absit ut inter illos vinculum conjugale rumpatur, imo firmius erit, quo magis ea pacta secum inierint, quae charius, concordiusque servanda sunt, non voluptariis nexibus corporum, sed voluntariis affectibus animorum. Haec enim propagatio filiorum, quae in Sanctis Patribus propter generandum, et conservandum populum Dei; in quo prophetiam Christi praecedere oportuit, officiosissima fuit, nunc jam non habet illam necessitatem.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi

ITaque et Apostolus, cum hinc loqueretur, ait. Hoc itaque dico, fratres, tempus breve est: reliquum est, ut et qui habent uxores, tamquam non habentes sint. Hoc inquit, dico, fratres, tempus breve est; non adhuc populus Dei propagandus est generatione carnaliter, sed jam regeneratione spiritualiter colligendus. Reliquum est ergo, ut et qui habent uxores, non carnali concupiscentiae subjungentur. Quod facilius fit, quando et uxores tales sunt, ut eis mariti non ideo placeant, quia divites, quia sublimes quia genere nobiles, sed quia fideles, quia religiosi, quia pudici sunt.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Noct. Homil. S. Augustini Episc. in Evang. Accesserunt ad Jesum, *quae habetur supra in festo S. Elzearii* 27. *Septembris.*

Pro Sancto Petro Episc. et Mart. lectio 9. *ut in Brev. hac ipsa die.*

DIE XXVII NOXEMBRIS

In festo B. Leonardi a Portu Mauritio Conf. 1. *O. dupl. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter seq.*

In Hymno Meruit supremos.

Oratio

DEus, qui ad obstinata pecccatorum corda per Evangelicam praedicationem ad poenitentiam flectenda, Beatum Leonardum Confessorem tuum admirabilem sanctitate: et invicto dicendi robore suscitasti: da quaesumus, ut contritionis lacrymas, ad quas ob duritiam cordis nostri permoveri non possumus, per ejus preces, ac merita consequamur. Per Dominum.

Lect. 1. *Noct. de Script. occur.*

In secundo Nocturno

Lectio iv

BEatus Leonardus a Portu Mauritio in ora Ligustica Italiae, piis parentibus natus; etiam a prima pueritia mirifica quadam propensione ad pietatem portendit indicia futurae sanctitatis. Quae multo clariora deinde ejus in adolescentia eluxerunt, cum Romam profectus in Collegio Romano studiis litterarum, ac philosophiae operam dedit. Ita enim in illa scholarum celebritate est versatus, ut dum ingenii exercitatione nemini concederet, innocentia morum, austeritate vitae, contemptu sui; studio rerum divinarum omnes antecederet, adeo ut in adolescente alter Aloysius Gonzaga Collegio illi redditus videretur. His positis fundamentis ad consummandum Sanctitatis opus, quod aedificare coeperat inter sodales Caravitanos adlectus, dum de more illius Sodalitii totus esset in navanda opera Apostolicis Urbis Concionatoribus, captus Apostolatus sanctitate, nihil magis in votis habere coepit, quam se totum proximorum saluti dedicare. Ad quod vitae genus quo facilius formaretur, terrenis omnibus abdicatis, in Familiam Fratrum Minorum

Reformatorum instituti rigidioris ingressus est. Hic quamdiu vixit, numquam a summa sanctitate est visus abesse. Admiranda in domesticis legibus servandis vigilantia, singulare orationis studium, eximius in Jesum, atque Deiparam amor, assidua in affligendo corpore acerbitas, ardens in proximos charitas, summa in omni virtutum laude animi demissio, eum absolutum sanctitatis exemplar constituebant. ℟. Honestum.

Lectio v.

Ex hac virtutis schola, suscepto Sacerdotio, atque theologicis studiis ad praedicationem formatus, urgente in proximos charitate, tamquam e carcere ad cursum ad lucrandas animas egressus, tanta contentione apostolatum suscepit, ut conatibus impar ejectu sanguinis apostolicis laboribus in ipso praedicationis exorsu abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo, quinto post anno Deiparae ope relevatus, ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpusculo adeo graviter affecto, inedia, vigiliis, macerationibus semper extenuato, tantam inesse firmitatem. Hoc in vitae genere numquam nec periculis deterritus, nec laboribus defatigatus, annos quatuor supra quadraginta perseveravit: quanta cum animarum utilitate, declarant Italiae Regiones admirabili ejus dicendi vi, qua vel obstinatissimos quosque pervincebat, ad Religionis studium revocatae, ac Urbs Roma praecipue quae concionibus ejus, ad quas etiam Benedictus XIV interfuit, adeo ad virtutem exarsit, ut fructus adhuc perennet admirandi illius Apostolatus. Nec vero dum exterorum saluti consulebat, suos obliviscebatur. Nam beneficio Cosmae III in solitudine Etruriae comparata ea domo, in quam ipse sese a predicatione recipere ad S. Ignatii exercitia solebat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adhaerere vellent, ut eo secederent, ibique juxta leges ab ipso conditas, et a Clemente XI probatas, secreti a populo, asperiori vitae genere uterentur.

℟. Amavit.

Lectio vi

IDem plura sodalitia urbis excoluit, atque illud praecipue Sanctissimi Cordis Jesu, quod est in S. Theodori Templum, in iis multa instituit, quibus in Christum, atque in Deiparam honos mirifice est auctus. Horum dulcissima nomina in ore habebat semper, et tamquam praesidia certa salutis pro foribus domorum palam proponenda curabat. Passionis Dominicae meditandae studium propagavit, sacellis in Amphiteatro Flavio aedificatis, ad quae cruciatus Christi Crucem ad Calvarium bajulantis recolerentur, ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio praecipuis in Italiae Urbibus est constituta. His igitur, aliisque admirandis virtutum meritis maturus, Coelo postquam et prophetiae do ro, et miraculorum virtute Deus sanctitatem Serv sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis ut Benedicto XIV fidem praestaret, cui nuspiam nisi Romae se moriturum promiserat, ex praedicatione Bononiensi ad quam ab eodem fuerat missus, in Urbem reversus, laboribus fractus, morbo tentari coepit, quo cum deficeret, Ecclesiae sacris expiatus, postrema salutis monita fratribus suis dedisset, anno aetatis suae quinto et septuagesimo, sanctissime obdormivit in Domino, die vigesima sexta Novembris in Coenobio S. Bonaventurae, ubi nunc ejus corpus colitur: eique Pius VI, qui viventem magno honore habuerat, absoluto prius rite de virtutibus, et miraculis Servi Dei judicio, anno ab ejus obitu quadragesimo quinto, Beatorum honores, Officium, et Missam decrevit.

℟. Iste homo.

In tertio Noct. de commu. Evangelist.

DIE XXVIII NOVEMBRIS

In festo S. Iacobi de Marchia Conf. dupl. 2. cla Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter sequ.

℣ Ora pro nobis, beate Jacobe.

℟. Ut digni etc.

Oratio

DEus, qui ad animarum salutem, et peccatores de vitiorum coeno ad viam virtutis revocandos beatum Iacobum Confessorem tuum Evangelii praeconem eximium effecisti: concede propitius, ut ejus intercessione, a peccatis omnibus expiati, vitam consequamur aeternam. Per Dominum.

Fit comm Feriae, si venerit in Adventu.

Ad Matut. Lect. 1. *Noct.* Beatus vir, *ut in eod. commu.* 2. *loco,*

In secundo Nocturno

Lectio iv

JAcobus, Monte Prandone Piceni Oppido in Dioecesi Asculana, piis Parentibus natus, ab ipsa pueritia bonarum artium, et litterarum studia magna cum pietate conjunxit. Adolescens mundi vanitatem cogitans, Carthusianorum Instituto nomen dare constituerat; Deo tamen, qui eum ad animarum salutem, et fidei propagationem destinaverat, ducente, Minorum Familiam ingressus est. In ipso Tyrocinio, quod in Coenobio Carcerum apud Assisium posuit, obedientia, paupertate, ceterisque virtutibus Ita excelluit ut Religiosae perfectionis exemplar absolutissimum ab omnibus haberetur. Virginitatem perpetuo illibatam servavit. Trium horarum somno contentus, reliquam noctem Divinis in laudibus, cruentis flagellationibus, rerumque coelestium contemplatione transigebat Loricam ferream supra nudas carnes annis gestavit prope viginti, quam postea jussu Sacerdotis qui ejus confessiones excipiebat, cilicio asperrimo commutavit. Semel in die pane, et aqua vescebatur, additis raro crudis fabis, herbisque silvestribus obsonii loco. Quam durissimam vivendi rationem tenuit, donec aetate provectum; et ob assiduos labores mala affectum valetudine, ut mitius aliquanto secum ageret, Sancti Bernardini Senensis auctoritas impulit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v

SAcerdos factus, et ad munus concionandi delectus vivo, et efficaci sermone flagitia hominum constanter, et libere increpabat; nec viros nobiles, ac potentes reprehendere est veritus, si quos criminibus irretitos offendisset: tantusque fiebat ad eum audiendum concursus, ut cum frequentiam capere vel magna templa non possent, in plateis, atque areis suggesta erigi passim oporteret. Hinc Imperatores, Reges, et Praesules amplissimi certatim apud se eum concionantem habere voluerunt. Mediolani de Magdalenae lacrymis dicens, sex et triginta impudicas mulieres a turpi quaestu avocavit, quibus etiam pecunia corrogata, ad pie vivendum domicilium extruxit, Tum Sfortia Duce, ac Civibus vehementer instantibus, ut Archiepiscopale munus susciperet, eam dignitatem constantissime recusavit. Bis centena, Infidelium millia Baptismi lavacro tinxisse, et in Hungaria brevi tempore quinquaginta Haereticorum millia ad Ecclesiae sinum reduxisse fertur. In Italia nequissimam Fraticellorum sectam iterum, ac tertio reviviscentem penitus extinxit. Ferrariensi Concilio, quod postea Florentiam translatum fuit, interfuit. Sigismundum, et Albertum Imperatores in maximis regni difficultatibus praesertim vero expeditione in Turcas promovenda, et Haereticis debellandis, consilio, et opera adjuvit. Sancto Ioanni a Capistrano Sacri socialis belli adversus Turcas Pontificiae Legationis Consiliario in Hungaria defuncto, suffectus fuit.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi

MArtini Quinti, Eugenii Quarti, Nicolai Quinti Callisti Tertii, Pii Secundi, Pauli item Secundi, et Sixti Quarti contra Haereticos Fraticellos, Manichaeos redivivos, Patarenos, Hussitas, Taboritas legationibus functus est. Quibus in expeditionibus Italiam universam non semel percurrit, Illyricum tertio, Pannoniam, Sarmatiam, Bohemiam, finitimasque Provincias peragravit. Tot autem iti-

nera sine sacculo, et pera, Apostolorum more, pedibus confecit, ope Divina unice fretus, quae tum maxime patuit, cum rejectus a nauta, Padum amnem, pallio super aquas instrato, cum Socio pertransiit. Denique Neapoli, quo Sixti Quarti jussu, instante Ferdinando Rege, profectus erat, extremo morbo correptus, Ecclesiae Sacramentis rite susceptis, anno millesimo quadricentesimo septuagesimo sexto, aetatis octogesimo quinto, quarto Kalendas Decembris, spiritum Deo reddidit. Multis post obitum miraculis claruit, quibus rite cognitis, Urbanus Octavus ejus Officium, et Missam ab Ordine Fratrum Minorum, et a Clero Neapolis celebrari permisit, quae Jacobum inter alios Patronos cooptaverat. Corpus ejus in Æde Sacra Sanctæ Mariæ Novæ incorruptum adhuc, et flexibile permanet. Quod cum Vincentius Cardinalis Ursinus, qui post Benedictus Decimustertius fuit, suis manibus contrectaret, et Philippo Quinto Hispaniae regi venerandum offerret, odorem suavissimum expirare compertum est. Idem vero Pontifex anno millesimo septincentesimo vigesimo sexto Iacobum novis miraculis coruscantem, in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 10.

IN illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos, et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventurae Episcopi.

Expos. in cap. 10. Lucae.

QUantum ad designatorum præmissionem ante suum conspectum, subditur: Et misit illos binos ante faciem suam. Misit, inquam, auctoritate divina, quia sic dicitur: Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Binos autem misit ad litteram, ut se mutuo custodirent, et adjuvarent, secundum illud: melius est duos esse simul, quam

unum, habent enim emolumentum societatis suae. Vel secundum spiritualem intelligentiam. ut dicit Beda, per hoc, quod binos mittit, innuit, quod nemo praedicationis officium suscipere debet, qui erga alium caritatem non habet. In cujus rei designationem dicitur: Dentes tui, idest Praedicatores, quorum est masticare cibum parvulis, sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas.

R. Iste est.

Lectio viii

IN hujus etiam rei figuram, ut dicit glossa, animalia bina fuerunt in arca Noe. Et quoniam haec missio non erat, nisi sicut quaedam preparatio ad Christum, ideo addit; in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus; unde sicut praecones praecedebant, secundum illud; Parate viam Do mini, rectas facite semitas Dei nostri. Et quoniam messis amittitur, quando boni operarii desunt, ideo addit. Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam, idest Praedicatores bonos, qui gladium divini verbi, quo segetes metuntur. non tantum in ore, sed etiam in manu portant; unde de bonis praedicatoribus dicitur; Exaltationes Dei in gutture eorum, et gladii ancipites in manibus eorum. ℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix

UNde praedicatio est gladius, qui nisi manu teneatur, non terret adversarium. Quod bene figuratum est de reaedificantibus Jerusalem, ubi dicitur, quod unusquisque una manu faciebat opus, et altera tenebat gladium. Tales operarii dantur divinitus, secundum quod est signatum, quod Deus posuit hominem in Paradisum voluptatis, ut operaretur, et custodiret illum; et ideo sunt a Domino postulandi, ut eos conducat promittendo, conductos mittat praecipiendo, secundum illud: qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam.

Te Deum.

In Laudibus

℣. Ora pro nobis , *ut supra in Vesp. et fit com. Ferae , si venerit in Adventu-*

Vesperae integrae de seq. com. praeced. et Feriae . si venerit in Adventu.

DIE XXIX NOVEMBRIS

In festo Omnium Sanctorum Trium Ordinum S.P. N. Francisci, dupl. 2. class. Omnia ut in Brev. *27. huj. cum 9. lect. Homil.Vigil. S. Andreae Ap. si venerit ante Adventum, cujus eo tunc fit in Laudibuscommem.*

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX:XXXSXXXXX

FESTA DECEMBRIS

DIE V DECEMBRIS

In Festo B. Elisabeth Bonae Virg. 3. *O. S.P.N. Francisci. Semidupl. ad libitum. Omnia de commu. Virg. praeter sequ.*

Oratio

CRescat , Domine , in nobis Passionis Unigeniti Filii tui affectus ; et Beatae Elisabeth Virginis imitatione , ejus memoria in cordibus nostris jugiter augeatur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit comm. Feriae , ac S. *Sabbae Abbatis. Antiph.* Similabo,, ℣. Amavit, *Orat.* Intercessio nos, *de commu. Abbatum.*

In primo Noct Lect. de Script occur.

In secundo Nocturno

Lectio iv

ELisabeth , ob eximiam vitae sanctitatem vulgo Bona , orta est anno Christi millesimo trecentesimo octogesimo sexto in oppido Waldesech Dioecesis Constantiensis Parentes catholicos habuit, Joannem Achlerum , et Annam , qui illam Ecclesiae Sacramentis initiarunt , et chistianam religionem se,

dulo docuerunt. In summa animi simplicitate, et morum honestate primis adolescentiae annis transactis, hortatore Conrado Kugelino Viro probo, cui se in spirituali palaestra instituendam tradiderat, de capessendo Tertio Sancti Francisci Instituto cogitare coepit, cui postea, in Monasterio Reuthe constructo, licet multa pertulerit, sese adstrinxit. Pedem ex illo nunquam extulit, propterea inclusa nuncupata, eamque Anna mater, defuncto viro, secuta est, cum qua ad obitum usque sanctissime conversata fuit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v

IN praefato Monasterio perfectionis iter ferventiore quadam ratione fuit aggressa, et odio flagitia quaevis ita vehementer insequebatur, ut in Sacramentali expiatione aliquando vix inveniret Confessarius, quod satis absolutioni esset. Proximorum amorem, paupertatem, obedientiam, afflictationem corporis, castimoniam, abstinentiam mirifice coluit, sibique adversas sanctimoniales, a quibus diu multumque fuit divexata, aequissimo, et benevolo animo complexa est. Magna animi demissione vilissima loci munera hilaris explevit. Jesu Christi patientis amore vehementer incensa, in actibus omnibus dolorum illius acerbitatem, et crucem contemplabatur; imo ad obitum usque eam dolor momordit, quod in puerili aetate Dominicos cruciatus ad memoriam non revocaverit frequentius.

℟. Dilexisti.

Lectio vi

SUpernis pluribus charismatibus sanctimoniam Elisabeth Deus testatam voluit. Prophetiae dono claruit, qua etiam, teterrimo furente schismate, Ecclesiae pacem Martini Quinti electione futuram praedixit. Morti proxima a Confessario exorata, ut collata sibi divinitus beneficia manifestaret, contegi optavit, petiitque silentio obvolvi, adfirmans, se peccatis irretitam, et praesto esse ad exemplum Vitam Christi, Mariae, et Sanctorum. Itaque

Sacramentis refecta, ad illa verba Evangelii: Et emisit Spiritum, quod legi jusserat, septimo Kalendas Decembris, anno Virginei Partus millesimo quatercentesimo vigesimo, aetatis trigesimo quarto placidissime obdormivit in Domino, quem paulo ante obsecraverat, ut Sancti Joannis Apostoli amore succendi se largiretur. Cultu publico recoli Elisabeth illico coepit, quem a tempore, quod hominum memoriam superat, eidem exhibitum, Clemens Tertiusdecimus Pontifex Maximus rite probavit.

℟. Afferentur Regi.

In iii. Noct. Homil. in Ev. Simile erit regnum Coelorum decem Virginibus, *de commu Virg.* 1. *loc.*

In Laud. fit comm. Feriae, et S. Sabbae Abbatis. Antiph. Euge, ℣. Iustum, *Orat. ut sup.*

Vesperae de seq. cum. comm. praeced. et Feriae.

DIE XII DECEMBRIS

In Festo Inventionis corporis S. Francisci duplex majus Omnia ut in Festo 4. Octobris, praeter ea quae sequuntur.

Hymnus.

Ad Vesperas.

Quae patris ossa continet
  Petamus Urnam supplices,
  Illamque circum debita
  Laeti canamus carmina.
O divi amoris hostia;
  Christi aemulator optime,
  Sanctique templum Spiritus
  Adesto nunc psallentibus.
Pater Minorum, pauperum
  Et forma poenitentiae,
  Memento, quod simus tui,
  Quamvis inertes, filii.
Ne nos ab Arce siderum
  Quaeso tueri desinas,
  Et, quos ab ore fundimus

Preces benignus excipe.
Beata praesta Trinitas,
Concede simplex Unitas
Nostri Parentis ardua
Sequamur ut vestigia. Amen.

Oratio

DEus, qui pretiosum B. Patris Francisci Confessoris tui Corpus e tenebris in Lucem proferri fecisti, da nobis, quaesumus, ut ejus intercessione e nocte peccatorum educti, gressus nostros in viam pacis, et justitiae dirigamus: Per Dominum etc.

Ad Matutinum

Hymnus.

SAlve repertum maximo
Labore Corpus inclyti
Patris, sibi quod stigmate
Conforme Christus reddidit.
Vanu diu conamine
Te quaesiere filii,
Arsere frustra suavia
Libare Sacris ossibus.
Beata praesta Trinitas,
Concede simplex Unitas,
Nostri Parentis ardua
Sequamur ut vestigia. Amen.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ASsisiensis Basilica, quam Gregorius IX. ob Sancti Francisci Minoritarum Parentis honorem, atque ad Sacrum ipsius Corpus loco honestissimo condendum molitione admirabili extruendam ab incoatu curavit, singulari quadam Divinae Providentiae dispositione illo dignitatis, ac gloriae splendore cumulata fuit, qui ad perfectum, absolutumque ejusdem decus desiderari unice videbatur. Communi quippe consensione percrebuerat, sub Ara principe ejusdem Basilicae locum esse, in quo Viri sanctissimi Corpus extaret: Verum nondum adinveniri posse, atque in Lucem, aspectumque

hominum proferri, Lectissima tanti Patris Familia, et res Christiana universa condolebat. Immo Paulus V. diserte cavit, ut Sacrum Corpus perquirere, fossionesque, aut aliud quidpiam in eum finem ibidem pertentare fas esset nemini. Illuxit tamen tempus a Deo praefinitum, quo pretiosus ille thesaurus protrahendus foret in Lucem, et Pius Pp. VII. precibus annuens Generalis Ministri Minorum Conventualium, derogato interdicto Pauli V. ut nova prudenter fieret Sacri Corporis inquisitio benigne concessit. Tu autem etc.

Lectio v.

LOngo igitur duarum, et quinquaginta noctium, atque incredibili labore, clam, et occulte insumpto, locum demum introspicere datum fuit Arae Maximae recta suppositum, in quo Arca lapidea jacebat, quam ferrei clathri validis virgis, inferiusque ac superius mirifice densis circumcludebant, quin Sacras Reliquias ibidem adservatas invisere prohiberent. Aditu proinde in cavum eum sinum, uti cautum fuerat, illico obstructo, reque ad Summum Pontificem delata, primum Episcopo Assisiensi mandatum fuit, ut ea dumtaxat, quae usque tum acta proferebantur, rite ipse cognosceret, quin tamen de Sacris Reliquiis quaestionem institueret. Mox per Litteras in forma Brevis, alii Episcopi Nucerinus nempe, Spoletanus, Perusinus, et Fulginatensis adjecti fuerunt, ut insimul in memoratum Locum convenirent, reque universa accuratissime conspecta, Viris artium peritis et in examen vocatis; ea omnia in acta solemnia referrent, ac juridicum super identitate Sacri Corporis processum peragerent, obsignarent; et ad Urbem mitterent, simulque significarent, quid de re ipsa sentirent. Tu autem etc.

Lectio vi.

HIS omnibus absolutis, Christi in terris Vicarius Acta omnia discutienda, et perpendenda demandavit selectae cuidam Congregationi; deinde vero caussam Universam serio, diligenterque

considerandam Ipse suscepit; atque peculiari divinae Sapientiae praesidio multa, humilique prece exorato, Nonis Septembris Anno MDCCCXX. edixit, et declaravit: *Constare de identitate Corporis nuper sub Ara Maxima inferioris Basilicae assistentis inventi, illudque revera Corpus esse S. Francisci Ordin. Minor. Fundatoris.* Voluit tamen, ne Venerabile Corpus ex subterraneo Loco, in quo sex fere Saeculis quieverat, alio deferatur: item ne vel minimam quidem Sacrorum Ossium partem liceat inde extrahi, auferrique; ac demum ne Arca, postquam clausa fuerit, et obsignata, ullo umquam tempore absque Romani Pontificis permissu reseretur. Quod ut exequutioni mandaretur, magnis sumptibus mons scrupeus effractus est; Lapides amoti, et tertia Ecclesia circa Locum constructa est, ubi Seraphici Viri Corpus ab initio fuit conditum. Ut autem perpetua de hoc extet memoria Leo XII. Pont. Max. Missam cum Officio de Inventione Corporis S. Francisci approbavit, et ab universo Minorum Ordine celebrari praecepit. Tu autem etc.

Ad Laudes

Hymnus.

Francisce, magnis sumptibus
Molis stupendae Ecclesia
Struetur, ut det nobilem
Tuo quietem Corpori.
Frangetur et Mons scrupeus
Post sena ferme saecula
Consurget et circa tuum
Ædes Sepulchrum tertia.
Huc se gerentes munera
Christi fideles conferent,
Et emicantes Lampade
Muros fovebunt osculis,
Ditat Deus, qui pauperes,
Et praepotentes deprimit,
Te munerari censuit
Ista benignus gloria.
Beata praesta Trinitas

Concede simplex Unitas,
Nostri Parentis ardua
Sequamur ut vestigia. Amen

DIE XVI DECEMBRIS

In festo Patrocinii S. Januarii Episc. et Mart. dupl. min. Pro Civit. et Dioec. Neap.

Omnia ut in ejus festo 19. Septemb. in fine Brev. praeter lect. 1. Noct., quae extra Quatuor Tempora erunt de Script. occur.

DIE XIX. DECEMBRIS.

In festo B. Conradi ab Ophyda Conf. Ord. Min. S. Francisci dup. min.

Oratio.

Augeatur, quaesumus Domine, in cordibus nostris sincerae pietatis affectus, et praeclarae B. Conradi Confessoris tui humilitatis, ac devotionis exempla nobis imitari ejusdem intercessione concede. Per Dominum etc.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

Lectio iv

Conradus Ophydae praecipuo Asculanae Dioecesis Oppido Christianis ortus parentibus, Deique benedictionibus praeventus, pueritiam innocenter transegit: et quatuordecim circiter annos natus Seraphico Ordini ingenti fervore nomen dedit, in quo prae sanctae humilitatis, suique contemptus amore, studiorum curriculo nondum plane emenso vilioribus, ac laboriosis Conversorum ministeriis sese ultro addidit. B. Petro Treiensi summa fuit necessitudine conjunctus, ita ut cor unum, unamque videretur in utroque adesse animam ob intimam, quam invicem proposuerant spiritus communicationem, eamdemque animi pietatem, ac mentis fervorem. Orationi, assiduae contemplationi, corporisque cruciatibus, puroque regularis observantiae zelo jugiter intentus, Deiparae Virgi-

nis, Angelorum, aliorumque Sanctorum, maxime B. Ægidii Divi Francisci Socii visione, et colloquio frequenter dignatus est.

℟. Honestum.

Lectio v.

MIssus a Generali Ordinis Praefecto in montem Alverniae ad colendum Sanctorum Stigmatum Sacellum, ad quod tum temporis sanctiores deligebantur ex universo Ordine Consodales, ibi aliquandiù permansit; sed quo magis se absconderet, veniam a praefato Generali obtinuit alio commigrandi, et Siculum petiit, ubi puellam a Daemonis obsessione liberasse constans traditio fuit; quare populorum trimens frequentiam, suique nominis celebritatem, solitarium Forani Conventum adiit, ubi absconditam vitam duxit cum intimo consodali Petro Trejensi, quo praesente in festo Purificationis B. M. V. cum mysterii memoriam mente versaret, Beatissimae Matris Apparitione meruit recreari, et Puerum Jesum sibi in ulnis traditum amplectens mira dulcedine perfundi.

℟. Amavit.

Lectio vi

CHristi vestigia, et Evangelicam perfectionem impense colens, nudis semper incessit pedibus, unica vilique contentus tunica, Concionator extitit egregius, morumque gravitate eximius; Seraphici Parentis sui virtutes, vitaeque rationem ita emulatus est, ut ejusdem S. Patriarchae socii, qui adhuc vita fruebatur, in Beato Conrado alterum Franciscum se conspicere adsererent. Dum patrio in Coenobio moram faceret, suis ferventissimis cohortationibus, et monitis Fratrem quemdam juvenem nimis Consodalibus molestum, moribus inordinatum, ad meliorem redegit frugem, ac deinde mortuum suis precibus a Purgatorii poenis liberasse, fertur. Pluribus illustratus supernis donis a Deo fuit, et miraculorum gratia tam in vita; quam post obitum clarus evasit, virtutibus tan-

dem, ac meritis plenus felix ad astra migravit, dum praedicaret in Insula prope Assisium, quae nunc Bastia nuncipatur anno millesimo tercentesimo sexto, pridie idus Decembris, ubi fuit honorifice sepultus. Ejus tamen Sacrae exuviae in eversione Insulae Perusiam allatae usque ab anno millesimo tercentesimo vigesimo adservantur in Ecclesia Minorum Conventualium ejusdem Civitatis. Cultum publicum B. Conrado ab immemorabili praestitum, Pius VII. Pontifex Maximus die vigesima prima Aprilis anni millesimi octingentesimi decimiseptimi ratum habuit, et confirmavit, ejusque festum cum Missa, ac Officio de Communi ab universo Minorum Ordine, et a Clero saeculari Civitatum Perusiae, Assisii, ac Terrae Ophydae quotannis die duodecima Decembris, ejus obitu pretiosissima, celebrari indulsit. Deinde vero Lectiones proprias secundi nocturni cum Oratione item propria adprobavit, et recitari posse, concessit.

℟. Iste homo.

DIE XXIII DECEMBRIS

In festo B. Nicolai Factoris 1. O. dupl. min. Omn. de commu. Conf. non Pont. praeter lect. 1. Noct. de Script. occurr. et. seq.

Oratio

Deus, qui Beatum Nicolaum Confessorem tuum ineffabili charitatis tuae igne succensum, Te puro corde sectari fecisti: da nobis famulis tuis, ut eodem spiritu repleti, et charitate ferventes, viam mandatorum tuorum inoffenso pede curramus. Per Dominum.

In secundo Nocturno

Lectio iv

Nicolaus, Valentiae Edetanorum piis parentibus ortus, ab ineunte aetate praeclara futurae sanctitatis edidit documenta. Quinque enim annos natus ter singulis hebdomadis jejunabat, pane tantum, et aqua contentus: obsonia sibi parata alacriter pauperibus elargiebatur; atque egenorum, et leprosorum manibus, tibiisque, sanie licet ma-

nantibus, pia oscula dabat. Quibus sane, aliisque christianae perfectionis exemplis famula domus, Maura, commota, mahumeticam ejuravit superstitionem. Adolescens aegrotos in nosocomiis crebro invisebat, propriis ipse manibus illis inserviebat; omnique studio Nobiles Viros, ac Matronas Civitatis ad id operis alliciebat. Quae, et alia miranda pietatis, et charitatis opera, in quibus mirifice enituit, ad mortem usque numquam dimisit. Mundi, suique contemptor, pecuniae summam ei ad connubium oblatam strenue recusavit; ac parentum blandimentis ipsum in matrimonium collocare adnitentium, invicta constantia restitit. Exinde de regulari aliquo Instituto amplectendo serio cogitare coepit. Itaque Observantiae S. Francisci nomen dare decernens, ad Coenobium S. Mariae a Jesu Valentiae clangulum secessit, ibique non tam precibus, quam lacrymis a Superiore habitum obtinuit. Tyrocinio exacto, professionem emisit; Sacrisque Ordinibus initiatus, Verbi Dei praedicationi totum se dedit.

℞. Honestum.

Lectio v

ELucebat in eo summa vitae innocentia, comitas, verecundia: ob quas egregias animi dotes, difficile dictu est, quot ad meliorem frugem traduxerit, quotque e vitiorum coeno ad viam salutis revocaverit. Ad haec priusquam in concionem ascenderet, ter flagris se cedere consuevit. Diris subinde ciliciis, flagellis, ac jejuniis corpus suum continue macerabat, nullique unquam pepercit afflictationi ad pravas affectiones cohibendas. Nudis semper pedibus incessit: cogente vero morbo, subjecta obtectus solea, ac simplici contentus tunica. Noctes saepe insomnes traduxit; ac pro eo, quo erga Jesu Christi Passionem aestuabat, amore, binos integros annos ad Crucifixi pedes excubasse, memoriae est proditum. Vultus ejus, etsi poenitentia attritus, singulari tamen Dei gratia vegetus semper, et venustus apparuit. Obedientia, paupertate, et pudicitia emicuit; nitidamque conscientiam

suam, quam nulla mortali labe unquam foedasse perhibetur, non modo sartam tectam servavit, sed daemonem etiam specie mulieris formosae indignis modis ad eam labefactandam turpiter ei insidiantem, vimque facientem vicit, ac profligavit. Tyrones, quibus praefuit, verbo, atque exemplo ad perfectionem evehere sedulo curavit. Truculentis, desperatisque hominibus necem sibimetipsis suspendio inferre conantibus superno lumine afflatus praesto adstitit, e mortis limine, faucibusque daemonis liberavit, et ad criminis confessionem adduxit. Sanctis Ludovico Bertrando, et Paschali Baylon, aliisqie Viris doctrina, et Sanctitate conspicuis, fuit acceptissimus, et ab iisdem ob vitae sanctimoniam summis laudibus celebratus.

℟. Amavit.

Lectio vi

A Joanna Austriaca Philippi II sorore, Matritum accitus, Excalceatarum Monialium, quas vocant Regalium, Confessarii munus laudabiliter obivit. Orationi, et meditationi jugiter addictus non semel a terra elevatus visus fuisse dicitur, ac frequentes adeo ecstases passus, ut interdum viginti quatuor horas in raptu deprehensus, diuque, noctuque passim, et ubique locorum ejusmodi deliciis perfrueretur, facie ut plurimum inflammata, luce ex ea irradiante, et urentibus etiam carnibus. Idque frequentius ei contigebat in meditandis Sacris Fidei Misteriis, potissimum vero oriebatur ex ferventissimo amore, quo erga Sacratissimam Eucharistiam flagrabat: quare aliquando inter Eucharisticum Panem distribuendum non solum miris ecstasibus extra se rapi, verum et Sacras Formas ad digitos suos saltare, raro quidem prodigio observatum perhibetur. Singulari in Deum amore, ac in Virginem Matrem pietate effulsit, plurimisque supernis Charismatibus fuit exornatus. Meritis tandem, et laboribus plenus in morbum incidit; ac satis memorando humilitatis exemplo, in stabulo humari, semel, iterumque efflagitavit; proximique obitus accepto nuntio, hilari animo in illa

verba prorupit: *Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi.* Sacramentis item Ecclesiae rite muni. tus, placidissime obiit Valentiae extra Moenia in Conventu Iesu. Defuncti Cadaver flexibile, vegetum, ac suavem spirans odorem novem dies, ut fidelium concursui fieret satis, insepultum remansit. Triennio post exhumatum, integrum adhuc fuit inventum, ac Philippo II Hispaniarum Regi conspiciendum exhibitum est. Postremo Dei Servum Miraculis etiam clarum, Pius VI Pontifex Maximus solemni ritu Beatorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint. lumbi, *de I. loco, et comm. Fer.*

A D D E N D U M
D I E XXX M A J I

In festo S. Ferdinandi Tertii Castellae, et Legionis Regis. Dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter sequ.

Oratio

DEus, qui beato Confessori tuo Ferdinando praeliari praelia tua, et Fidei inimicos superare dedisti; concede, ut ejus nos intercessione muniti, ab hostibus mentis, et corporis liberemur. Per Dom.

In primo Nocturno Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno

Lectio iv

FErdinandus Tertius, Castellae, et Legionis Rex, cui Sancti cognomentum jam inde a quatuor saeculis Ecclesiasticorum, et Saecularium consensus dedere, tantum prudentiae adolescens adhuc specimen praebuit, ut Berengaria mater Castellae Regina, a qua persancte educatus fuerat, abdicatum a se regnum in filium transtulerit. In eo, adjunctis regni curis, regiae virtutes emicuere, magnanimitas, clementia, justitia, et prae ceteris Catholicae Fidei zelus, ejusque religiosi cultus tuendi, ac propagandi ardens studium. Id praestitit in primis haereticos insectando, quos nullibi regnorum suorum consistere passus, propriis ipse mani-

bus ligna comburendis damnatis ad rogum advehebat. Praestitit insuper in erigendis, dotandis, et consecrandis Christiano ritu Cordubensi, Giennensi, Hispalensi, et aliarum urbium Ecclesiis, ex Maurico ereptarum jugo, simulque in instaurandis primariis templis Toletano, Burgensi, et aliis, pia, et regia munificentia.

℞. Honestum.

Lectio v

INter haec, per Castellae, et Legionis regnum, in quo patri Alphonso successerat, collectis magnis exercitibus, annuas expeditiones contra Saracenos, Christiani nominis hostes, sucepit. In queis, ut semper vinceret, praecipui exercitus fuere preces piissimi Regis ad Deum fusae, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiaret, flagris in se saeviebat, atque aspero cilicio muniebat corpus: sicque insignes contra ingentes Maurorum acies victorias reportavit, et plures urbes Christiano cultui, imperioque restituit: et conquisitis Giennii, Cordubae, et Murtiae regnis, ac Granatensi vectigali facto, ad expugnandam Hispalim, primariam Boeticae urbem, hortante in visione (ut traditum est) beato Isidoro, olim illius urbis Episcopo, victricia signa transtulit. In ea obsidione (ut fertur) praesentem Divinam opem habuit; nam ferream catenam, quae super Baetim transversim extensa, Mahumetanis pro repagulo erat, coorto validiori vento, una ex navibus regiis, Regis jussu eo delata, tanto impetu fregit, ut longius praetervecta, pontem quoque ligneum, et simul spem Maurorum obruperit, et ad deditionem coegerit.

℞. Amavit.

Lectio vi

TOt victorias Beatae Virginis Mariae patrocinio ferebat acceptas, cujus imaginem secum in castris habens peculiari cultu prosequebatur. Capta Hispali, prima Religionis cura fuit; nam Templum Maurorum expiatum, et Christianorum dedicatum Sacris, insigni Archiepiscopatu, et honestissimo Canonicorum, et Dignitatum Collegio, re-

gia, et religiosa liberalitate exornavit. Alia deinde in urbe Templa, et Coenobia erexit: inter quae pietatis officia, dum trajicere in Africam parat, Mahometanum in ea imperium eversurus, ad coelestem regiam vocatur. In extremo vitae agone sacram Eucharistiam pro Viatico allatam, fune ad collum alligato, et humi stratus, cum lacrymis ubertim fusis adorans, eaque dignis reverentiae, humilitatis, et Catholicae Fidei obtestationibus accepta, obdormivit in Domino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quatuor saecula, in templo maximo Hispalensi, honorificentissimo inclusum sepulchro.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homil. Venerabilis Bedae Presbyteri in Evang. Nolite timere pusillus grex, *de commu.*

IN TRANSITU S. P. N. FRANCISCI

Die 4. Octobris circa occasum Solis, qua hora S. P. N. Franciscus evolavit in Coelum, vel immediate post Vesperas convenient Fratres ad Sacellum ipsius S. Patris, et ibi majori, qua fieri potest, devotione, et solemnitate stantes ante ejus aram incipient ab hac Antiph.

O Sanctissima Anima, in cujus transitu Coeli Cives occurrunt, Angelorum Chorus exultat, et gloriosa Trinitas invitat, dicens: mane nobiscum in aeternum.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam; * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam; * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam; * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me; * et non est, qui requirat animam meam.

℣. Clamavi ad te Domine: * dixi: tu es spes mea in terra Viventium.

Intende ad deprecationem meam; * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me; * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo; me expectant justi, donec retribuas mihi. Gloria Patri.

Ultimus versus, Educ de custodia, *cani debet, etiamsi pulsentur organa, quia Seraphicus Pater dictis his verbis expiravit. Hinc post* Gloria Patri *genuflectitur, et recitantur quinque* Pater, Ave, *et* Gloria, *et postea immediate canitur Antiph.*

Salve Sancte Pater, patriae lux, etc.

℣. Franciscus pauper, et humilis, Coelum dives ingreditur.

℟. Hymnis coelestibus honoratur.

Oratio

Deus, qui hodierna die Animae B. P. N. Francisci aeternae beatitudinis praemia contulisti: Concede propitius, ut qui ejus migrationis memoriam piis affectibus celebramus, ad ejusdem beatitudinis praemia pervenire mereamur. Per Dominum.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias.

Post haec Superior, vel Sacerdos pluviali indutus benedicit Populo cum Reliquia S. P. N. Francisci, et interim pulsantur organa, et campanae.

F I N I S.

T A B U L A

SANCTORUM, ET BEATORUM,

Qui in hoc libello continentur ab Anno 1470. usque ad 1825. inclusive.

J A N U A R I U S

F E B R U A R I U S

APRILIS

JULIUS

AUGUSTUS

SEPTEMBER

DECEMBER

MONITUM.

CUm plura sint Officia peculiaria pro diversis Ditionibus, et Provinciis (*de quibus in Rubricis peculiaribus ad N. I. Tit. I. ad N. 1. Tit. XII. circa med.*), eaque non potuerint hic per extensum apponi, ne Breviarium excresceret ultra congruum, curae erit Superioris respectivae Provinciae, ut eadem in suorum Religiosorum usum seorsim imprimantur. *Ex Breviario Romano Seraph. Romae edito Anno* 1785. *pag. CXLIV.*

Napoli 2. Maggio 1825.

Presidenza della Giunta per la Publica Istruzione

Vista la dimanda dello Sampatore Raffaele Castellano, con la quale chiede di voler stampare l'Officio de' Santi Francescani;

Visto il Favorevole parere del Regio Revisore Reverendo P. Maestro Santagata;

Si permette, che il sopraddetto Officio si stampi, però non si pubblichi senza un secondo permesso, che non si darà se prima lo stesso Regio Revisore non avrà attestato di aver riconosciuta nel confronto uniforme la impressione all'originale approvato.

Il Presidente
M. Colangelo

Il Segr. Gen., e Mem della Giunta
Loreto Apruzzese

